

தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ்

தொகுதி - 13 (பகுதி 1)
Volume - 13 (Issue 1)

ஜூலை / July 2024

JOURNAL OF TAMIL PERAIVU

Published by
Department of Indian Studies
Faculty of Arts and Social Sciences
University of Malaya

Indexed by MyJurnal
Malaysian Citation Centre

ISSN 2289- 8379
eISSN 2636-946X

Journal of Tamil Peraivu Editorial office

Office of the Editor – in – Chief

No. 132, Department of Indian Studies, Faculty of Arts and Social Sciences,
University of Malaya, 50603 Kuala Lumpur, Malaysia
Tel: +60379675670
Email: rajanmun@um.edu.my / rajantheran@gmail.com

Website: <https://ejournal.um.edu.my/index.php/tamilperaivu/index>

Publisher

Department of Indian Studies,
Faculty of Arts and Social Sciences,
University of Malaya,
50603 Kuala Lumpur, Malaysia.
Tel: +60379675510

Sponsored by

Almaa Herbal Nature Pvt ltd
No.1/8, Pinjala Subramanian street,
T. Nagar, Chennai – 600 017
Tamilnadu, India
mglv@rediffmail.com / www.Almaaherbal.com

The publisher of Tamil Peraivu Aivithal (Journal of Tamil Peraivu) will not be responsible for the statement made by the authors in any articles published in the journal. Under no circumstances will the publisher of this publication be liable for the loss or damage cost by your reliance on the advice, opinion or information obtained either explicitly or implied through the contents of this publication.

© Department of Indian Studies, Faculty of Arts and Social Sciences, University of Malaya. All rights reserved. No part of this journal may be reproduced in any forms or by any means without publisher's prior permission.

Editorial Board

2020-2024

Editor-in-Chief

Professor Dr. M. Rajantheran, Malaysia

Indian civilization, Tamil culture and literature, early cultural relations between India and Southeast Asia & culture and life of the Malaysian Indians

Chief Executive Editor

Dr. Sillalee S. Kandasamy

Media, Tamil literature and culture, Malaysian Indians & sociology

&

Vijayalatchumy Maruthaveeran MLIS, CSSC BB

Alternative Media, Modern Tamil literature, Information Science

Journal's Web Design and Technical Support

Dr. Kanmani Munusamy

Software Engineering, ontology, Data Mediation - Information Technology, Centre of Information Technology, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia.

Associate-Editing & Ideating

Bharathi Mutty

English Education. Lecturer-Universiti Tunku Abdul Rahman, Kampar, Perak, Malaysia.

Editorial Board Members

Arasu Chelliah, Professor Dr.- Tamil Language, Classical literature, modern literature, University of Maryland, Baltimore, Maryland, America.

Balasundararam Elayathamby, Professor Dr., Tamil Language, Classical literature, modern literature & culture Head-Tamil Department, Annamalai Canada.

Era. Kamarasu, Professor Dr – Tamil Language, Classical literature, modern literature & culture, Department of Tamil Literature. Tamil University, Tanjavur, Tamil Nadu, India.

G. Singaravelu, Professor Dr- Primary Education, Teacher Education, English Education, Head, Department of Education, Syndicate member of the university, Bharathiar University, Coimbatore, Tamil Nadu, India.

Ira. Kurinji Vendan, Professor Dr- Tamil literature, Culture & Diaspora. Post graduate section, Arinyar Anna College, University of Pondicherry.

Jeevendiran Chemen, Associate Professor Dr- Ethic identity of Mauritian Tamils, Tamil language and Linguistic & Sociology. Mahatma Gandhi Institute, University of Mauritius.

Kizhambur S. Sankara Subramanian, Tamil journalism, Tamil Literature and Culture & Tamil Civilization, India.

K. Chidamparam, Assistant Professor Dr. - Linguistics, English, Human rights, International Institute of Tamil Studies, CPT Campus, Taramani, Chennai, Tamil Nadu.

K.Shubashini, Dr. – Lead IT architect, DXC Technology and President of Tamil Heritage Foundation International (International Organisation for Preserving Tamil Heritage).

Krishnan Maniam, Associate Professor, Dr, Modern Literature, Malaysian Tamil Literature, Comparative Literature. Head Department of Indian Studies. University of Malaya, Malaysia.

Kumarashwaran Vadevelu, Senior Lecturer, Dr, Social work: mental health, gender studies, group work. kumarashwaran.v@um.edu.my

Mohanadass Ramasamy, Senior Lecturer Dr- Language and linguistics, Department of Indian Studies. University of Malaya, Malaysia.

N. Shankaranarayanan Dr, Guest Faculty., Tamil language, literature, Department of Tamil, Gandhigram Rural University.

P. Sivakumar, Professor Dr – Educational Technology, Environmental Education & Biology Education, Dean, Faculty of Education, Alagappa University, Tamil Nadu, India.

Paramasivam Muthusamy, Associate Professor Dr- Tamil language and literature, socio- linguistics, pedagogy and Tamil culture. Department of Foreign Languages. Faculty of Modern Languages and Communication, University Putra Malaysia.

Ponsamy Tirumalechetty, (Retired) Associate Professor Dr – Socio- linguistics, Socio Culture of Tamils. Head, School of Indian Studies, Mahatma Gandhi Institute, Mauritius.

Priya Krishnan, Assistant Professor, Dr. Areological, Tamil literature, History. Ethiraj College For Women, Chennai, Tamil Nadu, India.

Rakkappan Velmurugan, Senior Lecturer Dr- Linguistics, Pedagogy, Tamil language, Literature & Grammar. Asian Languages and Cultures Academic group, National Institute of Education, Nanyang Technological University, Singapore.

Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, Associate Professor Dr – Malaysian Tamil Literature, Modern Tamil Literature, Tamil Language and Pedagogy. Tamil unit Coordinator, Sultan Idris Educational University.

Seethalakshmi, Associate Professor Dr- Tamil lexicography, teaching Tamil as a second language, Tamil Pedagogy, Sociolinguistics & Literature through Mass Media. Department of Asian Languages & Cultures (ALC), Nanyang Technological University, Singapore.

V. Maheswaran, Professor Dr- Epigraphy, Tamil culture, folklore, literature. Department of Tamil, University of Peradeniya, Peradeniya, Sri Lanka.

Vasu Aranganathan, Dr- History of Tamil language, literature, religion, inscriptions & Teaching and learning of Tamil language. South Asia Studies, University of Pennsylvania, USA.

PREFACE

The Journal of Tamil Peraivu, a biannual publication of the Department of Indian Studies at the University of Malaya, continues its tradition of academic excellence with its latest issue, Volume 13, Issue 1. This edition presents fifteen rigorously researched articles from international scholars based in Malaysia, India, and Sri Lanka, reflecting the journal's commitment to fostering global perspectives in Tamil studies. This issue showcases the evolving landscape of Tamil studies, offering a diverse array of scholarly contributions that span literature, philosophy, linguistics, and cultural practices. The articles collectively demonstrate the field's dynamic nature, effectively bridging traditional knowledge with contemporary research methodologies. By exploring both historical contexts and modern applications, these studies not only preserve and illuminate Tamil heritage but also position it within the broader framework of global academic discourse.

The intellectual journey embarked upon in this volume traverses the realms of esoteric philosophy, linguistic evolution, and technological integration, offering readers a multifaceted exploration of Tamil culture's past, present, and future. Ramalingam Iyakanno's comparative analysis of Siddhars' philosophies in ancient texts opens new avenues for understanding the intricate relationship between spirituality and consciousness, potentially informing future studies in cognitive sciences and metaphysics. This exploration of ancient wisdom finds its counterpoint in Dr. Parvathi Vellachami's forward-thinking comparison of Mahakavi Bharathi's visions with current technological advancements, illustrating the prescient nature of Tamil literary giants and their enduring relevance in shaping our technological future.

The cultural and religious landscape of Tamil heritage is further illuminated through B. Sharmiladevi and Gowry Luxmykanthan's study on the integration of indigenous deities within Sri Lankan Buddhism. This research not only provides historical insights but also offers a model for understanding cultural synthesis in an increasingly globalized world, potentially informing future approaches to cultural preservation and interfaith dialogue. Similarly, Dr. V. Kannadasan's examination of the Viraliyar's multifaceted roles in ancient Tamil society opens new pathways for understanding the evolution of performative arts and their societal impact, inviting comparisons with contemporary influencers and cultural mediators.

In the realm of literary analysis, this issue pushes the boundaries of traditional critique. The collaborative research of Agilan Subramaniam, Dr. Ravindaran Maraya, and Dr. Sivapalan Govindasamy on the satirical techniques employed in N. Pachaibalan's modern poetry not only sheds light on the power of satire as a tool for social commentary but also paves the way for future studies on the role of literature in shaping public discourse and policy. Mannosh Rama's comparative study of Aathichudi works by Bharathiyar and Bharathidasan offers a diachronic perspective on the evolution of Tamil thought, providing a framework for understanding how literary traditions adapt to societal changes—a crucial consideration as we navigate the rapidly evolving global cultural landscape.

The intersection of traditional knowledge and modern science is exemplified in Bavani Arumugam's study on the Tamil Siddha Medicine tradition. This research not only highlights the holistic approach of ancient healing practices but also suggests potential avenues for integrating traditional wisdom with contemporary medical advancements, pointing towards a future where Eastern and Western medical paradigms converge for more comprehensive healthcare solutions.

Education, a cornerstone of cultural transmission and innovation, receives significant attention in this issue. Annie Margaret Anthony, Dr. Ravindaran Maraya, and Dr. K. Sillalalee's investigation into

gamification strategies for Tamil literature education introduces novel pedagogical approaches that leverage technology to enhance engagement and learning outcomes. This research, complemented by Gunasekaran Kuppusamy and Dr. Ilangkumaran Sivanadhan's study on reading literacy challenges, offers valuable insights for developing technology-enhanced language learning strategies. Together, these studies present a forward-looking perspective on Tamil education, suggesting pathways to modernize and potentially globalize instructional methods in the field.

Linguistic innovation features prominently in this issue, as demonstrated by Seeniwasan Sandran and Assoc. Prof. Dr. Manonmani Devi M.A.R. Annamalai's analysis of the Punarriyal method in contemporary poetry. Their work contributes to the evolution of Tamil grammatical theory and suggests potential applications in computational linguistics and natural language processing. This research points towards future developments in Tamil language studies, including possible advancements in AI-assisted language analysis. Similar to this study, Dr. T. Selvamanoharan's research article touches upon another level where art form can be made possible. The research article cooperate with Somasundara Pulavar's play 'Uyirilangumaran' by Dr. T. Selvamanoharan integrates Saiva Siddhanta philosophy into drama, addressing societal issues. This study examines how the play synthesizes philosophical concepts with literary expression, contributing to the discourse on Saivism in medieval Sri Lanka.

The historical and cultural perspectives offered by Dr. V. Renuka on the evolution of Tamil artistic practices, and Dr. S. Kanmani Ganesan's exploration of ancient Tamil cuisine, provide a solid foundation for understanding the continuity and change in Tamil cultural expressions. These studies not only preserve knowledge of traditional practices but also offer insights into sustainable living and artistic expression that could inform future cultural and environmental policies.

Finally, the research article titled "Basic Rules and Essential Characteristics of Translation" by Dr. D. Samuthiraraj examines the development of Tamil translation from the 19th century onwards. This study highlights how the focus of translation has shifted in various fields of knowledge, including education. It discusses the influences of ancient languages and Western scholars on translation, emphasizing the need to improve the quality of translation, and explores and reveals the fundamental principles of good translation.

As we survey the current landscape of Tamil studies, the articles in this issue collectively illuminate a field on the cusp of significant advancements. The synthesis of traditional knowledge with contemporary methodologies, the application of interdisciplinary approaches to longstanding questions, and the global perspectives brought to bear on local traditions all suggest a future in which Tamil studies may contribute meaningfully to addressing complex, contemporary challenges.

This issue of the Journal of Tamil Studies reflects the dynamic and evolving nature of the field. It represents not merely a compilation of academic works, but potentially a roadmap for the future of cultural studies in an increasingly interconnected global context. Moving forward, the insights presented herein may serve as catalysts for innovative research, cross-cultural dialogues, and methodological advancements that both honor the rich Tamil heritage and engage with the possibilities offered by emerging scholarly paradigms. In conclusion, we invite our readership to engage critically with these scholarly contributions. Each article offers unique insights that may inform future research and contribute to the preservation and understanding of Tamil culture's rich legacy. While the full impact

of these works remains to be determined, they undoubtedly enrich the ongoing academic discourse in Tamil studies and related fields.

The Journal of Tamil Peraivu remains dedicated to fostering high-quality research, theoretical development, and scholarly debates across all facets of Indian studies. This commitment is bolstered by the support of numerous esteemed researchers and aspiring scholars in the field. The editorial board extends its sincere gratitude to all contributors for their valuable submissions and to our esteemed peer reviewers for their rigorous evaluations. We also acknowledge with appreciation the generous sponsorship of Mr. MGL Velayutham, CEO and Founder of Alma Herbal Nature, whose support has made this print publication possible.

Professor Dr.M.Rajantheran

Chief Editor

25.07.2024

முகவுரை

மலாயாப் பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல் துறையின் முதல் அரையாண்டு வெளியீடான தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ், இம்முறை தொகுதி 13, இதழ் 1 மூலமாக தமிழாய்வு சூழலில் தனது மரபைத் தொடர்கிறது. மலேசியா, இந்தியா, இலங்கையைச் சேர்ந்த பன்னாட்டு அறிஞர்களின் பதினைந்து ஆய்வுக் கட்டுரைகளை இப்பதிப்பு வழங்குகிறது. தமிழியல் ஆய்வில் பலவேறு உலகளாவிய கண்ணோட்டங்களைப் பதிவு செய்வதற்கான, விவாதிப்பதற்கான உறுதிப்பாட்டையும் சாத்தியத்தையும் இவ்விதழ் பிரதிபலிக்கிறது. இலக்கியம், தத்துவம், மொழியியல், கலாச்சார நடைமுறைகள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய ஆய்வுக் கட்டுரைகள்வழி ஒட்டுமொத்தமாக இத்துறையின் இயங்கியல் தன்மையையும் இவ்விதழ் பிரதிபலிக்க முயன்றுள்ளது. பாரம்பரிய அறிவை சமகால ஆய்வு முறைகளுடன் இணைப்பது, வரலாறு-நவீனம் எனும் இருவேறு எல்லைகளைத் தொட்டுப் பார்ப்பது என்பதாக இந்த இதழில் இடம்பெற்றுள்ள ஆய்வுக்கட்டுரைகள் உலகளாவிய ஆய்வுவெளியின் பரந்த கட்டமைப்பிற்குள் அவற்றை நிலைநிறுத்த முனைந்துள்ளன.

அவ்வகையில் இவ்வாய்விதழின் முதல் ஆய்வுக் கட்டுரை பண்டைய நூல்களில் சித்தர்களின் தத்துவங்களைப் பற்றிய ஒப்பீட்டு ஆய்வாக அமைந்துள்ளது. திருமூலர், அருணகிரிநாதர் ஆகியோரின் சித்தர் நெறி குறித்த சிந்தனையை ஆராய்வதை நோக்கமாக கொண்ட இராமலிங்கம் அய்யாக்கண்ணுவின் இந்த ஆய்வானது திருமந்திரமும் திருப்புகழும் சித்தர்களின் ஒரே இறைக்கோட்பாட்டினை வலியுறுத்துவதை ஆய்வின் முடிவாக வெளிப்படுத்துகிறது. இறை, உயிர், குண்டலினி ஒட்டிய திருமந்திர, திருப்புகழ்க் கோட்பாடுகள் அனைத்தும் சித்தரியல் சிந்தனை என்பதையும் பகுப்பாய்வின்வழி வெளிப்படுத்துகிறது. ஆன்மீகம் மற்றும் நனவுணர்வு இடையேயான சிக்கலான உறவை புரிந்துகொள்வதற்கான புதிய வழிகளைத் திறப்பதுடன், அறிவியல், மெய்யியல் ஆகியவற்றில் எதிர்கால ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியதன் தேவையையும் இவ்வாய்வு வெளிப்படுத்துகிறது. பண்டைய ஞானத்தின் உள்ளீட்டை பேசும் இவ்வாய்வுக்கு எதிர்நிலையில் அமைந்துள்ள முனைவர் பார்வதி வெள்ளச்சாமியின் 'பாரதியின் தொலைநோக்குப் பார்வையும் தற்கால தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும் ஓர் ஒப்பீடு' எனும் தலைப்பிலான ஆய்வு மகாகவி பாரதியின் தரிசனங்களைத் தற்போதைய தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்களுடன் ஒப்பிடுகிறது. இவ்வய்வு தமிழ் இலக்கிய மேதைகளின் முன்னறிவித்தல் தன்மையையும், நமது தொழில்நுட்ப எதிர்காலத்தை வடிவமைப்பதில் அவர்களின் நிலையான தொடர்புடைமையையும் விளக்குகிறது.

ஆய்வாளர் சர்மிளாதேவி மற்றும் கௌரி லக்ஷ்மிகாந்தன் ஆகியோரின் இலங்கை பௌத்தத்தில் உள்ளூர் தெய்வங்களின் ஒருங்கிணைப்பு பற்றிய ஆய்வின் மூலம் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு பாரம்பரியத்தின் கலாச்சார மற்றும் சமய நிலப்பரப்பு குறித்து மேலும் அறியமுடிகிறது. வரலாறு சார்ந்த நுண்ணறிவின் முக்கியத்துவத்தைக் காட்டுவதோடு மட்டுமல்லாமல், உலகமயமாக்கலில் நிகழ சாத்தியப்படும் கலாச்சார கலப்பை புரிந்துகொள்வதற்கான மாதிரியையும் இவ்வாய்வு வழங்குகிறது. இப்படியான ஆய்வுகள் கலாச்சாரம் மற்றும் மதங்களுக்கிடையேயான உரையாடலுக்கான எதிர்கால அணுகுமுறைகளுக்கு வழிகாட்டக்கூடும். இதேபோல், பண்டைய தமிழ் சமூகத்தில் விறலியரின் பன்முக பாத்திரங்கள் குறித்த முனைவர் கண்ணதாசனின் ஆய்வு, அரங்க கலைகளின் பரிணாமம்

மற்றும் அவற்றின் சமூக தாக்கம் ஆகியவற்றைப் புரிந்துகொள்வதற்கான புதிய பாதைகளைத் திறந்து வைத்துள்ளது.

அடுத்து, எழுத்தாளர் ந.பச்சைபாலனின் நவீன கவிதைகளில் காணப்படும் அங்கத நுட்பங்கள் குறித்த அகிலன் சுப்பிரமணியம், முனைவர் ரவீந்திரன் மாரையா மற்றும் முனைவர் சிவபாலன் கோவிந்தசாமி ஆகியோரின் ஆய்வும் கவனப்படுத்தப்பட வேண்டியது. சமூக விமர்சனத்திற்கான கருவியாக அங்கதத்தின் ஆற்றலை வெளிப்படுத்துவதுடன், பொது விவாதம் மற்றும் கொள்கை வகுப்பதில் இலக்கியத்தின் பங்கு குறித்த எதிர்கால ஆய்வுகளுக்கு வழிவகுப்பதாக இவ்வாய்வு அமைந்துள்ளது. பாரதியார் மற்றும் பாரதிதாசனின் ஆத்திசூடி படைப்புகளின் ஒப்பீடு குறித்த மனோஷ் இராமாவின் ஆய்வு, தமிழ் சிந்தனையின் பரிணாம வளர்ச்சி குறித்த முன்னோட்டத்தை வழங்குகிறது. இலக்கிய மரபுகள் சமூக மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப எவ்வாறு தழுவலுக்கு உட்படுகின்றன என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கான கட்டமைப்பை இவ்வாய்வு வழங்குகிறது.

பவானி ஆறுமுகத்தின் தமிழ் சித்த மருத்துவ மரபு பற்றிய ஆய்வானது பாரம்பரிய அறிவு மற்றும் நவீன அறிவியலின் குறுக்குவெட்டு பார்வையை எடுத்தியம்புகிறது. இவ்வாய்வு, பண்டைய மருத்துவம், குணப்படுத்தும் நடைமுறைகளின் முழுமையான அணுகுமுறையை எடுத்துக்காட்டுவது மட்டுமல்லாமல், சமகால மருத்துவ முன்னேற்றங்களுடன் பாரம்பரிய ஞானத்தை ஒருங்கிணைப்பதற்கான சாத்தியமான வழிகளையும் பரிந்துரைக்கிறது. சித்த மருத்துவத்தின் உலகளாவிய பரவலாக்கம், நவீன மருத்துவத்தின் அதன் செல்திசை நோக்கி மேலும் விரிவான ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள இவ்வாய்வு வழிகோலுகிறது.

கலாச்சார பரிமாற்றம் மற்றும் தொழிநுட்ப புரட்சியானது கல்வியில், குறிப்பாக கற்றல் கற்பித்தலில் குறிப்பிடத்தக்க கவனத்தைப் பெறுகிறது. எனி மார்கரெட் அந்தோனி, முனைவர் ரவீந்திரன் மாரையா மற்றும் முனைவர் சில்லாழி ஆகியோரின் தமிழ் இலக்கியப் போதனையில் கற்றலாட்டியம் என்பதான ஆய்வு, மாணவர்களின் ஈடுபாடு மற்றும் கற்றல் விளைவுகளை மேம்படுத்த தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தும் புதிய கற்பித்தல் அணுகுமுறையை அறிமுகப்படுத்துகிறது. அடுத்ததாக, குணசேகரன் குப்புசாமி மற்றும் முனைவர் இளங்குமரன் சிவநாதன் ஆகியோரின் எழுத்தறிவித்தலின் சவால்கள் பற்றிய ஆய்வு, தொழில்நுட்ப உதவியுடன் மொழிப்பாட போதனைக்கான உத்திகளை வளர்ப்பதற்கான உள்ளீடுகளை வழங்குகிறது. இவ்விரு ஆய்வுகளும், தமிழ்க் கல்வியின் அடுத்தக்கட்ட செல்திசைக்கான முன்னோக்குப் பார்வையை முன்வைக்கின்றன. இத்துறையில் பயிற்றுவிக்கும் முறைகளை நவீனமயமாக்குவதற்கும் உலகமயமாக்குவதற்குமான வழிகளை பரிந்துரைக்கின்றன.

சீனிவாசன் சந்திரன் மற்றும் இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை ஆகியோரின் 'சீனி நைனா முகம்மது கவிதைகளில் புணர்ச்சிவிதிகள்' எனும் ஆய்வு மொழியியல் துறைசார் ஆய்வாகும். பொருள் வேறுபாடு சார்ந்த புணர்ச்சி முறை அடிப்படையில் சமகால கவிதைகளை ஆராயும் முதல் ஆய்வாக இது அமைகிறது. இந்த ஆய்வு தமிழ் இலக்கண, இலக்கிய ஆய்வுகளில் கவிதை வெளிப்பாடு மற்றும் மொழியியல் கோட்பாடு என்பதான புதிய விவாதத்தைத் தோற்றுவிக்கும் சாத்தியம் கொண்டுள்ளது. இவ்வாய்வினைப் போலவே கலைவடிவம் சாத்தியமாக்கக் கூடிய மேலுமொரு தளத்தைத் தொட்டு கலாநிதி தி. செல்வமனோகரன் ஆய்வுக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. இந்த ஆய்வானது

சோமசுந்தர புலவரின் 'உயிரிலங்குமரன்' நாடகத்தில் சைவ சித்தாந்த மெய்யியல் சிந்தனை உருபெற்றுள்ள தன்மையை ஆராய்கிறது. சமூகப் பிரச்சினைகளை அணுகும் இந்நாடகம், மெய்யியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு கலை இலக்கியம் ஆக்கும்முறைக்கு அப்பால் மெய்யியலையே கலையுருவாக ஆக்கியுள்ளமை குறித்து மிக விரிவாக ஆய்வு செய்துள்ளது.

இவ்விதழில் இடம்பெற்றுள்ள இலக்கியம் சார்ந்த மேலுமொரு ஆய்வு இலக்கியத்தின் மற்றொரு பரிணாமத்தை முன்வைத்துள்ளது. எழுத்தாளர் கி. ராஜநாராயணனின் 'வேட்டி' சிறுகதையை முனைவர் ரெ. சுப்புலட்சுமி ஆய்வுக்குட்படுத்தி, அதன் கலாச்சார மற்றும் வரலாற்று ஆழத்தை வெளிப்படுத்த முனைந்துள்ளார். சிறுகதையின் அமைப்பு, கருப்பொருள்கள் மற்றும் பின்னணியை ஆராய்வதோடு, பழங்கால உடை, குளியல் பழக்கங்கள், கைத்தறி கைவினைப் பொருட்கள் போன்ற பாரம்பரிய அம்சங்களை விரிவான பகுப்பாய்வுக்கு உட்படுத்தி கலாச்சாரத்தின், வரலாற்றின் பல்வேறு பரிமாணங்களை இலக்கியங்கள் உட்பொருளாகக் கொண்டுள்ளதை விளக்குகிறார்.

முனைவர் வி. ரேணுகாவின் 'தமிழர் வாழ்வியலில் ஓவியம் மற்றும் இசைக்கருவிகளின் தொன்மை'; மற்றும் முனைவர் ச. கண்மணி கணேசன் ஆய்வில் அமைந்திருக்கும் 'பண்டைத் தமிழர் உணவு முறையில் ஊன்சோறு' ஆகிய ஆய்வுகள் தமிழ் கலாச்சார வெளிப்பாடுகளின் தொன்மை, தொடர்ச்சி மற்றும் சமகால மாற்றங்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கு அடித்தளத்தை வழங்குகின்றன. இந்த ஆய்வுகள் பாரம்பரிய செழுமையைக் பாதுகாப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அவற்றின் வெளிப்பாடு தொடர்பான நுண்ணுணர்வை வழங்குகின்றன.

இறுதியாக, முனைவர் த. சமுத்திரராஜின் மொழிபெயர்ப்பின் முக்கிய விதிகள் மற்றும் இன்றியமையாப் பண்புகள் எனும் தலைப்பிலான ஆய்வுக்கட்டுரை 19ஆம் நூற்றாண்டு முதல் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பின் வளர்ச்சியைக் கண்டறிகிறது. கல்வி உள்ளிட்ட பல்வேறு அறிவுத் துறைகளில் மொழிபெயர்ப்பின் கவனம், செல்திசை மாறியுள்ளதை இவ்வாய்வு எடுத்துக்காட்டுகிறது. மொழிபெயர்ப்பில் தொன்மொழிகள் மற்றும் மேலை அறிஞர்களின் தாக்கங்களையும் விவாதித்து மொழிபெயர்ப்பின் தரத்தை மேம்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தி, சிறந்த மொழிபெயர்ப்பின் அடிப்படைக் கொள்கைகளை ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்துகிறது.

தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ், பல அறிஞர்களின் சிறந்த ஆய்வுகளைப் பதிவு செய்வதன் மூலம் தமிழாய்வுச் சூழலில் தனது இடத்தை தொடர்ந்து நிலைநிறுக்கிறது. பதிப்பாசிரியர் குழு இவ்வேளையில் இந்தப் பதிமூன்றாவது தமிழ்ப் பேராய்வின் முதலாவது பகுதியின் வெளியீட்டிற்கு துணை புரிந்த கட்டுரையாளர்கள், மதிப்பீட்டாளர்கள் ஆகியோருக்கு நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் மகிழ்வடைகின்றது. இத்தொகுப்பின் பதிப்புச் செலவை மனமுவந்து ஏற்றுக் கொண்ட அல்மா ஹெர்பல் நேச்சர் நிறுவனத்தில் தோற்றுனரும் தலைமை நிர்வாகியுமாகிய திருமிகு MGL. வேலாயுதம் அவர்களின் தாராள மனதை இவ்விடம் நன்றியுடன் நினைத்துப் பார்க்கின்றோம்.

பேராசிரியர் முனைவர் மு.இராசேந்திரன்

தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்

25.07.2024

தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ் / Journal of Tamil Peraivu
Vol 13 (Issue 1), July 2024

பொருளடக்கம் / Contents		பக்கம் /Page
1	திருமந்திரமும் திருப்புகழும் காட்டும் சித்தரியல்: ஓர் ஒப்பிடு The Principles of Siddhars (Siddhariyal) in Tirumanthitam and Tiruppukal: A Comparison இராமலிங்கம் அய்யாக்கண்ணு / Ramalingam Iyakanno	14
2	பௌத்த வழிபாட்டில் சமன் தெய்வம் - இரத்தினபுரி சமன் தேவாலயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு Saman Deity in Buddhist Cult – A Study Based on Ratnapura Saman Devalaya பா. சர்மிளாதேவி / B. Sharmiladevi கௌரி லக்ஷ்மிகாந்தன் / Gowry Luxmykanthan	22
3	சைவசித்தாந்த மெய்யியல் நோக்கில் சோமசுந்தரப் புலவரின் உயிரிளங்குமரன் நாடகம் The play 'Uyirilangumaran' by Somasundara Pulavar from the perspective of Saiva Siddhanta Philosophy கலாநிதி தி. செல்வமனோகரன் / Dr. T. Selvamanoharan	32
4	ந. பச்சைபாலனின் நவீன கவிதைகளில் அங்கதக் கூறுகள் Satirical Techniques in the Modern Poetry of N. Pachaibalan அகிலன் சுப்ரமணியம் / Agilan Subramaniam முனைவர் ரவிந்திரன் மாரையா / Dr. Ravindaran Maraya முனைவர் சிவபாலன் கோவிந்தசாமி / Dr. Sivapalan Govindasamy	42
5	தமிழ்மொழிப் பாட கற்றல் கற்பித்தலில் கற்றலாட்டியம் உத்தியின் பயன்பாடு The Effectiveness of Gamification Strategies in Teaching and Learning Tamil Language Literature எனி மார்கரெட் அந்தோனி / Annie Margaret Anthony முனைவர் ரவிந்திரன் மாரையா / Dr. Ravindaran Maraya முனைவர் சில்லாழி / Dr. K. Sillalee	54
6	தமிழ் சித்த மருத்துவப் பாரம்பரியம் The Tamil Siddha Medicine Tradition பவானி ஆறுமுகம் / Bavani Arumugam	64
7	பாரதியாரின் புதிய ஆத்திசூடிக்கும் பாரதிதாசன் ஆத்திசூடிக்கும் ஓர் ஒப்பாய்வு A Comparative Study between Bharathiyar's Puthiya Aathichudi and Bharathitasan Aathichudi மனோஷ இராமா / Mannosh Rama	72

- 8 மூன்றாம் ஆண்டு மாணவர்கள் வாசிப்பில் ஏற்படுத்தும் சிக்கல்களும்; ஆசிரியர்கள் எதிர் நோக்கும் சவால்களும்
Problems in Reading Faced by Year Three Students and Challenges Faced by Teachers
குணசேகரன் குப்புசாமி / Gunasekaran Kuppusamy
முனைவர் இளங்குமரன் சிவநாதன் / Dr. Ilangkumaran Sivanadhan 80
- 9 சீனி நைனா முகம்மது கவிதைகளில் பொருள்வேறுபாடு சார்ந்த புணர்ச்சிவிதிகள் - ஓர் ஆய்வு
A Study on the Definition Variation - Based Punarriyal Method in Seeni Naina Mohamed's Poetries
சீனிவாசன் சந்திரன் / Seeniwasan Sandran
இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை / Assoc. Prof. Dr. Manonmani Devi M.A.R Annamalai 94
- 10 பாரதியின் தொலைநோக்குப் பார்வையும் தற்கால தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும் ஓர் ஒப்பீடு
A Comparison Between Mahakavi Bharathi's Vision and Modern Technological Development
முனைவர் பார்வதி வெள்ளச்சாமி / Dr. Parvathi Vellachami 99
- 11 விறலி - கலைநிகழ்த்தலும் வரலாறும்
Virali - Performance and History
முனைவர் வே.கண்ணதாசன் / Dr. V. Kannadasan 105
- 12 தமிழர் வாழ்வியலில் ஓவியம் மற்றும் இசைக்கருவிகளின் தொன்மை
Antiquity of Painting and musical instruments in Tamil life
முனைவர் வே.ரேணுகா / Dr. V.Renuka 113
- 13 கி. ராஜநாராயணனின் (கி.ரா.) வேட்டி சிறுகதையில் கலாச்சாரப் பண்பாட்டு வரலாற்றுப் பதிவுகள்
Cultural and Historical References in Vetti Short Story by K. Rajanarayanan (K.R.)
முனைவர் ரெ. சுப்புலட்சுமி / Dr. R. Subbulakshmi 117
- 14 மொழிபெயர்ப்பின் முக்கிய விதிகள் மற்றும் இன்றியமையாப் பண்புகள்
Basic Rules and Essential Characteristics of Translation
முனைவர் த. சமுத்திரராஜ் / Dr. D.Samuthiraraj 126
- 15 பண்டைத் தமிழர் உணவு முறையில் ஊன்சோறு
Exploring Uunchoru: An Analysis of Ancient Tamil Cuisine
முனைவர் ச.கண்மணி கணேசன் / Dr. S.Kanmani Ganesan 130

தீருமந்திரமும் திருப்புகழும் காட்டும் சித்தரியல்: ஓர் ஒப்பிடு

The Principles of Siddhars (Siddhariyal) in Tirumanthitam and Tiruppukal: A Comparison

இராமலிங்கம் அய்யாக்கண்ணு / Ramalingam Iyakanno¹

Abstract

Siddhars are esteemed yogis who have achieved profound knowledge and mastery over the mind to realize divine truth. The term *siddhariyal* encompasses the principles, ethics, and philosophies of the siddhars, whose spiritual objective is to attain immortality, liberation, and eternal bliss within a single lifetime. Their approach is highly individualized, with diverse principles related to God, the soul, the body, liberation, and yogic practices aimed at achieving their spiritual goals. This study, conducted as a library-based research, explores the principles of God, the soul, and Kundalini experience as outlined in the texts *Tirumanthiram* and *Tiruppukal*. These texts, rich in philosophical content (*cattiram*) associated with tantric principles, were examined and cross-referenced with the teachings of renowned siddhars. The analysis reveals that both texts underscore the doctrine of the Siddhars: the existence of a singular deity, Siva, who manifests as Sivam and Sakti within the state of consciousness known as *vettaveli*. Siva is considered immanent in the soul, while Kundalini represents the mystic energy that bridges the divine and the soul within this state of consciousness. The principles of God, the soul, and Kundalini are thus interconnected, reflecting the siddhars' pursuit of divine realization, immortality, and eternal bliss. A thorough understanding of these three principles is essential for achieving divine realization and experiencing eternal bliss in one's life.

Date of submission: 2024-05-02
Date of acceptance: 2024-05-23
Date of Publication: 2024-07-30
Corresponding author's Name: Ramalingam Iyakanno
Email: ramabarathi@yahoo.com

Keywords: Siddhar, Siddhariyal, Principles, Tirumanthiram, Tiruppukal, Siva God, Soul, Kundalini, Vettaveli

முன்னுரை

‘சித்தரியல்’ என்னும் சொல் சித்தர், இயல் ஆகிய இரு சொற்களின் உள்ளடக்கம் ஆகும். சித்தர் என்றால் சித்தத்தை (மனத்தை) வென்றவர்கள் என்ற பொருள் உண்டு. வால்மீகர் சித்தரும்

‘சிந்தை தெளிந் திருப்பவன் ஆர் அவனே சித்தன்,

திறந்து மனத்தெளிவாகிச் சேர்ந்தோன் சித்தன்’
(வால்மீகர் சூத்திர ஞானம், 2017, பா. 2.3)

¹The author is a research student in the Department of Indian Studies, University Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. s2152983@siswa.um.edu.my

என்கின்றார். சித்தர் என்னும் சொல்லில் அடங்கியுள்ள சித்து (சித்) என்னும் சொல்லானது அறிவு அல்லது ஞானத்தைக் குறிக்கின்றது (மகாராசன், 1997). ஆகவே, சித்தர் என்பவர் சித்தத்தை வெல்லும் ஞானத்தை அல்லது வழிமுறைகளைக் கைவரப்பட்டவர்கள் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். 'இயல்' என்னும் சொல் நெறி அல்லது வழிமுறையைக் குறிக்கின்றது. ஆகவே, சித்தரியல் என்னும் சொல்லைச் சித்தர் நெறி, சித்தர் மரபு அல்லது, சித்தர் தத்துவம் என்று பொருள் கொள்ளலாம்.

சித்தர்களுக்கு ஓர் இலக்கணம் இருப்பதாகச் சுவாமி காரை சித்தர் கூறுகின்றார்.

'சித்தியெனில் கண்கட்டு வித்தையல்ல
சில்லறையாம் கருமத்துச் செய்கையல்ல
மித்தையெனும் சூனியமாம் மாயமல்ல
மின்னணுவாம் விஞ்ஞான வியப்புமல்ல
சித்தியெனில் ஈசனுடன் ஒன்றாம் சித்தி
சிவனாலானவனே தான் சித்தன்'

(சாந்தி, 1997, ஈழத்துச் சித்தர் மரபு, 217)

சித்தர் என்பவர் சித்து வித்தைகள், மாந்திரங்கள், இராசவாதம் செய்வோர் அல்லர். சீவன் சிவனாவது தான் சித்து. தம்மைத்தாமே அறிந்து, தலைவனாகிய சிவனை அறிபவரே சித்தர். திருமூலரும் சித்தர் தாம் இயல்புகளை விவரிக்கின்றார்.

'வெளியில் வெளிபோய் விரவிய வாறும்
அளியில் அளிபோய் அடங்கிய வாறும்
ஒளியில் ஒளிபோய் ஒடுங்கிய வாறுந்
தெளியும் அவரே சிவசித்தர் தாமே'

(திருமந்திரம், 124)

சிதாகாயப் பெருவெளியில் (வெட்ட வெளியில்) ஒளிமயமாய் சிவன் ஒளிர்வதை தம் ஞானத்தின்கண் உணர்ந்தவரே சித்தர் என்கின்றார். இதைதான், கடவுளைக் கண்டு தெளிந்தவர்கள் சித்தர்கள் என்று தேவாரம் கூறுகின்றது (அன்பழகன், 2006). மரணமிலாப் பெருவாழ்வு வாழ்ந்து,

ஆன்ம விடுதலைப் பெற்று, நிலைத்த பேரின்பம் ஏய்துவதே சித்தர்களின் ஆன்மப் பயணமாகும் (நாராயணன், 1990). இப்பேரின்ப நிலையை அடைய சித்தர்கள் மேற்கொண்ட நெறிமுறைகளே சித்தரியல் எனப்படும்.

ஆய்வின் நோக்கம்

சீவனில் சிவனைக் கண்டு பேரானந்தமிக்க வீடுபேற்றை அடைய ஒரு குறிப்பிட்ட நெறியைதான் சித்தர்கள் அனைவரும் பின்பற்றினர் என்பதற்கான ஆதாரங்கள் யாதும் கிடையாது. சித்தர்களின் பாடல்களில் இந்நெறியைக் குறித்த ஒருமித்த கூட்டுச் சிந்தனையோ அல்லது அணுகுமுறையோ வெளிப்படவில்லை. அவர்கள் தம் ஆன்மீக அனுபவத்தின் அடிப்படையில் மட்டுமே அடைந்த வீடுபேறு மற்றும் இறவாமை பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளனர் (கணபதி, 1993). அத்துடன், சித்தர்களின் இலக்கியம் பல நூற்றாண்டுகளை உள்ளடக்கிய பலவிதமான, வேறுபட்ட அணுகுமுறைகளைக் கொண்டிருப்பதால், அவையையும் வரையறுக்கப்பட்ட கோட்பாடுகளாக வடிவமைக்கப்படவில்லை. தமிழ்ச் சித்தர்கள் சமய அமைப்புகளைச் சாராதவர்களாக விளங்குவதால் சித்த நெறிகளை வரையறுக்கும் நூல்களும் இல்லை (கோவிந்தன், 2007). ஆகவே, சித்தர் பாரம்பரியத்தின் குருவான திருமூலர், தாயுமானவரால் "உன்னைப்போல் ஓர் சொல் விளம்பினார் யார்" என்று புகழப்பட்ட அருணகிரிநாதர் ஆகியோரின் சித்தர் நெறி குறித்த சிந்தனையை ஆராய்வதே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வுப் பின்புலம்

திருமந்திரமும் திருப்புகழும் இவ்வாய்வின் மூல நூல்களாகும். திருமந்திரத்தை அருளிய திருமூலதேவ நாயனார் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவராவார். அவர் சித்த மரபிலே முதன்மையானவர். இவர் காலத்துக்குப் பின்னர் தோன்றிய சித்தர்களுக்கு வழிகாட்டியாக விளங்குபவர். இவரது காலம் இன்னும் அறுதியிட்டு நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. இருப்பினும், இவர் கி.மு. 3000 முதல் கி.பி. 4 அல்லது 5-ஆம் நூற்றாண்டு காலக்கட்டத்தில்

வாழ்ந்தவராகக் கூறப்படுகின்றது (எழில்ராமன், 2015). இவர் அருளிய திருமந்திரம் 3047 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது (வரதராஜன், 2008). இப்பாடல்கள் ஒன்பது தந்திரங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. முதல் தந்திரத்தை வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அறங்களை வழியுறுத்தும் வாழ்வியல் பகுதியாகவும் இரண்டாம் தந்திரத்தைச் சிவனது இயல்பையும் பெருமையையும் புகழ்ப்பாடும் தோத்திரமாகவும், மூன்றாம் தந்திரத்திலிருந்து ஒன்பதாம் தந்திரம் வரை இறைவனை அடைவதற்குரிய நெறிகளை விவரிக்கும் சாத்திரமாகவும் திருமூலர் அமைத்துள்ளார்.

திருப்புகழ் 15-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த அருணகிரிநாதரால் பாடப்பெற்ற நூலாகும். இந்நூலில் 1328 பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன (செங்கல்வராயப்பிள்ளை, 2019). இப்பாடல்கள் ஆறு தொகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆன்மிகப் பயணத்தில், அருளார்கள் பலர் இறைவன் புகழ்பாடி இறையருள் பெற்றனர், ஆனால் அருணகிரிநாதரோ திருமுருகனின் இறையருள் பெற்று அவனின் திருப்புகழ் பாடினார். முருகன் அருணகிரிநாதருக்கு ஒரு முறை அருளவில்லை, ஆறு இடங்களில் காட்சித் தந்து, அருளினார் (ரஞ்சித், 2019). இத்தகைய இறையருளால், தத்துவங்களும் இறை வித்தைகளும் இமைப்பொழுதில் அடைந்த அருணகிரிநாதர், அவற்றைச் சித்தாந்த, வேத, ஆகம, சித்தர், புராண, இதிகாச, மந்திர, சாத்திர, தோத்திரங்களின் சாரமாகத் திருப்புகழில் புத்தியுள்ளார் (சதாநந்தன், 2002). ஆகவே, இவ்விரு நூல்களிலும் சித்தரியல் தொடர்பான சாத்திரக் கூறுகள் நிறைய இடம்பெற்றுள்ளன.

ஆய்வின் வரையறை

சித்தர் நெறியானது இறை, உயிர், உடல், வீடுபேறு ஒட்டிய கோட்பாடுகளையும் யோக நெறிகளையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. யோக நெறியில் குரு, தீட்சை, காய சித்தி, நியாசம், ஞானம், குண்டலினி சக்தியை எழுப்பும் கூறுகள் அடங்கியுள்ளன. குண்டலினிச் சக்தியை எழுப்பும் அணுகு முறையானது அட்டாங்க யோகம், இலய யோகம், மந்திர யோகப் பயிற்சிகளைக் கொண்டுள்ளது. இக்கூறுகள்

அனைத்தையும் இவ்வாய்வில் விளக்க இயலாது. ஆகவே, இறை, உயிர், குண்டலினி அனுபவம் ஆகிய மூன்று கோட்பாடுகள் மட்டுமே இங்கு ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இம்மூன்றும் ஒன்றுகொன்று தொடர்புடையவை.

இறைக் கோட்பாடு

சித்தர்கள் ஏக இறைக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் செயல்படுகின்றனர். எல்லா சமயங்களையும் தத்துவங்களையும் நிலைகளையும் கடந்த பரம்பொருளான இறைவனையே கடவுளாக ஏற்றுக் கொள்கின்றனர் (தேவநாயகம், 1998). திருமூலர் திருமந்திரத்திலும் இந்த ஏக இறைக் கோட்பாட்டினை வலியுத்துகின்றார்.

“ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவன்”
(திருமந்திரம், 2104)

அனைத்து மனித இனத்திற்கும் ஒருவனே இறைவன். அவ்விறைவன் எப்படிப்பட்டவன் என்பதையும் திருமூலர் விளக்குகின்றார்.

“ஒன்றவன் தானே இரண்டவன் இன்னருள்
நின்றனன் மூன்றினுள் நான்குணர்ந் தான்ஐந்து
வென்றனன் ஆறு விரிந்தனன் ஏழும்பர்ச்

சென்றனன் தானிருந் தான் உணர்ந் தெட்டே”
(திருமந்திரம், 1)

சிவன் ஒருவனே இறைவன். அவன் சக்தியோடு இரண்டாய், மும்மூர்த்தியாய் முத்தொழில்களைச் செய்து, நான்கு வேதங்களின் உண்மையை விளக்குவனாய், ஐந்து இந்திரியங்களை (மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகியவற்றை) அடக்கும் ஆற்றலை அளிப்பவனாய், ஆறாதாரங்களிலும் (மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆஞ்சை) விரிந்து, ஏழாவதாகிய சகசரதளத்தின் மீது பொருந்தி, எட்டுப் பொருள்களையும் (நிலம், நீர், காற்று, தீ, விண், சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா) உணர்ந்த அட்டமூர்த்தியாய் விளங்குகின்றான் என்று விவரிக்கின்றார். ஆகவே, இறைவன் ஒருவனே. அவன் சிவம், சக்தி ஆகிய இரு நிலைகளில் சகசரதளத்தில் அமைந்துள்ள வெட்டவெளியில்

கலந்து விளங்குகின்றான்.

அருணகிரிநாதரும் ஒரே கடவுள் கோட்பாட்டினை வலியுத்துகிறார்.

“செகத்துக் கொருத்தர் புத்ர்” (திருப்புகழ், 243)

உலகக்கு ஒரே கடவுள் சிவபிரானுடைய குமரனே என்று கூறி. அதனை மேலும் விவரிக்கின்றார்.

“தொல்லைமுதல் தானொன்று மெல்லிரு பேதங்கள்

சொல்லுகுண மூவந்த மெனவாகி

துய்ய சதுர் வேதங்கள் வெய்யபுல னோரைந்து

தொய்யுபொரு ளாறங்க மெனமேவும்

பல்லபல நாதங்கள் அல்கபசு பாசங்கள்

பல்குதமிழ் தானொன்றி யிசையாகிய

பல்லுயிருமாயந்த மில்ல சொரு பாநந்த

பெளவ முறவே.....” (திருப்புகழ், 389)

பழம்பொருள், முதற்பொருள் எனத் தான் ஒன்றே விளங்குவதாய், சிவம் சக்தி என்னும் இரு வேறு தன்மையாய், இராசத, தாமத, சாத்துவீக எனப்படும் முக்குண முடிவாய் உடைய மும்மூர்த்தியாய், பரிசுத்தமான நான்கு வேதங்களாய், கொடிய புலன்கள் (சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்னும்) ஐந்தையும் சோர்வடையச் செய்யும் பொருள் கொண்ட ஆறு அங்கம் (வேதாங்கம்) என ஆறு வகைப்பட்ட வேதப் பொருள் உணர்த்தும் கருவிகளாய், பலப்பல ஒலிகளில் தங்குவதாய், உயிர், தளை என்பனவாய், பெருகும் தமிழிற் பொருந்தி இன்னிசையாய், பல உயிர்களுமாய், முடிவில்லாதாய் உள்ள ஆனந்த கடலை அடைய செய்யவல்ல பொருள் அது என்று விளக்குகின்றார். இறைவனானவன் சிவம், சக்தி ஆகிய இருநிலைகளில் விளங்குகின்றான்.

அருணகிரிநாதர் தொடர்ந்து கூறுகின்றார்.

“உருவி லாத பாழில் வெட்டவெளியி லாடு நாத நிர்ந்த”

(திருப்புகழ், 442)

உருவம் கடந்த பாழ்வெளியில் வெட்ட வெளியிலே ஆடுகின்ற கூத்தனே (நடராசப் பொருமானே) முதற்பொருள் என்று கூறுகின்றார். அருணகிரிநாதர் சிவனை ஆடவல்லனாக (நடனத் திறன் கொண்டவர்) சித்தரிக்கிறார். இது நடராசராக வெளிப்படும் சிவனின் தோற்ற வடிவமாகும் (வாசு, 2008). ஒரே கடவுள் முருகன் என்று கூறிய அருணகிரிநாதர், முருகனைச் சிவனாக உருவகப்படுத்துகின்றார். முருகனும் சிவனும் வேறில்லை, இருவரும் ஒன்றே என்று வலியுறுத்துகின்றார். அத்தகைய சிவனையே வெட்டவெளியில் சிவசக்தியாக உணர்ந்தாகக் கூறுகின்றார்.

ஒரே கடவுளான சிவனாவன், சிவம் சக்தியாய் வெட்டவெளியில் விளங்குவதாய்த் திருமூலரும் அருணகிரிநாதரும் தத்தம் பாடல்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். இத்தகைய சிவன் எப்படிப்பட்டவர் என்பதை சித்தர்களுள் ஒருவரான பட்டினத்தார் (2017) விளக்குகின்றார்.

“வாக்கும் மனமும் வடிவும் இல்லா வான்பொருள்”

(அருள் புலம்பல், 57)

பத்திரகிரியார் (2017) இதனை மேலும் விவரிக்கின்றார்.

“இன்னதென்று சொல்லவொண்ணா எல்லை யற்ற

வான்பொருள்”. (மெய்ஞ்ஞான புலம்பல், 162)

இங்கு “வான்பொருள்” என்பது வெட்டவெளியில் அல்லது பெருவெளியில் விளங்கும் சக்தியைக் குறிக்கின்றது. தொடர்ந்து, சிவன் எங்குள்ளான், எப்படி உள்ளான் என்பதைச் சிவவாக்கியர் (2017) முடிவாகவும் தெளிவாகவும் விளக்குகின்றார்.

‘இன்னதென்று விவரிக்க முடியாத பெருவெளியில்

இறைவன் சிவமாகவும் சக்தியாகவும் இருக்கின்றார்’ (சிவவாக்கியர், 98)

சித்தர்களின் கூற்றுப்படியும், சிவனாவன் சிவமும் சக்தியாக வெட்டவெளியில்

விளங்குகின்றான். திருமந்திரமும் திருப்புகழும் உணர்த்தும் இறைக் கோட்பாடானது சித்தர்களின் மரபையே ஒட்டியுள்ளது.

உயிர்க் கோட்பாடு

சீவனின் (உயிரின்) மூலம் சிவனை அடைந்து, மரணமிலாப் பெருவாழ்வு வாழவேண்டும் என்பது சித்தர்களின் உயரிய நோக்கம். அதன் வழி, பிறப்பற்று, பேரின்ப நிலையை அடைய முடியும். அதற்கு ஆதாரமானது உயிர். உயிரானது ஆன்மா என்றும் சீவன் என்றும் சித்தர்களால் அழைக்கப்படுகின்றது. இருப்பினும், இந்நிலையை இப்பிறவிலேயே அடைய வேண்டும் என்று சித்தர்கள் வலியுறுத்துகின்றனர், ஆன்மா அழிவில்லாதாகையால், மீண்டும் பிறவி எடுக்கையில் இவ்வாய்ப்பு இல்லாமற் போகலாம். ஒரு மனிதனின் இருவினைகள் அடுத்தப் பிறவியை நிர்ணயிப்பதால், மீண்டும் மனிதப் பிறவியை எடுப்பது இவ்வினைகளின் தன்மையைப் பொருத்துள்ளது.

திருமூலர் உயிரைச் சீவன் என்றும், அச்சீவனும் சிவனும் வேறுபட்டவர்கள் அல்லர் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

‘சீவ னெனச்சிவ னென்ன வேறில்லை’ (திருமந்திரம், 2017)

சீவனும் சிவனும் ஒன்றே என்று கூறுகின்றார். சிவன் சீவத்துள்ளே உள்ளான். மேலும், சீவனின் இருப்பிடத்தையும் விளக்குகின்றார்.

‘உற்றாரும் ஆவி அமர்ந்திடம் உச்சியே’ (திருமந்திரம், 197)

உயிரானது சிரசிரசின் உச்சிப் பகுதியில் விளங்குவதாகக் கூறுகின்றார். திருமூலர், அவ்வயிரின் தன்மையை விளக்குகின்றார்.

‘சீவன் துரிய முதலாகச் சீரான

ஆவ சிவன்துரி யாந்தம் அவத்தைபத்

தோவும் பராநந்தி யுண்மைக்குள் வைகியே

மேவிய நாலேழ் விடுத்துநின் றானே’

(திருமந்திரம், 2284)

சீவனாது துரியத்தில் (கழுத்தின் மேல் பகுதியில்) தொடங்கி, பத்து நிலைகளைக்

கடந்து பராபரனோடு (சிவனோடு) பொருந்துகையில் சீவனுக்கு ஏற்படும் நிலையையும் விவரிகின்றார்.

‘சீவன்றன் முத்தி யதீதம் பரமுத்தி’ (திருமந்திரம், 2474)

சீவன் பரமுத்தியை அடையும். பரமுத்தி என்பது ஆன்மா தன் செயலற்று, இறைவனின் அருள் வழி நிற்கும் நிலை ஆகும்.

தொடர்ந்து, அருணகிரிநாதர் உயிரைப் பற்றி விளக்குகின்றார்.

‘சீவன் சிவச்சொருபம்’ (திருப்புகழ், 239)

உயிரானது (ஜீவாத்மா) பரமாத்மாவான சிவனது சொருபம் என்று கூறுகின்றார். இத்தகைய உயிரின் இருப்பிடத்தையும் சுட்டுகின்றார்.

‘சுடரி னூடு நால்வேத முடியிடு மூடாடு

துரிய வாகு வாதீத சிவருபம்’ (திருப்புகழ், 272)

ஒப்பற்ற ஞான ஒளியினுக்குள்ளும் நான்கு வேத உச்சினுள்ளும் ஊடாடுகின்றதும் துரிய நிலையில் இருப்பதும், துன்பங்கள் கடந்த நிலையில் உள்ளதே சிவருபம்.

சீவனில் சிவன் உள்ளான் என்றும் அத்தகைய சீவன், சிவடிவமாக உள்ளான் என்று திருமூலரும் அருணகிரிநாதரும் ஒருமித்து ஒப்புக்கொள்ளுகின்றனர். சிவ வடிவமான சீவன் மனித தலையின் உச்சிப் பகுதியில் இருப்பதாகவும், அங்கு சிவன் சோதியாய் ஒளிர்வதாகக் கூறி, இந்த உச்சிப் பகுதியே, முத்தி நிலை நிகழும் இடம் என்றும் கூறுகின்றனர். சித்தர் ஒருவர் இக்கருத்தினையே

‘உச்சிக்கு கீழ்அண்ணாவுக்கு மேல் அணையா விளக்கு நித்தம்

எரியுத்தி ஞானப் பெண்ணே’

என்று உயிர் உள்ள இடத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். சிவன் சீவனில் உள்ளான் என்பது சித்தர்களின் தத்துவமாகும். இக்கருத்தை சிவவாக்கியர் விவரிக்கின்றார்.

‘உற்றிந்து பாரடா உள் ஒளிக்கு மேல் ஒளி

அத்தனார் அமர்ந்திடம் அறிந்தவன்
அனாதியே’ (சிவவாக்கியர், 98)

அணுவுக்கு அணுவாக, நீல நிற ஒளிவட்டமாக விளங்கும் சக்தியின் பீடத்தின்நடுவில் தீபச் சுடராக சிவம் விளங்குகின்றது எனவும் அந்தத் தீப வடிவே உயிரின் வடு என்று சிவவாக்கியர் கூறுகின்றார். திருமந்திரமும் திருப்புகழும் கூறும் சீவனில் சிவன் உள்ளான் என்றும் அத்தகைய சீவன், சிவடிவமாக உள்ளான் என்னும் இக்கருத்து சித்தர்களின் உயிர்க்கோட்பாடினை ஒட்டியே அமைந்துள்ளது.

குண்டலினி அனுபவம்

தனக்குள் இருக்கும் சிவத்தை அடைய சித்தர்கள் கையாண்ட முறை குண்டலினி யோகம் அல்லது வாசி யோகம் எனப்படும். குண்டலினி என்பது ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் இருக்கும் பேரண்ட சக்தியின் வடிவமாகும். சித்தரியலில் குண்டலினி உயிரைக் குறிக்கின்றது (வேங்கடவன், 2007). ஆகவே, இது உயிர்சக்தி அல்லது மூலசக்தி என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. குண்டலினி சக்தியானது மூலாதாரத்தில் ஒரு சுருட்டிய பாம்பு போன்று முச்சுருளாகச் சுருண்டு உறங்கும் நிலையில் உள்ளது. இச்சக்தியை எழுப்ப கை கொடுக்கும் கலைக்குக் ‘குண்டலினி யோகம்’ எனப்படும். இவ்வாறு எழுப்பப்பட்ட குண்டலினி சக்தியானது முதுகுத்தண்டின் நடுவழியே உள்ள சுழுமுனையின் ஊடே மேல் நோக்கிச் சென்று, ஆறாதாரங்களையும் கடந்து, ஏழாவது ஆதாரத்திலுள்ள வெட்டவெளியில் விளங்கும் சிவத்துடன் பொருந்தும். சித்தர்கள் வெட்டவெளியை வெளியுள் வெளி, உயிர்வெளி, வேதாந்த வெளி, காலக்கடுவெளி, கருவூற்ற வெளி, சரசமான வெளி, தூவெளி, முப்பாழ், உச்சவெளி, தனிவெளி, ஏகவெளி, ஒளிவெளி, பரவெளி, நாதாந்தவெளி, பாழ்வெளி என்றும் அழைக்கின்றனர் (ஞானதீபன், 2008; கணபதி, 1993). இக்குண்டலினியே, சீவத்தைச் சிவத்தோடு வெட்டவெளியில் பொருந்தச் செய்யும் சக்தியாகும். இவ்வெட்டவெளியில் ஏற்பட்ட குண்டலினி அனுபவத்தைத் திருமூலரும் அருணகிரிநாதரும் பகிர்ந்துள்ளனர்.

திருமூலர் தனது குண்டலினி அனுபவத்தை விவரிக்கின்றார்.

‘ஏறற் கரியதோர் ஏணியிட் டப்பனை

ஏற்றலுற் றேன்கடல் ஏழுங்கண்டேன்’

(திருமந்திரம், 2868)

ஏறுவதற்கு அருமையான சுழுமுனையாகிய ஏணியை வைத்து அம்மரத்தின் மேலேறி சுகசரதளம் சென்றேன். அங்கு, ஏழு ஆதாரங்களும் ஒன்றாகி, ஒளிமயமாய்ப் பொங்குவதைக் கண்டேன். திருமூலர் தன்னுடைய குண்டலினி அனுபவத்தைத் தொடர்ந்து விளக்குகின்றார்.

‘வழுதலை வித்திடப் பாகன் முளைத்தது

புழுதியைத் தோண்டினேன் பூசணி பூத்தது

தொழுதுகொண் டோடினர் தோட்டக் குடிகள்

முழுதும் பழுத்தது வாழைக் கனியே’ (2869)

குண்டலினி யோகத்தை மேற்கொண்ட போது (கத்தரி விளைவித்தல்), வைராக்கியம் கிடைத்தது

(பாகல் விளைவித்தல்). ஆன்ம

தத்துவங்களைப் பரிசோதித்த போது (புழுதியைத் தோண்டுதல்) சிவதத்துவத்தைக் கண்டேன் (பூசணி பூத்தல்). சிவதத்துவத்தைக் கண்டறிந்து கொண்ட பின்னர், புலவுணர்வுகள் விட்டு அகன்று (தோட்டக்குடிகள் ஓடல்), சிவானுபவம் விளைந்தது (வாழைக்கனி முற்றிலும் பழுத்தல்). ஞானச்சாதனையால் ஆன்ம சித்தியாகிய சிவக்கனி கிட்டும். குண்டலினியின் வழி, சிவமாகிய சோதியை வெட்டவெளியிலும் உடல் முழுமையும் உணர்ந்ததாகக்கூறும் திருமூலர் தான் வீடுபேறு (முக்தி) அடைந்ததைச் சொல்லாமல் சொல்லுகின்றார்.

தொடர்ந்து, அருணகிரிநாதர் தன்னுடைய குண்டலினி அனுபவத்தைக் கூறுகின்றார்.

‘மெய்ப்பொருள் தரும் பராசத்தியில் பரமான

துரியமேல் அற்பதப் பரமஞானத் தனிச்

சுடர்வியா பித்த நற்பதி நீடு

துகளில் சாயுச்சியக் கதியை ஈற்றற்றசொல்

சுகசொருபத்தை உற்று அடைவேனே’

(திருப்புகழ், 424)

உண்மையான ஞானத்தைத் தரவல்ல, பராசக்தியினும் மேலானதானதும் யோகியர் தன்மயமாய் நிற்பதுவும், அதற்கும் மேம்பட்டதான துரியாதீத நிலையானதுமாகி, பரம ஞானத் தனி ஒளியாய் பரந்து, சிறந்த இடமாய், குற்றமில்லாததாய், இறைவனோடு இரண்டறக் கலக்கும் பேறின்ப நிலையை வேண்டுகின்றார். இது அருணகிரிநாதாரின் வேண்டுகோலாக இருந்தாலும், மறைமுகமாக தான் அடைந்த குண்டலினி அனுபவத்தை விவரிக்கின்றார். வெட்டவெளியில் காணும் சோதியைப் 'பரம ஞானத் தனி ஒளி' என்றும், அந்த இடம் 'இறைவனோடு இரண்டறக் கலந்து பேறின்ப நிலையை' அடையும் இடம் என்பதுடன், அந்த இடமே தான் 'சாயுச்சியம் பேறு' அடையும் இடம் என்றும் கூறுகின்றார். சாயுச்சியம் பேறு என்பது இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்து, முடிவிலாப் பேரானந்த முக்தி நிலையில் இருத்தல் ஆகும்.

திருமூலர், அருணகிரிநாதர் ஆகியோரின் கூற்றுப்படி, குண்டலினியானது வெட்ட வெளியில் பொருந்துகையில், சிவம் பெரும் சோதியாய், ஞான ஒளியாய் ஒளிரும். அவ்வொளியில் சீவன் சிவத்துடன் இரண்டறக் கலந்து, முடிவிலாப் பேரானந்த முக்தி நிலையில் இருக்கும் என்கின்றனர்.

இதற்கிடையில், கொங்கணர் சித்தர் (2017),

'எரியுதே அறு வீட்டினிலே யதில் எண்ணையில்லை'

(பாடல், 26)

என்று கூறுகின்றார். குண்டலினி சக்தியானது ஆறு ஆதராங்களையும் ஒளிப் பொங்கச் செய்வதாகக் கூறுகின்றார். சிவவாக்கியரும் தன்னுடைய குண்டலினி அனுபவத்தைப் பகர்கின்றார்.

References

Anbalagan, R. (2006). *Siddhar venba*. Chennai, India: Chennai University.

Chengalvaraya Pillai, V. (. (2019). *Arunagirinathar aruliya tiruppukal.-Mulamum uraiyum (3 vols.)*. Chennai, India: Saran Books.

Devanayagam. (1998). *Siddhar sinthanaigal*. Chidambaram, India: Manivasagar Nuulagam.

'மூலநாடி தன்னிலே முளைந்ததெழுந்த சோதியை

நாலு நாழி உம்முளே நாடியே இருந்தபின்
பாலனாகி வாழலாம் பரப்பிரம்ம மாகலாம்'
(பாடல், 125)

மூல நாடியாகிய சுழுமுனையில் தோன்றும் ஒளியை நான்கு நாழிகை நேரம் உள்ளேயே விரும்பி இருந்தால், அவ்வொளியின் வழி இளமையும் இறைத்தன்மையும் அடைந்து, நிலைத்த பேரானந்த முக்தி நிலையில் வாழலாம் என்கின்றார். திருமூலர், அருணகிரிநாதர் ஆகியோரின் குண்டலினி அனுபவமானது சித்தர்களின் வெட்டவெளித் தத்துவத்தையே விவரிக்கின்றது.

முடிவுரை

திருமந்திரமும் திருப்புகழும் சித்தர்களின் ஒரே இறைக்கோட்பாட்டினை வலியுறுத்துவதுடன், அவ்விறைவன் சிவன் என்றும், அவன் சிவமும் சக்தியாய் வெட்டவெளியில் விளங்குவதாய்க் கூறுகின்றன. இத்தகைய சிவன் சீவனில் உள்ளான் என்றும், இவ்விரண்டையும் வெட்டவெளியில் இணைக்கும் மாபெரும் சக்தியே குண்டலினி என்னும் சித்தர் தத்துவத்தையும் வலியுறுத்துகின்றன. ஆகவே, இறை, உயிர், குண்டலினி ஒட்டிய திருமந்திர, திருப்புகழ்க்கோட்பாடுகள் அனைத்தும் சித்தரியல் சிந்தனைகளையாகும். எனவே, ஆன்மிக பயணம் மேற்கொள்வோர், இறைவன் ஒருவனே உள்ளான், அவன் நம் உள்ளத்தில் பெரும் சோதியாய், ஞான ஒளியாய் உறைகின்றான் என்பதை உணர்ந்து, முறையான அகவழிபாட்டின் மூலம் அவ்வொளியில் பொருந்தி, முடிவில்லா பேரானந்த நிலையை அடைய வேண்டும் என்பதே கட்டுரையாளரின் எதிர்பார்ப்பாகும்.

- Ezhilraman, R. (2015). *Siddha cult in Tamil nadu: Its history and historical continuity (Unpublished thesis)*. Puducherry, India: Pandicherry University.
- Ganadeepan, S. (2008). *Siddhar padalgalil yogakalaikoorugal*. Thirucirappalli, India: Bharathidasan University.
- Ganapathy, T. (1993). *The philosophy of the tamil siddhas*. New Delhi, India: Indian Council of Philosophical Research.
- Govindan, M. (2007). *The wisdom of jesus and the yoga siddhas*. Quebec, Canada: Babaji's Kriya Yoga and Publications, Inc.
- Govindan, M. (2021). *The concepts of saiva siddhantam in cuntarar tevaram*. Tanjong Malim, Malaysia: Sultan Idris Education University.
- Magarasan, C. (1997). Siddhargal jaar. *Sixth World Saiva Conference* (p. 237). Tanjavur, India: Tamil University.
- Narayanan, K. (1990). *Siddhar thatthuvam*. Chennai, India: Tamil Puththakalayam.
- Padrakriyar. (2017). Padrakriya meynjnana pulampal. In C.S. Murugesan, *Periya Njanak Kovai* (pp. 324-345). Chennai, India: Tamil Inaiyakk Kalvikkazhagam, Anna Palkalaikazhagam.
- Pattinathar. (2017). Pattinathar Padalgal. In C. S. Murugesan, *Periya Njanak Kovai* (pp. 95-174). Chennai, India: Tamil Inaiyak Kalvikkazhagam, Anna Palklaikazhagam.
- Ranjith, N. (2019). *Arunagiriyaradhu paduporul*. Tirucchi, India: Bharathidasan University.
- Rathinasabapathy, V. (1979). *Tirumurai thelive sivanjana botham*. Chennai, India: Madras University.
- Santhi, N. (1997). Ezhaththu siddhar marapu. *Sixth World Saiva Conference* (pp. 217-218). Tanjavur, India: Tamil University.
- Sathananthan, S. V. (2002). *Tiruppukalil saiva sithantham*. Retrieved from Tamil Digital Library: <https://www.tamildigitallibrary.in/>
- Konganar Siddhar. (2017). Konganar siddhar padalkal. In C.S. Murugesan, *Periya Njanak Kovai* (pp. 346-362). Chennai, India: Tamil Inaiyakk Kalvikkazhagam, Anna Palkalaikazhagam.
- Sivavakkiyar. (2017). Sivavakkiyam. In C.S. Murugesan, *Periya Njanak Kovai* (pp. 9-94). Chennai, India: Tamil Inaiyyak Kalvikkazhagam, Anna Palkalaikazhagam.
- Vaalmeegar, S. (2017). Vaalmeegar Sootthira Jnanam. In C. S. Murugesan, *Periya Jnanak Kovai* (p. 389). Chennai, India: Tamil Inaiyak Kalvik Kazhagam, Anna Palkalaik Kazhagam.
- Varadharajan, G. (2008). *Tirumanthiram (3 vols.)*. Chennai, India: Palaniappa Brothers.
- Vasu, R. (2008). Rupa, arupa, and rupa-arupa: The three forms of Siva worship at the Nataraja's temple of Chidambaram, South India and their impact on the temple architecture. *Prof.S.V. Shanmugan's 75th Birthday Celebration Volume*. Annamalainagar, Tamil Nadu, India: Annamalai University, India. Retrieved January 25, 2024, from https://www.sas.upenn.edu/~vasur/Three_forms_of_Lord_Nataraja.pdf
- Vengadavan. (2007). *Kundalini-Eliya vilakkam*. Chennai, India: Karpagam Puttakalayam.

பௌத்த வழிபாட்டில் சமன் தெய்வம் - இரத்தினபுரி சமன் தேவாலயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு

Saman Deity in Buddhist Cult – A study based on Ratnapura Saman Devalaya

பா. சர்மிளாதேவி / B. Sharmiladevi¹
கௌரி லக்ஷ்மிகாந்தன் / Gowry Luxmykanthan²

Abstract

Before the introduction of Buddhism to ancient Sri Lanka, the indigenous population practiced Yaksha and Naga worship alongside Hinduism and Jainism. Despite the widespread adoption of Buddhism, some pre-existing cults persisted, often blending with Buddhist and Hindu practices. This study investigates the influence of Saman worship among Buddhists, with a focus on the Sabaragamuwa Saman Devalaya. Utilizing archaeological evidence and historical analysis, this research aims to uncover the integration of ancient folk traditions with Buddhist practices. The Sabaragamuwa Maha Saman temple, a significant historical site, is central to this study. It serves both as a shrine to Saman and as a Buddhist temple, where rituals are performed in a hybrid manner combining Buddhist and traditional practices. In Sabaragamuwa, community members often seek the deity's blessings before undertaking significant ventures, reflecting the continued importance of Saman worship in local customs. This study employs a historical research methodology, systematically analyzing archaeological and literary sources to reveal the unique and enduring nature of Saman worship within the context of Sri Lankan Buddhism. It demonstrates how ancient worship practices have been preserved and adapted within the framework of Buddhist rituals, highlighting the complex interplay between traditional and Buddhist elements in Sri Lankan religious practice.

Date of submission: 2024-07-02
Date of acceptance: 2024-07-15
Date of Publication: 2024-07-30
Corresponding author's Name: Gowry
Luxmykanthan
Email: gowryl@esn.ac.lk

Utilizing archaeological evidence and historical analysis, this research aims to uncover the integration of ancient folk traditions with Buddhist practices. The Sabaragamuwa Maha Saman temple, a significant historical site, is central to this study. It serves both as a shrine to Saman and as a Buddhist temple, where rituals are performed in a hybrid manner combining Buddhist and traditional practices. In Sabaragamuwa, community members often seek the deity's blessings before undertaking significant ventures, reflecting the continued importance of Saman worship in local customs. This study employs a historical research methodology, systematically analyzing archaeological and literary sources to reveal the unique and enduring nature of Saman worship within the context of Sri Lankan Buddhism. It demonstrates how ancient worship practices have been preserved and adapted within the framework of Buddhist rituals, highlighting the complex interplay between traditional and Buddhist elements in Sri Lankan religious practice.

Keywords: Saman, Buddhism, Basnayaka Nilame, Devalaya, Folk Traditions, Archaeological Evidence

¹The author is a Research Student in the Department of History, Faculty of Arts and Culture, Eastern University, Sri Lanka. sharmilakshi@yahoo.com

²The author is a Senior Lecturer in the Department of History, Faculty of Arts and Culture, Eastern University, Sri Lanka. gowryl@esn.ac.lk <https://orcid.org/0009-0004-0362-4529>

அறிமுகம்

பௌத்தம் இலங்கையில் அறிமுகமாவதற்கு முன்னரே யக்ஷ, நாக வழிபாடுகளுடன் இந்து சமயம், சமணம் முதலானவை இங்கு பூர்வ குடிகளால் பின்பற்றப்பட்டமைக்கான சான்றுகள் மகாவம்சம் முதலான பாளி இலக்கியங்களிலும், தொல்லியற் சான்றுகளிலும் காணப்படுகின்றன. ஆயினும் அரசர்களது ஆதரவுடன் அறிமுகமான பௌத்தத்திற்கு ஈடுகொடுக்க முடியாத பல வழிபாட்டு நெறிகள் மறைந்துவிட்டபோதிலும், சில பௌத்தம் மற்றும் வைதீக சமயங்களுடன் கலந்து வலுவிழந்தன எனலாம்.

இலங்கையின் ஆதிமக்களான இயக்கர்கள் இயற்கை வழிபாட்டையும், நாகர்கள் நாக வழிபாட்டையும் சிவ வழிபாட்டையும் பின்பற்றினர். மகாவம்சம் தரும் தகவல்களுக்கு இணங்க பௌத்த சமயம் இலங்கைக்கு வருவதற்கு முன்னரே, இயக்கர், நாகர் என்போரது வழிபாட்டு முறைகளுடன், மரவழிபாடு, லிங்கவழிபாடு, மற்றும் ஜைனம், வைதீகம் ஆகிய சமயக்கருத்துகள் காணப்பட்டன. உயிரற்ற பொருட்களுக்கு உயிர்த்தன்மை கொடுத்து வழிபடல், குலமரபு சின்னங்களை வழிபடல் என்பன இக்காலத்தில் காணப்பட்டன (கிருஸ்ணராசா, 2012, பக்.184).

இலங்கை மக்கள் பௌத்தத்தை தழுவ முன்னர் வெஸ்ஸவண (M.V X:88-89), (M.V XXV:87) சித்தராஜ (M.V X:85), பச்சிமராஜினி (M.V X:86), காளவேல (M.V X:84), மகேஜ (M.V XVII:30), கம்மாரதேவ (M.V V:84), புரதேவ (M.V X:87), சுமண முதலான பல யக்ஷ தெய்வங்களைப் வழிபட்டமை பற்றிய சான்றுகள் மகாவம்சத்தில் உண்டு. இதுபற்றி ஆராய்ந்த பேராசிரியர் பரணவிதான சிங்கள மக்கள் பௌத்தத்தைத் தழுவ முன்னர் இக்கடவுள்களை அறிந்திருந்தனர் எனக் குறிப்பிடுகின்றார் (Paranawitana, 1929). இந்தியாவைப் போன்று ஈழத்தின் ஆதிக்குடிகளாகிய ஒஸ்ரலொயிட் இனமக்களே இவ்வழிபாட்டிற்குரியவர்கள் என்பதனை பாளி நூல்களின் செய்திகள் வெளிக்காட்டுகின்றன. கௌதம புத்தரின் இலங்கை விஜயம் மற்றும் பண்டுகாபயன் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்ற பகுதிகளில்

இத்தெய்வங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் மகாவம்சத்தில் விரவிக் காணப்படுகின்றன.

இலங்கையரின் வழிபாட்டு முறைகளில் யக்ஷ, நாக மரபுகள் கலந்தமையை ஈழத்துச் சான்றுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. சாதாரண சிங்கள மக்களின் வழிபாட்டில் பண்டைய காலம் முதலாக இருவகையான வழிபாட்டு நெறிகள் காணப்படுகின்றன. ஒன்று, பௌத்த தாதுகோபுரத்தை மையமாகக் கொண்ட வழிபாடு. மற்றையது நாட்டார் வழிபாடாக புராதன காலம் முதலாக அவர்களிடையே காணப்படும் வழிபாட்டு நெறியாகும். பௌத்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டபோதிலும் தமது பழைய நம்பிக்கைகளை மறவாத இலங்கையர் பௌத்த சமயத்துடன் இணைந்தவகையில் அவற்றை இன்றுவரை பேணுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது (சிற்றம்பலம், 1996, பக்.01-70). இலங்கையின் மத்திய காலப்பகுதியில் உப்புல்வன்ன, சமன், கஜரகம தெய்யோ மற்றும் விபீசானா ஆகியோர் தீவின் பாதுகாவலராக வணங்கப்பட்டனர் என பெரேரா உள்ளிட்டோர் கூறுகின்றனர் (1971, பக்.78). இவற்றில் சமன் தெய்வ வழிபாடு முக்கியம் வாய்ந்ததாகும்.

இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் காணப்படும் சமன் தேவாலயங்களில் உள்ள வழிபாடானது, தற்காலத்தில் பௌத்த வழிபாடுகளுடன் இணைந்தவாறு காணப்படுகின்றபோதிலும் அது தனித்துவமான வழிபாடு என்பதில் மாற்றுக் கருத்தில்லை. ஸ்ரீபாதமலையின் முதன்மைத் தெய்வமான சமன் தெய்வத்திற்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட சன்னதிகளே இக்கோயில்களாகும். இவ்வழிபாட்டின் வரலாறு புத்தரின் இலங்கை வருகைக்கு முன்னரே ஆரம்பமாகின்றது (M.V I:33). புத்தர் இலங்கைக்கு வந்தமைக்குத் தொல்லியல், வரலாற்று ஆதாரங்கள் காணப்படாத நிலையில், பௌத்த சமயத்தின் இருக்கையை இலங்கையில் நிலைநிறுத்தும் நோக்கில் பிற்காலத்தில் சங்கத்தாரால் உருவாக்கப்பட்ட புனைவுகளில் ஒன்றாகவே இதனைக் கருதலாம். எனினும், இக்கதையினூடாக சமன் தெய்வமும், அவரது வழிபாட்டிடமான சிவனொளிபாத மலையும் புராதன இலங்கையில் மிகுந்த முக்கியத்துவம்

பெற்றிருந்தது என்பது புலனாகின்றது.

நோக்கம்

பௌத்த மக்கள் மத்தியில் காணப்படுகின்ற வழிபாடான சமன் வழிபாடு இம்மக்களிடையில் எத்தகைய செல்வாக்கு செலுத்துகின்றது என்பதனை சபரகமுவ சமன் தேவாலயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராய்தல் இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

தரவத் தேடலும் ஆய்வு முறையியலும்

இவ்வாய்வின் முதலாம் நிலைத்தரவுகள் களஆய்வின் மூலம் பெறப்பட்ட தரவுகளாகும். குறித்த பிரதேசத்திலுள்ள கல்வெட்டுக்கள், தொல்லியற் சின்னங்கள், பண்பாட்டை பிரதிபலிக்கும் பொருட்கள் என்பவை களஆய்வினூடாக கண்டறியப்பட்டன. அத்துடன் குறித்த பிரதேசத்தின் கிராமத் தலைவர்கள், பிரதேசவாசிகள், தொல்லியல் துறையில் ஈடுபாடு கொண்டோர் முதலானோருடன் நேரடியாகக் கலந்துரையாடல் மூலம் பெறப்பட்ட தகவல்கள் என்பனவும் முதன்மைச் சான்றுகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இரண்டாம் நிலைத்தரவுகளாக ஆய்வுடன் தொடர்புடைய நூல்கள், பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், ஆய்வுக்கட்டுரைகள், தொல்லியல் திணைக்கள வெளியீகள், இணையத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ள கட்டுரைகள் முதலானவை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

தொல்லியல், இலக்கியத் தரவுகளைச் சேகரித்து, அதனை முறைப்படி ஆய்வுக்குட்படுத்துவதன் மூலம் புதிய விடயங்களைக் கண்டறிகின்ற வரலாற்றியல் ஆய்வு அணுகுமுறை இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையில் சமன் வழிபாடு

சுமண அல்லது சமன் தெய்வம் இலங்கைத் தீவின் நான்கு எல்லைகளிலொன்றின் பாதுகாவலராகவும், புத்த சாசனத்தின் பாதுகாவலராகவும் பௌத்தர்களால் வழிபடப்படுகின்றார். சிவனொளிபாதமலை, மஹியங்கனை, பலாங்கொடைக்கு அருகிலுள்ள பொல்தும்பே, தெரணியகல, சபரகமுவ சமன் தேவாலயம் என்பவை சமனுக்குரிய

வழிபாட்டிடங்களாகும். இவற்றில் சிவனொளிபாத மலையைப் போன்று சபரகமுவ சமன் தேவாலயமும் பௌத்த மக்களால் மட்டுமின்றி இந்துக்களாலும் வழிபடப்படுகின்றமைச் சிறப்பிற்குரியதாகும். இவர் தேவ குலத்தை சேர்ந்தவர் என்ற நம்பிக்கை முறைகளும் வழிபாட்டு அம்சங்களும் இப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்வியல் அம்சங்களிலும் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது.

சமன் என்ற பெயரின் அர்த்தம் 'உதயமாகும் காலை சூரியன்' என்பதாகும். இவர் மகுடம் சூட்டப்பட்டு, வலது கையில் தாமரை மலரைப் பிடித்து, ஒரு வெள்ளையானையுடன் சித்தரிக்கப்படுகிறார். இலங்கைக்கான புத்தரின் முதல் வருகையின் போது மஹியங்கனையில் புத்தரைச் சுற்றிக் கூடியிருந்தவர்களில் தேவகுமாரனான சுமணவும் இருந்தார். கௌதம புத்தரின் கோட்பாட்டால் ஈர்க்கப்பட்டு, தம்மத்தைப் பின்பற்றி, அவரது புனித பிரசங்கத்தைக் கேட்டு சுமண உயர்ந்த அரிய நிலையை அடைந்தார் என மகாவம்சம் குறிப்பிடுகின்றது. புத்தரின் சிகையை தங்க கலசத்தில் பெற்ற இவர் இங்கு தூபம் ஒன்றை நிறுவியதாகவும் பின்னர் புத்தரின் காறை எலும்பைப் பெற்று 12 முழு உயரமுள்ள ஸ்தூபம் அமைத்துவிட்டு அங்கிருந்து சென்றுவிட்டார் என இந்நூல் மேலும் கூறுகிறது (M.V I:33-39).

மகாவம்சம் கூறுகின்றவற்றை நோக்குகின்றபோது, தனித்துவமாக இருந்த சுமண அல்லது சமன் தெய்வ வழிபாட்டு மரபு பௌத்த சமயத்தின் அறிமுகத்தின் பின்னர் பௌத்த கோட்பாட்டால் ஈர்க்கப்பட்டு, அதனுடன் கலந்துவிட்ட நிலையைக் காணமுடிகின்றது. நான்காம் நூற்றாண்டில் தொகுக்கப்பட்ட தீபவம்சத்தில் புத்தர் சிவனொளிபாதத்திற்கு வருகை தந்தமை பற்றிய எவ்வித குறிப்பும் இல்லை. ஆனால் ஆறாம் நூற்றாண்டில் தொகுக்கப்பட்ட மகாவம்சத்தில் புத்தரின் சிவனொளிபாத மலைமீதான வருகை குறிப்பிடப்படுகின்றது. எனவே, சமகாலப்பகுதியில் இம்மலைப்பகுதி முக்கியத்துவமிக்க வழிபாட்டிடமாக எழுச்சி பெற்றிருந்தது எனக் கருதமுடிகின்றது. எனவே, இக்காலத்திற்கு முன்னரே பௌத்த, சமன்

வழிபாட்டுக் கலப்பு நடைபெற்றிருத்தல் கூடும் எனக் கருதலாம். மஹியங்கணையிலும் சமன் வழிபாடு பிரசித்திபெற்று காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சபரகமுவ சமன் தேவாலயம்

சமன் கடவுளுக்கான ஆலயம் சபரகமுவவில் முதலாம் பராக்கிரமபாகு மன்னனால் அமைக்கப்பட்டது (Jayantha Vijerethna, 2003, பக்.87). பிற்காலத்தில் தேவகுலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சபரகமுவவில் கோயில் அமைத்தனர் என்பது ஐதிகம். வரலாற்று மூலாதாரங்களின் அடிப்படையில் நோக்கும்பொழுது மகாசமன் தேவாலயமானது இலங்கையின் தம்பதெனியா இராச்சியத்தினை ஆண்ட இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு மன்னன் (கி. பி. 1270) ஆட்சிகாலத்தில் பிரதம அமைச்சராக இருந்த 'ஆர்ய காமதேவ' என்பவரால் கற்கோவிலாக அமைக்கப்பட்டது எனலாம் (Abeyawardana, 2003, பக்.103). சபரகமுவ பகுதியில் விலையுயர்ந்த மாணிக்கக்கற்கள் இருப்பதைக் கேள்வியுற்ற மன்னன் அதனை அகழ்ந்து அரச திறைசேரியில் சேமிக்கும் பொறுப்பை அப்பிரதம மந்திரிக்கு வழங்கினான். இப்பணிக்காக அவர் முதன்முதலில் அரசனின் பெயரால் நேர்த்தியை வைத்தார். தனது பணி சிறப்பாக இடம்பெற்றால், இரண்டு அடுக்குகளைக்கொண்ட தேவாலயத்தினை அமைப்பதே அந்த நேர்த்தியாகும். மாணிக்கம் அகழ்வு சிறப்பாக இடம்பெற்று, விலைமதிப்பான கற்கள் கிடைத்ததாக இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு மன்னனுக்கு தகவல் அனுப்பப்பட்டதை அடுத்து, மன்னன் மகிழ்ச்சியில் சமன் தேவாலயத்தின் கட்டுமானப் பணிகளை ஆரம்பித்தான். சமன் கடவுளுக்காக மூன்று மாடி தேவாலயத்தைக் கட்டியதுடன், அதனை பராமரிப்பதற்காக நகைகள், கிராமங்கள் மற்றும் தொழிலாளர் வசதி என்பவற்றையும் செய்துக்கொடுத்தான். இச்செய்தியை 'சமன் சிரித' எனும் நூலின் 140 ஆவது செய்யுள் குறிப்பிடுகிறது (Jayantha Vijerethna, 2003, பக்.84).

சமன் சிரித என்ற வரலாற்று நூலின் குறிப்பின்படி சமன் தேவாலயத்தில் பெளத்த

விகாரை அமைக்கப்படவில்லை என்பது உறுதியாகின்றது. தேவாலயத்தின் கீழ்மாடியில் வழிபாட்டிடம் ஒன்றினை அமைத்து அதன் கூரைக்கு தங்க முலாமிட்டதாகவும், ஆலயத்தின் பாதுகாப்புக்காக காவலர்களையும், பூசைப்பொருட்களையும் பெற்றுக்கொடுப்பதற்காக சேவையாளர்களையும் அரசர் நியமித்தார் என அறிய முடிகின்றது. மூன்று மாடிகளைக் கொண்ட வழிபாட்டிடத்தில் சமன் கடவுளுக்கு பூசைகளும் இடம்பெற்றன.

சமன் தேவாலயத்தினை அமைத்த இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு மன்னன், அதிபுண்ணிய வணக்கஸ்தலமான ஸ்ரீபாதவில் அமைந்துள்ள சமன் தேவாலயத்தில் இருந்து தெய்வச்சிலை மற்றும் ஆபரணங்களைப் பெற்று சபரகமுவ சமன் தேவாலயத்திற்கு வழங்கினான். அத்துடன் இத்தேவாலயத்தின் பிரதான பூசகர் பதவியினை 'எத்ஓய கப்புராலே' என்பவருக்கு வழங்கினார். இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு மன்னனின் மந்திரியான ஆர்யகாமதேவ என்பவர், அரசனின் வேண்டுகோளின்படி கம்பளைக்குச் சென்று சமன் தெய்வத்தின் முற்றுமுழுதுமான சிலை ஒன்றினை செய்து, அச்சிலையினை ஆபரணங்களால் அலங்கரித்து, கம்பளையிலிருந்து ஊர்வலமாக ஸ்ரீபாத வணக்கஸ்தலத்தில் வைத்து, மீண்டும் சபரகமுவவில் புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்ட சமன் தேவாலயத்திற்குக் கொண்டுவந்து வைத்ததாக கூறப்படுகின்றது.

சமன் தேவாலயம் அநுராதபுர அரசன் வலகம்பா மன்னனுடன் தொடர்புபடுத்தப்படுகின்ற போதிலும் இக்கருத்திற்கு போதுமான ஆதாரங்கள் இல்லை. கி.பி. 1618 போர்த்துக்கேயரின் படையெடுப்பூடாக சப்பிரகமுவ பிரதேசம் கைப்பற்றப்பட்டதைத் தொடர்ந்து இவ்வாலயம் அழிக்கப்பட்டு தேவாலயமொன்று அமைக்கப்பட்டது. இரண்டாம் இராஜசிங்கனுக்கும் போர்த்துக்கேயருக்கும் (1629 - 1687) இடம்பெற்ற தொடர்ச்சியான போர்களின் பின் கி. பி. 1665 இல் இப்பகுதி மீண்டும் அரசனால் கைப்பற்றப்பட்டது. மன்னன் 17 ஆம் நூற்றாண்டில் கத்தோலிக்க தேவாலயத்தை அழித்து சமன் கோயிலைப் புனரமைத்தான். தற்போது காணப்படும் தேவாலயத்தின்

வெளிவளாகம் புதுப்பிக்கப்பட்டு, புதிய கட்டுமானங்கள் அமைக்கப்பட்டாலும் இரண்டாம் இராஜசிங்க மன்னனால் புனரமைப்பட்ட ஆலயப்பகுதி அவ்வாறே காணப்படுவது தனிச்சிறப்பாகும். இவ்வாலயத்தின் பரிபாலன நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் பஸ்நாயக்க நிலமேயின் தலைமையில் இடம்பெற்று வருகின்றது.

சமன் விகாரையும் பௌத்த நடைமுறையும்

1.நிர்வாக நடவடிக்கைகள்

மகா சமன் தேவாலயத்தின் நிர்வாக நடவடிக்கைகள் யாவும் பஸ்நாயக்க நிலமே என்பவரின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இது பரம்பரையானதாகும். தற்காலத்தில் தேவாலய நிகழ்வுகள் யாவும் பஸ்நாயக்க நிலமேயின் கீழ் இடம்பெற்று வந்தாலும், பௌத்த சமய விவகார அமைச்சின் சட்டங்களுக்கு உட்பட்டு ஆணையாளரின் கீழ் இடம்பெறுகின்றது. அவருக்கு உதவுவதற்கு ஆரம்பத்தில் ரத்னாயக்க, முடன்நாயக்க, வன்னகு மற்றும் மொஹட்டால போன்ற அதிகாரிகள் இருந்தனர். தற்போது இவ்விகாரையின் நிர்வாக விடயங்கள் மேல்வரும் அதிகாரிகளின் உதவியுடன் நடைபெறுகிறது.

1. மொஹாட்டாவரு
2. விதனேவரு
3. செயலாளர்
4. மேற்பார்வையாளர்

ஆலயத்தின் ஒவ்வொரு செயற்பாட்டிற்கும் பொறுப்பாக ஒவ்வொருவர் காணப்படுகின்றனர். ரத்னக மொகட்டால ஆபரணங்களுக்கு பொறுப்பானவராகவும், கபடா மொகட்டால என்பவர் களஞ்சிய பொறுப்பாளராகவும் உள்ளார். மேலும் அங்கமுவ மொகட்டால, குருவிட்ட மொகட்டால போன்ற உயர் பதவிகளும் காணப்படுகின்றன. கபடா விதானையார் என களஞ்சிய செயலாளரை அழைக்கின்றனர். இதற்கெல்லாம் கண்காணிப்பாளர் காணப்படுகின்றார்.

கபு நிலய (பூசகர்) என்பவர் சமன் தேவாலயத்தின் பூசை நடவடிக்கைக்கு பொறுப்பாக காணப்படுகின்றார். தேவாலயத்தின் பூசை நிகழ்வுகள் யாவும் கபுராலேயின் கீழ்

இடம்பெறுகின்றது. இதை தவிர பத்தன நிலய, அத்தநாயக்க நிலய, பலியக்கார நிலய (கவசங்கள் பொறுப்பு), குட நிலய (குடை பொறுப்பு), சாமர நிலய (சாமர நிலய), உடுவிய நிலய (வெண் துணி), லன்ச நிலய, முருத்த நிலய (சமையலறை பொறுப்பு), பிரித் நிலய (பூசை பொறுப்பு), துரகார நிலய (விறகு பொறுப்பு), வட்டோரு நிலய (கோவை தயாரிப்பு), முரே ஏனயா நிலய (காவல்) முதலான பதவிகளும் காணப்படுகின்றன. பொதுவாக பௌத்த விகாரைகளில் காணப்படுகின்றவாறான நிர்வாக முறையாகவே காணப்படுகின்றது. கபுராலேய (கப்புறானை) பூசை செய்கின்ற முறையானது பழமையானதும், புத்த வழிபாட்டு மரபுகளிலிருந்து மாறுபட்டதாகவும் காணப்படுகின்றது. கதிர்காமக் கந்தசுவாமி கோயிலிலும், கிழக்கு மாகாணத்தில் அமைந்துள்ள புராதன கோயில்களிலும் (மண்டுர், வெருகல்) இம்மரபைக் காணமுடிகின்றது. இது புராதன சமன் வழிபாட்டுடன் பௌத்த மரபு கலந்துள்ளமையை வெளிக்காட்டுகின்றது.

2. நேர்த்தி வைத்தல்

சமன் தேவாலயங்களில் பௌத்த வணக்கமுறைகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றமை சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. சபரகமுவவில் உள்ள சமன் தேவாலய வளாகத்திலும் பௌத்த விகாரையொன்று அமைந்துள்ளது. சமன் தேவாலயத்திற்கு வழிபாடு செய்ய வரும் பக்தர்கள் முதலில் பௌத்த விகாரைக்குச் சென்று வழிபாடாற்றிய பின்னரே சமன் கோயிலிற்குள் நுழைகின்றனர். பிரதான அமைச்சரான ஆர்யகாமதேவ, சபரகமுவ சமன் தேவாலயத்தினை அமைக்கும் பொழுது அவ்விடத்தில் சபரகமுவ விகாரை என்றதொரு பிரசித்திபெற்ற விகாரை இருந்ததாகவும் சில வாய்மொழிக் கதைகள் காணப்படுகின்றன. தற்காலத்தில் வழிபாடுகளின் போது பௌத்த வழிபாடுகளுக்கு பின்னரே சமன் தெய்வத்திற்கான பூசைகள் மற்றும் வழிபாடுகள் இடம்பெறுகின்றன.

இலங்கையில் ஆரம்பகாலத்தில் மக்கள் பாதுகாப்புக் கடவுளாகக் கருதியே சமன் தெய்வத்தை வழிபட்டுள்ளனர். சபரகமுவ

மக்களைப் பொறுத்தவரை சமன் தெய்வத்திடம் அனுமதி கேட்ட பின்னரே சுககாரியங்கள் மற்றும் தொழில் முயற்சிகள் என்பவற்றை மேற்கொள்ளும் வழக்கம் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. இதன் முதற்கட்டமாக தாம் எதிர்பார்க்கின்ற அல்லது ஆரம்பிக்கும் காரியத்திற்காக பூசை கொடுப்பர்; தமது பிராத்தனைகள் மூலம் அனுமதி பெறுவர்; பின் நேர்த்தி வைப்பர். அதாவது தாம் நினைத்த காரியம் அவ்வாறே நிறைவேறினால் குறிப்பிட்ட நேர்த்தியை (பார) நிறைவேற்றுவதாக வேண்டிக்கொள்கின்றனர். ஏனைய பௌத்தம் விகாரைகளில் இவ்வாறான வழிபாடுகள் பின்பற்றப்படுவது இல்லை என்பதும் சுட்டிக்காட்டத்தக்கதாகும்.

நேர்த்தியின்போது வெவ்வேறு விதமான நடைமுறைகள் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றதை அவதானிக்க முடிகின்றது. விசேட பூசையை செய்தல், ஆலயத்திற்கு தேவையான அல்லது விசேடமாக தேவைப்படும் பொருட்களைக் கொடுத்தல், கோயில் யானைக்கான ஆடைகளைக் கொடுத்தல், உணவு தானம் அளித்தல், பிக்குகளுக்கு தானம் வழங்கல், தொழில் ரீதியான இலாபத்தில் ஒரு பங்கை ஆலயத்திற்கு வழங்கல் போன்றனவாகும்.

இரத்தினகற்கள் அகழ்விற்காகவே இங்கு ஆரம்பத்தில் நேர்த்தி வைக்கப்பட்டது. இத்தொழிலில் ஈடுபடுபவர்கள் சமன் தெய்வத்திடம் நேர்த்தி வைத்த பின்னரே ஈடுபடுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இவர்கள் இரத்தினக்கல் அகழ்வில் கிடைக்கும் வருமானத்தில் ஒரு பங்கை காணிக்கையாக செலுத்துகின்றனர். அகழ்வின் போதும் சமன் தெய்வத்திற்குரிய பூசைகள் நடைபெற்ற பின்னரே தமது தொழிலைத் தொடங்குவர். இரத்தினகற்கள் கிடைக்கவேண்டும் என விளக்கு, பட்டாடை என்பன நேர்த்தி வைக்கும் வழக்கமும் உள்ளது. மழையின்மை, விவசாயம் பாதிப்பு, பாதுகாப்பான தூர பயணம் போன்ற நிலைகளிலும் பாதுகாப்பு வேண்டி சமன் கடவுளை வழிபடுகின்றனர். விவசாயத்தில் ஈடுபடுவோர் அறுவடையில் ஒரு பங்கை எடுத்து அதனை சமைத்து படையல் இடும் பழக்கம் பின்பற்றப்படுகின்றது (Malathi, 2006,

பக்.153).

சபரகமுவ மக்கள் மத்தியில் 'சமன் தெய்யோ கருணாவாய்', 'சமன் தெவி பீட்டாய்'இ 'சமன் தெவியாண்ட ஒப்பு வச்சாவ' முதலான சொற்கிரயோகங்களைக் கேட்க முடியும். இதன் கருத்து சமன் தெய்வம் அதனை பார்த்துக்கொள்வார், அவரிடம் விட்டுவிடுங்கள் என்பதாகும். பாதுகாப்பற்ற பயணத்தின் போது இவ்வாறு கூறிக்கொண்டே செல்வதால் சமன் கடவுள் தம்மை பாதுகாப்பார் என்ற நம்பிக்கை இம்மக்களிடம் காணப்படுகின்றது.

3. பூசைகள்

சமன் தெய்வத்திற்கென தனித்துவமான வழிபாடுகள் காணப்படுகின்றபோதிலும் தற்காலத்தில் பௌத்த சடங்குகளுக்கே முன்னுரிமை அளிக்கப்படுகின்றது. சமன் கோயிலில் தினப் பூசைகள் நடைபெறுவதோடு, தை, கார்த்திகை, சித்திரை மாதங்களில் சிறப்பான பூசைகளும், ஆண்டுக்கொருமுறை திருவிழாவும் நடைபெறும்.

சமன் கடவுளுக்கு வழங்கப்படும் உணவு 'முருகதென்' அல்லது 'ஹ்லம்தானம்' எனும் பெயரால் அழைக்கப்படும். சோறு மற்றும் 7 கறி, அதனுடன் அதிரசம் என்பன இவ்வுணவில் இருக்கும். அதிரசம் செய்வதற்கு அப்பொழுதே மாவு இடித்து பிசைந்து செய்வர். ஹ்லம்தானத்தை இறைவனுக்கு காவல் செய்பவர் கொண்டு வருவார். அவற்றை பந்தனரால் பாரம் எடுத்து 'கற்புகரிடம்' கொடுப்பார். கற்புகர் மூலமே இறைவனுக்கு படைக்கப்படும். இதன் பின்னரே பூசை செய்யப்படும்.

தினந்தோறும் ஆறுகால பூசைகள் நடைபெறும். தினந்தோறும் அதிகாலை 4.30 க்கும் 5.00க்கும் இடையில் நடைபெறுவது அதிகாலை பூசை ஆகும். இது சமன் கடவுளுக்கு செய்யும் ஒலிப் பூசையாகும். தவில், தம்பட்டம், எக்காளம், சங்கு போன்றவை இப்பூசைக்காக பயன்படுத்தப்படுகின்றன. சமன் கடவுளுக்கு ஹில்பிச்சை வைப்பதே 'இல்தானம்'; என்று அழைக்கப்படுகின்றது. அதில் கடவுளின் முகத்தை கழுவுவதற்கு தண்ணீர் வழங்குதல், பூக்களை கொண்டு பூசை செய்தல், தெய்வங்களுக்கும் கோயிலுக்கும் தூபம்

காட்டுவது போன்ற பகுதிகள் உள்ளன. அதாவது கடவுளை துயில் எழுப்புகின்ற மரபு இந்துக் கடவுளரைப் போன்று சமனுக்கும் பின்பற்றப்படுகின்றது.

4. மஹா பெரஹரா (தீருவிழா)

இரத்தினபுரி சப்ரகமுவ சமன் கோயிலின் மகா ஊர்வலம் ஆண்டுக்கொருமுறை பெரஹரா என்றவாறு நடைபெறும். 15 நாட்கள் இடம் பெறும் பெரஹரா வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். கோட்டை இராச்சிய மன்னனான ஆறாம் பராக்கிரமபாகு பெரஹரா நடைபெறுகின்ற முறையினைத் தொடங்கி வைத்தார். எசல பெரஹரா என்ற பௌத்தர்களின் திருவிழா முறையை இங்கு இரண்டாம் இராஜசிங்க மன்னனே தொடங்கி வைத்தார். அக்காலக்கட்டத்தில் இருந்து வருடத்தில் ஆகஸ்ட் முதல் செப்டம்பர் வரை ஒரு பாரம்பரிய விழாவாக நடாத்தப்படுகிறது. இம் மாதங்களில் எசல பெரஹரா கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. இந்த விழா இலங்கையின் மிகப் பழமையானதும் முன்னோடியாகவும் இருக்கலாம். சிங்களவர்கள் மட்டுமன்றி பிற இனத்தவர்களும் இதில் கலந்து கொள்கின்றமையானது இன ஒற்றுமையை ஏற்படுத்துவதாக உள்ளது.

மகா பெரஹரா ஐந்து பகுதிகளாக நடைபெறும். தலதா பெரஹரா, பத்தினி பெரஹரா, பிசோ தேவி பெரஹரா, எசல பெரஹரா, குமார தேவி பெரஹரா என்பனவாகும். இதில் எசல பெரஹரா மூன்று பகுதிகளை கொண்டுள்ளது. அதன்படி முதலில் நடத்தப்படுவதே தேவலே பெரஹரா, வதாதபெரஹரா பிறகு இறுதியாக கும்பலா பெரஹரா ஆகும். கும்பலா பெரஹரா மேல் முற்றத்தை சுற்றி நடைபெறும். ஒரு துப்பாக்கி சூட்டின் மூலம் ஊர்வலத்தை தொடங்கி வைப்பது வழக்கம், 5 நாட்கள் மாலை நேரங்களில் மேல் முற்றத்தைச் சுற்றி ஊர்வலம் வரும்.

சமன் கோயிலில் ஊர்வலம் நடைபெறும் நாளில் தெல்கமுவ விகாரையில் விசேட ஊர்வலம் ஒன்று ஏற்பாடு செய்யப்படும். ஸ்ரீ தலதா கடவுளின் ஊர்வலம் குரவிட்ட தெல்கமுவ

ரஜமகாவிகாரையிலிருந்து (களு கங்கையின் கரையில் அமைந்துள்ளது) இரத்தினபுரியின் மகாசமன் கோயிலுக்கு ஊர்வலமாக வரும். அதன் பின்னர் சப்ரகமுவ சமன் கோயில் பெரஹரா தலதா பெரஹரா உடன் சேர்ந்து கொள்ளும். முதலாம் விமலதர்மசூரிய மன்னன் ஸ்ரீதலதா கடவுளை கண்டிக்கு கொண்டு செல்லும் வரை 42 வருட காலமாக தலதா பெரஹரா தடையின்றி நடைபெற்று வந்தது.

பெரஹராவின் முதல் கட்டத்தில் பிரித்விழா நடைபெறும். பிரித் ஓதி வழிபாடுகள் ஆரம்பிக்கின்றன. கப் சிட்டுவீமா என திருவிழாவின் ஆரம்பத்தில் மர கோபுரம் ஒன்று நடப்படுகின்றது. இதன் முடிவில் தியா கபீமா என கூறப்படும் நீர் வெட்டு விழாவும் இடம்பெறுகின்றது. இந்நீர்வெட்டு விழாவுடன் திருவிழா நிறைவு பெறும். இது இரத்தினபுரியில் அமைந்துள்ள களுகங்கை நதியில் நடைபெறுகின்றன. 13 நாட்கள் இடம் பெறும் இத்திருவிழா சன்னதியின் தலைமை பதவியில் இருக்கும் பஸ்நாயக்க நிலமேயின் மேற்பார்வையின் கீழ் நடைபெறுகின்றன.

மகா சமன் கோயிலின் எசல பெரஹரா பண்டைய இராஜ நீதிக்கு ஏற்பவே நடைபெறுகின்றது. இப்பெரஹரா சமன் கோயில் கடவுளுக்கு நன்றி பயக்கும் நோக்கத்தோடு நடாத்தப்படுகின்றது. மற்றும் சப்ரகமுவவாசிகளும் முழு நாடும் சௌபாக்கியங்களை பெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்காகவும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. ஆகஸ்ட் மாதம் முடிவடைவதற்கு முன்னரே எசல பெரஹரா நடைபெறுவது சம்பிரதாயமாக காணப்படுகின்றது.

எசல கொண்டாடத்திற்கு பஸ்நாயக்க நிலமே பொறுப்பாக இருப்பார். அவர் 'நெகத் ரால்', 'எதுலு கட்டலே', 'பிட கட்டலே' ஆகிய அதிகாரிகளுக்கு எசல கொண்டாட்டத்திற்கான வேலைகளைப் பிரித்துக் கொடுப்பார். இதற்கிடையில் விகாரை வெள்ளையடித்து சுத்தம் செய்யப்படும். கொடிமர ஊர்வலத்திற்கு பொறுப்பாக இருப்பவர் 'கப் ஊன்றும் ரால்' ஆவார். இவர் முதல் நாள் இரவே தனியாகச் சென்று ஒரு பால் மரத்தை வெட்டி அதனை

சிம்மாசன மண்டபத்தில் வைத்து விடுவார். மறுநாள் அந்த மரத்தையும் கொடிமரத்தையும் கோசத்ததுடன் கொடிமரம் ஊன்றும் இடத்திற்கு கொண்டு வருவார்கள்.

இதற்கிடையில் கோயிலின் உள்ளே இன்னொரு சிறிய ஊர்வலம் ஏற்பாடு செய்யப்படும். சமன் கடவுளின் ஆபரணங்கள் அவருக்குரிய பல்லக்கிலும் பத்தினி (கண்ணகி) கடவுளின் ஆபரணங்கள் பத்தினி தெய்வ பல்லக்கிலும் வைத்து விகாரையில் உள்ளவர்கள் ஒரு பெரஹரா போல சாந்தி மண்டபத்தினுள் கொண்டு செல்வார்கள். கொடிமரம் ஊன்றும் ராலவின் ஊர்வலம் ஏற்கனவே அவ்விடத்திற்கு வந்து நிற்கும். இங்கே அனைவரும் ஒன்றாக முன்பு போலவே முற்றத்தை சுற்றி நடப்பார்கள். பத்தினி கோயிலுக்கு முன்னால் அனைவரும் இணைவார்கள். புதிய மண் பாணைகளையும் சுமந்து ஊர்வலத்தின் முன் செல்வார்கள்.

நான்காவது பெரஹரா பண்டைய கிணற்றுக்கு அருகில் நடைபெறும். சுபநேரத்தில் கிணற்றுக்கு அருகில் கொடி மரத்தை நாட்டுவார்கள். மரத்தை ஊன்றிய பிறகு பெரஹரா மீண்டும் விகாரைக்கு வரும். கொடிமரம் நாட்டப்பட்ட நாளிலிருந்து பிராத்தனை நிறுத்தப்பட்டு ஊர்வலத்தில் இரண்டாவது நாளில் மீண்டும் தொடங்கும். இவ்வாறு 5 பெரஹரா ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வீதி ஊர்வலம் வருவதால் சபரகமுவ மக்கள் சமன்கோயில் பெரஹராவை 'மகா பெரஹரா' என்று அழைக்கின்றனர். ரா சுபநேரத்தில் ஆரம்பமாகும் இப்பெரஹரா பண்டைய சடங்கு சம்பிரதாயங்களுக்கு ஏற்பவே தற்பொழுதும் நடைபெறுகின்றது.

நல்ல நேரம் நெருங்கும்போது பாரம்பரிய உடை மற்றும் அணிகலன்களுடன் பஸ்நாயக்க நிலமே மற்றும் அவரது பரிவாரங்கள் மேல் முற்றத்தில் நுழைவார்கள். அதுவரையில் கோயிலின் உள்ளே கடவுளுக்கான சேவைகள் நடைபெறும். அதன் பின்னர் ஏவிசி பூசை அதனைத் தொடர்ந்து இரண்டு பிக்குகள் மூலம் பிரித் கோலமிடப்படும். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பிரதானி, துறவிகள் நினைவுச்சின்ன கவசத்தை சுமந்து சென்று தலைமைக் கப்புகர் தலையில் வைப்பர். இவ்வாறு இந்த நினைவுச்

சின்னங்களை பிரதீட்சை செய்யும் போது பொறி மற்றும் பால் தெளிப்பது வழக்கமாகும். அதன் பின்னர் தலைமைத் தேரர் கலசத்தை ஏற்றுக்கொள்வார். இக்கலசத்தை யானை மீது வைத்து ஊர்வலமாக கொண்டு செல்வர்.

சுபநேரம் ஆரம்பமாகவதற்கு முன்னர் இந்தப் பெரஹராவில் பங்குபற்றும் அனைத்து நடன கலைஞர்களும் தயாராவார்கள். சிலர் சுபநேரம் வரும் வரை பஸ்நாயக்கநிலமயின் முன் ஒரு வட்டமாக ஒன்றிணைவார்கள். இதனை சிறப்பு அழைப்பு விடுத்த பிரபுக்கள் மற்றும் பெரஹரா கண்டு களிக்க வந்தோர் அனைவரும் பார்வையிடுவார்கள். இதற்கு இடைப்பட்ட நேரத்தில் பங்குகொள்ளும் யானைகளை பாகன் அலங்கரிப்பார்.

இப்பெரஹராவில் உடரட மற்றும் பஹதரட நடனம், யானைகளின் ஊர்வலம், பொய்க்கால் கொண்ட பொம்மை என பலவற்றை காணலாம். நடனத்தில் அணிந்திருக்கும் ஆடை சமன் கடவுளுடையதை ஒத்ததாகக் காணப்படும். கும்பல் அல்லது டெவெல் பெரஹேராஸ் என்ற முறையில் களியாட்டங்களை போல நடனங்கள் இடம்பெறுகின்றன. இதனை தொடர்ந்து பிரதான ஊர்வலம் நடைபெறுகின்றது. இந்த ஊர்வலத்தில் இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து பல்லின கலாசார நடனங்கள் ஆடப்படும்.

5. முகமூடியும் வபாம்மைகளும்

சபரகமுவ மகா சமன் தேவாலயத்தின் வண்ணமயமான போட்டியில் மகா பாம்பா கோலம் என இது அழைக்கப்படுகின்றது. மகா பாம்பாவின் பிரமாண்டமானது 15 அடி உயரமுள்ளது. இரண்டு முகம் கொண்ட உருவம் ஒருபுறம் அமைதியான முகமும், மறுபுறம் ஐந்து நாகப்பாம்புகள் கொண்ட பேட்டைக் கொண்ட ஒரு பயங்கரமான பேய் முகமும் காணப்படும். கோபத்தில் ஒரு அரக்கனைப் போலவும், நல்லொழுக்கமுள்ள தெய்வத்தைப் போல இனிமையாகவும் கருதப்பட்ட முதலாம் இராஜசிங்க மன்னனின் தன்மையை இது சித்தரிக்கிறது என்று நம்பப்படுகிறது. இது இரண்டாம் இராஜசிங்க மன்னரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதாக நம்பப்படுகிறது.

தற்போதைய பஸ்நாயக்க நிலமே, தேவாலயத்தின் சாதாரண பாதுகாவலர், மிகாரா ஜெயசுந்தேராவின் அனுமதியுடனே மகா பாம்பா உருவத்தை கைவினைஞர்கள் உருவாக்குகின்றனர். அக்காலக்கட்டத்தில் மகா பாம்பா உருவத்தைத் தயாரிப்பதற்கும் பன்னிரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கும் அதிகமான சொத்துக்களை இலவசமாக வழங்கவும், உணவு மற்றும் உறைவிட வசதியுடன், மஹா பாம்பாவின் உருவத்தை உருவாக்க மூங்கில் மற்றும் துணிகளை வழங்கவும் மன்னர் உத்தரவிட்டார் என்று பண்டைய நாளேடுகள் கூறுகின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட சாதியிலிருந்து வந்த கைவினைஞர்களால் இந்த உருவத்தை உருவாக்கும் செயல்முறை ஒரு நல்ல நேரத்தில் தொடங்கப்படுகிறது. இந்தக் கடமை தலைமுறை தலைமுறையாக இரத்தினபுரியில் நிவிடிகலாவுக்கு அருகிலுள்ள கொழும்புகாமா என்ற கிராமத்தில் உள்ள கோலக்கார பரம்பரையினருக்கு உரியதாகக் காணப்படுகின்றது. மகா பாம்பாவை உருவாக்கவும், பாரம்பரியத்தை நிலைநாட்டவும் அவர்களுக்கு ராஜா 'நிலதானம்' வழங்கியுள்ளார். தற்போது இப்பரம்பரையிலிருந்து லால்செரசிங்க மற்றும் அவரது உதவியாளர் டபிள்யூ. என். நிறூல் ஆகியோர் தயாரிக்கின்றனர். இவர்கள் சமன் தேவாலய போட்டியில் 12 ஆண்டுகள் பங்கேற்று உள்ளனர்.

சமன் தேவாலயத்தில் இடம்பெறுவது போன்று செப்டெம்பர் மாதம் பெரஹரா தெரணியகல சுமண சமன் தேவாலயத்திலும் கொண்டாடப்படுகின்றது. மகா பாம்பா கோலம் இங்கும் வைக்கப்படுகின்றது. எனினும் ஒப்பீட்டளவில் இவற்றுக்கிடையில் சில மாறுபட்ட விடயங்களையும் நடைமுறைகளையும் அவதானிக்க முடியும். முகமூடி ஆட்டத்தைப் பார்ப்பதன் மூலம் பல துன்பங்கள் நீங்குவதாகவும் தமது தீய வினைகள் நீங்குவதாகவும் மக்கள் நம்புகின்றனர். ஐந்து தலை நாகம், முத்தலை நாகம் கொண்ட முகமூடி அணிந்து நடனத்தில் ஈடுபடுகின்றனர்.

6. பத்தினி தெய்வ வழிபாடும் நாக வழிபாடும்

இலங்கையில் கஜபாகு மன்னனால் கொண்டுவரப்பட்ட பத்தினி தெய்வ (கண்ணகி வழிபாடு) வழிபாடு சமன் தேவாலயத்திலும் இடம்பெறுகின்றது. இங்கு சிங்கள மக்களுடன் தமிழ் மக்களும் தமது வழிபாடுகளை மேற்கொள்கின்றனர்.

சமன் தேவாலயத்தில் கருங்கல்லிலான நாகசிலையொன்று காணப்படுகின்றது. இச்சிலையானது ஆலய வெளிவளாகத்தில் சிறிய கட்டுமான பகுதியின் மதில் மேல் வைக்கப்பட்டுள்ளது. முற்காலத்தில் இக்கட்டுமானத்தில் விநாயகர் வழிபாடு காணப்பட்டதாக மக்கள் தெரிவித்தபோதும் அதற்கான ஆதாரங்கள் தற்போது இல்லை. இருப்பினும் நாகர் சிலை அங்கு காணப்படுவதன் மூலம் புராதன நாக வழிபாடு நிலவியிருந்தது எனக் கருதலாம்.

முடிவுரை

பௌத்தம் இலங்கையில் அறிமுகமாவற்கு முன்னர் இலங்கையர் பல்வேறு சமய வழிபாடுகளைப் பேணினர். பிராமிச் சாசனங்களில் சிவ, விசாக, குபேர, கண்ணன் முதலான ஏராளமான கடவுளரின் பெயர்கள் தனிநபர் பெயர்களுடன் இணைந்து வருகின்றமை சுட்டிக்காட்டத்தக்கதாகும். அத்தகைய புராதன வழிபாடுகளுள் ஒன்றான சமனுக்குரிய தலமாக சபரகமுவ மகா சமனாலயம் அமைந்துள்ளது. பௌத்த மக்கள் செறிந்து வாழ்கின்ற இப்பிரதேசத்தில் பௌத்தத்துடன் இணைந்தவகையில் இங்கும் வழிபாடுகள் நடைபெறுகின்றமை சிறப்பானதாகும். எனினும் கப்புறாளையால் பூசை செய்யப்படுகின்றமை, ஆறு காலப் பூசை, மங்கல வாத்தியங்களுடன் தெய்வத்தை துயிலெழுப்புதல் முதலான பௌத்தத்திலிருந்து மாறுபட்ட தனித்துவமான சில வழிபாடுகளும் இங்கு நிகழ்த்தப்படுகின்றன. இவை இந்து சமயத்தின் அம்சங்களையே வெளிப்படுத்துகின்றது. எனினும் இலங்கையில் சமன் வழிபாடு தனித்துவமானதும், புராதனமானதும் என்பதில் மாற்றுக் கருத்தில்லை.

References

- Abeyawardana, H.A.P. (2002). *Heritage of Sabaragamuwa*. Ratnapura: Sabaragamuwa Development.
- Krishnarajah, S. (2012). *Ilankai Panpaaddu parinamaththin Adippadaikal: AD 1500*. A.B. Creater.
- Malathi, A. (2006). *Sumana Saman Theviyo*. Ariya Publication.
- Seneviratne, S. (1985). *Social Base of Early Buddhism in south East India and Sri Lanka: 3rd Century B.C.-3rd Century A.D* [Unpublished Doctoral dissertation]. Department of History, Jawaharlal Nehru University.
- Sitrambalam, S. K. (1996). *Izaththu inthu samaya Varalaaru- (Part-I-AD 50)*. Thirunelveli: Jaffna University.
- Vijerathna, J. (2003). *Sabragamuwa Maha Saman Devalayaya and Ratnapura Sesu Dewala*. Sarasavi Publication.
- Wilhelm Geiger (E.d). (1986). *THE MAHAVAMSA*. New Delhi: Asian Educationa Services.

சைவசித்தாந்த மெய்யியல் நோக்கில் சோமசுந்தரப் புலவரின் உயிரிளங்குமரன் நாடகம்

The play 'Uyirilangumaran' by Somasundara Pulavar from the perspective of Saiva Siddhanta Philosophy

கலாநிதி தி. செல்வமனோகரன் / Dr. T. Selvamanoharan¹

Abstract

The Archaic religion in Sri Lanka is Saivism, which is characterized by its philosophical doctrine. Its true essence lies in Saiva Siddhanta, and the culmination of Saivism is Saiva Siddhanta. By elucidating the essence of the three entities—Pati (God), Pasu (individual soul), and Pasa (karma)—and transforming them into true elements, Saiva Siddhanta asserts, "By removing the impurities of the soul, one attains its essence." This philosophy, expounded by the great scholar Somasundara Pulavar, has gained recognition through various works and platforms in medieval Sri Lanka. Understanding his contemporary society well, he advocated for the acceptance and understanding of Saivism and Saiva Siddhanta, blending them seamlessly into his life. He crafted a drama titled "Uyirilangkumaran," incorporating these philosophies, which spans five acts and thirteen scenes. Pulavar addressed societal issues by aligning them with Saiva Siddhanta ideology and created the drama as a means of propagating it. However, this synthesis of Saiva Siddhanta philosophy into literary works and its interpretation poses a challenge, requiring further scholarly investigation. Somasundara Pulavar's initiative in shaping Saiva Siddhanta discourse and its pedagogy, along with the tools utilized for its dissemination, form the basis for this study. While this research primarily focuses on qualitative research methodologies, it also necessitates quantitative and evaluative methods such as surveys.

Date of submission: 2024-05-18
Date of acceptance: 2024-06-14
Date of Publication: 2024-07-30
Corresponding author's Name: Dr. Selvamanoharan Thiruchelvam
Email: tselvan@iniv.jfn.ac.lk

Keywords: Uyirilangkumaran Drama, Saiva Siddhanta Philosophy, Somasundara Pulavar, Sri Lanka

அறிமுகம்

சைவசித்தாந்தத்தின் வரலாறு வேதாகமப் பிராமணங்களில் இருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்டாலும் திருமந்திரமே தமிழில் 'சைவசித்தாந்தம்' எனும்

சொல்லை முதன்முதலில் கூறியது. சைவசித்தாந்த முப்பொருட் கோட்பாட்டை முன்வைத்தது. இதன்பின் தோத்திரங்கள், ஞானாமிர்தம், மெய்கண்ட சாஸ்திரங்கள், பண்டார சாஸ்திரங்கள்

¹The author is a Senior Lecturer in the Department of Saiva Siddhanta, University of Jaffna, Sri Lanka. tselvan@univ.jfn.ac.lk

எனப்பல நூல்கள் எழுச்சி பெற்றன. சிவனை முதன்மைக் கடவுளாகக் கொண்ட சைவத்தின் முடிந்த முடிவே சைவசித்தாந்தம் ஆகும். பதி, பசு, பாசம் எனும் முப்பொருள்களுக்கிடையிலான தர்க்க இயைபினை வெளிப்படுத்தி அவற்றை உண்மைப் பொருட்களாகக் கொண்டு பசு, 'பாசம் நீங்கி பதியை அடைதலே அதன் இலட்சியம்' எனக் கூறி நிற்கும் கருத்து முதல்வாத மெய்யிலே சைவசித்தாந்தம் ஆகும்.

ஈழத்தின் தொன்மைச்சமயங்களுள் முதன்மையானது சைவசமயம் ஆகும். பல்லவர்கால பக்தியியக்கத்தின் தோத்திர மரபுச் செல்வாக்கு கேதீஸ்வர, கோணேஸ்வரத் திருத்தலங்கள் மீது பாடப்பட்ட பதிகங்களின் வழி சான்றுப்படுத்தப்படுகின்றது. தமிழ்ச் சூழலில் தமிழர் மெய்யியலாகக் கட்டமைக்கப்படுகின்ற சைவசித்தாந்த சாத்திர மரபு திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாசர் வாழ்ந்த காலத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றிருப்பதை அடையாளப்படுத்த முடிகின்றது. காலனிய கால ஈழத்துப் புலம் தன்னடை யாளங்களை இழந்து நின்ற சூழலில் நாவலரின் வருகையும் பணியும் சைவமறு மலர்ச்சிக்கு உதவுகிறது. அவர் மரபினர் தமிழோடு, சைவத்தை சமயம், மெய்யியல் எனும் இருதளங்களிலும் வளர்த்தெடுத்தனர். அவ்வாறான செல்நெறியில் தான் நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவரின் வருகையும் அவரது பணிகளும் அமைகின்றன. அவரால் எழுதப்பட்ட நாடகம் 'உயிரிளங்குமரன்' சித்தாந்தக் கருத்தியலை அடிப்படையாகக் கொண்டதென்ற கருத்து நிலவுகிறது. அதன் பொருத்தப்பாட்டை இக்கட்டுரை ஆய்வுக்குட்படுத்துகிறது.

ஆய்வுச் சிக்கல்

தோத்திரமரபு, சாஸ்திரமரபு, புராணமரபு எனப் பல்தளங்களில் தனது இயங்கியலைக் கொண்டிருந்த சைவசித்தாந்த மெய்யியலை நாடக எழுத்துருவாக சோமசுந்தரப் புலவர் ஆக்கியளித்துள்ளார். இந்தப் பிரதியாக்கத்துக்கான காலப்பின்னணி, இவ்வெழுத்துவழி புலப்படுத்தப்படும் சைவசித்தாந்தக் கருத்தியல் மற்றும் அதன் பொருத்தப்பாடு, தேவை என்பன இங்கு ஆய்வுப் பிரச்சினையாக எடுத்துக் கொள்ளப் படுகின்றன.

ஆய்வின் நோக்கம்

சோமசுந்தரப்புலவர் பன்முக ஆளுமையுள்ள புலமையாளரெனினும் சைவசித்தாந்த மெய்யியல் சிந்தனையை நாடக எழுத்துருவாக்கியமை அதற்கான பின்னணி என்பவற்றை அறிதலே இந்த ஆய்வின் பிரதான நோக்கமாகும். இப்பிரதியாக்கத்தில் சைவசித்தாந்தக் கருத்தியலின் வெளிப்பாடு, அதற்கு ஆசிரியர் பயன்படுத்திய உத்திகள் அவற்றின் பொருத்தப்பாடு என்பவற்றை அறிதல் இதன் துணைநோக்கமாகும்.

ஆய்வு முறையியல்

இந்த ஆய்வானது விபரண ஆய்வு முறையியலை அடிப்படையாகக் கொண்டதெனினும் தேவைக்கு ஏற்ப பகுப்பாய்வு, ஒப்பீட்டாய்வு எனும் முறையியல்களும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

இலக்கிய மீளாய்வு

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக இந்துநாகரிகத்துறை நடத்திய இரண்டாவது அனைத்துலக சைவமாநாட்டில் (2017) குமரன் எழுதிய "சைவசித்தாந்தத்தினை மக்கள் மயப்படுத்துவதில் உயிரளங்குமரன் நாடகத்தின் வகிபங்கு" எனும் தலைப்பில் ஆய்வுக்கட்டுரை ஒன்று இடம் பெற்றுள்ளது. இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை மக்கள் மயப்படுத்துவதையும் இலக்கியத்திறனையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. இதே மாநாட்டில் நவதர்சினி "சைவசித்தாந்தக் கருத்தியல் - நாடக பாட வடிவில் நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவரின் உயிரளங்குமரன் நாடகம்" எனும் தலைப்பிலான ஆய்வு 'நாடகக் கல்வி' எனும் அடிப்படையில் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. மெய்யியல் நோக்கடிப்படையை இவ்விரு கட்டுரைகளும் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதும் இவ்வெழுத்துரு தொடர்பாக வேறு ஆய்வுகள் நிகழ்த்தப்பட்டதாக அறிய முடியவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது. இதனை ஆய்வு இடைவெளியாகக் கொண்டு சைவசித்தாந்த மெய்யியல் நோக்கில் உயிரளங்குமரன் நாடகத்தை வாசிப்பதாக இந்த

ஆய்வு நிகழ்த்தப்படுகின்றது.

காலச்சூழல்

பிரித்தானியரால் உருவாக்கப்பட்ட ஒருங்கிணைந்த இலங்கையில் கிறிஸ்தவமிஷனரிகளின் நவீன கல்வி, அரசு வேலைவாய்ப்பு வசதி, ஆங்கிலக்கல்வி என்பன மதமாற்ற நடவடிக்கையின் அடிப்படையில் முன்னெடுக்கப்பட்டமையும் அதற்கு கணிசமான சுதேசிகள் எடுபட்டுச் சென்றமையையும் பன்னூலாசிரியர்கள் பதிவு செய்துள்ளனர். நாவலரின் வருகை அச்சியல், கல்வியியல், சமயவியல், மெய்யியல், உரையியல், உரைநடையியல் எனப் பன்முகத்தளங்களில் சைவத்தை மீட்டுருவாக் கவும் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தவும் உதவிற்று. நாவலர் விட்டுச் சென்ற பணிகளை நாவலர் மரபினர் பல நிறுவனங்களை உருவாக்கி முன்னெடுக்கத் தொடங்கினர். சைவபரிபாலன சபையின் இந்துக் கல்லூரி முகாமைத்துவ சபை, சைவபரிபாலன சபை, விவேகானந்தர் சபை எனும் சைவ நிறுவனங்கள் பல சைவப் பாடசாலைகளையும் இந்துக் கல்லூரிகளையும் உருவாக்கி நடத்தின. பல தனிநபர்களும் பாடசாலைகளை உருவாக்கினர். இதனால் ஆசிரியர் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டபோது சைவாசிரிய கலாசாலைகள் உருவாயின. இதில் இராமநாதனின் பங்கு அதிமுக்கியமானது. நாவலர் விட்டுச் சென்ற பாடநூலாக்கச் செயற்பாட்டில் சில பெரியார்கள் ஈடுபட்டனர். சைவப்பெரியார் சிவபாத சுந்தரனார், பாலபோதினி, அகநூல் உள்ளிட்ட பல பாடநூல்களை மாணவர் தரத்திற்கு ஏற்ப எழுதி வெளியிட்டார்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதற்காலப்பகுதியில் ஏறத்தாழ முப்பது சைவப் பத்திரிகைகள் வெளிவந்தன. சில நின்றும் போயின. சைவ பரிபாலன சபையின் இந்துசாதனம் தொடர்ந்து வெளிவந்தது. இவ்வாறான பல செயற்பாடுகள் மூலம் மக்களிடம் சைவசித்தாந்த சிந்தனைகள் விதைக்கப்பட்டன. பல முயற்சிகள் இவ்வாறாக நடைபெற்ற போதும் சாதாரண மக்களிலும் பெண்களிலும் கற்றோர் எண்ணிக்கை மிக மிகக் குறைவாகவே இருந்தது. புராண படனம்,

பிரசங்கம் முதலானவை பாமரமக்களிடம் சைவ நம்பிக்கைகளையும், சைவசித் தாந்தக் கருத்தியலையும் கொண்டு சென்றன.

சுதேசத்தில் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளின் தொடர் செயற்பாடுகள், மதம் பரப்பலுக்கான பல்வேறு உத்திகள் கிறிஸ்தவத்தை - கிறிஸ்தவத்துக்கு சைவர்கள் மதம் மாறுவதை அதிகரிக்கச் செய்து கொண்டேயிருந்தன. சமகாலத்தில் சேர் பொன். அருணாசலத்தின் ஐக்கிய இலங்கைக் கருத்தியலுக்கு மாறாக அநகாரிக தரம்பாலாவின் 'சிங்கள பௌத்த இலங்கை' எனும் கோஷம் பேரெழுச்சி பெற்றுக் கொண்டிருந்தது. வணிகத்தில் மேலோங்கிய இஸ்லாமிய மக்கள் தம்மிடம் இருந்த கடும்கட்டுப்பாட்டில் இருந்து சற்றுத் தளர்த்து நவீன கல்வி, நவீன பாடசாலை என்பவற்றை நோக்கி நகரத்தலைபட்டனர். சுவாமி விவேகானந்தரின் வருகை வேதாந்த எழுச்சியை ஏற்படுத்தியது. இதனால் 'வேதாந்த தெளிவாம் சைவ சித்தாந்தம்' எனும் கருத்தியலை முன்னிறுத்த வேண்டிய சூழல் ஏற்பட்டது.

அதேவேளை 1915இல் முக்கியமான இரு சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தன. சுதேசத்தில் சிங்கள-முஸ்லிம் இன, மதக் கலவரம் ஏற்பட்டு தேசம் முழுவதையும் அது பாதித்தது. முழு இலங்கைக்குமான படித்த இலங்கையர் பிரதிநிதியான இராமநாதன் சிறை வைக்கப்பட்ட சிங்கள வர்களை மீட்டமை முஸ்லிம்களிடம் பெரும் கசப்பை ஏற்படுத்தியது. மற்றையது முதலாம் உலகப்போராகும். முதலாம் உலகப் போர் மிகப் பெரிய பொருளாதார நெருக்கடியினை ஏற்படுத்தியது. இலங்கையின் இன்றுபோல் அன்றும் பெரும் பணவீக்கம் ஏற்பட்டு மக்கள் திண்டாடினர். புதிய அரசியல் நெருக்கடி இனவாத மனப்பாங்கை உருவாக்கத் தலைப்பட்டது. இத்தகைய சூழலில் சைவ அறிஞர்கள் பலர் சைவத்தையும், சைவசித்தாந்தத்தையும் கட்டுரு கலையாமல் பேணவும் நிலை நிறுத்தவும் பல முயற்சிகளைச் செய்தனர். அவர்களுள் நவாலியூர் க. சோமசுந்தரப் புலவரும் குறிப்பிடத்தக்கவராவார்.

நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர்

யாழ்ப்பாணம் நவாலியூரில் கதிர்காமர் இலக்குமிப்பிள்ளை தம்பதியினருக்கு மகனாகப்

பிறந்த இவர் அருணாச்சலம் உபாத்தியாயர், இராமலிங்க உபாத்தியாயர் போன்றோரிடம் பாடங் கேட்டவராவார். சைவசித்தாந்த கற்கைப் புலத்தைப் பருத்தித்துறை தாமோதரம்பிள்ளை, கோப்பாய் வேலுப்பிள்ளை முதலான உபாத்தியாயர்களிடம் பெற்றுக் கொண்டார். பாடசாலைக்கல்வியின் வழி ஆங்கில, சமஸ்கிருத மொழிப் புலமையும் ஏற்பட்டது. வட்டுக்கோட்டை சைவப்பாடசாலையில் ஆசிரியராக நாற்பது வருடங்களாகப் பணியாற்றினார்.

அக்காலகட்டத்தில் பல்வேறு நூல்களைப் பல்வேறு தளங்களில் ஆக்கியளித்த புலமையாளராக இவர் அடையாளப் படுத்தப்படுகின்றனர். நல்லை முருகன் திருப்புகழ், நல்லையந்தாதி அட்டகிரி முருகன் திருவஞ்சல் உள்ளிட்ட பல சிற்றிலக்கியங்களையும் சாவித்திரி கதை முதலான உரைநடை இலக்கியங்களையும் எழுதினார். இவை தவிர சமூகப் பொதுநோக்கில் சுகாதாரக் கும்பியையும் பொருளாதார மேம்பாடு கருதி தாலவிவாசத்தையும் சிறுவர் பயனும் வகையில் சிறுவர் பாடல்களையும் பாடினார். தனி மனிதன், தமிழ், மொழி, நாட்டாரியல் என பன்முகப்பட்ட இலக்கியங்களைத் தமிழுக்குத் தந்தவரிவர். ஆயினும் இவரது இலக்கியங்களில் பெரும்பாலானவை சைவமரபோடு - சமயம், வாழ்வியல், மெய்யியல் தளங்களில் உருவாக்கம் பெற்றவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 'யாழ்ப்பாணக் கலாசாரம் கந்தபுராணக் கலாசாரம்' என்பார் பண்டிதமணி (கணபதிப்பிள்ளை, 1956). புலவரும் 'கந்த புராணக்கதைகளும் அவை உணர்த்தும் உண்மை நூற்கருத்தும், கந்தபுராண நுண்பொருள் விளக்கம்' எனும் கந்தபுராணம் தழுவிய இரு நூல்களும் கந்தவனக்கடவை முருகன் மீது இரு பிரபந்தங்களும் நல்லூர் கந்தன் மீது இரு பிரபந்தங்களும் அட்டகிரி முருகன் மீது மூன்றும் கதிர்காம முருகன் மீது ஒன்றுமென பிரபந்தங்களை ஆக்கியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

உயிரிளங்குமரன் நாடகமும் அதன் கட்டமைப்பும்

புலவர் சைவசித்தாந்தக் கருத்தை மாணவர்களுக்கும் பொது மக்களுக்கும்

கலாபூர்வமாகவும் எளிமையாகவும் நிகழ்த்து கலையாக வழங்க எழுதிய எழுத்துருவே இந்நாடகப் பிரதி ஆகும். சைவ சித்தாந்தத்தை கருத்தியல் தளமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட முதல் நாடகப் பிரதி இதுவெனலாம். இவர் ஈழத்தின் கல்வியல் அரங்கின் முன்னோடியாக (நவதர்சினி, 2017, பக்.704) அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றார். இந்நாடகம் 1927இல் அட்டகிரி முருகன் ஆலயத்தில் அரங்கேற்றப்பட்டதாக V. முத்துதம்பி கூறுகின்றார். (1992, பக்.127) ஆனால் புலவரோ உயிரிளங்குமரன் நாடக முன்னுரையில் (1936, பக்.8) தான் 'கற்பிக்கும் கழகத்தில் (பாடசாலை) பரிசளிப்புக் கொண்டாட்டத்துக்கு ஒரு புதிய நாடகம் எழுத்தித்தர வேண்டுமென்று தலைமையாசிரியர் கேட்டதற்கு இணங்க மாணாக்கர் நடித்தற்கு ஏற்ற சிறிய நாடகமாக அப்பொருளை அமைத்து எழுதிக் கொடுத்தேன்' என்கின்றார். ஆகவே, மாணாக்கர் நடிப்பதற்கு என்பதை நோக்காகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது இந்நாடகம் என்பது தெளிவு.

இந்நாடகம் கொழும்பு இந்துப்பிட்டி பாடசாலை, வட்டு சைவப் பாடசாலை, நவாலி ஆகிய இடங்களில் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களுமாக நடித்து அரங்கேற்றியுள்ளனர். நாடக எழுத்துருவை அச்சாக்க முயன்றும் பொருளாதாரம் தடையாக இருந்துள்ளது. (உயிரிளங்குமரன் நாடகம், 1936, பக்.4-5) கையெழுத்துப்பிரதியாக இருந்த நாடகம் பின் விரிவாக்கப்பட்டு 1936 இல் வெளிவந்ததாகக் (குமரன், 2017, பக்.519) கூறப்பட்டும் 1933இல் 'ஞாயிறு' இதழில் பகுதி பகுதியாக இந்நாடகம் வெளியிடப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அப்பிரதியின் திருத்தமே 1936இல் நூலுருப் பெற்றிருக்கிறது.

இந்நூலின் பதிப்பாசிரியராக க. வேலுப்பிள்ளை திகழ்கின்றார். புலவரின் சமகாலத்து வாழ்ந்த வரலாற்றாசிரியர் செ. இராசநாயகம் இதற்கு அணிந்துரை எழுதியுள்ளார். சிறப்புப் பாயிரத்தை ஈழத்தவர்களான சி. கணேசையர், வே. மகாலிங்கசிவம், வட்டுக்கோட்டை அ. தில்லைநாதர், தமிழகத்தவரான ப. இராமநாதபிள்ளை மற்றும்

வெண்ணைக் கண்ணார் ஆகியோர் எழுதியுள்ளனர். ஆகவே இந்நாடகத்தைத் தமிழகத்தவரும் அறிந்துள்ளனர் என்பது தெளிவு. உயிரிளங்குமரன் நாடகம் ஐந்து அங்கங்களையும் பதினமூன்று களங்களையும் கொண்ட மைந்துள்ளது.

‘இக்காலம் புதுக்கதைகள் (Novels) படிக்கவும் கேட்கவும் உணக்கங் கூடியிருந்தலின் சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களின் அகத்தே புதைந்த உண்மைகளையெல்லாம் நாடகத்திற்கு வேண்டிய பல அங்கங்களோடும் காட்சிகளோடும் பாட்டும் உரையும் விரவ அமைத்து உயிரிளங்குமரன் எனும் பெயருடன் ஒரு நாடக நூல்’

(உயிரிளங்குமரன் நாடகம், 1936, பக்.4)

எழுதப்பட்டதாகப் பதிப்பாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளமை இப்பிரதியின் நோக்கத்தை, தேவையை தெளிவுபடுத்துகின்றது. அந்தவகையில் இந்நாடகம் கூத்து மரபு, இசைநாடக மரபு, புதிய சமூகநாடக மரபு என்பவற்றை உள்வாங்கி எழுதப்பட்ட ‘புதிய வடிவம்’ என்றே கருத வேண்டியுள்ளது.

1. காலந்தோறும் தமிழர்களிடம் நிலவி வந்த பல்வேறு கூத்து மரபுகளின் வடிவம், உரையாடல், கூத்தாக்க முறையை இந்நாடகம் கொண்டுள்ளது. குறிப்பாக காத்தான்கூத்தில் காத்தான் தாயிடம் விடைபெறல், தன் வலியுணர்ந்தல் போன்ற பகுதிகள் இந்நாடகத்திலும் இடம்பெறுகின்றன.
2. இங்கு கீர்த்தனைகள் கையாளப்படுகின்றன. அனுபந்தத்தில் பிரதியிலே உள்ள பாடல்கள் குறிப்பிடப்பட்டு இராக, தாளங்கள் உரைக்கப்பட்டுள்ளன.
3. நவீன, சமூக நாடகங்களில் வருகின்ற சாதி எதிர்ப்பு, யாவர்க்கும் கல்வி, கள்ளக்குடித்தல் முதலான பாதகங்களைக் கடிதல் உள்ளிட்ட பல விடயங்கள் நாடகத்தில் போகிற போக்கில் பேசப்படுகின்றன.

புலவர், சமூகப்பிரச்சினைகளை

சைவசித்தாந்தக் கருத்தியலோடு இற்றைப்படுத்தி நாடகத்தினை கட்டுருவாக்கம் செய்துள்ளார்.

நாடகத்தில் சைவசித்தாந்த மெய்யியல் கருத்துக்கள்

உயிரிளங்குமரன் நாடகம் சைவசித்தாந்த மெய்யியற் கருத்தையே மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. “பதி பசு பாசம் எனப் பகர் மூன்றில், பதி போற் பசு பாசம் அனாதி” (திருமந்திரம், 115) எனும் திருமூலரின் வரிகள் முப்பொருள் உண்மைத்துவம், நித்தியத்துவம் என்பவற்றைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. பதி மேலான பரம்பொருள்; அது தன்னியல் பாகிய சொரூப நிலையில் இருந்து இறங்கி வந்து, மல வாசனைக்கு உட்பட்டு வினைகளைச் செய்து பிறவித் துன்பத்துள் உழல்கின்ற ஆன்மாக்களை அவற்றில் இருந்து மீட்கும் நிலை தடத்த நிலை ஆகும். இந்நிலையில் இதன் திருவருள், சக்தியாக - அம்மையாராக வெளிப்படும். ஆன்மாக்கள் மூலமலமாகிய ஆணவத்தின் ஆளுகைக்குட்பட்டு கன்ம, மாயாமலங்களுள் அழுந்துகின்றன. இறையருளால் நல்லறிவு தொழிற்பட உண்மையுணர்ந்து கன்ம, மாயா மலங்களில் இருந்து ஆன்மாக்கள் விலகும். இறையருளால் ஆணவமலம் வலிகுன்ற இறைவனுடன் கலந்து பேரின்பத்தை அனுபவிக்கும் என்பதே சைவசித்தாந்த மெய்யியலின் சாரமாகும். சாஸ்திரங்கள் தர்க்கவியலின் வழி, மொழிந்த அரூபவியல் கருத்துக்களைப் புலவர் இந்நாடகத்தில் உருநிலைப்படுத்தி வெளிப்படுத்துகின்றார்.

சைவசித்தாந்தப் பதியாக நீலகண்ட அரசன் முன்னிலைப்படுத்தப்படுகிறார். ‘நீலகண்டன்’ என்ற புராணப் பெயர் தேவர்களுக்காக ஆலகால விஷத்தை உண்ட இறைகருணையை உணர்த்திருக்கின்றது. ஆகவே இது தடத்தநிலைப் பதியை வெளிப்படுத்துகின்றது. தடத்தநிலைப் பதியே உயிர்களின் நன்மைக்காக ஐந்தொழில் செய்யும். அவ்விறையாற்றல் சக்தி எனப்படும். அச்சக்தியை சிவகாமி அம்மையார் எனும் பாத்திரம் இங்கு உணர்த்தி நிற்கின்றது. உயிருக்காகக் கசிந்துருகுவவர் என்ற கருத்தியலின் வெளிப்பாடாகவே அம்மையார் எனும் பின்னடை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

சைவசித்தாந்த ஆன்மாக்கள் பற்றிய கருத்தியலின் பிரதிநிதியாக உயிரிளங்குமரன் முன் நிறுத்தப்படுகின்றான். இறைவனுடன் இருக்கும் பேரின்பம் கிடைத்தும் அதனை அனுபவியாது உயிரானது மலவாசனையால் அலையும்; பிறவிக்கு உட்படும். உயிருடன் சகசமலமாக இருப்பது ஆணவம்; இது ஆன்மாவை இருண்மைக்குள் தள்ளுவது; இதனால் இந்நாடகத்தில் ஆணவம் இருண் மலவரசனாக உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பதியின் இயல்புகள் யாவற்றுக்கும் எதிர் உருவமாக இருண்மலவரசன் சித்திரிக்கப்படுகின்றான். ஆன்மாவில் கன்மமும் மாயையும் இடையில் வந்து போவன. ஆகந்துகமலங்கள்; உலகத்தில் உடல் வழி கிடைக்கும் இன்பம் சிற்றின்பம்; அதனைப் புலவர் சிற்றின்பவல்லியாக உருவகப்படுத்தியுள்ளார். சிற்றின்பவல்லியின் தாய் மாயை; 'மாயை மயக்கமும் செய்யும் அன்றே' எனும் சைவசித்தாந்தக் கருத்தை புலவர் எடுத்தாள்கின்றார்.

புராணக் கதைகளில் இடம்பெறும் பதியின் இருப்பிடம் கைலாசம்; அதுவே வெள்ளையங்கிரி; அது நீலகண்டவரசனின் இடமாகும். மாயையின் இடமான மாயாபுரி இருண்மலவரசனின் இடமாகும். ஆன்மா உடலுடன் வாழும் இடம் புவனம் என்ற வகையில் புவனபுரியும் இங்கு காட்சிக்களங்கள் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. புவனத்தில் கிடைக்கும் சிற்றின்ப நுகர்ச்சிக்கு உடலே காரணம். அது சிற்றின்பத்தை, சிற்றறிவைக் கொண்டது. மாயா மயக்கம் நீங்கும்போது ஞானத்துடன் ஆன்மாவுக்கு நட்பு ஏற்படும். அதனையே 'அறிவன்' எனும் பாத்திரத்தின் ஊடாகப் புலவர் எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

இவ்வாறான பாத்திர உருவாக்கம் சைவசித்தாந்த சாஸ்திர கருத்துக்களை விளக்க எழுந்த புராண இலக்கியமான கந்தபுராணத்திலும் இடம் பெற்றுள்ளது. பதி - சிவன், பசுக்கள் - தேவர்கள், ஆணவம் - சூரபதுமன், கன்மம் - சிங்கமுகாசுரன், மாயை - தாரகாசுரன், இறைவன் மலங்களை ஒடுக்கி உயிர்களுக்கு விடுதலை அளித்தல் முக்தி என இது விளக்கப்படுகின்றது. ஆனால் புலவரது கலையாக்கம்

நிகழ்த்துகலையான நாடகமாகும். இது ஒரு புது முயற்சி; மக்களிடம் நேரடியாக - கற்றவர் கல்லாதவர் சிறியவர் பெரியவர் என்கின்ற வேறுபாடு இன்றி அவர்கள் புலக்காட்சியாக சைவசித்தாந்த மெய்யியலை அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இக்கலையாக்கம் அமைந்துள்ளது.

சைவசித்தாந்தம் பதி, உலகு என்பனவற்றுக்கு முதன்மை கொடுத்தாலும் இவ்விரு பொருள்களுக்கும் அர்த்தப்பாட்டை நல்க வல்லது பசுவாகிய உயிர் என்றே கருதுகின்றது. இந்நாடகமும் உயிரிளங்குமரனை மையப்படுத்தியே கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. பதியுடன் இணைந்திருக்கும்வரை பேரின்பத்தை அனுபவிக்கும் உயிர், மலவாசனைக்கு உட்படு மிடத்து மயக்கமுறும். அந்தவகையில் ஆன்மா சார்ந்ததன் வண்ணமானது. இவ்வாறு சைவசித்தாந்தம் கூறும் உயிர் பற்றிய கருத்துக்களை உயிரிளங்குமரன் பேரின்பவல்லியை கண்டு காதல் கொள்ளல், வினையால் நீலகண்ட அரசன் ஆணைப்படி புவனபுரி உலகம் செல்லல், இருண்மல வாசனைக்குட்பட்டு சிற்றின்பவல்லியில் மயக்கமுறல், தன் செயல்களால் சிறைப்பட பின்பு சுப்ரமணிய சுவாமி (குரு) உபதேசம் கேட்டு சிந்தை தெளிந்து சிவகாமி அம்மையாரை (திருவருட்சக்தியை) வந்தடைதல், பேரின்பவல்லியை திருமணம் செய்தல் எனும் நிகழ்வுகளின் வழி எளிமையாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. இருண்மல வாசனைக்கு உட்பட்டவர்களை புலவர்

‘வஞ்சகர் ஆசையர் மோகர் குரோதனர் வாதினர் சூதினரே

எஞ்சலில்கோபர் உலோபர் பொறாமையர் இச்சையர்கொச்சையரே

குண்டர் செருக்கர் அருக்கர் பெருக்கமில் கோளகர் கீழ்கரே

வண்டர் இரண்டகர் மிண்டகர் தண்டர் மயக்கர் கயக்கர்களே’

(1936, பக்.27)

எனக் கீழ்ப்பிறவிகளாகப் பட்டியல்படுத்துகிறார். கொலை, களவு, காமம் உள்ளிட்ட பாதகங்களைச்

செய்ப்பவர் பிறவிச்சாகரத்துள் உழல்வர் என்றும் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழும் இல்லறம் இனிது என்பதை ஞானசம்பந்தர் வழி நின்று விதந்துரைக்கிறார் (1936, பக்.19). இல்லறம் என்பது நல்லறம் என்றும் நல்லறம் இயற்றுபவர் நல்லறிவு பெறுவர் என்றும் இறை அருளுக்குப் பாத்திரமாவர் என்றும் புலவர் விளக்குகின்றார்.

உலக இன்பத்துள் - சிற்றின்பத்துள் சிறையுண்டு கிடக்கும் உயிரிளங்குமரனை சுப்பிரமணியமுனிவரின் உபதேசம் விடுவிக்கின்றது; நல்வழி காட்டுகின்றது. சைவசித்தாந்தம், ஆன்மா பிறவித்தளை நீங்கவும் இறைவனை அறியவும் உண்மையைப் புரிந்து கொள்ளவும் பிரதான வழியாக குருவை அவரின் உபதேசத்தையே முன்னிறுத்துகின்றது (சிவஞானபோதம். சூத்.09). அறிவிக்க அறிவதாய் ஆன்மா இருக்கின்றது. ஆகவே குரு அறிவிக்க, அது அறியும். ஆதலால் தான் 'தகப்பன் சாமியான்' சுப்பிரமணியனை குருவாக புலவர் உருவகப்படுத்தினார் போலும்.

மாயையாலான உடல் நிலையற்றது; அது தரும் இன்பமும் நிலையற்றது (1936, பக்.91); அதனை உணர ஞானம் கைகூடும். ஞானம் பேரின்பத்தை நாடச் செய்யும் (1936, பக்.102). ஆன்மா சீவன் முக்தி, விதேக முக்தி என இரு முக்திகளை அடைய முடியும். உடலுடன் கிடைக்கும் முக்தி சீவன் முக்தி. இதற்கு உயிரானது உடலுடன் இருக்கும்போது (காயாபுரி கோட்டை) அதில் இருக்கும் ஆறு ஆதாரங்களின் வழி குண்டலினியை எழுப்பி யோகத்தில் சிறக்க வேண்டும்; குண்டலினி பெருவெளியை அடைய வேண்டும். அது முக்தியை சித்திக்கச் செய்யும் (1936, பக்.108) என சைவசித்தாந்த கருத்தியலை தெளிவாகப் புலவர் எடுத்தாள்கின்றார்.

புலவர், 'வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொருளாவது நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே' (3.49.1) 'நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவே' (4.11.1) என சம்பந்தர், நாவுக்கரசர் வழி நின்று புலவரும் நாம வழிபாட்டை முதன்மைப்படுத்துகிறார்.

'வேதம் நான்கும் தோன்ற முன் தோன்றிய...

விந்து நாதம் நின்று முன் தோன்றிய...

வேத வேதியர் தோன்றும் தோன்றிய...

தீதில் அயன் மால் தோன்ற முன் தோன்றிய...'

(1936, பக்.115)

என நாமவழிபாட்டுக்கு அடிப்படையாகிய நாதத்தின் பெருமையை எடுத்த துரைத்துள்ளார். அதே போல குரு வழிபாட்டினுடைய முக்கியத்துவத்தை

'ஐயா ஒரு சிங்கக்குட்டியை - இங்கு

"ஐந்து நரி பற்றி முட்டியே - மிகு

ஆசை வலையினிற் கட்டியே - இது

வினை போயற மலமாறுற

வெகுவாழ்வுற மகிழ்வேயுற

வெட்டிவிட வந்தேன் கிட்டியே'

(1936, பக்.87)

என்னும் வரிகளின் வழி சுப்பிரமணியமுனிவர் கூற்றின் வலி வெளிப்படுத்துகின்றார். சிவஞானபோத வழி நின்று (சூத். 12) சங்கமவழிபாடாகிய அடியார் வழிபாட்டை நாடகத்தின் இறுதியில் 'ஊழியவன் தொண்டர் உயர்ந்து' (1936, பக்.128) எனும் வரியின் வழி உணர்த்தி நிற்கின்றார்.

சைவசித்தாந்தமும் சமூக அசைவியக்கமும்

பல்வேறு இடர்பாடுகளுக்கு முகம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த ஈழத்து சைவசமூகத்தின் மீட்சிக்கு சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களைக் கூறியும் மறுசீரமைப்பின் ஊடாகவும் உதவ முற்படுகிறார் புலவர். சைவ சித்தாந்தம் ஒரு வாழ்வியல் தத்துவம் என்பதனை பலவாறு நிறுவவும் மக்கள்மயப்படுத்தவும் சமூக விழிப்புணர்வு ஊட்டவும் புலவர் முற்படுகிறார்.

- 1) சைவசித்தாந்தத்தின்படி ஓர் உயிரின் இலட்சியம் ஆன்ம விடுதலை ஆகிய பதியுடன் இணைதல்; எனப்படுகிறது. வாழும் வரை வாழ்வாங்கு வாழ்தல் வேண்டும். அன்பும் கருணையும் கொண்ட நல்லறம் நடத்துபவராக இருத்தல் வேண்டும். பஞ்சமா பாதகச் செயல்களைக் கைவிட வேண்டும். நிலையற்ற வாழ்வில் நிலைப்பன செய்ய வேண்டும் என

சுப்பிரமணியர் உபதேசத்தின் வழி (1936, பக்.127) எடுத்துரைக்கின்றார். அக்காலச் சமூகத்தில் இடம்பெற்ற மிருகபலிக்கு எதிரான குரலை இதன்வழி அவர் முன்வைக்கின்றார். மாடு, கோழிகளைக் கதற கதற வெட்டுதல் கொலை தொழிலே அன்றி வழிபாடாகாது (1936, பக்.29) என்று எடுத்துரைக்கின்றார் புலவர்.

- 2) அடியவர் வீரத்தை முன்னிறுத்தி காலனிய ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபடுகின்ற தேச விடுதலைக்கான வீரத்தை புலவர் ஊட்டுகிறார். இலங்கைத் தமிழரின் மெய்யியலாக சைவ சித்தாந்தத்தை முன்னிறுத்த முற்படுவதும் இந்நாடகத்தில் இலங்கை பற்றிய குறிப்புகளை முன்னிறுத்துவதும் தேசவுணர்வைத் தூண்டுவதாகவே அமைகின்றது. இலங்கையின் வழக்கில் உள்ள அணாப்பி (1936, பக்.45) புருடா (1936, பக்.85) முதலான சொற்களைக் கையாளுதல் 'கல்லார் மனமும் இலங்கையிலே கடுகணாவை குகை இருளும்' (1936, பக்.35) முதலான உவமைகளைக் கையாளுதலும் இதனை சான்றுப்படுத்துகின்றன.
- 3) அக்காலச் சமூகத்தில் மக்களிடையே நிலவி வந்த நம்பிக்கைகளையும் புலவர் எடுத்தாள்கின்றார். நல்ல கனா, கெட்ட கனா, நன்னிமித்தம், துன்னிமித்தம் என்பன அவற்றுட் சில. மேலும் மகளிர் விளையாட்டு (பந்து விளையாடுதல்), மற்றும் கீச்சு மாச்சுத் தம்பளம் முதலானவற்றை சைவசித்தாந்த கருத்துகள் புலப்பாட்டின் வழி புலவர் பதிவிடுகின்றார்.
- 4) இல்லறம் மேற்கொள்ளும் மானுடர் பிற உயிர்களுக்கு உதவ வேண்டும். அது அவர்தம் அறம்; அதனைச் செய்ய அறத்தின்வழி பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்த வேண்டும். ஈழத்தில் உழவும் நெசவும் சிறப்புத்திருந்தன. உலக மகாயுத்தம், உள்நாட்டு; கலகங்கள் விவசாயத்தை பாதித்தன, தரிசு நிலங்கள்

ஆக்கின. அதேபோல நெசவுத் தொழிலில் காலனிய அரசு நூல்களைப் பெற்று தன் நாடு கொண்டு சென்று அங்கே முடிவு பொருட்களை உற்பத்தி செய்து மீள இலங்கை போன்ற நாடுகளுக்கு விற்கின்றது. இவ்வாறு நூலில் வழி துணிகளை சேலைகளை உருவாக்கும் திறன் இலங்கை போன்ற தேசங்களுக்கு இல்லை என்ற எண்ணத்தை அது விதைத்தது. புலவர் இவற்றைக் கூறி மறுத்து, இவ்விரு தொழில்களையும் கண்ணே போல் இலங்கை மக்கள் போற்ற வேண்டும் என தெளிவுறுத்துகிறார். அதன் ஊடாக இப்பிரபஞ்சத்தில் இல்லறத்தார் நல்லறம் புரிய முடியும் என்று நம்பிக்கை ஊட்டுகின்றார்.

- 5) நெசவு இழிதொழிலாகப் பார்க்கப்படுவதை புலவர் பதிவிடு கின்றார். (1936, பக்.116) 'உண்டி கொடுத்தலும் உடை கொடுத்தலும் ஒன்றே' என தொழில் தர்மத்தை எடுத்துரைக்கும் இந்த நாடகம் எழுதப்பட்ட காலத்தில்தான் மகாத்மா காந்தி இலங்கை வந்து சென்றார் என்பது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது. காந்தியின் சுதேச - நெசவு கருத்தியல் புலவரை பாதித்துள்ளது என்பது இதன்வழி புலப்படுகின்றது.
- 6) சைவ சித்தாந்தம் சாதிய வர்க்க அடிப்படைகளைக் கொண்டது எனும் கருத்தியலுக்கு மாறாக, புலவர் புலயரான வள்ளுவர் குலத்தவரை, அவர் தரப்பு நியாயங்களைப் பேசுகிறார். நாடப்பறையே தொன்மையானது என்பதன்வழி பறை இசைக்கும் மக்கள் தமிழ் தொல்குடியினர் என்று அடையாளப் படுத்துகிறார். வேத பிராமணர்க்கு முந்தியவர் என்பதன் வழி பிராமணரிலும் முதன்மையானவர் என்கிறார். ஒரு காலத்தில் நெசவு எல்லாப் பெண்களுக்கும்மான பொதுத்தொழில் (1936, பக்.117) என்பதன் வழி நெசவுத்தொழில் செய்யும் இவர்கள் இழிந்தவர்கள் அல்ல என்று உரைக்கின்றார்.

இது பேதமற்ற, மானுட வாழ்வில் யாவரும் ஒன்றே என்ற கருத்தை வலியுறுத்தி நிற்கின்றது. 'ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்' (திருமந்திரம். 2104) என்கின்ற சைவசித்தாந்த வழி இது பயணிக்கின்றது.

7) யாவர்க்குமான கல்வியை இந்த நாடகம் வலியுறுத்துகின்றது. உயர் சாதியினரின் வாழ்வியலின் ஒவ்வொரு முக்கிய விடயங்களிலும் பங்கெடுக்கும் உரிமை உள்ளவரை புலையர், தீண்டத்தகாதவர் என ஒதுக்குதல் தவறு என உரிமை குரல் எழுப்புகின்றது. 'கல்வி புகட்டா விட்டதனால் புலையரானோம், உலைவிலாக் கல்வி தந்தீரேல் - நாங்கள் உங்களைப் போல் ஆசார சீல முடையவராகுவோம்' என பறை இசைக்கும் மக்களின் குரலாய் யாவருக்கும் கல்வியை புலவர் வலியுறுத்துகின்றார்.

8) யுத்தங்களால் வாணிபமுடக்கம் ஏற்படுவதைக் குறிப்பிட்டு (1936, பக்.56) பேதமின்றி எல்லாத் தொழிலாளர்களும் உழைத்து உற்பத்தியைப் பெருக்குவதனால் வாணிபம் சிறக்கும் என்கிறார். இதனுடாக வறுமை நீங்கும்; வாழ்வு சிறக்கும் என்பதன் வழி உலக மகா யுத்தத்தால் ஏற்பட்ட பணவீக்கம், பணவீக்கத்திற்கான காரணங்களையும் அதனை நீக்குவதற்கான வழிகளையும் புலவர் எடுத்துரைக்கின்றார்.

மேற்சுட்டிய விடயங்களின் ஊடாக அக்கால சமூக அசைவியக்கத் தோடு சைவசித்தாந்தக் கருத்தியலை இணைத்து காலத்தின் குரலாக இந்நாடகத்தை புலவர் எழுதியுள்ளமை தெளிவாகின்றது.

முடிவுரை

சோமசுந்தரப் புலவர் தமது காலச் சூழலை நன்கு புரிந்து கொண்டு சைவத்தையும் சைவ சித்தாந்தத்தையும் நிலைபெறடையச் செய்யவும் மாணவர் அவற்றை எளிதில் புரிந்து கொண்டு

தம் வாழ்வியலில் பின்பற்றவும் உயிரிளங்குமரன் எனும் நாடகத்தை ஆக்கி அளித்துள்ளார். சைவசித்தாந்த மெய்யியலின் கட்டிறுக்கம் குலையாமல் அதேவேளை எளிய மொழி நடையை கையாண்டு இந்த நாடகத்தை அவர் எழுதியுள்ளார். பல்வேறு பாவினங்கள், பாவகைகள், கூத்து, இசை நாடகம், சமூக நாடகம் என்பனவற்றின் கலப்புரு கலையாக்கமாக இந்த நாடகத்தை அவர் ஆக்கி அளித்துள்ளார். சமூக வாழ்வியல் பிரச்சினைகளைச் சைவசித்தாந்தத் தளத்தின்வழி எதிர்கொண்டு தீர்வு காண விளைந்தமை இந்த நாடகத்தின் சிறப்பம்சமாக அமைந்துள்ளது. மெய்யியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு கலை இலக்கியம் ஆக்கும்முறைக்கு அப்பால் மெய்யியலையே கலையருவாக ஆக்கியுள்ளமை புலவரின் புலமைச் சிறப்புக்கு எடுத்துக்காட்டாகிறது.

சைவசித்தாந்த அடிப்படைக் கருத்தியலில் மாற்றமின்றி நாடகக் கட்டமைப்புக்கு ஏற்ப, அவற்றை ஆண் - பெண் பாத்திரங்களாக்கி உயிரிளங்குமரனை பதியின் மகனாக்கி பேரின்பத்தை தனித்துவமாகி சோமசுந்தரப்புலவர் இந்நாடகத்தை எழுதியுள்ளார். இறைவனுடன் இணைதலே பேரின்பம் என்பது சரிவர உணர்த்தப்படவில்லை. ஆயினும் பேரின்பத்தை அடைவதே உயிரின் இலக்கு என்பது வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. அதேபோல சடமான மலங்கள் கந்தபுராணத்திலே வருவது போல இந்நாடகத்திலும் உயிர் உடைய பாத்திரங்கள் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. வாழ்வியல் அறங்கள், சமூகத்தில் உள்ள இடர்பாடுகளை தீர்ப்பதற்கான வழிமுறைகள் என்பனவற்றை சைவசித்தாந்தக் கருத்தியல் தளத்தின்வழி நின்று விளக்கி யாவர்க்குமான கல்வி, பேதமற்ற வாழ்வு என்பனவற்றை முன்வைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. கந்தபுராண கலாசாரத்தின் அடுத்த கட்ட பரிணாமமாக இலங்கையின் சைவத்தமிழ் சமூகத்தில் இந்நாடகம் சைவசித்தாந்த நோக்கில் மக்களை, மாணவரை இலக்காகக் கொண்டு காத்திரமான வகையில் ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

References

- (2017). *Saiva Siddhanta Menmaigalum Ilangayarin Pangalippum* [Paper presentation]. Anaiththu Ulaga Saiva Maanadu. Yaazhpanam: Ilangai.
- Balasubramaniam, M. (1934). *Siddhanta Saaththiram Pathinaangu Moolamum Uraiyum*. Chennai: Saivasiddhanta Maha Samajam.
- Gnanasambanthan, A. S. (2022). *Thirumanthiram*. Chennai: Gangai Puththaha Nilayam.
- Muthuthamby, V. (1992). *Some Eminent Tamils writers and other Leading figures (19th to 20th century)*. Colombo: Department of Hindu Religious Affairs.
- Somasundarapulavar, K. (1936). *Uyirilangumaran naadagam*. Yaazhpanam: Veliyeedu K.Velupillai.

ந. பச்சைபாலனின் நவீன கவிதைகளில் அங்கதக் கூறுகள்

Satirical Techniques in the Modern Poetry of N. Pachaibalan

அகிலன் சுப்ரமணியம் / Agilan Subramaniam¹

முனைவர் ரவீந்திரன் மாரையா / Dr. Ravindaran Maraya²

முனைவர் சிவபாலன் கோவிந்தசாமி / Dr. Sivapalan Govindasamy³

Abstract

This study explores the use of satire in a collection of poems by the distinguished poet N. Pachaibalan, focusing on how he employs humor, irony, and sarcasm to address social, political, and cultural issues. Utilizing qualitative text analysis based on Tolkappiyar's Angkatam theory, which includes the concepts of *Cemporul Angkatam* and *Palikara Angkatam*, this research examines the poet's application of these satirical frameworks. The analysis reveals that Pachaibalan effectively integrates various elements of Angkatam, specifically targeting individuals. The study identifies five instances of satire within the framework of *Cemporul Angkatam* and three instances within *Palikara Angkatam*. Among these, two instances correspond to *Pugalvathu Pol Palippatu* and one to *Palippatu Pol Pugalvathu*. The findings highlight Pachaibalan's adept use of Tolkappiyar's theoretical constructs to reinforce the role of satire as a powerful mechanism for social critique in his poetry.

Date of submission: 2024-07-19

Date of acceptance: 2024-07-23

Date of Publication: 2024-07-30

Corresponding author's Name: Agilan Subramaniam

Email: agilan.subra@moe.gov.my

Keywords: N. Pachaibalan, Modern Tamil Poetry, Malaysian Tamil Literature, Tolkappiyar, Satire, Social Critique, Text Analysis, Literary Analysis

முன்னுரை

ஒரு சமூகத்தின் நாகரிகம், பண்பாடு, அரசியல், சமய நிலை முதலானவற்றை நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ வெளிக்காட்டக்கூடிய வடிவமே இலக்கியம்

எனப்படுகிறது. இலக்கியம், மரபிலக்கியம், நவீன இலக்கியம் என இரு வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. நவீன கவிதை மரபுக் கவிதையின் படிமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

¹The author is a research student in the Department of Indian Studies, Universiti Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. agilan.subra@moe.gov.my

²The author is a Senior Lecturer in the Department of Indian Studies, Universiti Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. gsiva_palan@um.edu.my

³The author is a Senior Lecturer in the Department of Indian Studies, Universiti Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. ravindaranm@um.edu.my

மலேசியாவில் நவீன கவிதைகள் நம் உள்ளூணர்வுகளைப் பிறரிடம் வெளிக்காட்டும் நோக்கத்திற்காகவே படைக்கப்படுகின்றன. இதனாலேயே நவீன கவிதைகள் அனைவராலும் பெரிதும் விரும்பப்படும் ஓர் இலக்கியக் கலையாகத் திகழ்கின்றன. இலக்கியம் என்பது பார்வையாளர்கள், வாசகர்கள் மற்றும் இலக்கிய ஆர்வலர்களின் உணர்வுகளைக் கவர்வதற்காக உருவாக்கப்படுகின்றது என்பது அரிஸ்டாட்டில் அவர்களின் கூற்றாகும். நல்ல கவிதைகள் கவலை, மன அழுத்தம், பயம், தாழ்வு மனப்பான்மை போன்றவற்றில் சிக்கிக் கொள்பவர்கள் அதிலிருந்து விடுபடுவதற்கு ஒரு அருமருந்தாகிறது. நவீன தமிழ்க் கவிதைகளில் அங்கதம் எனும் இலக்கிய உத்தி ஒன்று பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது நவீன தமிழ்க் கவிதைகளில் முதன்மைக் கூறாகவும் விளங்குகின்றது (எழில்முதல்வன், 1995). உள்நாட்டுக் கவிதை படைப்புகள் பலவற்றிலும் இந்த அங்கதக்கூறு பல்வேறு வடிவங்களில் எடுத்தியம்பப்பட்டுள்ளன என்பது சுவாரசியமான தகவலாகும். அவ்வகையில் மலேசியாவில் புகழ்ப்பெற்ற கவிஞரான ந. பச்சைபாலன் அவர்களின் கவிதைகளிலும் காணப்படுகின்ற அங்கதக் கூறுகளை ஆராய்வதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வுப் பின்னணி

இந்த ஆய்வானது மலாய், இந்திய சமுதாயத்தில் கவிதையின் செழுமையை ஆராய்வதோடு, வெறும் கலை வெளிப்பாடு என்பதனைக் கடந்து, ஓர் இலக்கிய வகையாகவும் பண்பாட்டின் முக்கிய அடையாளமாகவும் கவிதையை உள்ளார்ந்த மதிப்பினை வெளிக்கொணர்கிறது. இவ்விரு சமூகங்களிலும் கவிதை என்பது ஒரு கலை வடிவமாக மட்டும் இல்லாமல், இச்சமூகத்தினரின் சொற்களையும் அனுபவங்களையும் உயிர்ப்பிக்கும் வாழும் மரபாகவும் பாரம்பரியமாகவும் கருதப்படுகின்றது. வாழ்க்கையின் பல்வேறு அம்சங்களை ஆராய்ந்து, பிரதிபலித்து, கொண்டாடும் ஓர் ஆழமான ஊடகமாக கவிதை செயல்படுகிறது.

இந்த ஆய்வின் மையமானது, எல்லா

வயதினருக்கும் பொருந்தும் வகையிலான பல்வேறு கருப்பொருள்களைக் கையாள்வதில் கவிதையின் பன்முகத்தன்மையை அங்கீகரிப்பதாகும். சமூக நெறிகள் முதல் பாரம்பரியம், மதம், காதல், இழப்பு போன்ற தனிப்பட்ட உணர்வுகளின் நுணுக்கங்கள் வரை, மனித அனுபவத்தின் சாரத்தைக் கவிதை அதன் அதீதத் தூண்டல் வடிவத்தில் எடுத்தியம்புகிறது. இவ்வாய்வானது, மலாய், இந்திய மக்களிடையே சுய உடைமை, அடையாள உணர்வு ஆகியவற்றை வளர்க்கும் பங்களிப்பில் கவிதையின் பொதுத் தன்மையையும் இயல்பினையும் முன்னிறுத்துகிறது.

மலாய் மரபுக் கவிதை, அல்லது நவீன மலாய் கவிதை, இந்த ஆய்வின் மையப் புள்ளியாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளதோடு கவிதையின் பாரம்பரிய வடிவத்திலிருந்து குறிப்பிடத்தக்க பரிணாமத்தையும் காட்டுகிறது. தற்காலக் கவிதையானது, அளவீடு, சந்தம் ஆகிய பாரம்பரிய வரம்புகளைக் கடந்து கவிஞர்கள் சுதந்திரமாகவும் வெளிப்படையாகவும் சிந்தனைகளைப் படைக்கத் தூண்டும் அதன் கட்டற்ற கட்டமைப்பால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது. இந்த மாற்றமானது மலாய் இலக்கியத்தின் இயக்கவியலைப் பிரதிபலிப்பது மட்டுமல்லாமல், பாரம்பரியத்தின் வரம்புகளுக்குள் புதுமையையும் தனித்துவத்தையும் ஏற்றுக்கொள்வதை நோக்கிய பரந்த கலாச்சார மாற்றத்தையும் குறிக்கிறது.

இந்த ஆய்வின் பின்னணியானது, மலாய் மற்றும் இந்திய சமூகங்களின் கலாச்சார பாரம்பரியத்தை வடிவமைப்பதிலும் பாதுகாப்பதிலும் கவிதையின் ஆழமான தாக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. சிக்கலான உணர்வுகளையும் கருத்துக்களையும் சுருக்கமாகவும் வலிமையாகவும் வெளிப்படுத்தும் திறனிலும், கடந்த காலத்துக்கும் நிகழ்காலத்துக்கும்; பாரம்பரியத்துக்கும் நவீனத்துக்கும் இடையே நடக்கும் உரையாடலில் கவிதை முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது என்று கூறப்படுகிறது. இந்த கூற்றின் மூலம், கவிதை தலைமுறைகளை இணைக்கும் ஒரு பாலமாகப் பார்க்கப்படுகிறது.

சுருங்கக்கூறின், மலாய், இந்திய கலாச்சாரங்களில் கவிதையின் பால் ஈர்ப்பு, தொடர்ச்சியாகக் கவிதை படைப்பதன் முக்கியத்துவம் ஆகிய இரண்டும் அதன் மாற்றியமைக்கும் தன்மை, எதிரொலித்தல், உத்வேகம் அளித்தல் ஆகிய திறன்களில் இருந்து உருவாகின்றது என இவ்வாய்வு கூறுகின்றது. கவிதையின் பல பரிமாணங்களை ஆராய்வதன் மூலம், இந்த ஆராய்ச்சியானது சமூக விழுமியங்களையும் அனுபவங்களையும் பிரதிபலிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் கலாச்சார அடையாளத்தின் தொடர்ச்சியான கட்டுமானத்திற்கும் பங்களிக்கும் ஒரு கலாச்சார கலைப்பொருளாக அதன் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்த முயல்கிறது. விரிவான, ஆழமான ஆய்வின் மூலம், ஆற்றல்மிக்க சமூகங்களின் சமூக கட்டமைப்பை வடிவமைப்பதில் கவிதையின் இலக்கிய மற்றும் கலாச்சார பரிமாணங்களை ஆழமாக புரிந்துகொள்வதை இந்த ஆய்வு நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

முந்தைய ஆய்வு

சரஸ்வதி குதிரைக்கல் குன்னிக்கண்ணன் (2018) 'மலேசியத் தமிழ்க் கவிதையில் சமூகப் பிரச்சனைகள்' என்ற தலைப்பில், 1979 முதல் 2010 வரையிலான 73 நவீன கவிதைத் தொகுப்புகளை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தியுள்ளார். இந்த ஆய்வின் மையமானது சமூகம், பொருளாதாரம், கல்வி சார்ந்த பிரச்சனைகளை உள்ளடக்கியதாகும். ஆய்வு செய்யப்பட்ட 93 நவீன கவிதைகளில் 55 கவிதைகள் சமூகச் சிக்கல்களை முன்னிலைப்படுத்துவதாகவும், 16 கவிதைகள் பொருளாதாரச் சிக்கல்களைப் பற்றி விவாதிப்பதாகவும், 22 கவிதைகள் கல்விச் சிக்கல்களைத் தொடுவதாகவும் தமது ஆய்வில் குறிப்பிட்டுள்ளார். கடந்த கால மலாய் சமூகத்தினரின் வாழ்க்கை முறையின் பிரதிபலிப்பாக விளங்கிய கவிதைகள் இவ்வாய்வின் முக்கிய நோக்கமாகக் கருதப்படுகின்றது.

"இல்மு மெங்கராங் மெலாயு" (1965) புத்தகத்தில் 'ஜாபா' அவர்கள் 'பந்துன்' எனும் வடிவம் பழமை வாய்ந்தது எனவும் அவ்வடிவமானது மலாய் சமூகத்தினரின் பூர்விகம் எனவும்

குறிப்பிட்டுள்ளார். ஹருன் மான் பியா (1989) என்பவரும் 'பந்துன்' அதாவது கவிதையானது மலாய் சமூகத்தினரின் சுய படைப்பு என்றும் இக்கவிதையானது ஜாவா, சீனம், இந்தியா போன்ற நாடுகளின் கவிதைகளின் தழுவல் இல்லை என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆராய்ச்சியாளர்கள் சிலர் மலாய் கவிதைகள் குறித்தும் சிறப்பு ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளனர். அதில் மலேசிய அறிவியல் பல்கலைக்கழத்திலிருந்து அர்ப்பக்யா ஹாசன், தனது ஆய்வில் "மலாய் கவிதையில் உருவகம்" (2018) என்ற தலைப்பில் உருவக அணியை உள்ளடக்கிய கவிதைகளைப் பற்றி குறிப்பிட்டு எழுதியுள்ளார். இவரின் ஆய்வானது, மொழிக்கூறு நுட்பத்தின் முக்கியத்துவத்தை முன்னிறுத்துவதோடு குறியீடு அல்லது உருவக சொல்லின் அமைப்பை வெளிப்படுத்துகிறது. மேலும், மலாய் கவிதை பற்றிய நுணுக்கமான புரிதல்களையும் அணுகுமுறைகளையும் வாசகர்கள் இவ்வாய்வின் வழி எளிமையாக புரிந்து கொள்ள இயலும். அதுமட்டுமின்றி, மலாய் கவிதையின் செழுமையையும் தனித்துவத்தையும் புரிந்து கொள்ளவும் மலாய் சமூகத்தின் வாழ்க்கையையும் கலாச்சாரத்தையும் ஆழமாக அறியவும் இந்த ஆய்வுகள் துணைபுரிகின்றன. இந்த ஆய்வின் பதிவுகள் யாவும், மலாய் மொழியின் அறிவுசார் மற்றும் இலக்கிய பாரம்பரியத்தை வளப்படுத்துவதோடு கவிதைகளில் உள்ள படைப்பாற்றல் மற்றும் தார்மீக மதிப்புகள் பற்றிய ஆழமான பார்வையையும் வழங்குகிறது.

அதனைத் தொடர்ந்து, சாமிக்கனா ஜபமோனி இஷாக் சாமுவேல் (2008) 'மரபுக் கவிதைகளிலும் நவீன தமிழ்க் கவிதைகளிலும் ராமாயண மகாபாரதத்தின் தாக்கம்' என்ற ஆய்வில் மலேசிய மரபுக் கவிதைகளில் ராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதத்தின் தாக்கத்தை விரிவாக எழுதியுள்ளார். நூலக முறைகள் மற்றும் உரை பகுப்பாய்வு ஆகியவற்றுடன் "மிமிசில்" கோட்பாட்டின்படி, ராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதத்தில் உள்ள அனைத்து தார்மீக விழுமியங்களும் நன்னெறிப் பண்புகளும் மலேசிய தமிழ்க் கவிதைகளில் காணப்பட்டுள்ளன என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார். மலேசிய இலக்கியச் சூழலில் இம்மாதிரியான ஆய்வுகள் தெளிந்த பார்வைகளையும் ஆழமான

சிந்தனைகளையும் தூண்டுகிறது. மேலும் மலேசியாவில் இந்திய சமூகத்தினர் எதிர்கொள்ளும் சவால்களைக் கையாள்வதில் வழிகாட்டியாகவும் முன்மாதிரியாகவும் இக்கவிதைகள் திகழ்கின்றன.

ஆய்வுச் சிக்கல்

மலேசியாவில் தமிழ் நவீன கவிதைகள் சுய அடையாளங்கள் நிறைந்த ஒரு கருத்தியல் இலக்கிய வடிவமாகக் கருதப்படுகின்றது. இக்கவிதை வடிவத்தின் தனித்தன்மையானது, வாழ்க்கை அனுபவங்கள் தொடர்பான உணர்வுகளையும் இதயத்தின் வெளிப்பாடுகளையும் படம்பிடித்துக் காட்டும் ஊடகமாக விளங்குகிறது. மலேசியாவில் நவீன தமிழ் கவிதைகளில் மொழியின் அழகியல் வளர்ச்சி, காலத்திற்கேற்ப கவிஞர்களின் சிந்தனை முறைகளிலும் அவர்கள் தேர்வு செய்யும் கருப்பொருள்களிலும் ஏற்படும் மாற்றங்களுடன் ஒன்றிணைந்து மாற்றம் கண்டு வருவது கண்கூடே. இருப்பினும், கவிதைகளில் உள்ள அங்கதக் கூறுகள் பற்றிய விழிப்புணர்வு மக்களிடையே குறைவாகவே காணப்படுகிறது என்றால் மறுப்பதற்கில்லை. மக்களின் உணர்வுகளைத் தூண்டும் சிக்கல்களைப் பற்றி விவாதிப்பதில் அங்கதம் முக்கியப் பங்கு வகித்தாலும், அது எப்போதும் இலக்கியங்களில் முதன்மை தேர்வாக இடம்பெறுவதில்லை. ஆழமான புரிதல் இல்லாமையால் வாசகர்கள் அங்கதத்தைப் புரிந்து கொள்வது கடினமான ஒன்றாகக் கருதுகின்றனர். கவிதையில் உயர்ந்த அழகியல் மதிப்பு கொண்ட மொழி நடையாலும், இலக்கியப் படைப்பைப் புரிந்துகொள்வதில் ஏற்படும் சிரமங்களாலும் கவிதைகளில் தூய மொழியின் பயன்பாட்டினாலும் அதை வாசிப்பதில் வாசகர்களுக்குச் சலிப்பு ஏற்படலாம். இதனால் தமிழில் உள்ள அங்கதக் கூறுகள் உள்ளிட்ட மற்றும் பல இலக்கியப் பொக்கிஷங்கள் இன்றையத் தலைமுறையினரால் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. இதை எதிர்கொள்ளவும் இலக்கியத்தின்பால் இளையத் தலைமுறையினர் கொண்டிருக்கும் கண்ணாட்டத்தை மாற்றியமைக்கவும் இவ்வாய்வு பெரும் பங்காற்றும் என்றால் மறுப்பதற்கில்லை.

இலக்கியப் படைப்புகள் மக்களிடையே முன்மாதிரியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய

படிப்பினைகளும் நன்னெறிப் பண்புகளும் நிறைந்தவை. இருப்பினும், பெரும்பாலானோர் கவிதையின் புதைநிலை கருத்துகளில் கவனம் செலுத்தாமல் மேலோட்டமாக வாசித்து செல்கிறார்கள். எனவே, இந்நிலையை மாற்றவும் அங்கதத்தின் மீது இவர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கவும் இவ்வாய்வு மிகவும் அவசியம் என்றே கருதுகிறேன். அங்கதம் பற்றிய போதுமான விளக்கமும் ஆய்வுகளும் இல்லாமையே அதன் மீது ஆர்வமின்மையை ஏற்படுத்துகிறது. பாடத்திட்டங்களும் உயர் கல்வி நிலையங்களும் தனியார் கல்விக்கழகங்களும் இலக்கியத்தின் பொக்கிஷமாகக் கருதப்படும் அங்கதம் குறித்து போதுமான அளவில் விழிப்புணர்வை மக்களுக்கு வழங்குவதில்லை. மேலும், பொது நூலகங்களிலும் இலக்கிய வாசிப்புப் படிவங்கள் குறிப்பாக அங்கதக் கூறுகளை உள்ளடக்கிய வாசிப்புப் படிவங்களும் குறைந்த அளவில் இருப்பது நாம் அனைவரும் அறிந்த ஒன்றே. இந்நிலை தொடருமேயாயின் இந்த அங்கம் எனும் இலக்கிய வடிவம் காலப்போக்கில் மக்களால் மறக்கப்படும் என்பது கவலைக்குரிய உண்மையே. எனவே, அங்கதம் என்றால் என்ன என்று அறிமுகம் செய்வதும் அதன் மீது ஆர்வத்தை அதிகரிக்கத் தூண்டுவதும் மிகவும் அவசியமாகும். அது மட்டுமன்றி, அங்கதம் எனும் இந்த இலக்கிய வகையினை பொதுமக்களுக்கு வாசிப்பின் மூலம் கொண்டு சேர்க்கவும் கூடுதலாக முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

ஆய்வு நெறி

இவ்வாய்வு பண்புசார் அணுகுமுறையில் வடிவமைக்கப்பட்டு, ஆவனப் பகுப்பாய்வு முறை, நூலக ஆய்வு முறை ஆகிய அணுகுமுறைகளைப் பயன்படுத்தி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வில் தரவு சேகரிப்பு முதன்மை தரவு மற்றும் இரண்டாம் நிலை தரவுகளை உள்ளடக்கியதாகும். குறிப்பாக இத்தலைப்புத் தொடர்பாக வெளிவந்த ந. பச்சைபாலனின் நவீன தமிழ் கவிதை நூல்கள் இவ்வாய்வுக்கான முதன்மைத் தரவுகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மேலும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள், சஞ்சிகைகள், ஆய்வறிக்கைகள், புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள், கருத்தரங்குக்

கட்டுரைகள் போன்றவற்றிலிருந்தும் தரவுகள் பெறப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆய்வில், ஆய்வாளர் தொல்காப்பியத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அங்கதக் கூறுகள் கோட்பாட்டைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தரவுப் பகுப்பாய்வு

இந்த ஆய்வானது உள்ளூர் கவிஞரான ந. பச்சைபாலனின் நவீன கவிதைகளில் காணப்படும் அங்கதக் கூறுகளை அடையாளம் கண்டு விவரிக்க முற்படுகிறது. நவீன கவிதைகளில் பல்வேறு வகைகளில் அங்கதங்கள் கையாளப்படுகின்றன. உதாரணத்திற்கு, தனிமனிதன், சமுதாயம், அரசியல் என பல்வேறு கோணங்களில் அங்கதங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அவ்வகையில் தனிமனிதனை சாடும்வகையில் எழுதப்பட்ட அங்கதங்களை மட்டுமே மையமாகக் கொண்டு இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதில் செம்பொருள் அங்கதம், பலிகார அங்கதம் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு தனிமனிதனின் குற்றங்கள் எவ்வாறு சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன என்று விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ந. பச்சைபாலனின் கவிதை தொகுப்பிலிருந்தும் குறிப்பிட்ட சில கவிதைகள் இவ்வாய்வுக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

(1) அங்கதம்

இருபதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய இலக்கிய வடிவங்களில் ஒன்றான புதுக்கவிதைகள் ஈர்ப்புடைய பல உத்திகளை இயல்பாகவே கையாள்வதால் அவை மக்களின் மனத்தில் எளிமையாக இடம் பிடித்து விடுகின்றன. உவமை, உருவகம், படிமம், குறியீடு, என்ற இலக்கிய உத்திகளின் வரிசையில் அங்கதமும் இடம் பெற்றிருப்பது சுவாரசியமான ஒன்றாகும். தனிமனிதனையும் அவனைச் சூழ்ந்திருக்கும் சமுதாயத்தையும் நாட்டையும் செல்லரித்துக் கொண்டிருக்கும் தவறுகளையும் எதிர்மறையான சிந்தனைகளையும் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் சாடுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு இலக்கிய நயம் மிகுந்த உத்திதான் அங்கதம் எனப்படுகிறது. அங்கதத்திற்கு

நகையாடல், பழிச்சொல், வசைப்பாட்டு என்ற வேறு சில பொருளும் உண்டு. அங்கதம் என்பதை ஆங்கிலத்தில் satire என்று அழைக்கிறோம். கட்டுரைகளுக்கும் கவிதைகளுக்கும் பயன்படுத்தப்படும் கருப்பொருளைப் பரிகசித்து எழுதும் கேலி நடை என்று இது பொருள்படுகிறது.

ஒரு தனிமனிதன் அல்லது சமுதாயத்தின் தவறுகளை நயம்பட சுட்டிக் காட்ட நகைச்சுவை எனும் கருவி பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்படுவது மேடைகளிலும் அரசியல் உரைகளிலும் நாம் அதிகம் காண்பதுண்டு. அது போல நகைச்சுவை நெடி வீசும் அங்கதங்கள் சொல்லவரும் செய்தியை நாசூக்காய்ச் சம்பத்தப்பட்ட தரப்பினருக்குக் கொண்டு போய் சேர்த்து விடுகின்றன. கவிஞர்களின் வெளிப்படையான விமர்சனங்களும் சாடல்களும் பெரும்பாலான நேரத்தில் விரோதிகளை உருவாக்கிவிடுகின்றன. இதனால், பல சமயங்களில் படைப்பாளிகள் தண்டிக்கப்பட்டுவிடுகிறார்கள் என்பது வருத்தத்திற்குரிய தகவலே. இது போன்ற சர்ச்சைகளையும் நேரடியான மோதல்களையும் எதிர்கொள்ள படைப்பாளிகள் கையாளும் ஆயுதம்தான் அங்கதம். அங்கதம் தொல்காப்பியரால் இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கப்படுகிறது:

“அங்கதம் தானே அரித்தபத் தெரியின்

செம்பொருள்கரந்து என இரு வனகத்தே”

(தொல்.:1381)

இவ்வரிகளின் மூலம், அங்கதம் செம்பொருள் அங்கதம், மலிகார அங்கதம் என்று இரு பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது என்று தொல்காப்பியர் பகர்கிறார். ஒருவரது தவறுகளைப் பளிச்சென்று வெளிப்படையாகக் கூறும் வசைமொழிதான் செம்பொருள் அங்கதம் எனப்படுகிறது. மாறாக, ஒருவரது குற்றங்களை வெளிப்படையாகக் கூறாமல் புகழ்வது போல் பழித்தும் பழிப்பது போல் புகழ்ந்தும் வசைப்பாடுதல் பலிகார அங்கதம் எனப்படுகிறது. அவ்வகையில் உள்ளாட்டுக் கவிஞரான ந. பச்சைபாலன் தம் நவீன கவிதைகளில் எவ்வாறு அங்கத உத்திகளைக் கையாண்டிருக்கிறார் என்பது குறித்து இவ்வாய்வு நடத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(2) செம்பொருள் அங்கதம் (தவறுகளை

வெளிப்படையாக எடுத்துரைத்தல்)

ஒருவரின் குற்றங்களை வெளிப்படையாகக் கூறி வசைபாடுவது செம்பொருள் அங்கதம் என்றழைக்கப்படுகிறது. ந. பச்சைபாலன் இந்தச் செம்பொருள் அங்கதத்தை எவ்வாறு தம் கவிதைகளில் கையாண்டிருக்கின்றனர் என்பதை இனி கவனிப்போம்.

எண்	கவிதை தலைப்பு	ஆண்டு	பக்கம்	சிக்கல்
1	நானமோ நானம்	2009	59	காம இச்சையைக் கட்டுப்படுத்த தெரியாமல் ஏய்ட்ஸ் நோயிக்கு ஆளான தனி மனிதனை நேரடியாகச் சாடுதல்
2	நானமோ நானம்	2009	59	குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்யத்தவறிய கணவன் மனைவியைச் சாடுதல்
3	கல்லறை வாசகம் (தோட்டத் தொழி லாளி)	2009	66	தொழிலாளிகளின் உழைப்பை மதிக்காதத் தோட்ட முதலாளிகளின் தவறுகளை நேரடியாகச் சுட்டிக் காட்டுதல்
4	கல்லறை வாசகம் (நடிகை)	2009	62	புகழைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள தவறிய சினிமா நட்சத்திரத்தைச் சாடுதல்

5	கல்லறை வாசகம் (கடங்காரர்)	2009	2009	மனிதா பிமான மற்ற கடன்காரனை வசைப்பாடுதல்
---	---------------------------	------	------	---

அட்டவணை 1: ந. பச்சைபாலனின் என் கனவுகளும் கொஞ்சம் கவிதைகளும் கவிதைத்தொகுப்பில் உள்ள கவிதைகள்

கவிதை 1:

காம இச்சையைக் கட்டுப்படுத்தத் தெரியாமல் ஏய்ட்ஸ் நோயிக்கு ஆளான தனிமனிதனை நேரடியாகச் சாடுதல்

'விருந்தையே நாடி நாடி

விருப்பமாக அலைந்து விட்டு

மருந்து தேடி அலையும்போது தோணும் -எயிட்ஸ்

மருந்தில்லா நோயென்ற ஞானம்!'

தன் காம இச்சையைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் தன் முடிவைத் தானே தேடிக்கொண்ட தனிமனிதனைப் பழிக்கிறார் கவிஞர் ந. பச்சைபாலன். காமம் என்பது அந்தந்தப் பருவத்தில் இயற்கையாய் மலரும் ஒரு வகை உணர்வு. அவ்வுணர்வுக்குச் சரியான முறையில் வடிகால் அமைத்துவிடாவில் கண்ட கண்ட இடங்களில் மடை உடைத்து பெரும் நாசம் செய்துவிடக்கூடும். இது பற்றிய விழிப்புணர்வு இல்லாத மனிதன் தன் காமப் பசியைத் தீர்த்துக் கொள்ள பல பெண்களை விருந்தாக்கும்போது எச்.ஐ.வி. எனும் கொடிய நச்சிலுக்குத் தானும் விருந்தாகும் சாத்தியம் அதிகம் இருக்கிறது என்று கடிந்து கொள்கிறார் கவிஞர். மதிக்கெட்டு முறைத்தவறி நடக்கும் இவர்கள் 'விருந்துண்ட' காலம் போய் மருந்துண்ணும் காலத்துக்குத் தள்ளப்படுவார்கள் என்ற நிதர்சனமான உண்மையை வெடிக் கையாய் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார் கவிஞர்.

கவிதை 2 :

குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்யத்தவறிய கணவன் மனைவியைச் சாடுதல்

'அடுக்கடுக்காய்ப் பிள்ளைகளை

ஆண்டுக்கொன்றாய்ப் பெற்றுவிட்டு

அடுப்பெரிக்க அலையும்போது தோணும்-
கட்டில்

கட்டுப்பாடு வேண்டுமென்ற ஞானம்.’

இக்கவிதையின் மூலம் ஆண்டுக்கொரு பிள்ளையைக் கட்டுப்பாடே இன்றி ஈன்றெடுக்கும் குடும்பத்தின் தலைவன் தலைவியைச் சாடுகிறார் கவிஞர். விரலுக்குத் தக்க வீக்கம் என்பார்கள். அது போல ஒவ்வொரு குடும்பத் தலைவனும் தலைவியும் தங்களது பொருளாதார நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு குடும்பத்தை உருவாக்குதல் சிறப்பு என்பதைக் கேலியாய்ச் சொல்ல வருகிறது இக்கவிதை. வருடத்திற்கு ஒன்று எனும் கணக்கில் வரிசையாய் குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கத் தயாராகும் குடும்ப தலைவன் அல்லது தலைவி, பொருளாதார சிக்கல்களைக் களைந்து அக்குழந்தைகளுக்கு நல்ல எதிர்காலத்தை அமைத்துக் கொடுக்கும் வல்லமை பெற்றவராய் இருக்க வேண்டும். இல்லையேல், குழந்தைப் பெறுவதில் இன்னும் கொஞ்சம் கட்டுப்பாட்டுடன் நடந்து கொண்டிருக்கலாமே என்று நித்தம் ஒரு முறை வருந்த வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்படுவார்கள் என்று தெளிவு படுத்துகிறார் கவிஞர்.

கவிதை 3:

தொழிலாளிகளின் உழைப்பை மதிக்காதத் தோட்ட முதலாளிகளின் தவறுகளை நேரடியாகச் சுட்டிக் காட்டுதல்

‘வேர் செத்த

ரப்பர் மரம்

சாய்ந்து கிடக்கிறது.’

ஊனையும் உயிரையும் உருக்கி ரப்பர் தோட்டத்திலும் செம்பனைத் தோட்டத்திலும் மாடாய் உழைத்து ஓடாய்த் தேயும் தொழிலாளர்களின் உழைப்பை மதிக்காதத் தோட்ட முதலாளிகளை இவ்வாறு சாடுகிறார் கவிஞர். இங்கே கவிஞர் தொழிலாளிகளை ரப்பர் மரத்துக்கு ஒப்பிட்டுச் சொல்கிறார். அதிக இலாபம் கொடுக்கக்கூடிய ரப்பர் மரத்தின் வேர்கள் மரித்துப் போகையில் அது பயனற்றுப் போகிறது. அதற்குமேல் பயன்

தராத அம்மரம் வெட்டிச் சாய்க்கப்படுமே தவிர இதுவரை நமக்கு உதவிய மரமாயிற்றே அதை அப்படியே வைத்துப் பாதுகாப்போம் என்றெண்ணி யாரும் அதற்குக் கரிசனம் காட்டுவதில்லை. அதே போலதான் தோட்டத்தில் பாடுபட்ட தொழிலாளியும் ஏதேனும் ஒரு சூழ்நிலையில் அதற்குமேல் உழைக்க முடியாத நிலை வரும்போது சட்டென தூக்கி எறியப்படுகிறான் என்ற தன் ஆதங்கத்தை வேதனை கலந்த கோபத்தோடு வெளிப்படுத்துகிறார் கவிஞர்.

கவிதை 4:

புகழைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள தவறிய சினிமா நட்சத்திரத்தைச் சாடுதல்

‘திரையில் மின்னிய நட்சத்திரம்

மண்ணில்

உதிர்ந்து கிடக்கிறது’

திரைப்பட நட்சத்திரங்களில் சிலர், பலரின் மனத்தில் நீங்காத இடம் பிடித்து விடுகிறார்கள். திடீரென இவர்கள் புகழ் இழந்தாலோ அல்லது வசீகரத் தோற்றத்தை இழந்தாலோ இரசிகர்களால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடிவதில்லை. இவர்களின் வீழ்ச்சி இரசிகர்களுக்குப் பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்திவிடுகிறது. புகழிழந்து, ஏழ்மையின் பிடியில் சிக்கி, இருக்குமிடம் தெரியாமல் இறந்து போன திரைப்பட நட்சத்திரங்கள் எத்தனையோ பேர் இருக்கவே செய்கிறார்கள். அவ்வகையில் இவர்களைப் போன்று புகழைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள இயலாமல் வீழ்ச்சி அடைந்த திரை நட்சத்திரங்களைத் தான் கவிஞர் இவ்வாறு சாடுகிறார்.

கவிதை 5:

மனிதாபிமானமற்ற கடன்காரனை வசைப்பாடுதல்

கடன் வாங்குதல் எத்துணைக் கொடுமையானது என்று விளக்குகிறது இக்கவிதை.

‘செத்தும் கொடுத்தான்

வள்ளல் சீதக்காதி - இங்குச்

செத்தும் உயிரெடுக்கும்
கடன்காரப் பாவி'

தான் இறந்த பின்னும் தன் கல்லறைக்கு வந்து தன் துயர் சொல்லி அழும் புலவர்களுக்குக் கொடையளித்துப் போனானாம் கொடைகுணம் படைத்த சீதக்காதி. அவ்வாறு, கொடுக்கும் மனம் படைத்த மனிதர்களைக் காண்பது அரிதாகிவிட்டது என்கிறார் கவிஞர். உதாரணமாக, ஒருவனிடம் வாங்கிய கடனைத் திருப்பித் தர தாமதமானால் கடன் வாங்கியவன் மரணப்படுக்கையில் கிடந்தாலும் அதைக் கொடுத்தவன் சும்மா விடப்போவதில்லை என்று சாடுகிறார் கவிஞர். இறந்த பின்னும் கொடை கொடுத்த சீதக்காதி எங்கே? சாகும் தருவாயில் இருப்பவனிடம்கூட தான் கொடுத்த கடனைத் திரும்ப கேட்டு உயிர்குடிக்கும் மனிதாபிமானமற்ற கடன்காரன் எங்கே என்று வசைபாடுகிறார் கவிஞர்.

(3)பலிகார அங்கதம்

குற்றங்களை வெளிப்படையாகக் கூறாமல், புகழ்வதுபோல் பழித்தும் பழிப்பதுபோல் புகழ்ந்தும் வசைப்பாடுதல் பலிகார அங்கதம் எனப்படுகிறது. அவ்வகையில் ந. பச்சைபாலனின் கவிதைகளில் காணப்படும் பலிகார அங்கதக் கூறுகளை அதன் வகைக்கேற்ப தொடர்ந்து காண்போம்.

புகழ்வதுபோல் பழித்தல்

எண்	கவிதை தலைப்பு	ஆண்டு	பக்கம்	சிக்கல்
1	திருநாள் கவிஞர் களே	2009	88	புகழ் ஈட்டு வதற்காக மட்டுமே கவிதை இயற்றும் கவிஞர்களைப் புகழ்வது போல் பழித்தல்

2	ஒரு கந்தனக் குரல்	2009	89&90	கதைகளிலும் புராணங்களிலும் காணும் தீமைகளை மட்டுமே வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டும் படைப்பாளர்களின் துணிவற்றச் செயலைப் புகழ்வது போல் பழித்தல்.
---	-------------------	------	-------	---

அட்டவணை 2: 'என் கனவுகளும் கொஞ்சம் கவிதைகளும்' எனும் கவிதை நூலில் இடம்பெற்ற ந. பச்சைபாலனின் கவிதைகள்

கவிதை 1:

புகழ் ஈட்டுவதற்காக மட்டுமே கவிதை இயற்றும் கவிஞர்களைப் புகழ்வதுபோல் பழித்தல்

ஆண்டுக்கொருமுறை மட்டும் கவிதை எழுதி அது எல்லா இதழ்களிலும் பிரசுரமாக வேண்டும், அதன் மூலம் எல்லா வாசகர்களும் தன்னை நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டும் என்று புகழ் போதைத்தேடி அலையும் படைப்பாளனுக்குக் கொடுக்கும் சாட்டையடிதான் இந்தக் கவிதை.

‘ஆண்டுக்கொருமுறை

உறக்கம் கலைவோம்

ஊக்கம் கொள்வோம்

எங்களை யாரும்

மறந்திடா திருக்க

எல்லா இதழ்களுக்கும்

எழுதிக் குவிப்போம்

அச்சிலே எங்களின்

திருப்பெயர் கண்டால்

உச்சிக் குளிர்வோம்

உள்ளம் பூரிப்போம்'

வெறும் பெயருக்காக எழுதும் இவர்களால் சமுதாயத்துக்கும் நாட்டுக்கும் எந்தப் பயனும் இல்லை என்று புகழ்வது போல பழித்திருபது கவிஞரின் திறமையைக் காட்டுகிறது.

கவிதை 2:

கதைகளிலும் புராணங்களிலும் காணும் தீமைகளை மட்டுமே வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டும் படைப்பாளர்களின் துணிவற்றச் செயலைப் புகழ்வதுபோல் பழித்தல்.

செத்துப்போன நரகாசுரனின் கொடுமைகளைப் பத்துப் பதினைந்து பக்கத்திற்குக் கவிதையாய் எழுதும் கவிஞர்கள் சிலர் சமுதாயத்திலும் நாட்டிலும் நடந்து கொண்டிருக்கும் கொடுமைகளையும் அநியாயங்களையும் தட்டிக்கேட்டு எழுத திராணியற்றுக் கிடக்கிறார்கள் என்பதனைக் கவிஞர் புகழ்வதைப் பொல் பழித்திருக்கும் அழகை இக்கவிதை புலப்படுத்துகிறது.

‘திருநாள் கவிஞர்களே!

திரண்டு வாருங்கள்

தீபாவளி வருகிறதே

வீறுகொண்டு எழுங்கள்!

புழுதிப்படிந்த எழுதுகோலை

எடுத்து உதறுங்கள்

அழுக்குப் படிந்த

அதனை எடுத்து

அழகு செய்யுங்கள்

மழுங்கிப்போன கற்பனைக்குக்

கொம்பு சீவுங்கள்

சறுக்கிவிழும் சிந்தனைக்குச்

சாளை பிடியுங்கள்'

பொங்கிவரும் உணர்வையும் கோபத்தையும் மாண்டு மடிந்து போன நரகாசுரனோடு நிறுத்திவிடாமல் நடப்பில் பல துன்பங்களையும்

துயரங்களையும் பொதுமக்களுக்கு ஓயாமல் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் சில அரசியல்வாதிகள் மீதும் காட்ட வேண்டும் என்று கவிஞர் பணிக்கிறார்.

(4) பழிப்பதுபோல் புகழ்தல்

எண்	கவிதை தலைப்பு	ஆண்டு	பக்கம்	சிக்கல்
1	என் கற்பனையின் கஜானா	2009	45	பொலிவற்றுக் காணப்படும் தோட்டத் தொழில் செய்யும் பெண்ணைப் பழிப்பது போல் புகழ்தல்

அட்டவணை 3: என் கனவுகளும் கொஞ்சம் கவிதைகளும் எனும் கவிதை நூலில் இடம்பெற்ற ந. பச்சைபாலனின் கவிதைகள்

கவிதை 1:

பொலிவற்றுக் காணப்படும் தோட்டத் தொழில் செய்யும் பெண்ணைப் பழிப்பதுபோல் புகழ்தல்.

பொலிவற்றுக் காணப்படும் தோட்டத் தொழில் செய்யும் பெண்ணைப் பழிப்பது போல் புகழ்ந்திருக்கிறார் கவிஞர். தோட்டப்புற பெண்களை அழகில் குறைத்து மதிப்பிடும் சில தரப்பினரின் கண்ணோட்டம் முற்றிலும் தவறு என்பதை நிரூபிக்கின்றது இக்கவிதை.

‘அடிக்கடி வேர்வையில்

குளித்தாலும்

கொஞ்சம் அலம்பினால்

அழகாயிருக்கும்

தோட்டத்துப் பெண்கள்'

கடும் வெயிலானாலும் பெரும் மழையானாலும் அதைப் பொருட்படுத்தாத கடின உழைப்பாளிகள்தான் தோட்டப்புற பெண்கள். அவ்வாறு காட்டிலும் மேட்டிலும் பாடுபடும்போது முகம் வியர்த்து, சில சமயம்

வெயிலில் கருத்து, கூந்தல் முடி கலைந்து பொழிவற்றுக் காணப்படுவது இயற்கையான ஒன்று. இருப்பினும் ஒப்பனையேதும் செய்யாமலேயே அப்பெண்களிடம் இயற்கையாகவே காணப்படும் ஒருவகை வசீகரமும் கலையான தோற்றமும் எப்போதும் பார்த்து இரசிக்கத் தூண்டும் ஒன்றாகவே இருக்கிறது என்று கவிஞர் இரசனையோடு புகழ்ந்திருக்கிறார்.

ஆய்வு முடிவு

உள்ளூர் கவிஞரான ந. பச்சைபாலனின் நவீன கவிதைகளில் காணப்படும் அங்கதக் கூறுகளை அடையாளங்கண்டு அவற்றை விவரித்தலே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும். அவ்வகையில், இவர்தம் கவிதைகளில் செம்பொருள் அங்கதம், பலிகார அங்கதம் ஆகிய இரண்டு உத்திகளையுமே மிகச்செரிவான முறையில் பயன்படுத்தியிருக்கிறார் என்பது ஆய்வின் மூலம் தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. அவ்வகையில், 5 செம்பொருள் அங்கதக் கூறுகளும், 2 புகழ்வது போல் பழித்தல் அங்கதக் கூறுகளும், ஒரு பழிப்பதுபோல் புகழ்தல் அங்கதக் கூறும் ஆகியவ இவரது கவிதை தொகுப்பிலிருந்து அடையாளம் காணப்பட்டிருக்குள்ளே. அறியாமையால் முரண்பாடான செயல்களைச் செய்பவர்களின் தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டி அவர்களை நல்வழிப்படுத்தும் முயற்சிக்கு அங்கதம் கவிஞருக்குக் கை கொடுத்திருக்கிறது என்பதும் ஆய்வில் தெரிகிறது. சொல்லவரும் விமர்சனங்களை நகைச்சுவை கலந்து வெளிப்படையாகக் கூற கவிஞர் செம்பொருள் அங்கதத்தை மிக நேர்த்தியாகக் கையாண்டிருக்கிறார்கள். அதே வேளையில், பலிகார அங்கதத்தின் உத்தியைக் கொண்டு சில தவறுகளைப் புகழ்வதுபோல் பழித்தும் சில தவறுகளைப் பழிப்பதுபோல புகழ்ந்தும்

வசைபாடியிருப்பது அவரின் ஆழமான இலக்கிய ஆளுமையைக் காட்டுகிறது.

உள்ளத்தின் உணர்வுகளை அழுத்தமாகவும் ஆழமாகவும் வெளிப்படுத்த மிக பொருத்தமான இலக்கிய உத்தியாகக் கருத்தப்படும் அங்கதம் மற்றிய ஆய்வுகள் இன்னும் பரவலாக நடத்தப்பட வேண்டியது வரவேற்கத்தக்கது. அவ்வகையில் தனிமனிதனைத் தவிர்த்து, சமுதாயம் மற்றும் அரசியல் தொடர்பான விமர்சனங்களை முன்வைக்க அங்கத உத்திகள் கவிதைகளில் எவ்வாறு கையாளப்பட்டிருக்கின்றன என்ற ஆய்வுகளும் எதிர்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என பரிந்துரைக்கப்படுகிறது.

முடிவுரை

இந்த ஆய்வு நவீன தமிழ்க் கவிதைகளில் அங்கதக் கூறுகளின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைக்கிறது. இலக்கியத்தில் காணப்படும் சுவாரசியமான உத்திகளில் ஒன்றான அங்கதம் மலேசியாவில் இலக்கிய விமர்சனத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்களிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அங்கதம் என்றால் என்ன என்ற புரிதலைப் பெறுவதன் மூலமும் அதன் சிறப்பு அம்சங்களை அறிந்து கொள்வதன் மூலமும் வாசகர்கள் கவிதை படைப்புகளை இன்னும் ஆழமாக உள்வாங்கி உய்த்துணர முடிகிறது. இறுதியாக, இந்த ஆய்வு நவீன தமிழ்க் கவிதைகளில் உள்ள அங்கதக் கூறுகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கும், போற்றுவதற்கும், பகுப்பாய்வு செய்வதற்கும் கவிஞர்களையும் வாசகர்களையும் மலேசிய இலக்கியத்தின் மொழி மற்றும் கலாச்சார பன்முகத்தன்மையின் அழகைத் தொடர்ந்து போற்றுவதற்கும் ஊக்குவிக்கவும் ஒரு முன்னோடியாய் இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

References

- (2005). *Kamus Dewan Edisi Keempat* (4th ed). Dewan Bahasa dan Pustaka.
- (2010). *Tolkāppiyam (Ilampuranar urai): Mūlamum Uraiyum*. Chennai: Saratha Patippagam.
- Abdul Halim Ali. (2018). *Kritikan Sastera: Teori dan Praktis*. Shah Alam: NHA Excell Resources.
- Abdul Halim Ali. (2019). *Pengetahuan Asas Penyelidikan dalam Kesusasteraan Melayu*. Kapar: MZ Edu Publications.

- Anbalagan. (1999). *Permulaan dan Perkembangan Sajak Tamil Moden Malaysia*.
- Arba'ie Sujud. (2008). *Apresiasi Bahasa: Interpretasi dan Ekspresi*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Bairoji Narayanan. (1987). *Ārāvatu Ulaka Tamilārāicci Mānāttu Malar*, Kuala Lumpur (hlm. 237-238).
- Caldwell, W.W. (2011). *Cynicism and the Evolution of the American Dream*. United States: Potomac Books, Inc.
- Dandayudam, R. (1998). *Malēciya Nāṭṭuppurap Pāṭṭalkaḷ*. Chennai: Tamil Patippagam.
- Elanchelvan, M. A. (1979). *Neruppupūkkal*. Sungai Petani: Siva-Elit Pirasuram.
- Elliot, Robert C. (1972). *The Power of Satire: Magic, Ritual, Art*. New Jersey: Princeton University Press.
- Elliott, Robert C. (2004). *The nature of satire, Encyclopædia Britannica*. New Jersey: Princeton University Press.
- Ezilmutalvan. (1995). Marabu Kavitaikaḷum Putukkavitaikaḷum. *Eṭṭāvatu Ulaka Tamilārāicci Mānāttu Malar, Thanjavur*.
- Fazlina Mohd Radzi dan Azahar Harun. (2006). Kartun Bertemakan Dakwah Islamiyah atas Talian: Interpretasi Dakwah Satira dan Sarkastik. *E-Journal of Islamic Thought and Understanding*, 1, 50p.
- Ghazali Din. (2016). *Kepengarangan dan Proses Kreatif Muhammad Haji Salleh*. Tanjong Malim: Universiti Pendidikan Sultan Idris.
- Gopalakrishnan, K. (2007). *Malēciyat Tamil Kavitaikaḷil Paṇṇāu*. Tanjore: Univerisiti Tamil.
- Govindan, N. N. (2005). Malēcia Putukkavitai Vaḷarcciyil Iyakkāṅkalin Paṅgu. *Mutalāvatu Malaysia Tamil Ilakkiya Mānāttu Malar: Persatuan Antarabangsa Penyelidikan Tamil Malaysia, Kuala Lumpur*.
- Hawkins, Joyce M. (2008). *Kamus Dwibahasa Oxford Fajar* (4th ed). Oxford-Fajar.
- Jeevanantham. (1996). Putu Kavitai Oru Camūke Pārvaī. *Malēciya Tamil Putu Kavitai Karuttaraṅka Kaṭṭuraikaḷ*.
- Jevaratnam.(1987). Perkembangan Sajak Moden Tamil Malaysia. *Prosiding Aintāvatu Ulaka Tamil Ārāicci Mānāṭṭu Malar*.
- Jonathan Gray, Jefferey P. Jones & Ethan Thompson (Ed.). (2009). *Politics and Comedy in the Post-network Era*. New York University Press.
- Karthik, A. (2017). Tamil Ilakkiyaṅkaliḷ Aṅkatam: Oru Pārvaī. *Cānpōksh Pannōṭṭut Tamīlial Āyvital*, 1(4), 145-151.
- Kartigesu, R. (2010). Malēcia Puthu Kavitai Taramum Tīramum. *Malēcia Tamil Putu Kavitai Karuttaraṅka Kaṭṭuraikaḷ*.
- Keraf, G. (2007). *Diksi dan Gaya Bahasa*. Jakarta: PT Gramedia Pustaka.
- Manimaran, G. (2006). *Penampilan Nilai Budaya dalam Puisi Tamil Malaysia:1957-1987*. Kuala Lumpur: Universiti Malaya.
- Matthews, P.H. (2014). *The Concise Oxford Dictionary of Linguistics*. United Kingdom: Oxford University Press.
- Mohamed Sabib Abdullah. (2007). *Pemparan Isu-isu Sosial dalam Puisi Tamil Malaysia Selepas Kemerdekaan*. Kuala Lumpur: Universiti Malaya.
- Nurshazera Binti Khazri & Che Abdullah Che Ya. (2017). Kritikan Sosial Dalam Embargo: Satu Penelitian. *Jurnal Wacana Sarjana*, 1(1), 1-16.
- Palani Krishnasamy. (2011). *Pemikiran Feminisme dalam Sajak Moden Tamil Malaysia*. Kuala Lumpur: Universiti Malaya.
- Patchaibalan, N. (2009). *En Kanavukalum Konjam Kavithaigalum*. Kuala Lumpur: Semman Publication
- Patchaibalan, N. (2013). *Thisaigal Thilaitha Veli*. Singapore: Thanga Min Publication.
- Patchaibalan, N. (2014). *Innum Michamirukkirathu*. Singapore: Thanga Min Publication.
- Punniavan, G. (2004). Putukavitai. *Malaysia Tamil Ilakkiyam Oru Arimukam* (hlm. 95). Persatuan Penulis Tamil Malaysia

- Rajam Kaliappan. (2007). *A Study of Malaysian Tamil Modern Poems*. Kuala Lumpur: Universiti Malaya.
- Sagar Narayanan. (2015). *Pemikiran Sosial dalam Antologi Puisi Tēnkūṭū*.
- Samikkanu Jabamoney & Kingston. (2018). *Sejarah Pendidikan Tamil Malaysia*. Chennai: International Institute of Tamil Studies.
- Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel. (2019). *Malēciya Tamil Kavitaikaṭil Marapu Cārnte Pativukaḷ*. Chennai: Sakthi Patippagam.
- Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel. (2020). *Malēciya Mannil Tamil Kavitaikaṭil Valarchi*. Chennai: Sakthi Patippagam.
- Samsudin bin Ahmad. (2000). *Sajak-sajak Masuri S.N: Kajian pemikiran dan bentuk luaran*. Serdang: Universiti Putra Malaysia.
- Tamilannal. (2012). *Tolkāppiyarīn Ilakkiyak Kolkaikaḷ*. Coimbatore: Chelappa Patippagam.
- Thilagawathy. (2000). *Sajak Moden Tamil Malaysia. Malēciya Tamil Kavitai Karuttaraṅku Malar*.
- Tiipika, M. (2012). *Malēciyat Tamil Kavitaikaṭil Akamum Puramum*. Tanjore: Univerisiti Tamil

தமிழ்மொழிப் பாட கற்றல் கற்பித்தலில் கற்றலாட்டியம் உத்தியின் பயன்பாடு

The Effectiveness of Gamification Strategies in Teaching And Learning Tamil Language Literature

எனி மார்கரெட் அந்தோனி / Annie Margaret Anthony¹
முனைவர் ரவிந்திரன் மாரையா / Dr. Ravindaran Maraya²
முனைவர் சில்லாழி / Dr. K. Sillalee³

Abstract

The literature component in language subjects plays a crucial role in fostering an appreciation and love for the language among students. Additionally, literature lessons guide students to think critically and creatively. However, previous studies have shown that students in Tamil schools at the primary level lack interest and participation in the teaching and learning activities of Tamil literature, which hinders their ability to fully grasp and appreciate its value. This situation suggests a need for improvement in teaching and learning methods. The Fourth Industrial Revolution encourages the use of digital technology in teaching and learning activities. In this era of globalization, integrating gamification into learning is one of the new approaches. Gamification is a method that combines the content of 21st-century teaching and learning with elements of game mechanics. It makes learning enjoyable while also encouraging higher-order thinking. Teachers are increasingly using free online gamification tools such as Kahoot, Wordwall, and Quizziz in teaching and learning activities. This study explores how gamification is being used in teaching and learning, and how it motivates students to acquire and enhance their skills. The qualitative research method is employed in this study, where relevant research papers, books, and articles are selected, and data is collected through descriptive methods. Based on this approach, previous studies have shown that gamification strategies are effective in fully engaging students in the teaching and learning activities of the literature component in Tamil language subjects, thereby improving their performance.

Date of submission: 2024-01-10
Date of acceptance: 2024-01-23
Date of Publication: 2024-07-30
Corresponding author's Name: Annie Margaret Anthony
Email: honeyrathi8613@gmail.com

Keywords: Tamil language subject, literature, digital learning and teaching, gamification, previous study

¹The author is a research student in the Department of Indian Studies, Universiti Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. honeyrathi8613@gmail.com.

²The author is a Senior Lecturer in the Department of Indian Studies, Universiti Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. ravindaranm@um.edu.my

³The author is a Senior Lecturer in the Department of Indian Studies, Universiti Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. sillalee@um.edu.my

அறிமுகம்

தகவல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி என்பது மழையில் முளைத்தக் காளன்களைப் போன்று ஒவ்வொரு நொடியும் புதியப் பரிணாமங்களாக வளர்ந்து கொண்டே வருகின்றது. இந்த அதீத வளர்ச்சி கற்றல் கற்பித்தல் முறையிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இவ்வாறு சுழன்றோடிக் கொண்டிருக்கும் காலவெள்ளத்தின் சாயலுக்கு ஏற்ப கற்றல் கற்பித்தல் முறையும் கட்டாயம் மாற்றம் செய்யவேண்டிய சூழலில் உள்ளது. மேலும், இன்றை மாணவர்கள் ஆல்பா தலைமுறையினர் (Generation Alpha) என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். இவர்கள் 2010களில் இருந்து 2024 வரை பிறந்தவர்களும் பிறப்பவர்களும் ஆவர். எனவே, அவர்களைக் கவரும் வகையில் கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள தகவல் தொழில்நுட்பம் ஆசிரியர்களுக்குப் பெரும் துணையாக இருக்கின்றது (Choo, 2019). மாணவர்கள் பாடங்களை எளிமையாகப் புரிந்து கொள்வதற்கும், ஆவலுடன் படிப்பதற்கும் இத்தொழில்நுட்பத்தில் இலக்கவியல்(digital) வழி விளையாட்டு முறைக் கற்றலுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கப்படுகின்றது.

நவீன வளர்ச்சியில் பின்தங்கி இல்லாமல் இருக்க அவ்வபோது கல்வி அமைச்சம் பல மாற்றங்களையும் திட்டங்களையும் வழிவகுத்து கொண்டதான் இருக்கின்றது. அவ்வகையில் 21ஆம் நூற்றாண்டு கற்றல் கற்பித்தல் முறையும் ஒன்றாகும். இத்திட்டம் பல கூறுகளின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றுள் தொழில்நுட்பத்தின் வழி கற்றல் மற்றும் இலக்கவியல் விளையாட்டு உத்திகளைக் கற்றலிலும் கற்பித்தலிலும் அமல்படுத்துவதும் அடங்கும்.(Sulaiman & Ismail, 2020) அவ்வகையில் கற்றலாட்டியம் அணுகுமுறை 21ஆம் நூற்றாண்டின் கல்வி திட்டத்தில் பயன்படுத்தப்படும் விளையாட்டின் வழி கற்றல் அணுகுமுறைகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது.

ஆய்வு நெறி

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை பண்பு நெறி ஆய்வு (kualitatif) முறையில் திரட்டப்பட்ட தரவுகளை

அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பண்பு நெறி ஆய்வில் ஆய்வுக்குத் தொடர்புடைய ஆய்வேடுகள், புத்தகங்கள், ஆய்வுக்கட்டுரைகள் ஆகியவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விளக்கமுறை அணுகுமுறையில் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டன.

ஆய்வுச் சிக்கல்

கல்வி உலகம், உலக நடைமுறை மாற்றத்திற்கு ஏற்ப பல மாற்றங்களை அவ்வபோது சந்தித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. ஆனால் இந்த மாற்றங்கள் அனைத்தும் வெற்றிக் காணவில்லை என்றே கருதப்படுகின்றது. இதற்குச் சான்றாக 2018 மற்றும் 2019 ஆம் ஆண்டிற்கான தமிழ்மொழிப் பாட அடைவு நிலையே ஆகும். அவ்வாண்டுகளில் யூ.பி.எஸ்.ஆர் தேர்வில் 22.8% மாணவர்கள் மட்டுமே சிறப்புத் தேர்ச்சி அடைந்துள்ளனர். மேலும், 33.19% மாணவர்கள் நடுநிலையிலும் ; 19.75% மாணவர்கள் திருப்திகரமான நிலையிலும் மட்டுமே தேர்ச்சியடைந்து உள்ளனர். இவர்களில் 10.1% மாணவர்கள் குறைந்தபட்ச அடைவு நிலையையே எட்டவில்லை என்பதைக் கல்வி அமைச்சு வெளியிட்ட அறிக்கையின் வழி அறியமுடிகின்றது.

இதனடிப்படையில், மாணவர்கள் அப்பாடப்பகுதியை முழுமையாகக் கற்றுத் தேரவில்லை என்பதை அறிந்துக்கொள்ள முடிகின்றது. மாணவர்கள் குறிப்பிட்டப்பாடத்தில் அல்லது பாடப் பகுதியில் ஆர்வமற்று பயிலும் நிலையில் இத்தகையச் சரிவு நிலை ஏற்படுகின்றது. இலக்கியப்பகுதியைப் பார்க்கையில் அவை முதலாம், இரண்டாம் சங்கம், தற்காலிக காலத்திலிருந்தும் மற்றும் பிற காலகட்டங்களையும் உள்ளடக்கிய பழைய தமிழ் இலக்கியங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்டுப் பாடத்திட்டத்தில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, செந்தமிழில் மற்றும் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் சொல்லப்படும் கருத்துகளையும் புரிந்துக்கொள்ள மாணவர்களுக்கு ஆர்வமும் முழுமையான ஈடுப்பாடும் தேவை.

மாணவர்களின் ஈடுப்பாட்டைத் தூண்டும் வகையில் ஆசிரியர்கள் கற்றல் கற்பித்தல்

நுட்பங்களைப் புதுப்பிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். அவ்வகையில் தகவல் தொழில்நுட்பம் வழி இலக்கவியல் கற்றல் கற்பித்தல் (digital teaching and learning methods) நடவடிக்கையை மேற்கொண்டால் அவை இன்றையக் கல்வித் திட்டத்திற்கும் பொருந்தியிருக்கும்; அதேவேளையில் மாணவர்களின் கவனத்தையும் ஈர்க்கமுடியும்.

இன்றையக் காலக்கட்டத்தில் தமிழ்ப்பள்ளியில் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்றுக்கொண்டிருக்கும் மாணவர்கள் ஆல்பா தலைமுறையைச் சார்ந்தவர்கள். இத்தலைமுறையே 21ஆம் நூற்றாண்டில் பிறந்த முதல் தலைமுறையாகும். எனவே, இணையம், கைப்பேசி, மடிக்கணினி எனத் தொலைத்தொடர்பு சாதனைகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்தும் சமூகமாகவும் திகழ்கின்றனர். மேலும், இவர்கள் தகவல் தொழில்நுட்பம் மற்றும் இலக்கவியல் ரீதியாக மிகவும் திறமையானவர்களாக இருக்க விரும்புகின்றவர்கள். எனவே தான், கோவிட் பெருந்தொற்றின் போது இணையவழிக் கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கைப் புதியதாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டாலும், ஆரம்பப் பள்ளிக்கூட மாணவர்களுக்கான கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளைச் சிக்கல்களைச் சந்திக்காமல் நடத்த முடிந்தது. இத்தலைமுறையினர் அதிக தகவல் தொழில்நுட்ப மற்றும் இலக்கவியல் ஆர்வலராக இருப்பார்கள். மேலும் இவர்கள் துணிந்து புதிய சவால்களை எதிர்நோக்குபவர்களாகவும், தனிச்சையாகச் செயல்படுபவர்களாகவும் இருப்பார்கள் (Purnama, 2018).

எனவே, இத்தலைமுறைக்கு ஏற்றவாறு கற்றல் கற்பித்தலில் தகவல் தொழில்நுட்பத்துடன் இலக்கவியல் அணுகுமுறையும் இணைப்பதே சிறப்பாகும். ஆர்வமும், ஆக்கப்பூர்வமான புத்தாகச் சிந்தனைகள் இருந்தாலும் அதிகப் பணிச் சுமையினால் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களை ஈர்க்கும் வகையில் பாடத்துணைப்பொருள்களைத் தயாரிக்கப் பல சிக்கல்களை எதிர்நோக்குகின்றனர். இந்நிலையில், ஆசிரியர்களுக்கு உதவும் வகையிலும், 21ஆம் நூற்றாண்டின் கல்வி திட்டத்திற்கு ஏற்றாற் போல் கற்றலாட்டியம்

உத்தி ஒரு சாத்தியமான தீர்வாகக் கருத்தப்படுகின்றது. கற்றல் கற்பித்தலில் கற்றலாட்டியம் அணுகுமுறை இன்று பலராலும் வரவேற்கப்படுகின்ற ஒரு மாற்று கற்பித்தல் முறையாகும். கற்றலாட்டியம், இலக்கவியல் முறையில் உருவாக்கப்பட்ட விளையாட்டு அகப்பக்கங்களாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. கல்வியாளர்களும் மாணவர்களும் இவ்வகப்பக்கங்களை இலவசமாகப் பயன்படுத்த முடியும்.

முந்தைய ஆய்வுகள்

தமிழ் மொழி இலக்கியக் கூறு

காலம் பல மாறினாலும் கண்டம் பல அழிந்தாலும், அழியாத சிறப்புடைய மொழியாகத் தமிழ் மொழித் திகழ்கின்றது. இயல், இசை, நாடகம் என முத்தமிழாய் வளர்ந்து; செந்தமிழ், பைந்தமிழ் என உலகையே பல்லாயிரம் வருடங்களாக வலம் வரும் ஒரே தொன்மையான மொழி தமிழ்மொழி என்றால் அது மிகையாகாது. பிறமொழி கலப்பில்லாமல் வளர்ந்தோங்கும் செழுமையுடைய மொழி தமிழ்மொழியாகும். இத்தகைய பெருமைப் பொருந்திய தமிழ்மொழிக்கு இன்னும் அழகைச் சேர்க்கும் அணிகலன் இலக்கியமேயாகும்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலான தொடர்ச்சிக் கொண்ட தமிழ் இலக்கியம் உலகிலேயே சிறந்த இலக்கியங்களில் ஒன்றாகும். வெண்பா, குறள், புதுக்கவிதை, கட்டுரை, பழமொழி, தொண்ணூற்றாறு வகை, சிற்றிலக்கியங்கள் என தமிழ் இலக்கியத்தைப் பல வடிவங்களாகப் பிரிக்கலாம். இவ்விலக்கியத்தினை முதற்சங்கம், இடைச்சங்கம், சங்க இலக்கியம், சங்கம் மருவிய காலம், மற்றும் தற்கால இலக்கியம் என கால வரையறைக்கு ஏற்பவும் வகைப்படுத்தலாம். தற்கால இலக்கிய காலத்தில் கல்வி முறையில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியும், நவீன சிந்தனைகளின் உருவாக்கமும் தமிழ்மொழியில் இலக்கியம் இக்காலகட்டத்தில் பெரிதும் வளர்ச்சியுற்று அச்சிடப்பட்டும் வெளிவந்தது.

மலேசியாவில் ஆன்மீக விழுமியங்கள், மனிதநேயம், சமூகச்சிந்தனை, கலாச்சரம்

மற்றும் குடியரிமைப் பற்றிய விழிப்புணர்வை மாணவர்களுக்குச் சிறு வயது முதலே புகட்ட வேண்டும் என்பதற்காகக் கல்வி அமைச்சு மொழிப்பாடங்களில் இலக்கியப் பகுதியையும் புகுத்தியுள்ளது. அவ்வகையில் தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடங்களில் பயிலும் மாணவர்கள் தமிழ் இலக்கியத்தைப் பயில்கின்றனர். மாணவர்களின் நன்னடத்தையையும், ஆக்கபூர்வமாகச் சிந்தனையையும் மற்றும் ஆளுமையையும் சமநிலைப்படுத்த இலக்கியக் கல்வி முக்கியமானது. அதுமட்டுமின்றி, சமூகத்தில் மாற்றத்தை உருவாக்க இலக்கியக் கல்வி பெரிதும் உதவுகின்றது (Muhamad Aniq & Mohd Syuhaidi, 2019).

மாணவர்கள் பள்ளியில் செய்யுள், கவிதை, இணைமொழி, உவமைத்தொடர், பழமொழி, ஆத்திசூடி, திருக்குறள், நாலடியார், கொன்றை வேந்தன் என பல இலக்கியப்பகுதிகளைப் பயில்கின்றனர், இப்பாடப்பகுதியையும் ஆசிரியர்கள் அவர்களின் கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கையின் வழி மதிப்பீடு செய்கின்றனர், எனவே, தமிழ்மொழிப் பாடத்தில் இலக்கியப் பாடப்பகுதியை முழுமையாகக் கற்றுத் தேறுவது மாணவர்கள் சிறந்த மதிப்பீட்டைப் பெறுவதற்கு வழிவகுக்குகின்றது.

(Munusamy & Norazah, 2021) ஆரம்பக்கல்வி முதலே மாணவர்கள் இலக்கியப் பகுதியைக் கற்று வந்தாலும் அவற்றில் ஆளுமைப் பெற்று இடைநிலைப்பள்ளிகளில் தமிழ்மொழிப் பாடத்தைத் தொடர்ந்து படிக்க ஆர்வம் காட்டுவதில்லை என்கிறார். மேலும், (Manugaran et al., 2022) ஆய்வுக் கட்டுரையின் வழி ஆரம்பக் கல்வி பயிலும் மாணவர்கள் இலக்கியப் பாடங்களில் மிதமான ஆற்றலை மட்டுமே அடைவதற்குப் பல சிக்கல்களை அவர்கள் எதிர்நோக்குவதே காரணம் என குறிப்பிட்டுள்ளனர். மேலும், இலக்கியப் பாடப்பகுதியில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் செந்தமிழின் ஆளுமை இல்லாதது; மாணவர்கள் அப்பாடப்பகுதியைக் கற்பதில் சிரமத்தை எதிர்நோக்குகின்றனர் என்பதையும் வலியுறுத்தியுள்ளனர்.

மாணவர்கள் ஆரம்பப் பள்ளியில்

அனுதினமும் தமிழ்மொழிப்பாடத்தைப் பயின்றாலும்; முக்கியமாக இலக்கியப்பகுதியில் அவர்களின் தேர்ச்சி முடிவுகள் திருப்தி அளிக்கும் வகையில் இல்லை என்றே கூறமுடியும். இக்கூற்று (Ambikapathy et al., 2020) அவரின் ஆய்வுக் கட்டுரையிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதுமட்டுமின்றி; ஆசிரியர்களின் கற்றல் நடவடிக்கை மாணவர்களை ஈர்க்கும் வகையில் இல்லாதது மாணவர்கள் இலக்கியப் பாடங்களை விரும்பிப் படிக்காததற்குக் காரணமாக அமைவதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இலக்கியப் பாடப்பகுதியில் மாணவர்களுக்கு ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதற்கு ஆசிரியர்கள் பெரும் பங்காற்ற வேண்டும் என்கிறார் (Selim, 2019). 21ஆம் நூற்றாண்டின் கல்வித் திட்டத்திற்கு ஏற்ப தகவல் தொழில் நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி பாட நடவடிக்கையை மேற்கொண்டால் மாணவர்களிடையே மாற்றத்தைக் காணலாம் என்றும் வலியுறுத்துகின்றார். மாணவர்கள் சோர்வின்றி, சலிப்பு இல்லாமல் ஆர்வமாக இலக்கியம் கற்கும் சூழலை ஆசிரியர்கள் பாட நடவடிக்கையில் திட்டமிட வேண்டும். மாணவர்களுக்கு ஏற்றாற் போல் கற்றலாட்டியத்தின் அணுகுமுறையில் கற்பித்தால் இலக்கியப் பாடத்தினைக் கற்பதில் மாணவர்கள் நாட்டம் காட்டுவர். இது அவர்கள் அப்பாடப்பகுதியில் சிறந்த மதிப்பீட்டைப் பெற வித்திடும். அதே வேளையில் ஒழுக்கமான, நாகரிகம் அறிந்த, சமூகப் பற்று, மொழி பற்று மற்றும் நாட்டு பற்றுடைய சமுதாயத்தை உருவாக்க முடியும்.

கற்றலாட்டியம் அறிமுகம்

21ஆம் நூற்றாண்டின் கொள்கை அடிப்படையிலான கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கை இன்றைய தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்களுக்கு ஏற்ப நகர வேண்டும். கற்றலாட்டியம் அல்லது ஆங்கிலத்தில் “கேமிஃபிகேஷன்” கற்றல் கற்பித்தல் முறை விளையாட்டுச் சார்ந்த கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கையாகும். 21ஆம் நூற்றாண்டின் கற்றல் கற்பித்தல் அணுகுமுறையில் ஆசிரியர்களால் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படும்; மிகவும் பிரபலமான முறைகளில் கற்றலாட்டியம்

முறையும் ஒன்றாகும். கற்பித்தல் நடவடிக்கையில் கற்றலாட்டியம் கூறுகளை இணைத்துப் பாட நடவடிக்கை நடத்தப்படும் போது ஆர்வமின்றிப் பயிலும் மாணவர்களின் கவனத்தையும் ஈர்க்கமுடிகின்றது என்கிறார் (Zainuddin et al., 2020). கற்றலாட்டியம் அணுகுமுறை மாணவர்களைப் பாட நடவடிக்கையில் சோர்வடையாமல் முழு ஆர்வத்துடன் ஈடுபடச் செய்யும் ஒரு உத்தியாகும்.

கற்றலாட்டியம் அணுகுமுறையின் வழி மாணவர்கள் பாட உள்ளடக்கத்தை எளிமையாக இலக்கவியல் விளையாட்டு முறையில் கற்றுக்கொள்கின்றனர். இவ்வகையான விளையாட்டு முறை, பாட நோக்கத்தை அடையும் வகையில் அமைந்திருக்கும். மேலும், நன்முறையில் போட்டியிடும் சூழலும் இவற்றில் ஒரு அம்சமாக அமைந்திருக்கும் (van Roy & Zaman, 2018). மாணவர்கள் தங்களின் நிலையைத் தாமாகவே உடனுக்குடன் அறிந்துகொள்ளக் கற்றலாட்டியம் வழிவகுக்கின்றது. மேலும், ஆசிரியர்களும் மாணவர்கள் பாட நோக்கத்தை அடைந்துள்ளனர் இல்லையா என்பதை உடனுக்குடன் அறிந்து; அதற்கான தீர்வு நடவடிக்கையைச் செயல்படுத்தமுடியும். கற்றலாட்டியத்தின் பல்வகையான விளையாட்டு முறை மாணவர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கும் வல்லமையுடையது.

கற்றலாட்டியம் பெரும்பாலும் ஏற்கனவே, இணையதளங்களில் தயாரித்து உபயோகிக்கக்கூடிய செயலிகளாகவே உள்ளன. எனவே, ஆசிரியர் உடனுக்குடன் பாட வேளையில் பயன்படுத்திப் பயன்பெறலாம். அல்லது, புதியக் கேள்விகளை எளிமையாக முறையில் தயாரித்து மாணவர்களுக்குப் பயன்படுத்தலாம். இதனால், ஆசிரியர்களின் பணிச்சுமைக் குறையும்; அதேவேளையில் மாணவர்களின் கவனத்தை முழுமையாக ஈர்த்துப் பாட நோக்கத்தையும் அடைய முடிகின்றது. கற்றலாட்டியத்தின் வழி கொடுக்கப்பட்ட கேள்விகளை ஆசிரியர் பதிவிறக்கம் செய்து கோப்பையில் வைக்க முடியும்; மேலும், மாணவர்களுக்கு எழுத்துப் பயிற்சியாகவும் கொடுக்க முடியும்.

கற்றலாட்டியம் வழி கற்றல் கற்பித்தல்

நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளும் போது அது மாணவர்களுக்குச் சமையாக இல்லாமல், மாணவர்கள் எப்பொழுதும் சுறுசுறுப்பாகவும் ஆர்வத்துடன் பாட நடவடிக்கையில் ஈடுபட ஊக்குவிக்கின்றது. இன்றையக் காலக்கட்டத்தில் பாரம்பரிய கற்றல் கற்பித்தலில் பாரம்பரிய விளையாட்டு முறையின் வழி மாணவர்களின் கவனத்தை ஈர்ப்பது மிகவும் கடினம். எனவே, ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் தலைமுறையின் மாற்றத்திற்கு ஏற்பக் கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கையையும் தொழில்நுட்ப மையமாக மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

கற்றலாட்டியம் கற்றல் கோட்பாடு

கற்றல் கற்பித்தலில் கற்றலாட்டியத்தின் தாக்கம் கேமிஃபிகேஷன் கற்றல் கோட்பாடின் வழி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. கற்றலாட்டியம் அணுகுமுறை மாணவர்கள் சுயமாக முடிவெடுக்கவும், தங்களின் செயல்முறைகளை மாற்றியமைக்கவும், மனநிலை மாற்றம் ஆகியவற்றை வழிவகுக்கின்றது. கேமிஃபிகேஷன் கற்றல் கோட்பாடு (Gamification learning theory); விளையாட்டின் தன்மை பயன்பாடு பெட்டுவல்லின் வகைபிரித்தல் (Taksonomi Bedwell) மூலம் வரையறுக்கப்பட்டதாகும் (Kai Yen et al., 2020). இந்த கேமிஃபிகேஷன் கற்றல் கோட்பாட்டில், பயன்படுத்தப்படும் விளையாட்டின் தன்மை, விளையாட்டின் சூழலுக்கு வெளியே பெட்டுவல்லின் வகைபிரித்தல் மூலம் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வணுகுமுறை விளையாட்டினைத் தவிர்த்து; மாணவர்களின் செயல்பாட்டுமுறையும், குறிப்பிட்டப் பாடத்தில் மாணவர்களின் மனநிலையையும் உட்படுத்தியதாகும். கற்றலாட்டியம் அணுகுமுறையின் கற்றல் கோட்பாடு கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கை எளிமைப்படுத்தப்படுகின்றது. இதன் வழி மாணவர்களும் கற்பித்தலை நன்கு புரிந்துகொண்டு கற்றலில் மேம்பாடு அடைகின்றனர்.

கற்றலாட்டியத்தின் கூறுகள்

கற்றலாட்டியத்தின் வழி கற்பித்தல் முறை என்பது விளையாட்டு இயக்கவியல் கற்றல்

கற்பித்தலின் செயல்முறைக்கு ஏற்றப் பயிற்சியாகும். கற்றலாட்டத்தின் வழி கற்றல் கற்பித்தலின் முக்கிய நோக்கம் பாடத்தின் கற்றல் திறனை அடைவதே ஆகும். இதனை மையமாகக் கொண்ட இவ்விளையாட்டு உருவாக்கப்பட்டிருக்கும். மாணவர்கள் கற்றலாட்டியத்தின் வழி விளையாடும் விளையாட்டு மற்ற செயலி வழி விளையாடும் விளையாட்டுகளை விட மாறுபட்டிருக்கும். உதாரணத்திற்கு மாணவர்கள் கற்றலாட்டியத்தில் வெற்றி சின்னம் மற்றும் புள்ளிகளைப் பெற முடியும். மாணவர்கள் இவ்விளையாட்டினை விளையாட முக்கியக் காரணமாக அமைவது அதனை அடைவதற்கே ஆகும். (Hambali, 2022) முந்தைய ஆய்வுகளிலும் கற்றலாட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம் என மூன்று கூறுகள் பேசப்பட்டுள்ளன. முதலாவது, மாணவர்கள் அதிகப் புள்ளிகளைப் பெற்று; வெற்றிச் சின்னத்தைப் பெறுவதாகும். இரண்டாவது நோக்கமானது, மாணவர்கள் தங்களின் சுயத் திறனை வெளிப்படுத்துவதும்; மூன்றாவது கற்றலாட்டத்தினை விளையாட்டு முடித்தப்பின் மாணவர்களுக்கு முழுமையாக விளையாடி முடித்த மனத்திருப்தியும் இதன்வழி அவர்கள் கற்றல் திறனின் நோக்கத்தையடைந்து கற்றலில் நல்ல தேர்ச்சியை அடைய வழிவகுக்கின்றது என்கிறார் (Abdullah & Abdul Razak, 2021) புள்ளிகள் பெறுதல், வெற்றிச் சின்னத்தைத் திரட்டுதல், வெற்றி நிலையை அறிதல், வெகுமதிப் பெறுதல், முன்னேற்ற நிலையை அடைதல் அதற்கான ஆதாரத்தைப் பெறுதல், முன்னிலை அறிவிப்புப் பலகையில் பெயர் பதித்தல் ஆகிய கூறுகள் கற்றலாட்டியம் மற்ற மின்னியல் விளையாட்டுகளிலிருந்து மாறுபட்டிருக்கின்றது என்பதற்கு முக்கியச் சான்றாகும். எனவே தான், கற்போரும் கற்பிப்பவரும் இதனைப் பெரிதும் விரும்புகின்றனர்.

பாரம்பரிய கற்றல் கற்பித்தல் மற்றும் கற்றலாட்டியம் அணுகுமுறை வழி கற்றல் கற்பித்தலின் கிடைமீலான ஒப்பீடு

ஆசிரியரை மையமாகக் கொண்டு நடத்தப்படும் கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கையையே பாரம்பரியக் கற்றல்

கற்பித்தல் என வகைப்படுத்துகின்றோம். இக்கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கையில் கற்பித்தல் நடவடிக்கைப் பாடப்புத்தகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கும். வெண்பலகை எழுதுகோல் மற்றும் வெண்பலகை அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படும். மேலும், மாணவர்களின் சிந்தனை ஆற்றலைத் தூண்டுவது அப்பாடப்புத்தகத்தின் உள்ளடக்கத்திற்கு மட்டுமே வரையறுக்கப்பட்டிருக்கும் (Ismail & Mohamad Nasri, 2021).

பாரம்பரிய கற்றல் கற்பித்தல் பாட நடவடிக்கைகளில் மனமகிழ்வு நடவடிக்கைகள் ஆசிரியர்களால் சுயமாக உருவாக்கப்பட்டு நடத்தப்படுகின்றது. பெரும்பாலுமான நடவடிக்கைகள் காகிதங்கள், விளையாட்டு பொருள்கள், வண்ணம், பசை போன்ற பொருள்களை மையமாகக் கொண்டதாக அமைகின்றது. ஒவ்வொரு முறையும் ஒரே மாதிரியான முறையில் விளையாடுவது சில சமயங்களில் மாணவர்களுக்குச் சலிப்புத் தன்மையை ஏற்படுத்துகின்றது (Manugaran et al., 2022). இதனால், மாணவர்கள் ஆர்வமின்றி கற்கும் சூழல் ஏற்படுகின்றது. சில ஆசிரியர்கள் தங்களின் பொன்னான நேரத்தைச் செலவு செய்து மின்னியல் விளையாட்டுகளைத் தயார் செய்கின்றனர். ஆனால், பெரும்பாலான சமயங்களில் அதுவும் மாணவர்களின் கவனத்தையும் முழு ஈடுப்பாட்டையும் ஈர்க்கும் வண்ணம் அமைவதில்லை. போட்டியிடும் நிலை, உடனுக்குடன் புள்ளிகள் பெறுதல், வெற்றியாளரை அறிவித்தல், தனி நபராக விளையாடுதல் போன்ற அம்சங்கங்கள் மின்னியல் விளையாட்டுக்களில் இல்லாததே இதன் முக்கிய காரணமாக அமைக்கின்றது என்கிறார் (Ainna Al Firdausi et al., 2021). மேலும், ஆசிரியரே முதன்மையாக இருந்து இவ்விளையாட்டினை வழிநடத்துகிறார். இவ்விளையாட்டுகளில் எல்லா மாணவர்களும் பங்கெடுக்க முடியாத சூழல் நேரம் பற்றாக்குறையினால் ஏற்படுகின்றது. இஃது மாணவர்களுக்கு ஏமாற்றத்தை அளிக்கின்றது.

கற்றலாட்டியம் அணுகுமுறையின் கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கை பாரம்பரிய

கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கையைவிட மாறுப்பட்டிருக்கும். இன்றையக் கல்வி அமைச்சின் நோக்கத்திற்கு ஏற்ப மாணவர்களை மையமாகக் கொண்டு அமைந்திருக்கும். ஆசிரியர் வழிக்காட்டியாக மட்டுமே பங்காற்றுவார். மாணவர்களுக்குப் போட்டியிடும் வாய்ப்பு, சுயமாக தங்களின் திறனை அறியும் வாய்ப்பு, முழுமையாக விளையாட்டை விளையாடும் வாய்ப்பு, மீண்டும் முயற்சிக்கவும் வாய்ப்பு வழங்கப்படுகின்றது. எத்தனை முறை தவறாக விடையாளித்தலும் சரியான விடையை அறியும் வரை மாணவர்கள் அவ்விளையாட்டை விளையாட முடிகின்றது. இதனால், சரியானப் பதிலைக் கண்டறிய மாணவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கின்றது(Kabilan et al., 2023).

தொடர்ந்து, கற்றலாட்டியத்தைப் பயன்படுத்துவதால் ஆசிரியர்கள் அதிக நேரத்தைச் செலவிட தேவையில்லை. இதனால் விளையாட்டின் வழி கற்பித்தல் நடவடிக்கையை அடிக்கடி வகுப்பில் நடத்த முடிகின்றது. அதிகப் பொருள்களின் பயன்பாட்டைக் குறைப்பதனால் பணச்செலவினைக் குறைக்க முடியும். அப்பணத்தை மாணவர்களுக்கு ஊக்குவிப்பு அளிப்பதற்கும் பாராட்டுவதற்குப் பரிசுகளை வாங்குவதற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்(Manugaran et al., 2022).

கற்றலாட்டியம் விளையாட்டை ஒரே சமயத்தில் எல்லா மாணவர்களும் விளையாட முடியும். மாணவர்களுக்கு கூடுதல் நடவடிக்கையாகக் கற்றலாட்டியத்தின் வழிப் பயிற்சிகள் வழங்கப்படும்பொழுது மாணவர்கள் அதனை ஆர்வமாகச் செய்கின்றனர். இதனால், ஆசிரியர்கள் மிக எளிமையாக உடனுக்குடன் மாணவர்களின் அடைவு நிலையை அறிய முடிகின்றது. கற்றலாட்டியத்தின் வழி வழங்கப்படும் பயிற்சிகளை மாணவர்கள் வீட்டிலும் செய்ய முடியும்.

எனவே, ஆல்பா தலைமுறையைச் சார்ந்த இன்றைய மாணவர்கள் சுயமாக எதையும் செய்ய விரும்புகின்றனர். எதையும் செய்துப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆர்வ குணமுடையவர்கள். அதிக தகவல் தொழில்நுட்பத்தில் ஆர்வம் உள்ள இவ்வகை மாணவர்களுக்கு எல்லா சமயங்களிலும்

பாரம்பரியக் கற்றல் கற்பித்தல் முறை ஏற்புடையதாக அமைவதில்லை. தமிழ் இலக்கியம் என்றாலே பாகற்காயை உண்பது போல் கருதும் மாணவர்களுக்கு அதையும் பனிக்கூழ் சாப்பிடுவது போல் இதமாக கற்பிக்கவும் கற்கவும் கற்றலாட்டம் அணுகுமுறை வழிவகுக்கின்றது.

கற்றல் கற்பித்தலில் கற்றலாட்டியதின் அணுகுமுறையும் அதன் விளைவுகளும்

கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கையைச் சுவாரசியமாகுவதற்குக் கற்றலாட்டத்தின் அணுகுமுறை மாணவர்களின் ஊக்கத்தை மேலோங்கச் செய்தவதோடு அவர்களின் ஈடுப்பாட்டை அதிகரிப்பதற்கும் இன்றியமையாததாக அமைகின்றது என்கிறார் (Muhammad Aisuddin & Nurul Nadia 2019). மேலும், வலியுறுத்தப்படும் மனமகிழ் கற்றல் நடவடிக்கைக்குக் கலூட், கூய்சல், வொர்ட்டோவால் போன்ற கற்றலாட்டியங்கள் நிச்சயம் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்துகின்றார்.

தொடர்ந்து, (Lo Yiying Ying, Jamri Mahmot 2021) அவர்களின் ஆய்வேட்டில் மலாய் மொழி சொற்களஞ்சியத்தினைக் கலூட் கற்றலாட்டத்தின் வழி கற்பிக்கும் பொழுது மாணவர்களின் அடைவு நிலையில் சிறப்பான மாற்றங்களைக் காணமுடிந்தது என்கின்றனர். (மனோகரன், 2022) கணினி வழி விளையாட்டு உக்தியுடன் தமிழ்மொழி இலக்கிய பாட நடவடிக்கைகள் நடத்தப்படும்போது மாணவர்களின் ஈடுப்பாட்டில் மாற்றங்களைக் காண முடிகின்றது என்கிறார். இது நேரடியாக மாணவர்களின் அடைவு நிலையிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்கிறார். மேலும், அவரின் ஆய்வேட்டில் கணினி விளையாட்டின் வழி இலக்கியப் பாடத்தைப் பயிலும் பொழுது 21ஆம் நூற்றாண்டின் கற்றல் திறன்களைச் சுலபமாக அடைய முடிகின்றது என்கின்றனர் மாணவர்கள்.

தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் பயன்பாட்டின் முக்கியத்துவத்தைத் தமிழ்ப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் நன்கு உணர்ந்து இருப்பதாகவும், அவர்களது தமிழ்மொழிப் பாடக் கற்றல் கற்பித்தல்

நடவடிக்கைகளில் அவ்வபோது பயன்படுத்தி பயனடைந்திருப்பதாக (Siti Hajar Halili & Suguneswary, 2016) தமது ஆய்வேட்டில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். மேலும், ஆசிரியர்களுக்குச் சரியான வழிகாட்டலும், இணைய வசதிகளும் முறையாக ஏற்பாடுச் செய்து கொடுக்கப்பட்டால் கற்றலாட்டம் அணுகுமுறைகளைப் பயன்படுத்தி மாணவர்களின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவர் என முன்மொழிவுச் செய்துள்ளார்.

மேலும் (Norlisa Jailani, 2020) தமது ஆய்வில் மலாய்மொழி பழமொழி கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கைக்குத் தகவல் தொழில்நுட்ப அணுகுமுறைகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். அவற்றில் மாணவர்களின் அடைவு நிலையை அறிவதற்கு பயிற்சிகளை கற்றலாட்டம் வழி வழங்கி மதிப்பீடு செய்துள்ளார். அவ்வாறு செய்யுபொழுது மாணவர்கள் பாட நடவடிக்கையின் இறுதிவரை சோர்வடையாமல் சுறுசுறுப்புடன் இயங்குவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மாணவர்கள் தங்களது கைகளை, விரல்களை, வெற்றி பெறும் பொழுது குதித்தல் போன்ற உடல் அசைவுகளைச் செய்வதால் தான் பாட நடவடிக்கை முழுவதும் உத்வேகத்துடன் இருப்பதாகக் கூறியுள்ளார்.

வகுப்பில் கடைநிலையில் இருக்கும் மாணவர்கள் கற்றலாட்டத்தின் வழி விளையாடும் பொழுது அவர்களின் பெயர்களும் முன்னிலை அறிவிப்புப் பலகையில் இடம்பெறுவதைக் கண்டு இன்புறுகின்றனர். இந்நிலை அவர்களுக்கு தூண்டுகோளாகவும், ஊக்கமளிக்கும் வகையிலும் அமைகின்றது. விடா முயற்சியுடன் பல முறை முயன்று வாகைச்சூட முயலுகின்றனர் என்கிறார் (Abdullah & Abdul Razak, 2021) அவரது ஆய்வேட்டில். முன்னிலை அறிவிப்புப் பலகையில் தங்களது பெயர் இடம்பெற சரியான விடைகளை விரைவாக எழுதிட வேண்டும் என்பதற்காக மாணவர்கள் கற்றல் நடவடிக்கையில் முழுமையான கவனத்தைச் செலுத்துகின்றனர்.

முடிவுரை

மலேசியாவிலுள்ள தமிழ்ப்பள்ளிகளில் தமிழ்மொழிப்பாடத்தில் கற்பிக்கப்படும் இலக்கியப்பகுதியின் போதனைக்குக் கற்றலாட்டம் அணுகுமுறைச் சிறந்ததாக

இருக்கும் என்பதை வலியுறுத்துவதே இவ்வாய்வேட்டின் எழுத்தாளரின் நோக்கமாகும். முந்தைய ஆய்வுகளைப் பகுத்தாராய்ந்து கற்றலாட்டமும் அணுகுமுறை சிறந்த மாற்று அணுகுமுறையாக இருக்க முடியும் என்பதை முன்னிலைப்படுத்துகிறார்.

கற்றல் கற்பித்தலில் கற்றலாட்டத்தின் ஒருங்கிணைப்பு, நமது நாட்டின் கல்வியின் வளர்ச்சியுடன் கல்வியாளர்களின் புதிய பரிணாமங்களையும், புதுமைகளையும் வெளிப்படுத்த உதவுகிறது. ஆரம்ப தமிழ்ப்பள்ளியில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் இதற்கு விதிவிலக்கு அற்றவர்கள். அவர்களும் இன்றையக் காலச்சூழலுக்கு ஏற்ப பாட நடவடிக்கைகளில் மாற்றங்களைக் கொண்டுவர ஆக்கபூர்வமாகச் சிந்தித்துச் செயல்பட வேண்டும். கற்றலாட்டத்தின் அணுகுமுறையை ஆசிரியர்கள் தமிழ்மொழி இலக்கியப் பாடப் பகுதிகளின் நடவடிக்கைகளில் இணைத்துக் கொள்வதனால் அவர்களது பாட நோக்கத்தைச் செவ்வன அடைவதற்கு அது துணைப்பூரியும். அதுமட்டுமின்றி தமிழ்மொழி இலக்கியப் பாடப்பகுதியைக் கற்பிப்பதற்கு இலக்கவியல் கற்றல் கற்பித்தல் அணுகுமுறை (pembelajaran digital) இன்றையச் சூழலுக்கு அத்தியவசியமானது என்பது எழுத்தாளரின் கருத்தாகும். மாணவர்களின் அடைவுநிலைக்கு ஏற்றவாறு பயிற்சிகளைப் பல்நிலைப்படுத்தி காஷ்ட், கூய்சஸ்,வோட்வொல் போன்ற கற்றலாட்டியங்கள் வழி கொடுத்து அடைவுநிலையை அறிந்து கொள்ளலாம்.

கற்றலாட்டமும் வழி கற்றல் மாணவர்களைப் பாட நடவடிக்கையில் முழுமையானக் கவனம் செலுத்தவும், ஈடுப்படவும் மற்றும் ஆக்கபூர்வமாகவும் புத்தாக்கச் சிந்தனையுடன் செயல்படவும் ஊக்கமளிக்கின்றது. சுருங்கக் கூறினால், ஆசிரியர்கள் கால வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப இலக்கவியல் கற்றலாட்டம் அணுகுமுறையில் தங்களது ஆற்றலை வளர்த்துக் கொள்வது மிக அவசியமானது. மாற்றங்கள் என்றும் மாறாதவை! எனவே, அவற்றுக்கு ஏற்றவாறு தங்களது ஆற்றலைப் பெருக்கி மாணவர்களைக் கால மாற்றத்திற்கு ஏற்றவாறு இலக்கவியல் கற்றலில் சிறந்தவர்களாக உருவாக்குவது ஒவ்வொரு ஆசிரியருடையக் கடமையாகும்.

References

- Abdullah, F., & Abdul Razak, K. (2021). Tahap Minat dan Penerimaan Pelajar Terhadap Gamifikasi dalam Bidang Sirah. *Journal of Quran Sunnah Education & Special Needs*, 5(1), 27–38. <https://doi.org/10.33102/jqss.vol5no1.95>
- Ainna Al Firdausi, Aulia Farida Zamani, & Azza Agustina Rahma. (2021). Peran Pembelajaran Berbasis Gamifikasi Menggunakan Wordwall dan Quizizz di SMP Negeri 1 Candi Sidoarjo. *Sumbula: Jurnal Studi Keagamaan, Sosial Dan Budaya*, 6(2), 162–182. <https://doi.org/10.32492/sumbula.v6i2.4557>
- Ambikapathy, A., Halili, S. H., & Ramasamy, M. D. (2020). Kemahiran Tmk Dalam Kalangan Guru-Guru Bahasa Tamil Sekolah Menengah [Ict Skills Among Secondary School Tamil Language Teachers]. *Muallim Journal of Social Science and Humanities*, 4(3), 99–114. <https://doi.org/10.33306/mjssh/85>
- Hambali, K. (2022). Kepentingan gamifikasi dalam pengajaran dan pemudahcaraan (PDPC) Pendidikan Islam. *ASEAN Comparative Education Research Journal on Islam and Civilization (ACER-J)*, 5(1), 58–64.
- Ismail, M., & Mohamad Nasri, N. (2021). the Effectiveness of a Gamification Approach in English Learning in Terms of Student Engagement and Learning. *Jurnal Penyelidikan Sains Sosial (JOSSR)*, 4(10), 49–61.
- Kabilan, M. K., Annamalai, N., & Chuah, K. M. (2023). Practices, purposes and challenges in integrating gamification using technology: A mixed-methods study on university academics. In *Education and Information Technologies* (Issue 0123456789). <https://doi.org/10.1007/s10639-023-11723-7>
- Kai Yen, C., Ismail, A., Mohamad Mustafa, M., Pengajian Am, J., & Profesional MARA Beranang, K. (2020). Pendekatan Gamifikasi dalam Pengajaran dan Pembelajaran Bahasa Mandarin sebagai Bahasa Asing A Gamification Approach to Teaching and Learning Mandarin as a Foreign Language. *Journal of Advanced Research in Social and Behavioural Sciences Journal Homepage*, 19(1), 51–56. www.akademiabaru.com/arsbs.html
- Manugaran, S., Atan, N. A., & Yusof, S. M. (2022). Pengintegrasian Permainan Berkomputer Dalam Pembelajaran Kesusasteraan Bahasa Tamil Bagi Penguasaan Kemahiran Abad ke-21 Murid Sekolah. *Innovative Teaching and Learning ...*, 6(1), 85–106. <https://itlj.utm.my/index.php/itlj/article/view/84%0Ahttps://itlj.utm.my/index.php/itlj/article/download/84/78>
- Muhamad Aniq, A., & Mohd Syuhaidi, A. B. (2019). Persepsi dan Motivasi Khalayak untuk Membaca Karya Sastera dalam Akhbar Bercetak. *Forum Komunikasi*, 14(2), 91–115. https://forumkomunikasi.uitm.edu.my/images/FK2019Vol14No2/chapter5/Chapter_5.pdf
- Munusamy N., & Norazah M. N. (2021). Tahap pengetahuan dan kesediaan guru bahasa tamil terhadap penggunaan teknologi dalam dembelajaran Dan pemudahcaraan. *Jurnal Dunia Pendidikan*, 3(1), 666–682. <http://myjms.mohe.gov.my/index.php/jdpd>
- Purnama, S. (2018). Pengasuh Digital untuk Anak Generasi Alpha. *Al Hikmah Proceedings on Islamic Early Childhood Education*, 1(1), 493–502. http://www.p21.org/storage/documents/1.__p21_framework_2-pager.pdf
- Siti Hajar Halili, & Suguneswary. (2016). Penerimaan guru terhadap penggunaan teknologi maklumat dan komunikasi berasaskan Model Tam dalam pengajaran mata pelajaran Bahasa Tamil. *Jurnal Kurikulum & Pengajaran Asia Pasifik, April*, 31–41.
- Sulaiman, J., & Ismail, S. N. (2020). Teacher competence and 21st century skills in transformation schools 2025 (TS25). *Universal Journal of Educational Research*, 8(8), 3536–3544. <https://doi.org/10.13189/ujer.2020.080829>
- van Roy, R., & Zaman, B. (2018). Need-supporting gamification in education: An assessment of motivational

effects over time. *Computers and Education*, 127(March 2017), 283–297. <https://doi.org/10.1016/j.compedu.2018.08.018>

Yee Bee Choo. (2019). Penggunaan Komuniti Pembelajaran Profesional Dalam Perubahan Guru Melalui Program Transformasi Sekolah 2025 (TS25) di Sekolah Rendah Malaysia. *Sppk/Ppipkbi, 2025*(August 2019), 629. <https://www.researchgate.net/publication/338924023>

Zainuddin, Z., Chu, S. K. W., Shujahat, M., & Perera, C. J. (2020). The impact of gamification on learning and instruction: A systematic review of empirical evidence. In *Educational Research Review* (Vol. 30). <https://doi.org/10.1016/j.edurev.2020.100326>

தமிழ் சித்த மருத்துவப் பாரம்பரியம்

The Tamil Siddha Medicine Tradition

பவானி ஆறுமுகம் / Bavani Arumugam¹

Abstract

When a siddhar achieves Attama siddhis, they are referred to as intelligent and enlightened beings. Tamil literature, astronomy, astrology, medicine, alchemy, science, social philosophy, yoga, spirituality, physics, and many other disciplines have all benefited greatly from the contributions of the Siddhas. The practice of Siddha medicine precedes this contribution. Treatment of the three aspects of the human being—body, mind, and soul—is the focus of Siddha medicine. Tamil immigrants have brought siddha medicine, which is highly popular in South India, to other nations. On the palm leaves, the Siddhas jotted down the cures. Following independence, Siddha medicine was methodically compiled into a curriculum and is now offered as a required course in both public and private universities. Among the numerous fields the Siddhas left behind, Siddha medicine plays a major role in human health.

Date of submission: 2024-06-05
Date of acceptance: 2024-06-28
Date of Publication: 2024-07-30
Corresponding author's Name: Bavani Arumugam Email: mannosh.mr@gmail.com

Keywords: Siddha, Siddha Medicine, Tamil Medicine, Tamil Tradition, Herbal

முன்னுரை

தமிழர் மரபில் சித்தர் நெறி என்பது மிகத் தொன்மையான நெறியாகும். மனிதப் பிறப்பு, அதன் இரகசியம், சித்த மருத்துவம், இரசவாதனம், யோகக்கலை, மந்திர சாத்திரம் வாழ்வின் நோக்கம், உலகம், இயற்கைத் தத்துவம், மரணமில்லாப் பெருவாழ்வு என எண்ணிலடங்காத விஷயங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டது இந்நெறி (சாமி சிதம்பரனார், 2001). சித்தர் மரபு என்பது சங்க காலத்திலிருந்தே (கிமு 500 - கிபி 300) இருந்ததாகக் கூறப்படும் ஒரு பாரம்பரியம் மிக்க ஆன்மீக மருத்துவ முறையாகும். இதற்கான ஆதாரம் தொல்காப்பியத்தில் (கி.மு. 500) 'அறிவர்' (சிந்தனையின் உச்சத்தைத் தொட்டவர்) என்ற

குறிப்பில் இருந்து கிடைக்கிறது. இதில் அறிவர் எனும் சித்தர்களைக் குறிப்பிடுகிறது. தொல்காப்பியத்தின் கூற்றுப்படி, அறிவர் என்பவர் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடியவராகவும் தன் சித்தத்தைத் தன் வசம் கொண்டவராகவும் முழுமையான ஞானத்தை அடைந்தவராகவும் பொருளுரைக்கப்படுகின்றனர் (கந்தசாமி, 2003). இதனால் சித்தர்கள் தங்கள் தபோ வலிமையினால் அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய ஒரு நபராகவும் பார்க்கப்படுகின்றனர். சித்தா என்ற சொல் 'சித்தி' என்ற மூல வார்த்தையிலிருந்து பெறப்பட்டது, அதாவது எட்டு வகையான யோகப் பயிற்சியின் மூலம் 'அட்டமா சித்தி' எனப்படும் எட்டு

¹The author is a Senior Lecturer in the Local and Foreign Language Cluster, Centre for the Promotion of Knowledge and Language Learning, Universiti Malaysia Sabah. bavani@ums.edu.my

வகையான சித்திகளைப் பெற்றவரைச் சித்தர் என்று அழைப்பார்கள் (கணபதி, 2004).

மேலும், திருமூலரின் திருமந்திரம் என்ற தமிழ்ப் படைப்பில், சித்தர்கள் மரணமிளாப் பெறுவாழ்வு (மரணத்தை வென்று உடல் அழியாமல் பாதுகாக்கும் தன்மையுடையவர்கள் (திருமந்திரம்: 1490) என்ற குறிப்பும் பெறப்படுகின்றது. இதிலிருந்து, சித்தர் என்பவர் மனித நிலைக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையை உடையவர் என்பதுவும். இவர்கள் கால எல்லைகளைக் கடந்து வாழ்பவர் என்று அறியப்படுகின்றனர். மரணத்தை வெல்லுதல் காலத்தை வெல்லுதல் எனப் பொருள்படும்.

சித்தர் விளக்கம்

சித்தர் என்னும் சொல்லுக்குச் “சித்தி” எனும் சொல்லை வேர்ச் சொல்லாக வழங்கலாம். எண்வகைச் சித்திகள் எனக் கூறப்படுகின்ற அட்டமா சித்திகளைத் தவத்தால் அடையப் பெற்றவரே சித்தர் என்பதை இச்சொல் கூறுகிறது (கந்தசாமி, 2004). மேலும், சித்தர் எனும் சொல்லின் வேர்ச்சொல் “சித்தா” எனும் சொல்லாக விளங்குமாயின், அதன் அடிப்படையில் சித்தர் என்பவர் தான் தன்னைத் தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கும் நிறை நிலை மாந்தர் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சித்தர் எனும் வார்த்தையின் அடிச்சொல் “சித்” எனக்கொண்டு அதற்கு விளக்கமளிக்கையில், அதன் பொருள் அறிவு, ஞானம், அதன் முதிர்ச்சி நிலை ஆகியவற்றை அடையப் பெற்றவர் என்று அறியப்படுகின்றனர். மேலும் தமது இந்திய தத்துவக் களஞ்சியம் தொகுதி மூன்றில் “சித்தர் சித்தாந்தம்” எனும் பகுதியில் இவர்,

“சித்தர் என்ற சொல்லுக்குச் சித்தத்தைத் தம் வசப்படுத்தியவர் எனப் பொருள் கூறுதல் உண்டு. யோக சாதனையால் பெறுதற்கரிய ஆற்றல்களையும் வலிமையினையும் பெற்றவர்கள் சித்தர்கள். சித்து, அறிவு எனப் பொருள் தரும். ஆதலின் முக்காலமும் அறியும் ஞானம் பெற்ற சித்தர்களை அறிவர் எனக் கூறுவர்” (2004)

உண்மையில் சித்தர் என்ற சொல்லிற்கு

உள்ளார்ந்த வெவ்வேறான பொருள்கள் இருக்கின்றன. இந்த வட மொழிச் சொல்லுக்கு நிறைவடைந்தவன் என்று பொருள். சித்தர்கள் என்பவர்கள் ஒரு தெய்வ இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள்; மகத்தான தூய்மையையும் தெய்வீகத்தையும் கொண்டவர்கள். விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் இடைப்பட்ட வானவெளியில் இவர்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள் (2005).

தமிழ்ச் சித்தர்கள்

நூலக ஆய்வின் அடிப்படையில் பார்க்கும் போது பெரும்பாலான சித்தர்கள் தென்னிந்தியாவிலிருந்து தோன்றியுள்ளனர் என்பது அறியப்படுகிறது. வட இந்தியாவிலிருந்தும் சித்தர்கள் நவநாத சித்தர்கள் என அழைக்கப்பட்டனர். தென்னிந்தியாவில், பதினெண் சித்தர் என ஒரு மரபு உண்டு. இந்தச் சித்தர்கள் தமிழ்மொழி, தமிழ் இலக்கியம், வானவியல், ஜோதிடம், மருத்துவம், இரசவாதம், அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம், சமூக சிந்தனை, மந்திர சாத்திரம், யோகாசனம், ஆன்மீகம், இயற்பியல் மற்றும் பல துறைகளில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளனர்.

மருத்துவத் துறையில், தமிழ்ச் சித்தர்கள் சித்த மருத்துவத்தைத் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த பாரம்பரியமாக உருவாக்கி, உலகளவில் பிரபலமாவதற்கு மிகப் பெரிய பங்களிப்பை அளித்துள்ளனர் (சிதம்பரதாணு பிள்ளை, 2000). சித்தர்கள் அறிமுகப்படுத்திய சித்த மருத்துவத் துறை உலகில் தனித்துவமிக்க துறையாக விளங்குகிறது. இம்மருத்துவம் தமிழ்நாட்டில் பரவலாக இருப்பதால் இதனைத் தமிழ் மருத்துவம் என்றும் அழைக்கின்றனர். இந்த மருத்துவ முறை இந்தியாவில் இருக்கும் அனைத்து மருத்துவத்தின் தாய் மருத்துவம் என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. இந்தத் தமிழ் மருத்துவ முறை கி.மு 500க்கு முன்பே இருந்ததாகத் தொல்லியல் ஆய்வு முடிவுகள் காட்டுகின்றன (திவ்யா அம்ரிஜலிட், 2017).

ஆய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கம்

- 1) சித்த மருத்துவத்தின் தனித்தன்மைகளை அடையாளம் கண்டு விளக்கப்படுத்துதல்.
- 2) சித்த மருத்துவத்தின் பாரம்பரியத்தைப்

பற்றி பகுப்பாய்தல்.

சித்த மருத்துவம் அறிமுகம்

இந்தியாவின் தென்பகுதியில் சித்த மருத்துவ முறை மிகவும் பிரபலமானது. இந்த மருத்துவ முறையானது பண்டைய மற்றும் பாரம்பரிய முறைகளில் ஒன்றாகும். சித்த மருத்துவம் உடலை மட்டுமல்ல, மனதையும் ஆன்மாவையும் சேர்த்துச் சிகிச்சை செய்யும் ஒரு வைத்திய முறையாகும். மற்ற மருத்துவ முறைகளில் இருந்து இம்முறையானது முற்றிலும் மாறுபட்டது. சித்த மருத்துவர்கள் சித்த மருத்துவ முறைகளில் மட்டும் தேர்ச்சியுற்றவர்களாக அல்லாமல் ஆன்மீகச் சிந்தனைகளிலும் யோகக் கலைகளிலும் தேர்ச்சியுற்றவர்களாக விளங்குவதே இந்தப் பாரம்பரிய மருத்து முறையின் தனிச் சிறப்பாகும்.

சித்தர்கள் பழங்காலத்தில் இந்தச் சித்த வைத்திய முறையை தோற்றுவைத்தவர்கள் ஆதலின் இம்மருத்துவம் சித்த மருத்துவம் என அழைக்கப்படுகிறது. சித்தர்கள் பெரும்பாலும் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள், அவர்கள் சித்தா எனப்படும் மருத்துவ முறையை நிறுவிய பெருமைக்குரியவர்கள்.

தமிழ்ச் சித்தர்களுள் அகத்தியர், ஒரு சிறந்த முனிவராகவும் சித்த மருத்துவத்தின் தந்தையாகக் கருதப்படுகிறார். மேலும் தென்னிந்தியப் பாரம்பரியத்தில் தோன்றிய பதினெட்டு சித்தர்கள் சித்த மருத்துவத்தின் தூண்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். சித்தர்களின் கூற்றுப்படி, நோயை ஏற்படுத்தும் சில குறிப்பிட்ட காரணங்களால் செயழிழந்த உறுப்புகளைக் கூட்டி வைக்கவும் அதனை மீண்டும் செயல்பட வைக்கவும் சித்த மருத்துவத்தில் வழியுண்டு என அறியப்படுகிறது.

சித்த வைத்தியம் நோயின்றி மட்டுமல்லாமல் உடலை ஆரோக்கியத்துடன் பன்னெடுங்காலம் வாழ வைக்கவும் இம்முறையானது வகை செய்வதாகக் கூறப்படுகிறது. காயகல்பம் எனச் சித்த வைத்தியத்தில் ஒரு குறிப்பு உள்ளது. அதாவது உடலை அழியாமல் பாதுகாக்கும் முறையே காயகல்பம் எனப்படுகிறது. காயம் என்றால் உடல், கல்பம் என்றால் கோடி வருடம். மனித உடலை அழியாமல் தடுக்கும் உத்தி

இம் மருத்துவத்தில் உள்ளது என்பது அறியப்படுகிறது.

சித்த வைத்தியம் என்பது மூலிகை மருத்துவம், வர்மம், வாசி யோகம் (பிராணாயாமம்), முப்பு (உலகளாவிய உப்பு) ஆகிய பல்வேறு மருத்துவ உத்திகளை உள்ளடக்கிய சிகிச்சை முறையாகும். இம்முறையானது தனிமனிதனின் உடல் அமைப்பு, உளவியல், ஆன்மீக நல்வாழ்வில் ஆகிய அனைத்தையும் சீர்தூக்கி மருத்துவம் செய்யக்கூடிய முறையாகும்.

பதினெட்டு சித்தர்களில் முதன்மையான சித்தர் அகஸ்தியர். அவரது வைத்தியம் சார்ந்த படைப்புகள் இன்னும் சித்த வைத்தியர்களிடையே மருத்துவம், அறுவை சிகிச்சை குறிப்புப் புத்தகங்களாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. சித்தர்கள் ஒருவரின் மனோவலிமையைப் பொறுத்துதான் அவர்களுடைய உடல் ஆரோக்கியமும் அமையும் என்பதனைத் திடமாக நம்புகின்றனர். சித்தர்கள், மனோவலிமைக்கும், உடல் ஆரோக்கியத்திற்கும் சித்த மருத்துவங்களையும் பல சிகிச்சை முறைகளையும் இவ்வுலகத்திற்கு விட்டுச் சென்றுள்ளனர். சித்தர்கள் பல ஆண்டுகளாக யோகவும் தியானமும் மூலம் மருத்துவக் குறிப்புகளுக்கான சித்திகளை அடைந்ததாக நம்பப்படுகிறது. இதன் மூலம் இவர்கள் மரணமில்லா பெருவாழ்வையும் ஞானத்தையும் கொண்ட சிறந்த படைப்பாகக் கருதப்படுகின்றனர்.

சித்த சிந்தனையின் முறையானது உடல்நலப் பிரச்சனைகளின் மூல காரணங்களையும், பல நோய்களுக்கான சிகிச்சை சூத்திரங்களையும் பதிவு செய்ய பங்களித்துள்ளது. 250க்கும் மேற்பட்ட சித்த மருத்துவ சூத்திரங்கள் பல்வேறு வகையான நோய்களுக்குச் சிகிச்சையளிப்பதில் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று நம்பப்படுகின்றது. அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்பு, சித்த மருத்துவர்கள் பெரும்பாலோர் பாரம்பரிய சித்த மருத்துவர்களிடமிருந்து முறையான பயிற்சி பெற்றவர்கள் மேலும், பலர் பாரம்பரியமாக அவர்களுடைய குடும்ப உறுப்பினர்களிடம் இந்த வைத்திய முறையைக் கற்று வந்துள்ளனர். பாரம்பரியமாக வந்த வைத்தியர்கள் பலர் ஓலைச்சுவடிகளில் உள்ள வைத்திய முறையைத்

தங்களின் பாரம்பரிய இரகசியமாகவே வைத்தும் வந்துள்ளனர்.

சித்தர்கள் தங்கள் உடலும் மனமும் பற்றிய ஆராச்சீசியைத் தொடங்கியவர்கள் என்பதற்கு அவரது படைப்புகள் உறுதியான சான்றுகளை வழங்குகின்றன. திருமூலர் கருவறைக்குள் கரு வளர்ச்சியை விரிவாக விளக்குகிறார். தீ, காற்று, நீர், பூமி, விண்வெளி ஆகிய ஐந்து கூறுகள் பற்றிய தனது கோட்பாட்டில் மனித உடல் ஐந்து கூறுகளால் ஆனது என்றும் அவர் முன்வைத்தார். இது தவிர திருமூலர் அட்டாங்க யோகத்தை அறிமுகப்படுத்தினார். இவை எட்டு வித யோகப் படிநிலைகளைக் கொண்டது. சித்தர் திருமூலர் மட்டுமின்றி, தமிழ் இலக்கணத்திற்கு வழிகாட்டும் (கிமு 1400) பழமையான படைப்பான தொல்காப்பியமும், ஐந்து கூறுகளின் தத்துவார்த்த கருத்துடன் மனித வாழ்க்கையின் உறவையும் விவாதித்துள்ளது.

கிமு 600-ல், தமிழ் மருத்துவக் கோட்பாட்டின் அடித்தளங்களில் ஒன்றாக ஆசீவகம் எனப்படும் சமய தத்துவக் கோட்பாடும் அமைந்தது. ஆசீவகத்தின் தத்துவத்தின் கீழ் 'அங்கம்' என்ற படைப்பு மனித உடலின் வெளிப்புற உறுப்புகளும் உள் உறுப்புகளின் செயல்பாட்டையும் கூறுகிறது. இந்த நூற்றாண்டில் சித்த மருத்துவ முறை பற்றிய குறிப்புகளும் சமண இலக்கியத்தின் சில படைப்புகளான அச்சரங்க சூத்திரம், உத்தராத்யாயன சூத்திரம், சுக்ரகிதங்க சூத்திரம், கல்யாணகாரக சூத்திரம் போன்றவற்றிலும் காணப்படுகின்றன. இந்தப் படைப்புகள் சமண மதத்தைப் பின்பற்றுபவர்களிடையே ஆரோக்கிய வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளன.

சித்த மருத்துவத்தில் மருந்துகள்

சித்த மருத்துவத்தை மூன்று குழுக்களாகப் பிரிக்கலாம். அவை தாவரம் (தாவரங்கள்), தாது (கனிமப் பொருட்கள்), ஐங்கமம் (விலங்குகள்) (முருகன் செல்லையா, 2013). மேலும், உப்பு (தீயில் போடும் போது நீராவியை வெளியேற்றும் நீரில் கரையக்கூடிய கனிமப் பொருள்), பாஷாணம் (தண்ணீரில் கரையாத ஒரு பொருள், ஆனால் எரியும் போது நீராவியை வெளியிடும்), உபரசம் (பாஷாணத்தின் பண்புகள் கொண்டு

சற்று வேறுபாடுகளைக் கொண்டது), உலோகம், ரசம் (ஒரு வகைத் திரவப் பொருள்), கந்தகம். (நீரில் கரையாத பொருள்) போன்றவைகள் தாது குழுவின் மேலும் வகைப்பாடு பின்வருமாறு (Indian Journal of Traditional Knowledge, 2017)

உடல் அமைப்பு மற்றும் செயல்பாடு பற்றிய சித்த மருத்துவம்

சித்த வைத்தியத்தின் கூற்றுப்படி, மனித உடல் 96 தத்துவங்களின் கலவையாகக் கருதப்படுகிறது. மேலும் இதில் மூன்று உயிர் தாதுக்கள் மற்றும் ஏழு உடல் தாதுக்கள் ஆகியவற்றைக் குறிக்கிறது. ஒவ்வொரு மனிதனின் உடல், உடலியல், உளவியல், அறிவுசார் அம்சங்களின் விவரங்கள் இதில் அடங்கும். இவை தவிர 72,000 இரத்த நாளங்கள், 13,000 நரம்புகள், பத்து பெரிய தமனிகளும் இதில் அடங்கும்.

சித்த மருத்துவ வளர்ச்சி

சித்த மருத்துவம் தோன்றிய காலம் இன்னதென்று உரைத்தல் அரிதான செயல். தமிழர் வாழ்க்கை நாகரிகம் பெற்ற காலம் தொட்டே இம்மருத்துவ முறையும் வளர்ந்துள்ளது அறியப்படுகிறது. குறிப்பாகத் தொல்காப்பியத்தில் சித்தர்கள் அறிவர் என அழைக்கப்படும் காலம் தொட்டே இம்மருத்துவம் மக்கள் வழக்கில் புழக்கத்தில் இருந்தது அறியப்படுகிறது.

ஆய்வின் அடிப்படையில் பார்க்கும் போது ஆயுர் வேத மருத்துவமானது வட இந்தியாவிலும், சித்த மருத்துவமானது தென் தமிழகத்திலும் வேத காலம் தொட்டே இருந்துள்ளது. ஆயினும் இம்மருத்துவத் தனித்த ஓர் இயக்கமாக அல்லது அறிவாக்கமாக உருவாகாமல் பல்வேறு சித்தர்களின் கண்டுபிடிப்புகளின் மூலமாக விளைந்ததாகவே அறியப்படுகிறது. இதில் முதன்மைப் பங்காற்றியவர்கள் அகத்தியர் ஈராக பாம்பாட்டிச் சித்தர் வரையில் இருந்த பதினெண் சித்தர்களாவர்.

இவர்களும் அகத்தியர் சித்த வைத்தியத்தின் தந்தையாகப் போற்றப்படுகின்றார். மேலும் போகர் தலைமையில் புலிப்பாணி சித்தர் முதலானவர்களின் கூட்டு முயற்சியில் உருவான பழனி மலை பாலதண்டாயுதபாணி சிற்பம் சித்த

மருத்து வளர்ச்சியின் உச்சம் எனலாம். எளிதில் கட்ட இயலாத ஒன்பது வகையான பாசான (நச்சுத் தன்மை உடையது) இரசத்தைக் கட்டி உருவாக்கப்பட்டது. இந்த விகிரகத்தின் மீது பட்டுக் கிடைக்கப்படும் பஞ்சாமிரதம் சகல நோய்களையும் தீர்க்கும் அருமருந்தாக இன்றும் விளங்குகிறது.

தொடக்கக்காலத்தில் இம் மருத்துவ முறையானது குருகுல வாசத்தின் வழி கற்பிக்கப்பட்டது. இதில் தேர்ந்த மாணவர்கள் உருவாக்கப்பட்டு இம்மருத்துவப் பாரம்பரியம் சங்கிலித் தொடர்போல எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. பின்னர் மன்னர்களின் ஆதரவில் இம்மருத்துவம் செழித்தது. மன்னரால் கட்டுவிக்கப்பட்ட ஆலயங்கள் சித்த மருத்துவ ஆராய்ச்சிக் கூடங்களாக விளங்கின. மேலும் காட்டு வளங்களில் இருந்து பெறப்பட்ட பலதரப்பட்ட மூலிகைகள் ஆய்வு செய்யப்பட்டு மருத்துகளாக உருவாக்கப்பட்டன.

மருத்துவம் சார்ந்த குறிப்புகள்யாவும் ஓலைச் சுவடிகளில் எழுதப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்பட்டன. இவை அடுத்த அடுத்த தலைமுறைவரை பாதுகாக்கப்பட்டன. சித்த மருத்துவர்களின் நேரடிப் பயிற்சியிலும், சித்த மருத்துவ ஓலைச் சுவடியியல் ஆராய்ச்சியின் மூலமாகவும் இம்மருத்துவம் தனித்துவத்துவத்துடன் வளர்ந்தது. இவ்வளர்ச்சியானது பாரத தேசமெங்கும் பரவியது.

பிரிட்மராசின் காலணித்துவம்

பிரிட்மராசார் இந்திய நாட்டை வசப்படுத்தி ஆண்டு வந்த காலத்தில் நவீன மருத்துவம் இந்திய நாட்டில் வளர்ச்சி அடையத் துவங்கியது. நவீன மருத்துவத்தின் சிகிச்சை முறை, உடனுக்குடன் வலி நிவாரணியை அளிப்பது, கடுமையான நோய்களுக்கும் மருத்துவம் பார்ப்பது, அம்மருத்துவம் சார்ந்த நிர்வாகம் போன்றவை தமிழ் நாட்டில் சித்த மருத்துவம் பின்னடைவை அடையச் செய்ததை மறுக்க இயலாது.

ஆயினும் நவீன மருத்துவமானது ஒட்டு மொத்த பாரத தேசத்தையும் தன் வசத்தில் கொண்டு செல்லவில்லை. காலணித்துவ ஆட்சி

காலத்தில் கிராமப்புரங்களில் சித்த மருத்துவமே பிரதான மருத்துவமாக விளங்கியது என்பதனை மறுக்க இயலாது. இவ்விடத்தே நவீன மருத்துவம்ரடையப்பெறாமல் இருந்தது. சில இடங்களில் நவீன மருத்துவச் சேவைகள் சென்றடைந்த போதிலும், ஆன்மிக்க மற்றும் சமய நம்பிக்கைகள், அதோடு பழைமைவாதக் கொள்கைகளில் ஆழ்ந்திருந்த கிராமத்துத் தமிழ் மக்களிடையே சித்த மருத்துவமே கோளோச்சி நின்றது. அதே வேளையில் நவீன மருத்துவமே பாரத தேசத்தில் ஆளுமை மிக்க மருத்துவமாக உருவெடுக்கத் துவங்கியது.

சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு

பாரத தேசம் சுதந்திரம் பெற்ற பின்னர் நவீன மருத்துவத்தைப் போலவே சித்த மருத்துவம், ஆயுர்வேதம் போன்ற இதர பாரம்பரிய மருத்துவங்களும் அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு வளர்ச்சி அடையத் துவங்கின. சித்த மருத்துவம் உள்ளிட்ட பாரம்பரிய மருத்துவ முறைகளைக் கற்பிக்க உயர்கல்வி நிறுவனங்களைத் திறந்து இந்திய அரசு பாரம்பரிய மருத்துவ முறைகளை மேம்படுத்தியது. தற்போது சித்த மருத்துவம் அரசு உயர்கல்வி நிறுவனங்களிலும், தமிழ்நாடு, கேரளாவில் உள்ள தனியார் சித்த மருத்துவக் கல்லூரிகளிலும் கற்பிக்கப்படுகிறது. இலங்கையில் உள்ள இரண்டு பல்கலைக்கழகங்களும் இந்த முறையை கற்பிப்பதாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

பிறகு, இந்திய அரசு சித்த மருத்துவம் உள்ளிட்ட பாரம்பரிய மருத்துவ முறைகளைக் கற்பிக்க உயர்கல்வி நிறுவனங்களைத் திறந்து பாரம்பரிய மருத்துவ முறைகளை மேம்படுத்தியது. தற்போது, தமிழ்நாடு மற்றும் கேரளாவில் உள்ள அரசு உயர்கல்வி நிறுவனங்களிலும், தனியார் சித்த மருத்துவக் கல்லூரிகளிலும் சித்த மருத்துவம் கற்பிக்கப்படுகிறது. இந்தியாவைத் தவிர, இலங்கையில் உள்ள இரண்டு பல்கலைக்கழகங்களிலும் சித்த மருத்துவம் கற்பிக்கப்படுகிறது.

இந்தியாவில் சித்த மருத்துவ முறையின் வளர்ச்சியின் வரலாறு

சித்த மருத்துவம் இந்தியாவின் பாரம்பரிய மருத்துவ முறைகளில் ஒன்று. ஆயுர்வேதம், யுனானி மற்றும் ஹோமியோபதியுடன் ஒப்பிடும்போது பழமையான மருத்துவ முறை சித்த மருத்துவம் ஆகும். தமிழ் மருத்துவம் என்று அழைக்கப்படும் சித்த மருத்துவம் இந்தியாவில் கிமு 4000 முதல் வளர்ந்துள்ளது.

சித்த மருத்துவத்தின் வளர்ச்சி முறையான ஆவணங்களால் உருவாக்கப்பட்டது. சித்த மருத்துவம் தொடர்பான அனைத்து ஆவணங்களும் விரிவான ஆய்வின் அடிப்படையில் தற்காலத்தில் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. மேலும் பண்டையத் தமிழ் சமூகத்தால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட சித்த மருத்துவ நடைமுறைகள் யாவும் கூர்ந்த நோக்கி ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு தற்காலத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன.

சித்த மருத்துவம் தமிழ் மக்களிடையே சக்திவாய்ந்ததாகவும் மரியாதைக்குரிய மருத்துவமாக மட்டுமல்லாமல், இந்தியாவில் உள்ள தமிழர்களின் கலாச்சாரம், பாரம்பரியம் ஆகியவற்றைப் பிரதிபலிப்பதாகவும் விளங்கியது.

சித்த மருத்துவம் என்பது தென்னிந்தியாவில் குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டில் வாழும் தமிழர்களின் நடைமுறையில் உள்ள ஒரு மருத்துவமாகும். எனவே இந்த மருந்து வெளிநாடுகளில் குறிப்பாகத் தமிழர்கள் அதிகம் வசிக்கும் நாடுகளில் வளர்ந்துள்ளது. சிங்கப்பூர், மலேசியா, மொரிஷியஸ் மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசியாவின் பெரும்பகுதி நாடுகளில் சித்த மருத்துவ பயன்பாடு அறியப்படுகிறது.

இந்தியாவில் சித்த மருத்துவத்தின் வரலாற்று வளர்ச்சியின் காலவரிசை

1) கிமு.3000 - திருமூலர் தனது திருமந்திரம் என்ற நூலில் மனதிற்கும் உடலுக்கும் உள்ள தொடர்பைப் பற்றியும், பஞ்சபூத தத்துவம், அஷ்டாங்க யோகம், அணு கோட்பாடு பற்றியும் தெளிவான, விரிவான விளக்கத்தை அளித்துள்ளார்.

- 2) கிமு 1400- தமிழ் இலக்கணத்திற்கு வழிகாட்டும் மிகப் பழமையான படைப்பான தொல்காப்பியம் ஐந்து கூறுகளின் (ஐம்புதம்) கோட்பாடு பற்றிய கருத்தையும் விவாதித்துள்ளது.
- 3) கிமு 600 -ஆசுவகம்- தமிழ் மருத்துவத்தின் தத்துவமும் அடிப்படையும் குறித்துப் பல் சிந்தனைகளை முன்வைத்துள்ளது.
- 4) கிமு 600 - ஜெயின் இலக்கியம் - சித்த (தமிழ்) மருத்துவத் தத்துவம் குறித்து விரிவாகப் பேசுகிறது.
- 5) கிமு 200 - திருக்குறள் - மருந்து அதிகாரம் மருத்துவம் தொடர்பான சிந்தனைகலை முன்வைத்துள்ளது.
- 6) கி.பி 200 மணிமேகலை - தர்க்கக் கோட்பாடு (அளவையியல்) குறித்த குறிப்புகளை முன்வைக்கிறது.
- 7) ஏலதி (100-500), திரிகடுகம் ஆகியவை சித்த மருந்துகளின் பெயரால் அழைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை நீதி இலக்கியங்களாயினும் சித்த மருத்துவக் குறிப்புகளை நிறைவாகக் முன்விக்கின்றன.
- 8) கி.பி. 700-திருவாசகம், பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்களில் 'சைவ சித்தாந்த' தத்துவம் பற்றிய தகவல்கள் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது, இந்தத் தகவல் சித்தத்தின் கருத்தாக்கத்தின் ஒரு பகுதியாக அமைகிறது.
- 9) கிபி 1121 - சோழ நாட்டு இளவரசி குந்தவை நாச்சியார் தனது தந்தை ராஜா சுந்தராஜ சோழனின் பெயரில் சித்த மருந்துகளின் மருந்தகத்தை நிருவியுள்ளார்.
- 10) கிபி 1200-பக்தி இலக்கியங்களில் ஒன்றான பெரியபுராணம் பல வகையான நோய்களைப் பற்றியும் அதற்கான மருத்துவக் குறிப்புகள், மருந்துகள் பற்றியும் கூறுகிறது. இதில் இடம் பெறும் பல அடியார்கள் சித்தர்களாக மிளிர்ந்துள்ளனர். இவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் திருமூலர்.
- 11) 1700 கி.பி., தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தை

ஆண்ட தமிழ்நாட்டின் மன்னார் சரபோஜி, பாரம்பரிய இந்திய மருத்துவ செல்வத்தை பாதுகாத்தார். (சித்தா, ஆயுர்வேதம் மற்றும் யுனானி) அவர் எல்லா பொக்கிஷங்களையும் சேகரித்தார். 'சரபோஜிபேந்திர வைத்திய முறைகள்' என்ற தலைப்பில் இந்திய பாரம்பரிய மருத்துவத்தின் அனைத்து தகவல்களையும் சேகரித்தார். மேலும், ஆயுர்வேதம், சித்த மருத்துவம் மற்றும் யுனானி மருந்துகளுக்கு உரிய அங்கீகாரம் அளித்து, ஆய்வுகளும் நடத்தினார்.

- 12) 1925 ஆம் ஆண்டு அரசு பாரம்பரிய இந்திய மருத்துவப் பள்ளியானது சித்த மருத்துவத்துடன் ஆயுர்வேதம் மற்றும் யுனானி மருத்துவத்தையும் கற்பிக்கத் தொடங்கப்பட்டது. (சித்த மருத்துவம் நிறுவுதல்)
- 13) 1926 பாரம்பரிய இந்திய மருத்துவத்தின் அரசு மருத்துவமனை இந்தியப் பாரம்பரிய மருத்துவப் பள்ளிக்கு அடுத்ததாக நிறுவப்பட்டது.
- 14) 1940 முகமது உஸ்மான் குழு தமிழ்நாட்டில் இந்திய மருத்துவ முறையை மேம்படுத்தவும் வலுப்படுத்தவும் அமைக்கப்பட்டது.
- 15) 1944 மருந்தகம் மற்றும் இந்திய மருத்துவ பயிற்சியாளர்கள் கூட்டுறவு கடைகள் (IMPCOPS) சித்த மருந்துகளைத் தயாரிக்க நிறுவப்பட்டது.
- 16) 1947 பாரம்பரிய மருத்துவப் பள்ளி, பாரம்பரிய இந்திய மருத்துவத்தில் பட்டம் வழங்குவதற்குப் பாரம்பரிய இந்திய மருத்துவக் கல்லூரி என்று பெயரிடப்பட்டது.
- 17) 1955 இந்திய பாரம்பரிய மருத்துவக் கல்லூரி ஒருங்கிணைந்த மருத்துவக் கல்லூரி என்று பெயர் மாற்றப்பட்டது. மாணவர்கள் நவீன மற்றும் பாரம்பரிய மருத்துவ முறைகளைப் படிக்க ஊக்குவிக்கப்பட்டது.
- 18) 1960 வட இந்தியாவின் ஜாம் நகரில் உள்ள

குஜராத் ஆயுர்வேத பல்கலைக்கழகத்தில் சித்த ஆய்வு மையம் நிறுவப்பட்டது.

- 19) 1964 & 1966 ஆம் ஆண்டுகளில், சித்த மருத்துவத்தில் பட்டப்படிப்பு, இந்தியாவின் தமிழ்நாடு, திருநெல்வேலி மாவட்டம், பாளையங்கோட்டையில் உள்ள இந்திய பாரம்பரிய மருத்துவ முறைக் கல்லூரியில் தொடங்கப்பட்டது.
- 20) 1969 இந்திய மருத்துவ ஆராய்ச்சி மையம் மற்றும் ஹோமியோபதியின் ஆலோசனை மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டன (CCRIM & H).

முடிவுரை

பொதுவாக, தமிழ்ச் சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஆன்மீகம், மருத்துவம், இலக்கியம், பொருளாதாரம் போன்ற துறைகளில் பெரும் பங்காற்றியவர்கள் என்று சித்தர்களை குறிப்பிடலாம். சித்தர்கள் விட்டுச் சென்ற பல பாரம்பரிய நடைமுறைகளை இன்றும் தமிழர்கள் மத்தியில் காணலாம். சித்தர்கள் விட்டுச் சென்ற துறைகளில் சித்த மருத்துவம் ஒரு முக்கிய துறை ஆகும். இது உலகெங்கிலும் உள்ள அனைத்து தமிழ் சமூகங்கள் மத்தியில் பிரபலமான மருத்துவங்களில் ஒன்றாக விளங்குகிறது. இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர், இலங்கை மற்றும் பல நாடுகளில் சித்த மருத்துவம் பரவலாக நடைமுறையில் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மனிதகுலத்தின் ஆரோக்கியத்தைப் பராமரிப்பதில் இந்தச் சித்த மருத்துவம் பயனுள்ளதாக இருப்பதை நிரூபிக்கிறது. இந்தியப் பாரம்பரிய மருத்துவத்தில் சித்த மருத்துவ முறையானது நவீன மருத்துவத்திற்கு இணையாக நிபுணத்துவம் உடையதாக உள்ளது. இன்று இந்திய நாட்டின் மத்திய அரசு முன்னெடுத்துள்ள பல்வேறு திட்டங்களால் ஆயுர்வேதம் சித்த மருத்துவத் துறையோடு மற்ற பாரம்பரிய மருந்துகளும் மிகப் பெரிய வளர்ச்சியை நோக்கிச் செல்கின்றன. அதே வேளையில் நவீனத்துவத்தின் தாக்கம் இதன் மீது இல்லாமல் இல்லை. சித்த மருத்துவம் அதனையும் உள்வாக்கிக் கொண்டு காலத்தின் தேவைக்கு ஏற்ப மாற்றங்களை ஏற்று வளர்ந்து வருகிறது.

References

- Amritjude, D. D. (2017, September 25). *Archeological Findings in Sirkazhi & Siddha Medicine. Siddha Medicine & Natural Treatment*. Retrieved Feb 10, 2024, from <https://siddham.in/archeological-findings-sirkazhi-siddha-medicine>
- Chidambarathanu Pillai. (2000). *Thamizhar Thaa Maruthuvam*. Siddha Medical Literature Research Centre.
- Chillayah, M. (2013). *Silambam.Asia*. Retrieved Jan 09, 2024, from <https://silambam.asia/siddhar.html>
- Ganapathy, T. N. (1993). *The Philosophy of the Tamil Siddhas*. Ravi Publications.
- Ganapathy, T. N. (2004). *The Yoga of The Eighteen Siddhas: An Anthology*. Babaji's Kriya Yoga and Publications.
- Garg, K C, and Rahul Kumar Singh. "Indian Journal of Traditional Knowledge: A Bibliometric Study." *Library Herald*, vol. 55, no. 4, 2017, p. 488, <https://doi.org/10.5958/0976-2469.2017.00038.0>. Accessed 25 Aug. 2020.
- Kandasamy, S.N. (2003). *Inthiya Thathuva Kalanjiam*, Thokuthi 3. Meyyappan Pathippagam.
- Sambath, U. (2006). *Siththamellam Sivamayam*. Varam Pathippagam
- Samy Sitambaranaar. (2001). *Siddhar kanda Vinnyanam Thatthuvam*. Manivaasagar Pathippagam.
- Vasudevan, R. *Thirumanthiram*. Kizhakku Pathippagam, 7 Mar. 2007.

பாரதியாரின் புதிய ஆத்திகூடிக்கும் பாரதிதாசன் ஆத்திகூடிக்கும் ஓர் ஒப்பாய்வு

A Comparative Study between Bharathiyar's Puthiya Aathichudi and Bharathithasan Aathichudi

மனோஷ் இராமா / Mannosh Rama¹

Abstract

This research explores the distinctiveness of Tamil literary traditions, particularly focusing on the Aathichudi genre, which has held a prominent place in Tamil literature. Following the era of Avvaiyar, significant new thoughts were introduced by Bharathiyar with his Puthiya Aathichudi. Subsequently, Bharathidasan also contributed to this genre with his own version, published in 1947 as the Bharathidasan Aathichudi. This study

examines the thematic content of these two works through the lens of eight key components: rhetorical skill, art, thought, and a sense of unity. By analyzing these components, the research identifies both similarities and differences between Bharathiyar's and Bharathidasan's interpretations and expressions within their respective Aathichudi compositions. The study employs a cultural approach to contrast these works and provides insights into how each poet's treatment of these themes reflects their unique perspectives and contexts. The comparative analysis aims to deepen the understanding of the evolution of literary thought and expression in Tamil literature through these influential texts

Keywords: Aathichudi Literature, Components, Bharathidasan, Bharathiyar, Bharathidasan Aathichudi, Puthiya Aathichudi

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் கவிதைத் துறையில் குறிப்பிடத்தக்க இருவர் பாரதியாரும் பாரதிதாசனும் (Balasubramaniam, 1990). எட்டயபுரத்தில் 1881-ஆம் ஆண்டில் பிறந்த பாரதியார், தன் கவிப்புலமை காரணத்தினால் 'பாரதி' எனச் சிறுவயதிலேயே அழைக்கப்பட்டார். புதுவையில் 1891-ஆம் ஆண்டில் பிறந்த பாரதிதாசன், 1895-ஆம் ஆண்டில்

ஆசிரியர் திருப்புகழ்சாமியிடம் தொடக்கக் கல்வியை மேற்கொண்டு இளம் வயதிலேயே கவிபுணையும் ஆற்றல் பெற்றார் (Balasubramaniam, 1990). இவ்விரு கவிஞர்கள் பாண்டிச்சேரியில் வேணுநாயக்கர் வீட்டுத் திருமணத்தில் முதன்முதலில் சந்தித்தனர். 'வீர சுதந்திரம் வேண்டி நின்றார் பின்னர் வேறொன்றும் கொள்வாரோ' என்ற பாரதியின் நாட்டுப் பற்றோங்கும் பாடலைப் பாரதிதாசன்

Date of submission: 2024-11-22

Date of acceptance: 2024-01-10

Date of Publication: 2024-07-30

Corresponding author's Name:

Mannosh Rama

Email: mannosh.mr@gmail.com

¹The Author is a Postgraduate research scholar, Modern Language Department, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University, Tanjung Malim, Perak, Malaysia. mannosh.mr@gmail.com

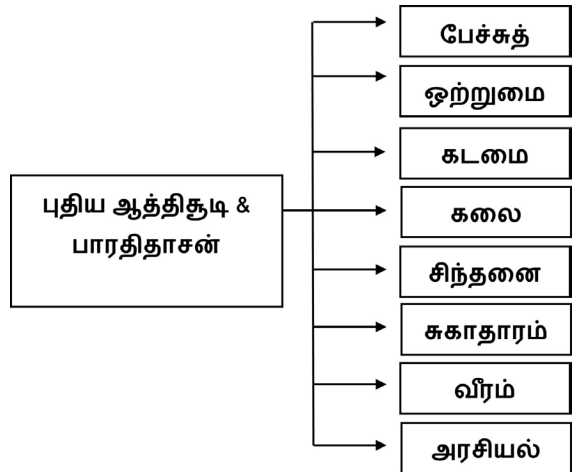
உணர்ச்சியுடனும் இசையுடனும் பாடியதில் இவ்விருவர்களுக்கிடைய நட்பு முற்றியது. பாரதியாரின் எளிய தமிழும், புலமை மிடுக்கேறிய பாரதிதாசனைப் பற்றியது. பாரதியாரின் தாசனாகப் பாரதிதாசன் இருந்தார். பாரதியாருடன் நெருங்கிப் பழகிய பழக்கத்தால் சாதி, மதம் கருதாத தெளிந்த உறுதியான கருத்துகளைப் பாடல், கட்டுரை, கதை போன்ற பல்வேறு வழிகளில் 10 ஆண்டுக் காலம் வரை எழுதி, பாரதியார்க்கு உற்றுழி உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும் தோழனாய் இருந்தார் பாரதிதாசன். தேசியக் கவிஞராகவும் விடுதலைக் கவிஞராகவும் பாரதியார் திகழ்ந்தார். பாரதிதாசன் சமுதாயக் கவிஞராகத் துலங்கினார். இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழிலக்கிய வானின் இருபெரும் கவிஞர்களான இவ்விருவரின் பற்றிய சுருக்கக் கருத்து இதுவெனக் கொள்ளலாம்.

பாரதியாரும் பாரதிதாசனும் எண்ணற்ற கவிதைகள், கதைகள், கட்டுரைகள் எழுதியிருப்பின் அவர்கள் இருவரும் அருளிய ஆத்திசூடி இலக்கியங்களானது தமிழ் இலக்கியத்தில் தனிச்சிறப்பைப் பிடித்துள்ளன. இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஆத்திசூடி இலக்கியம் எண்ணற்ற ஆய்வுகளில் புகுந்து ஒளிர்ந்தபோது, புதிய ஆத்திசூடி மகாகவி பாரதியாரால் எழுதப்பட்டது. அதேவேளையில், பாரதியாரின் தாசனாக இருந்த பாரதிதாசனும் 'பாரதிதாசன் ஆத்திசூடி' எனத் தம் பெயரிலே நூலிற்குப் பெயரிட்டு அவ்வாத்திசூடிற்குத் அவரே உரை எழுதி வெளியிட்டார். தமிழ் இலக்கியத்தில் சிறப்பு வாய்ந்து இருக்கும் காரணத்தினால், இவ்விரு ஆத்திசூடிகளையும் ஆராய்ச்சிக்கு உட்படுத்தி எல்லாக் கோணங்களிலும் அணுகு விழைவது அவசியம் எனப் புலப்படுகிறது.

புதிய ஆத்திசூடியும் பாரதிதாசன் ஆத்திசூடியும் அதன் கருத்துப் பகுப்பும்

தமிழில் 'ஆத்திசூடி' ஒரு தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த இலக்கியப் படைப்பாகும். ஆத்திசூடி இருசீர் கொண்ட தனித்தனி அடிகளால் அறநெறிகளை எளிமையாகவும் சுருக்கமாகவும் அறிவுருத்துகிறது. பண்டைத் தமிழகத்தில் ஔவை எனும் பெயர்கொண்ட பெண்பாற் புலவர்கள் அதிகமாக இருந்துள்ளனர் என

வரலாறு கூறுகின்றது. ஆனால், கம்பர் காலத்தில் வாழ்ந்த ஔவையே தமிழில் முதன்முதலில் ஆத்திசூடியை இயற்றியதாக வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருத்துரைக்கின்றனர் (Bathmathevan & Tamilpiriyam, 2019, p. 7). ஔவையாரின் காலத்திற்குப் பிறகு தமிழகத்தில் சில புதிய சிந்தனைகளொடு மகாகவி பாரதியார் 'புதிய ஆத்திசூடி' இயற்றினார். புதிய காலத்திற்கேற்ற முறையில் சமூகத்தில் புதிய சிந்தனைகளை வளர்க்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் பாரதியார் இதனை இயற்றினார். இவற்றுள் மொத்தம் 110 அடிகள் உள்ளன. பாரதியாரைத் தொடர்ந்து, 1947-ஆம் ஆண்டில் புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசனும் 85 அடிகள் கொண்ட ஆத்திசூடியை இயற்றினார். அவற்றிக்கு 'பாரதிதாசன் ஆத்திசூடி' என்ற தம் பெயரிலே பெயரிட்டு, அந்நூலை அவ்வாண்டிலே வெளியீடு செய்தார்.

வரைபடம் 1: புதிய ஆத்திசூடியிலும் பாரதிதாசன் ஆத்திசூடியிலும் இடம்பெற்ற கருத்துகளின் பகுப்பு

பாரதியாரும் பாரதிதாசனும் அவர்களின் அறிவார்ந்த சிந்தனையில் தோன்றிய கருத்துகளைத் தம்முடைய கவிதைகளிலும் கட்டுரைகளிலும் பரந்து விரிந்த கோணத்தில் விளக்கியிருந்த போதில், தான் இயற்றிய ஆத்திசூடிகளிலும் கருத்தகளை அனைத்தும் சுருக்கமாகவும் பரந்த பொருளுடனும் விளக்கியிருப்பதை உணர முடிகின்றது. மேற்காணும் வரைபடம் 1 ஆராயுமிடத்து, புதிய

ஆத்திசூடியிலும் பாரதிதாசன் ஆத்திசூடியிலும் உரைக்கப்பட்ட கருத்துகளானது 8 கூறுகளின் அடிப்படையில் பேசப்பட்டுள்ளதை அறிய வந்துள்ளது. இவ்வெட்டுக் கூறுகளில் நான்கு கூறுகளை மட்டும் தெரிவு செய்து இவ்விரு ஆத்திசூடிகளில் அக்கூறுகளைக் குறித்துப் பேசப்பட்டிருக்கும் கருத்துகளிடையே இருக்கும் ஒற்றுமைகளையும் வேற்றுமைகளையும் ஆராய்ந்து காட்சிப்படுத்தும் நோக்கத்திலே இந்த ஒப்பாய்வு எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வு நோக்கம்

பேச்சுத் திறன், கலை, சிந்தனை, ஒற்றுமையுணர்வு ஆகியவற்றைக் குறித்துப் புதிய ஆத்திசூடியிலும் பாரதிதாசன் ஆத்திசூடியிலும் எவ்வாறு பேசப்பட்டு வந்துள்ளன என்பதனை ஆராய்ந்து, அக்கருத்துகளிடையே இருக்கும் ஒற்றுமைகளையும் வேற்றுமைகளையும் காட்சிப்படுத்தும் நோக்கத்திலே இந்த ஒப்பாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

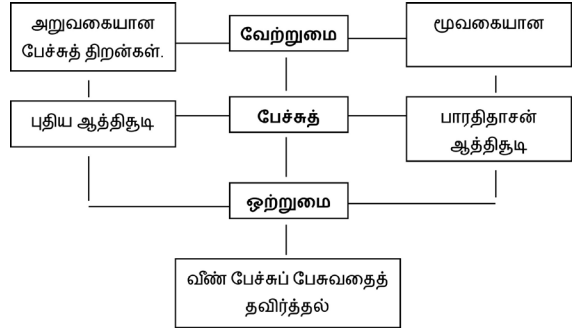
ஆய்வு நெறிமுறை

இவ்வாய்வு பண்புசார் அணுகுமுறையை உட்படுத்தி ஒப்பாய்வு வடிவமைப்பில் அமைந்துள்ளது. இந்த ஆய்வில் பாரதியாரின் புதிய ஆத்திசூடியும் பாரதிதாசன் ஆத்திசூடியும் புதிய ஆத்திசூடியும் பாரதிதாசன் ஆத்திசூடியும் இவ்வாய்வில் ஆய்வு மாதிரிகளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றைச் சார்ந்த கட்டுரைகளும், ஆய்வேடுகளும், நூல்களும் ஆய்வுத்தரவுகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பேச்சுத் திறன்

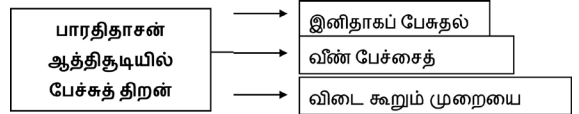
மனிதன் தன்னுடைய ஆளுமைத்திறனை (Personality) மேம்படுத்துவதற்குப் பேச்சுத் திறனில் மிகுந்த செல்வாக்கினைப் பெறுவது அவசியம் (NARAYANAN, 2021). ஒருவர் மற்றொருவருக்குத் தன் கூற விளையும் கருத்துகளை எவ்வாறு, எவ்விதம் பரிமாற்றம் செய்வதற்குச் சிறந்த பேச்சுத் திறனை

கொண்டிருக்கவில்லையென்றால் சமூகத்தில் உறவுமுறிவுகளை ஏற்படுத்திவிடும் (Raguram, 2017). ஆக, சிறந்த ஆளுமைத்திறனைக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றால் சிறந்த பேச்சுத் திறனைக் கொண்டிருப்பது அவசியம் என்பது உறுதியாயிற்று. பாரதிதாசனும் பாரதியாரும் தமது ஆத்திசூடிகளில் பேச்சுத் திறனைக் குறித்துப் பேசியுள்ளதை வரைபடம் 2-இல் தொகுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

வரைபடம் 2: பாரதிதாசன் ஆத்திசூடியிலும் புதிய ஆத்திசூடியிலும் குறிப்பிடப் பேச்சுத் திறன்களின் ஒற்றுமையும் வேற்றுமையும்

ஒருவர் எந்த இடத்தில், எச்சூழ்நிலையில் எவ்விதத்தில் பேச வேண்டும் வேண்டாமென்பதை இருவரும் வழிகாட்டியுள்ளனர். அதாவது, ஓர் உரையாடலில் எத்தகையான பேச்சுத் திறனைக் கையாள வேண்டும் என்பனவற்றைக் குறித்து விளக்கியுள்ளனர். அதனடிப்படையில், பாரதிதாசன் ஆத்திசூடியில் மூவகையான பேச்சுத் திறன்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றின் சுருக்கம் வரைபடம் 3-இல் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

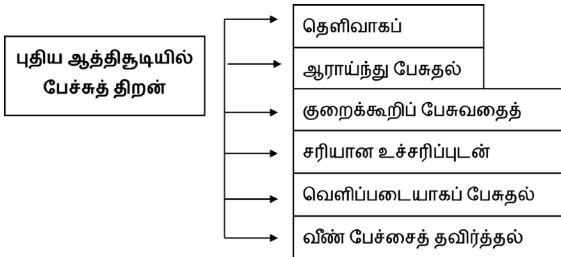
வரைபடம் 3: பாரதிதாசன் ஆத்திசூடியில் பேச்சுத் திறன்

‘செப்பும் வினாவும் வழாஅல் ஓம்பல்’ (தொல்.496)

என்பது தொல்காப்பியச் சொல்லதிகார நூற்பா. இது வினா விடை அமையும் முறையை விளக்குகிறது. ஒருவர் கேட்கும் கேள்வியும்

அதற்கான விடையும் பிழையின்றி இருக்க வேண்டும் என்பதே இந்நூற்பாவின் பொருள். வினவப்படும் கேள்வியின் நுட்பத்தைக் கொண்டு ஒருவரின் அறிவுத்திறனையும் அக்கேள்விக்கு ஒருவர்புகும் விடையைக்கொண்டு அவருடைய மனச்செய்மையும் அறிவுத்திறனையும் ஆராய இயலும் (Annamalai, 2019, p. 26). ஆனால், அதற்கு ஒருவர் மற்றொருவர் பேச்சை முழுமையாகச் செவியுறுவது அவசியம். இதைத்தான் பாரதிதாசன் 'கேட்டு விடை இறு' (பா.ஆத்திசூடி 20) என்கிறார். பிறர் சொல்லை முழுவதும் வாங்கிக் கொண்டு விடை கூறு என்கிறார் பாரதிதாசன். இஃது இருவழித் தொடர்பாடலில் அல்லது வினாவிடையின் பொது கடைப்பிடிக்க வேண்டிய பேச்சுத் திறனைக் குறிப்பதை உணரலாம். மேலும், மனதைக் கவரும்படி இனிதாகப் பேச வேண்டும் என்பதை 'தைக்க இனிதுரை' (பா.ஆத்திசூடி 43) என்று பாரதிதாசன் கூறியுள்ளார்.

பாரதியார் தனது ஆத்திசூடியில் பேச்சுத் திறனை ஆறுவகையாகப் பகுத்துப் பேசியுள்ளார். வரைபடம் 4 அதன் சுருக்கத்தினைக் காட்டுகிறது.

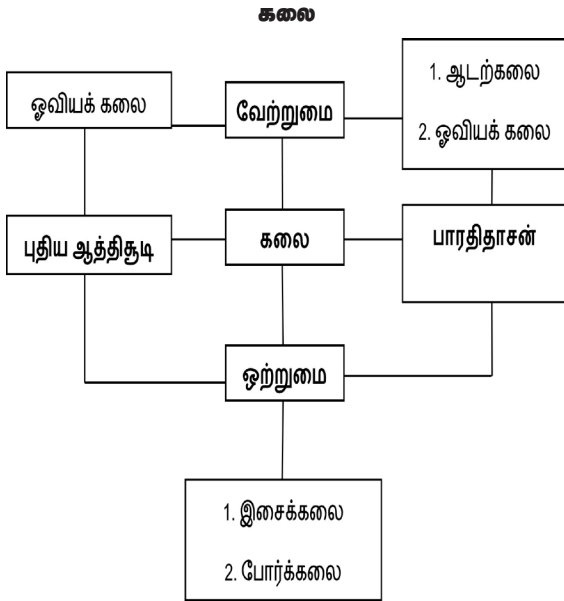

வரைபடம் 4: புதிய ஆத்திசூடியில் பேச்சுத் திறன்

பிறரிடம் விளக்கவிருக்கின்ற கருத்துகளைக் கேட்பவர்கள் உடனே புரிந்துகொள்ளும் வகையில் திறம்பட தகவலைத் தெரிவிக்கின்ற ஆற்றலுடையவர்களே பேச்சுத்திறனால் ஆளுமைத்திறனையுடையவர்கள் என்று சாக்ரடீஸ் கருதுகிறார். சாக்ரடீஸின் கருத்தின்படி பாரதியாரும் 'சொல்வது தெளிந்து சொல்' (பு. ஆத்திசூடி 34) என்று கூறியுள்ளார். ஒருவர் தெளிவாகவும், பொருள்படவும், தீர்க்கமாகவும் பேச வேண்டும் என்பதன் இவ்வாத்திசூடியின் பொருள். இவ்வகையான பேச்சுத் திறனை மேலும் செம்மைப்படுத்துவதற்குப் பாரதியாரே

அவர்தம் இயற்றிய ஆத்திசூடியில் குறித்துள்ளார். எதையும் நிதானமாக ஆராய்ந்து நன்கு புரிந்து கொண்டு பேச வேண்டும் என்கிறார் பாரதியார். அதற்கு 'மெல்லத் தெரிந்துசொல்' (பு.ஆத்திசூடி 81) என்று உரைத்துள்ளார் (Seenivasan, 2022). ஆராய்ந்து பேசுவது தெளிவான பேச்சை வழிவகுக்கும் என்று பாரதியார் எண்ணுவது இங்கு நோக்கத்தக்கது. ஓர் உரையாடலில் வெளிப்படையாகப் பேச வேண்டும் என்பதை 'நேர்படப் பேசு' (பு.ஆத்திசூடி 61) என்றும் அதனுடன் சரியாக உச்சரித்துப் பேச வேண்டும் என்பதை 'வெடிப்புறப் பேசு' (பு.ஆத்திசூடி 107) என்றும் உரைத்துள்ளார். ஆக, இங்குப் பாரதியாருக்கும் பாரதிதாசனுக்கும் ஒரு வேறுபாடு அமைந்துள்ளது. பாரதிதாசன் ஓர் உரையாடல் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை சுருக்கமாகக் கூறியுள்ளார் அன்றி பாரதியார் போல் அத்தகையான ஓர் உரையாடலைக் கையாளவதற்கான வழிகளைக் குறிப்பிடவில்லை என்பதை நோக்கத்தக்க விடயமாகும். மணிச்சுருக்கமாகக் கூறினால், பிறர் சொல்லை முழுவதும் வாங்கிக் கொண்டு விடை கூறும் முறையைப் பாரதிதாசன் கூறியதோடு இல்லாமல் பாரதியார் அவ்விடையைப் பிறருக்கு எவ்வகையான பேச்சுத் திறன்களைக் கொண்டு தெளிவாகக் கூற வேண்டும் என்பதை நுணுக்கமாக விளக்கியுள்ளார்.

பேச்சுத் திறனைக் குறித்து இருவருக்கும் சில வேற்றுமைகள் இருப்பின், வீண் பேச்சுப் பேசும் பழக்கத்தைத் தவிர்க்க வேண்டுமெனும் கருத்தில் ஒற்றுமை காணப்படுகின்றது. பாரதியார் அவசியம் இல்லா இடங்களில் பேசுவதைத் தவிர்த்து மௌனத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பதை 'மோனம் போற்று' (பு.ஆத்திசூடி 84) என்றும், குறைகூறிப் பேசும் பழக்கத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதை 'தூற்றுதல் ஒழி' (பு.ஆத்திசூடி 47) என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'வெறும் பேச்சுப் பேசேல்' (பா.ஆத்திசூடி 83) மூலம் பயனற்ற பேச்சுப் பேசுதல் வேண்டாம் என்று பாரதிதாசனும் பாரதியாரைப் கட்டளையிட்டுள்ளார்.

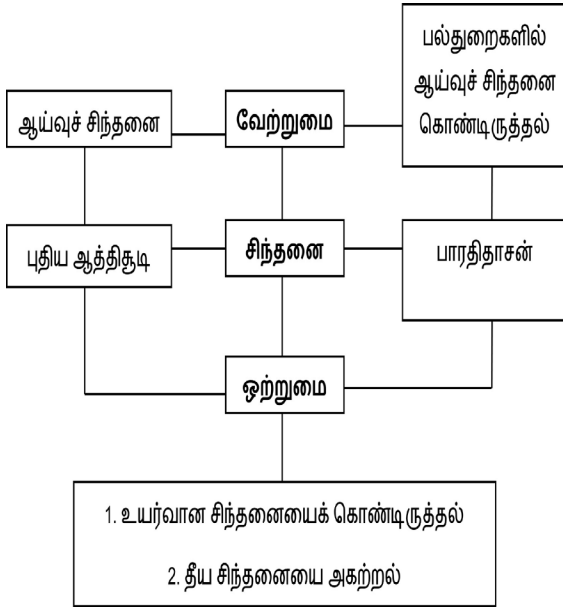
வரைபடம் 5: பாரதிதாசன் ஆத்திசூடியிலும் புதிய ஆத்திசூடியிலும் கலைகள் குறித்த ஒற்றுமைகளும் வேற்றுமைகளும்

பாரதியாரும் பாரதிதாசனும் கலையுணர்வு கொண்ட கவிஞர்கள் ஆவர். அதற்கு அவர்கள் இயற்றிய கவிதைகளும் ஆத்திசூடிகளும் சான்றாக அமைந்துள்ளன. ஓவியக் கலையைக் குறித்து இருவரும் தங்களின் ஆத்திசூடிகளில் விவரித்துள்ளனர். ஓவியங்களைக் கண்டு மனம் களிக்க வேண்டும் என்று பாரதியார் வலியுறுத்துகிறார். அதற்கு ‘ரேகையில் கனிகொள்’ (பு.ஆத்திசூடி 94) என்று கூறியுள்ளார். ஆனால், கலை என்பது பயிற்சியால் கற்கப்படுவன (Bavanar, 2017, p. 134) என்பதால் பாரதிதாசன் பாரதியாரின் கருத்திற்குச் சற்று வேறுபட்டு ஓவியப் பயிற்சி பெற வேண்டுமென கூறியுள்ளார். ‘ஓவியம் பயில்’ (பா.ஆத்திசூடி 11) என்று பாரதிதாசன் கூறுவது ஓவியங்களை கண்டு மனம் களிப்பது மட்டுமல்லாமல் அவ்வோவியக் கலையைக் கற்க வேண்டும் என்பதே. அடுத்து, பாரதிதாசன் ஆடற்கலையைப் பயில வேண்டுமென்பதற்கு ‘சைகையோ டாடல்தேர்’ (பா.ஆத்திசூடி 32) என்று குறித்துள்ளார். ஆடற்கலையைக் குறித்துப் பாரதியார் தன் புதிய ஆத்திசூடியில் பேசவில்லை.

இசைக்கலையிலும் போர்க்கலையிலும் பாரதியாரும் பாரதிதாசனும் ஒத்த சிந்தனை அமைந்துள்ளது. பாரதியார் பாட்டினில் ஆர்வம் கொண்டு அதனைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை ‘பாட்டினில் அன்புசெய்’ (பு.ஆத்திசூடி 66) என்று கூறியுள்ளார். பாரதிதாசனும் பாரதியாரின் கருத்திற்கேற்ப, பாடும் திறனைப் பெற வேண்டும் என்பதற்கு ‘தேன் எனப் பாடு’ (பா.ஆத்திசூடி 42) என்று வலியுறுத்தி ரூப்பது நோக்கத்தக்கது. இசைக்கலையைத் தொடர்ந்து, ஆண் பெண் எனப் பாகுபாடின்றி இரு பாலினமும் யுத்தக் கலைப் பயிற்சியைப் பெற வேண்டும் எனப் பாரதியாரும் பாரதிதாசனும் வலியுறுத்தி ‘போர்த்தொழில் பழகு’ (பு.ஆத்திசூடி 74 & பா.ஆத்திசூடி 67) என்று தமது ஆத்திசூடிகளில் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

சிந்தனை

மனிதனை விலங்குகளிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுவது மனிதனிடம் இருக்கும் ஆறாம் அறிவான பகுத்தறிவாகும். இப்பகுத்தறிவுடன் சிந்தனை இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது (Seenivasan, 2022). சிந்தனையாற்றலை மேம்படுத்துவதன் மூலம் பலதரப்பட்ட தகவல்களைத் திரட்டி அதனை ஆராய்ந்து பகுத்துப் பார்க்க மனிதனால் இயலுகின்றது (Kartheges, 2017). ஒரு சிறந்த சிந்தனையாற்றலே நல்லறிவைப் பெருக்க உதவும் (Dobelli, 2014, p. 149). இக்கருத்தானது எப்படி ஒரு சிறந்த சிந்தனையாற்றலை கொண்டிருக்க முடியுமென கேள்வியை எழுப்புகின்றது. ஒருவரது சிந்தனை எப்படி இருக்கின்றதோ அச்சிந்தனைக்கேற்ப அவரும் இருப்பார் என்று புத்தர் கருதுகிறார். ஆக, ஒருவர் எத்தகையான சிந்தனையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும், அவர் எப்படிச் சிந்திக்க வேண்டும் வேண்டாமென்பதையே இங்குச் சிந்திக்க வேண்டிய விடயமாக அமைந்துள்ளது. பாரதியாரும் பாரதிதாசனும் இச்சிந்தனையைக் குறித்துத் தமது ஆத்திசூடிகளில் பேசியுள்ளனர். அதனுடைய சுருக்கம் வரைபடம் 7-இல் காட்டப்பட்டுள்ளது.

வரைபடம் 6: பாரதிதாசன் ஆத்திசூடியிலும் புதிய ஆத்திசூடியிலும் சிந்தனை குறித்த ஒற்றுமைகளும் வேற்றுமைகளும்

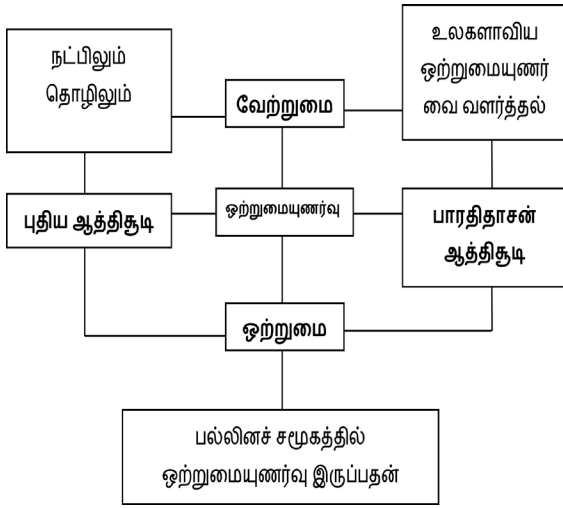
நாம் சிந்திக்க வேண்டியது மேலானவற்றதாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகப் ‘எண்ணுவது உயர்வு’ (பு.ஆத்திசூடி 7) எனப் பாரதியார் கட்டளையிட்டுள்ளார். பாரதியாரின் கூற்றுக்கேற்ப பாரதிதாசனும் குறுகிய சிந்தனையை அகற்ற வேண்டும் என்பதற்கு ‘குள்ள நினைவு தீர்’ (பா.ஆத்திசூடி 17) எனத் தன் ஆத்திசூடியில் கூறியுள்ளார். ஆக, நம் சிந்தனை உயர்வானதாகவே இருப்பது அவசியம். அடுத்து, உடல்நலமும் மனநலமும் நன்றாக இருக்க நல்ல சிந்தனைகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் (Henrik, 2019/2020, pp. 1-4, 58). நல்ல சிந்தனையுடையவர்களாக இருக்க பாரதியார் ‘நன்று கருது’ (ஆத்திசூடி 54) என்கிறார். பாரதியாரின் கருத்திற்கு மேலும் வலுவூட்டும் வகையில் பாரதிதாசனும் ‘கெடு நினைவகற்று’ (பா.ஆத்திசூடி 19) என்று கூறுகிறார். பிறரைக் கெடுக்கும் சிந்தனையை நீக்க வேண்டும் என்பதே இவ்வாத்திசூடியின் பொருள்.

தொடர்ந்து, ஆய்வுச் சிந்தனையைச் குறித்து இருவரும் புத்தகத்தை மையப்படுத்தி கூறியுள்ளனர். புத்தகங்களைப் படிக்கும் போது

அவற்றுள் உள்ளடங்கிடுக்கும் தகவல்களின் உண்மைப் பொருளை உணர்ந்து கொள்வதன் மட்டுமல்லாமல் அத்தகவல்களைப் பகுத்தாராய்ந்து கற்றுத் தெளிய வேண்டும். இதனைச் செயற்படுத்த ஆய்வுச் சிந்தனையுடையவர்களாக இருக்க வேண்டும் (Seenivasan, 2022). பாரதிதாசன் இதற்கு ‘நூலும் புளுகும்’ (பா.ஆத்திசூடி 51) என்றுள்ளார். எல்லா நூற்களும் உண்மை கூறும் என நம்பிவிடக்கூடாது என்று பாரதிதாசன் கூறுவதில், அவற்றுள் அவர் ஆய்வுச் சிந்தனையின் அவசியத்தைப் பற்றி மறைமுகமாகக் குறித்திருப்பதை நோக்குக. பாரதியாரும் நூல்களிலுள்ள கருத்துகளை அப்படியே நம்பிவிடாமல் அவற்றை ஆராய்ந்து உண்மையை உணர்ந்து கொள்ள ‘நூலினைப் பகுத்துணர்’ (பு. ஆத்திசூடி 59) என்கிறார். ‘பகுத்துணர்’ என்னுஞ் சொல்லிலே பாரதியார் ஆய்வுச் சிந்தனையைப் பற்றி பேசியுள்ளதை அறியலாம். இன்று ஆய்வியற்றுகையில் நூலைப் பகுத்தாராய்வதை ‘நூலாய்வு’ என்று கூறுவதை இங்கு நினைவுகூறத்தக்கது.

ஆய்வுச் சிந்தனை குறித்துப் பாரதியார் குறிப்பிடாத ஒரு செய்தியைப் பாரதிதாசன் தன் ஆத்திசூடியில் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆய்வுச் சிந்தனையைக் கொண்டு நூலைப் பகுத்தாராய்வதில் மட்டுமல்லாமல் சமூகம், அரசியல், பொருளாதாரம் போன்றவற்றிலும் கையாளவதற்குப் பாரதிதாசன் ‘சூழ்நிலை நோக்கு’ (பா.ஆத்திசூடி 29) என்று கட்டளையிட்டுள்ளார். வினை செய்ய அன்றுள்ள நிலைமையை ஆராயப்பட வேண்டும் என்பதே இவ்வாத்திசூடியின் பொருள். ‘அன்றுள்ள நிலை’ எனுந் தொடர் சமூகத்தின் நிலைமையும் அரசியல் நிலைமையும் பொருளாதார நிலைமையும் குறிக்கின்றது (Mohanarasu, 2018). ஆக, வினை செய்ய சமூகவியலாய்வு, அரசியலாய்வு (Political Science), பொருளாதாராய்வு (Economic Research) போன்ற ஆய்வுகளை ஒருவர் நுண்ணிய ஆய்வுச் சிந்தனைகளைக் கொண்டு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று பாரதிதாசன் அறிவுறுத்துவதை உணருக.

ஒற்றுமையுணர்வு

வரைபடம் 7: பாரதிதாசன் ஆத்திசூடியிலும் புதிய ஆத்திசூடியிலும் ஒற்றுமையுணர்வு குறித்த ஒற்றுமைகளும் வேற்றுமைகளும்

விட்டுக் கொடுத்துக் கட்டுப்பட்டு ஒன்றி வாழும் நோக்குடன் உருவாக்கப்பட்ட அமைப்பே சமூகம் (Mohanarasu, 2018). இச்சமூகம் மொழிகள், மதங்கள், இனங்கள் ஆகியவற்றால் வேறுபட்டு வாழ்கிறது. இத்தகைய வேற்றுமைகளில் ஒற்றுமை காண்பதில் சமூகப் பலம் உண்டாகும் என வலியுறுத்தி பாரதியார் ‘ஒற்றுமையே வலிமையாம்’ (பு.ஆத்திசூடி 10) என்று எடுத்துக் காட்டியுள்ளார் (Seenivasan, 2022). பாரதிதாசனும் பாரதியாரின் கூற்றுக்கேற்ப உலகிலுள்ள மக்கள் யாவரும் நம் உறவினர் என்றவர் கருதியதால் ‘அனைவரும் உறவினர்’ (பா.ஆத்திசூடி 1) என்றுரைத்துள்ளார்.

தொடர்ந்து, பாரதியார் நட்பிலும் தொழிலிலும் ஒற்றுமையை வளர்க்க வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டுள்ளார். தொழிலில் பலருடன் ஒற்றுமையாகப் பணியுரிய வேண்டும் என்பதற்காக ‘கூடித் தொழில்செய்’ (பு.ஆத்திசூடி 18) என்கிறார். நல்ல நட்பைக் கெடுத்துவிடாமல் ஒற்றுமையுடன் இருக்க ‘சேர்க்கை அழியேல்’ (பு.ஆத்திசூடி 32) என்று கட்டளையிட்டுள்ளார். பிறர்க்கு நாம் கொடுக்கும் மரியாதை சக

மனிதர்களிடையே ஒற்றுமையை வளர்க்கும் என்னுணர்ந்த பாரதியார் ‘யாரையும் மதித்துவாழ்’ (பு.ஆத்திசூடி 87) என்றும் ‘ஞேயம் காத்தல்செய்’ (பு.ஆத்திசூடி 41) என்றும் கட்டளையிட்டுள்ளார்.

பாரதிதாசன் பாரதியாரைப் போல் நட்பு, தொழில், மரியாதை கொடுத்தல் என்று பாகுபாடு செய்யாமல் உலகளாவிய ஒற்றுமையுணர்வைப் பற்றிப் பேசியுள்ளார். The Institute for Economics & Peace (IEP) வெளியிட்ட 2023- ஆம் ஆண்டின் Global Peace Index அறிக்கையில் உலக அமைதியின் நிலையைக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவற்றுள் வன்முறையும் போர்களும் 60% உலக அமைதிக்கு கேடு விளைவித்துள்ளது என்பதையும் கடந்த 13 ஆண்டுகளாக உலக அமைதி குன்றிக்கொண்டே வருகின்றது என்பதையும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வன்முறையும் போர்களும் ஒருவர் ஒற்றுமையுணர்வினைக் கருதாமல் தன்னுடைய சுயநலத்தின் காரணத்தால் ஏற்படுகின்ற விளைவு. இதனை நன்குணர்ந்த பாரதிதாசன் அன்றே உலக அமைதிக்கு மனவொற்றுமை ஒன்றே காரணமாக அமையும் என்றார். அதற்கு ‘ஒற்றுமை அமைதி’ (பா.ஆத்திசூடி 10) என்று கூறியுள்ளார். இங்குப் பாரதிதாசன் உலக அரசியலில் இருக்கும் சர்வதேச உறவினைக் குறிப்பதையும் உணருக.

நிறைவுரை

இந்த நூற்றாண்டின் இணையில்லா இருபெருங்கவிஞர்களான பாரதியும் பாரதிதாசனும் இயற்றிய ஆத்திசூடிகளில் மனிதன் சிறப்புற வாழ்வாங்குவாழ வழிகாட்டும் விதத்திலேயே கூறி நமக்குப் போதித்துள்ளனர். எனவே, பாரதியாரும் பாரதிதாசனும் எடுத்துரைக்கும் கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவது நமது தலையாய கடமையாகும். அவற்றை நமது வாழ்விலும் கடைப்பிடிப்பது அவசியம் என்பதை இவ்வாய்வு வலியுறுத்துகின்றது. அதுமட்டுமல்லாமல், தமிழில் மொத்தம் 14 ஆத்திசூடி இலக்கியங்கள் உளன. இந்த 14 ஆத்திசூடிகளைச் சார்ந்து மேலும் பல ஆய்வுகள் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் இவ்வாய்வு வலியுறுத்துகின்றது.

References

- Annamalai, M. D. (2019). *Tolkaapiya Thenn Tumikal* (1st ed.). Uma Publications.
- Balasubramaniam. (1990). *Barathiyum Barathithasanum* (2nd ed.). Narumalar Pathipagam.
- Barathithasan. (1988). *Barathithasan Aatichudi* (3rd ed.). Poompuhar Pathipagam.
- Bathmathevan, & Tamilpiriyam. (2019). *Neethi Nool Kalanjiyam* (1st ed.). Kottuvai Veliyeedu.
- Bathmathevan. (2018). *Barathiyar Kavithaigal* (1st ed.). Karpagam Puthakalaayam.
- Bavanar, T. (2017). *Pandai Tamilar Nakarikamum Panpaatum* (2nd ed.). Poompuhar Pathipagam.
- Dobelli, R. (2014). *The art of thinking clearly*. United States: Sceptre.
- Henrik, F. (2020). *Mansfield Park*. Yellow Kite. (Original work published 2019)
- Karthegees, P. (2017). *Pemikiran kritis dan amalannya dalam masyarakat India berpendidikan Tamil di Malaysia berpandukan teks Tirukkural* [Doctoral dissertation, Fakulti Bahasa dan Komunikasi]. Universiti Pendidikan Sultan Idris Student Repository. <https://ir.upsi.edu.my/detailsg.php?det=3127>.
- Mohanarasu. (2018). *Aathichudi Ilakiyangal* (1st ed.). Manivasagar Pathipagam.
- NARAYANAN, S. (2021). Tamil Moḷik Kaṙṙal Kaṙṙittalil Pēccut Tīraṇiṇ Celvākkum Āḷumaiyum [Influence And Personality Of Speaking Skills In Tamil Language Learning And Teaching. *Muallim Journal of Social Science and Humanities*, 5(2), 150–156. Retrieved from <https://doi.org/10.33306/mjssh/128>.
- Raguram. (2017). Tirukural Kuurum Todarpaadal: Oru Arinilai Aaivu. *University of Jaffna Research Repository*, 2(17), 79–87. Retrieved from <http://repo.lib.jfn.ac.lk/ujrr/handle/123456789/8281>.
- Seenivasan. (2022). *Barathiyin Puthiya Aathichudi Oru Vilakuvurai* (2nd ed.). Frontline Printers.

மூன்றாம் ஆண்டு மாணவர்கள் வாசிப்பில் ஏற்படுத்தும் சிக்கல்களும்; ஆசிரியர்கள் எதிர் நோக்கும் சவால்களும்

Problems in Reading Faced by Year Three Students and Challenges Faced by Teachers

குணசேகரன் குப்புசாமி / Gunasekaran Kuppusamy¹

இளங்குமரன் சிவநாதன் / Ilangkumaran Sivanadhan²

Abstract

Reading literacy skills is a basic skill that all primary school students need to learn and master. If these skills are not mastered it will affect their learning process. Therefore, this study was undertaken to determine the problem faced year three students to mastering of literacy skills for reading in Tamil Language. Apart from that this study also reveals the challenges faced by year three Tamil Language teacher while teaching reading literacy to students. This study was conducted with 8 Tamil language teachers in Malaysia from urban and rural schools. This is a qualitative study using semi - structured interview method. Research results show that students faced various problems in reading literacy. The common problem students in reading literacy they are unable recognize the Tamil letters as well. Apart from that, they cannot read words, sentences and lastly passage. In addition, students also cannot pronounce the letters and words in the correct way. Always take leaves to school, lazyness, lack of concentration and parents support, and poor family background make this reading literacy problem it gives more trouble to teacher for solve. Teachers also claim that schools do not provide teaching aids for teaching students in reading literacy. In addition, work loaded make teachers cannot prepare teaching aids for reading activities to students. They suggested the reading teaching aids in form of digital will easily solve the problem because students will give more interest when using it. Therefore, teachers of the Tamil language should play an important role so that students can master the skill of reading.

Date of submission: 2024-04-25

Date of acceptance: 2024-05-10

Date of Publication: 2024-07-30

Corresponding author's Name:

Ilangkumaran Sivanadhan

Email: ilangkumaran@fbk.upsi.edu.
my

Keywords: Reading tamil, literacy, digital, teachers challenges, Tamil Schools

¹ The author is a postgraduate doctoral candidate in the Department of Modern Language, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University, Tanjong Malim, Malaysia. kmguna_0203@yahoo.com

² The author is a Senior Lecturer in the Department of Modern Language, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University, Tanjong Malim, Malaysia. ilangkumaran@fbk.upsi.edu.my

முன்னுரை

தனிநபர்கள், சமூகங்கள் மற்றும் நாடுகளுக்கான அடிப்படை ஆதாரமாக கல்வி பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. உண்மையில், பெரும்பாலான நாடுகளில் அடிப்படைக் கல்வி என்பது இப்போதெல்லாம் உரிமையாக மட்டுமல்ல, கடமையாகவும் கருதப்படுகிறது. ஒரு நாட்டின் அரசாங்கம், குடிமக்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலைவரை அடிப்படைக் கல்வியை அணுகுவதை உறுதிசெய்வது மட்டுமின்றி அஃது அந்நாட்டின் சட்டங்களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது (Max Rosser & Esteban Ortiz-Ospina, 2016).

மலேசிய கல்வி மேம்பாட்டுத் திட்டம் (PPPM) 2013-2025 மலேசியக் கல்வி அமைச்சுத்தால் (KPM) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது (KPM, 2013). கல்வி அமைச்சு எப்பொழுதும் ஒரு திட்டத்தை வெற்றியடைவதற்கு செயல்படுத்த வேண்டிய விஷயங்களைச் செயல்படுத்துகிறது. அந்த இலக்கை அடைவதற்காக, 21ஆம் நூற்றாண்டு கற்றலை (PAK21) நாடு முழுவதும் செயல்படுத்தியுள்ளது. மாணவர்களின் வளர்ச்சியை வடிவமைக்க PAK21 இல் பல்வேறு கூறுகள் பொதிந்துள்ளன. PAK21-இல் காணப்படும் கூறுகளில் ஒன்று, வகுப்பறைக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் கற்றல் மற்றும் கற்பித்தல் செயல்பாட்டில் (PdPc) தகவல் தொழில்நுட்பம் (TMK) பயன்படுத்துதல் ஆகும் (Ainun Rahmah Iberahim, 2017).

PPPM இல் வாழ்நாள் முழுவதும் கற்றலுக்கு முன்னுரிமை அளிக்க வாசிப்பு திறன் மூலமாக இருக்க வேண்டும். நாகரீகத்தை அழிக்க புத்தகங்களை அழிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை, அதற்கு பதிலாக மக்கள் பயிப்பதை நிறுத்தினால், எல்லாம் சரிந்துவிடும். ஆரம்பப் பள்ளியில் பயிலும் மாணவர்களை சரியான உச்சரிப்பு வாசிப்பில் தேர்ச்சி பெறுவதற்குத் தயார்படுத்துவதில் வாசிப்பு முக்கியமானது (வீரரக்ஷி, 2021). சரளமாக வாசிக்க முடியாத மாணவர்கள் உள்ளதனால் கல்வியில் தேர்ச்சி பெறுவது ஒரு சிக்கலாக உள்ளது (Baharuddin, 2021). வாசிப்புத் திறன் என்பது குறிப்பாக பாலர் குழந்தைகளிடையே

தேர்ச்சி பெறுவது மிகவும் கடினமான ஒரு திறனாகவும், பின்னர் இந்தப் பிரச்சனை ஆரம்ப மற்றும் இடைநிலைப் பள்ளிகளில் வேரூன்றுகிறது (Baharuddin, 2021).

தற்போதைய கல்வி முறையில் தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சி மிக விரைவான மாற்றத்தை சந்தித்து வருகிறது (Adenan Ayob, 2017). சமூகத்தினரிடையே டிஜிட்டல் கல்வியறிவை அதிகரிக்க, மலேசிய டிஜிட்டல் பொருளாதாரக் கழகம் (MDEC) ஏற்பாடு செய்த #SayaDigital திட்டம் தொடங்கப்பட்டது (Berita Harian, 2021). கல்வி அமைச்சர் YB Fadhlina Sidek கூறுகையில் கல்வி அமைச்சு பின் தங்கிய மாணவர்கள் வாசிப்பு மற்றும் கணக்கிடுதல் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளைக் களைய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது மட்டுமின்றி பள்ளிகளில் டிஜிட்டல் கல்வித் திறனை அதிகரிக்கும் (Fatin Syazana Zulkafali, 2022). கல்வித் துறையில் இந்த மாற்றம் தமிழ் மொழி கற்றல் கற்பித்தலிலும் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். மூன்றாம் ஆண்டு தமிழ் மொழிப் பாடத்தில் வாசிப்பு முறையில் டிஜிட்டல் இலக்குகளுடன் இணைத்து, கற்றல் இலக்குகளை அடையவும், மாணவர்கள் வாசிப்புத் திறனை திறம்பட வளர்த்துக் கொள்ள முடியும்.

ஆய்வுப் பின்னணி

மலேசியாவில் தமிழ் பயன்பாடு மிகவும் பரவலாகக் கல்வித் துறையில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, தமிழ் தேசிய ஆரம்பப் பள்ளியில் பயிற்றுவிக்கும் ஊடகமாக இருப்பது, இடைநிலைப் பள்ளிகள் மற்றும் தேசியப் பள்ளிகள் மட்டுமின்றி சில பல்கலைக்கழகங்களில் போதிக்கப்படுகின்றது. எனவே, தமிழ் வாசிக்கும் திறன் என்பது தொடக்கப்பள்ளி மாணவர்களிடம் இருக்க வேண்டிய ஒரு முக்கியமான திறனாகும். வாசிப்பின் நோக்கம் என்னவென்றால் வாசிக்கப்பட்ட சொற்களைப் புரிந்துகொள்வதும், வாசகருக்கு அர்த்தத்தை வழங்குவதும் ஒரு வாசிப்புப் பொருளின் முக்கியமாகும். வாசிக்கும் திறன் இல்லாத மாணவர்கள் ஏற்கனவே உள்ள அறிவை பகுப்பாய்வு செய்தல், விளக்குதல் மற்றும் மதிப்பீடு செய்தல் போன்ற

செயல்பாடுகளில் பலவீனங்களை அனுபவிக்கின்றனர் (Cowden, 2010).

தற்போதைய கற்றல் சூழலில், தமிழ்ப் பள்ளிகளில் தமிழ் மொழி தேர்ச்சி மிகவும் வலியுறுத்தப்படுகிறது. 21 ஆம் நூற்றாண்டின் கற்றல் கற்பித்தலில் அனைத்து மாற்றங்களையும் செய்யத் தயாராக இருக்கும் ஆசிரியர்கள் தேவை. தமிழ்ப் பள்ளிகளில் மாணவர்கள் வாசிப்பு திறனில் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்களை மொழி ஆசிரியர்களிடையே அடிக்கடி விவாதிக்கப்படுகின்றது. 'Chalk and Talk' என்ற பாரம்பரிய கற்றல் முறையை மாணவர்கள் விரும்பாததால், மாணவர்கள் படிப்பதில் ஆர்வம் காட்டுவதில்லை என்பதையும் ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகள் காட்டுகின்றன. கணேஷன் (2021) ஆய்வில் மாணவர்கள் தாங்களாகவே வாசிக்க முன்முயற்சி எடுப்பதில்லை. உண்மையில் அவர்கள் பள்ளியில் மட்டுமே படிக்கிறார்கள் என்பது கண்டறியப்பட்டது. மாணவர்கள் வாசிக்க சலிப்புடன் இருப்பதே இதற்குக் காரணம். மேலும், மாணவர்களிடையே வீட்டில் படிக்கும் பழக்கம் வெகுவாக குறைந்துள்ளது. தமிழ் மொழியின் அடிப்படைத் தேர்ச்சியை மேம்படுத்துவதற்கு வாசிப்புத் திறன் முக்கியமானது. கற்றல் கற்பித்தல் மற்றும் தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்ப (ICT) பயன்பாட்டின் வளர்ச்சி டிஜிட்டல் புத்தகங்கள் உட்பட பல்வேறு வகையான அதிநவீன உபகரணங்களுடன் முன்னேறியுள்ளது. எனவே, ஆரம்பப் பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர்களின் வாசிப்புத் திறனை மேம்படுத்த டிஜிட்டல் புத்தகங்களைக் கொண்டு மாணவர்கள் வாசிப்பில் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்களைக் களைய முடியும்.

ஆய்வின் சிக்கல்

மனிதனின் வாழ்வியல் நடவடிக்கையில் வாசிப்பு என்பது மிகவும் முக்கியமானது. வாசிப்பு மூலம் பெறப்படும் தகவல்கள் வாழ்க்கைக்குப் பயன் பெறும் வகையில் மனிதர்கள் பயன் படுத்திக்கொள்ள முடியும். மலேசியா கல்வித்திட்டத்தில் எழுதுதல், கணக்கிடுதல், வாசித்தல் ஆகிய திறன்களை மாணவர்கள் பெற்றிருக்க வேண்டும். இந்த

மூன்று திறன்களில் வாசிப்புத் திறன் மிக முக்கிய திறனாகக் கருதப்படுகின்றது. மலேசியாவில் தற்போதுள்ள கல்வியானது சமச்சீர் மக்களை உருவாக்கும் தேசியக் கல்வித் தத்துவத்திற்கு ஏற்ப வேகமாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. இம்முறையின் மூலம் மாணவர்கள் ஏழு வயதிலிருந்தே படிப்பிலும், எழுதுவதிலும், எண்ணுவதிலும் தேர்ச்சியைப் பெற அறிமுகம் செய்யப்படுகின்றனர் (Anis Farhana Mohd Kassim, 2019). ஆரம்பகால எழுத்தறிவு கற்பித்தலின் மூலம் இடைநிலைப் பள்ளியில் பள்ளி அமர்வு தொடங்கும் முன் மாணவர்கள் அடிப்படைத் திறன்களைத் தேர்ச்சி பெற்றிருப்பதை உறுதி செய்வதாகும். இது கற்றலின் சீரான தன்மையை உறுதி செய்வதாகும். அடிப்படை திறன்களை மாணவர்கள் கைவர பெறவில்லை என்றால் அவர்களின் கற்றல் செயல்முறையைப் பாதிக்கும். பள்ளி இடைநிற்றல் பிரச்சனை குறித்து அரசு சாரா நிறுவனங்கள் உள்ளிட்ட பல்வேறு தரப்பினர் மேற்கொண்ட ஆய்வை கல்வி அமைச்சர் வரவேற்கின்றார். முன்னதாக, ஓர் ஆய்வின் முடிவில், இந்த நாட்டில் 1 மில்லியன் குழந்தைகள் கல்வியறிவு இடைநிறுத்தம் பிரச்சனையை எதிர்கொள்கின்றனர், இதில் 3M திறன்களில் தேர்ச்சி இல்லாததும் ஒன்று (Adli Effendy, 2023).

ஆரம்ப மற்றும் இடைநிலைப் பள்ளி மாணவர்கள் வாசிப்புச் சிக்கல்களை எதிர்நோக்குகின்றனர் (Adenan Ayob, 2017). Yahya Othman (2004) வாசிப்புச் சிக்கல்களைக் களைந்து அறிவுள்ள மாணவர்களை உருவாக்க பள்ளியின் முயற்சிகளில் ஒன்றாகும். மாணவர்களிடையே வாசிப்பு பிரச்சனைகள் பற்றிய கவலைகள் பெற்றோர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்களிடையே மட்டுமல்ல பள்ளி நிர்வாகம், மாவட்ட மாநில கல்வி இலக்க மற்றும் கல்வி அமைச்சு பல்வேறு முயற்சிகளை செயல்படுத்துகின்றது. அடிப்படை கல்வியறிவு திறன்கள் இல்லாதது ஒரு நபர் தனது வாழ்க்கை கனவுகளை அடைவதைத் தடுக்கலாம். குழந்தைகளாகிய அவர்கள் கல்வியில் சிரமங்களை எதிர்கொள்கின்றனர். அவர்கள் பெரியவர்களாக இருக்கும் போது, அவர்கள் தொழில் ரீதியாக முன்னேற முடியாது. அவர்களே

பெற்றோராகும்போது, கற்றல் கண்ணோட்டத்தில் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு உதவ முடியாது. இந்த இடைநிலை சுழற்சி சமூக மாற்றத்தை அடைய கடினமாக்குகிறது. குறைந்த அளவிலான கல்வியறிவு திறன் கொண்ட தனிநபர்கள் படிக்கவோ எழுதவோ முடியாமல் போகலாம்.

தொடக்கப் பள்ளியில் படிக்கும் மாணவர்கள் வாசிப்புத் திறனைப் பெறுவதில் சிக்கல்களை எதிர்கொண்டுள்ளனர் என்று கூறலாம். தொடக்கப் பள்ளியில் படிக்கும் திறனைக் கற்றுக்கொள்வதில் சிக்கல்களை எதிர்கொள்ளும் மாணவர்கள், மலாய் மற்றும் ஆங்கிலம் தவிர மற்ற அனைத்துப் பாடங்களும் தமிழ் மொழியில் கற்பிக்கப்படுவதால், மற்ற பாடங்களில் தேர்ச்சி பெற முடியாமல் போகும். தொடக்கப் பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர்கள், குறிப்பாக எழுத்துக்கள், சொற்கள், சொற்றொடர்கள், எளிய வாக்கியங்கள் மற்றும் சிறிய பத்திகளை வாசிப்பதில் சிக்கல்களை எதிர்கொள்கின்றனர் என்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். மேலும், தொடக்கப் பள்ளி மாணவர்கள் எழுத்துகளை அடையாளம் காண முடியாத பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்கின்றனர். தவறான உச்சரிப்பு, வாசிப்பு சரளம், எழுத்துகளைப் பின்பற்றி சொற்களைப் வாசிக்க தடுமாற்றம், மெதுவாக வாசித்தல், வாசிக்கும்போது சொற்களின் அர்த்தம் புரியாதது போன்ற பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்குகின்றனர். (Bahagian Pendidikan Kurikulum KPM, 2018). வீட்டரசுகி (2021), வாசிக்கும் திறனை மேம்படுத்தும் ஆய்வில், மூன்றாம் ஆண்டு மாணவர்கள் ல, ள, ழ ஆகிய எழுத்துக்களின் சிக்கல்களை சரிசெய்ய QR தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி மாணவர்கள் சரியான உச்சரிப்பில் வாசிக்க முடியும் என்பதனை உறுதிப்படுத்தியுள்ளார். கணேஷ் (2021), Argu-mented Reality (AR) தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் நான்காம் ஆண்டு மாணவர்களுக்கு தமிழ் சொற்களைப் படிக்கும் திறனை மேம்படுத்த முடியும் என்றும் தகவல் தொழில்நுட்பப் பொருட்களைப் பயன்படுத்தி மாணவர்களின் ஆர்வத்தை அதிகரித்துள்ளார். மாணவர்கள் இடைநிலைப் பள்ளியில் வாசிப்பில் பிரச்சனை எதிர்கொள்ளாமல் இருக்க ஆரம்பப்

பள்ளியிலே அதனைச் சரிசெய்ய வேண்டும். எனவே, தொடக்கப் பள்ளி அளவில் வாசிப்பதில் உள்ள சிக்கல்களைக் களைவதற்கு, படிநிலை ஒன்று மாணவர்கள் இரண்டாம் படிநிலைக்குச் செல்வதற்கு முன் அதைத் தீர்க்க வேண்டும். மாணவர்கள் வாசிப்பில் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்களும்; ஆசிரியர்களின் போதனையில் காண்கின்ற சவால்களையும் இந்த ஆய்வின் மூலம் கண்டறியப்படுகின்றது.

ஆய்வின் நோக்கம்

1. மூன்றாம் ஆண்டு மாணவர்கள் தமிழ் மொழி பாடத்தில் வாசிப்பில் எற்படுத்தும் சிக்கல்களை ஆராய்தல்.
2. மூன்றாம் ஆண்டு ஆசிரியர்கள் தமிழ் மொழி பாடத்தில் மாணவர்களுக்கு வாசிப்பை கற்பிக்கும்போது எதிர்நோக்கும் சவால்களை ஆராய்தல்.

ஆய்வின் அவசியம்

இவ்வாய்வானது மூன்றாம் ஆண்டு மாணவர்கள் வாசிப்பில் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்களை தமிழ் மொழி ஆசிரியர்கள் மூலம் பெறப்படுவதன் மூலம் மாணவர்கள் எத்தகு சிக்கல்களை வாசிப்பில் எதிர்நோக்குகின்றனர் என்பதனைத் துள்ளியமாக கண்டறிய முடிகின்றது. இதனைவிடுத்து, மாணவர்கள் வாசிப்பிற்கு ஆசிரியர்கள் எவ்வகையான சவால்களை எதிர்நோக்குகின்றனர் என்பதனைக் குறிப்பிட முடிகின்றது. இந்தச் சவால்களைக் கண்டவரிவதன் மூலம் மாணவர்களின் வாசிப்பின் திறனை மேலும் மேம்படுத்த மாணவர்கள், பெற்றோர்கள், ஆசிரியர் மற்றும் பள்ளி நிர்வாகத்தின் பங்கை மேலும் அறிய முடிகின்றது.

ஆய்வின் வரையறை

இவ்வாய்வு தீபகற்ப மலேசியாவில் வடக்கு, தெற்கு, கிழக்கு, மற்றும் நடு மாநிலங்களில் அமைந்துள்ள பட்டணம் மற்றும் புறநகர் மாநிலங்களில் உள்ள பள்ளிகளில் பணிபுரியும் தமிழ்மொழி ஆசிரியர்கள் மேல் மேற்கொண்ட ஆய்வாகும். இவ்வாய்வில் 3 ஆம் ஆண்டு தமிழ் மொழி ஆசிரியர்களே இலக்கு மாதிரிகளாகப்

(Purposive Sampling) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். வடக்கு மலேசியாவிலிருந்து கெடா மாநிலம்; தெற்கு மலேசியாவிலிருந்து ஜொகூர் மாநிலம்; கிழக்கு மலேசியாவிலிருந்து பகாங் மாநிலம் மற்றும் நடு மலேசியாவிலிருந்து சிலாங்கூர் மாநிலம் என (Stratified Random Sampling) மூலம் ஆய்வின் மாநிலங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் பட்டணம் மற்றும் புற நகர பகுதிகளில் அதிகமான மாணவர்கள் பயிலும் பள்ளிகளை ஒவ்வொன்றாக தேர்வு செய்து அந்தப் பள்ளிகளின் மூன்றாம் ஆண்டு தமிழ் மொழி பேராய்வுக்கும் ஆசிரியர்களை இவ்வாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கல்வி அமைச்சின் தமிழ் பள்ளிகளின் வகை மற்றும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை பட்டியல் அடிப்படையில் இந்தப் பள்ளிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றது. 8 தமிழ்ப்பள்ளிகளிலிருந்து ஆசிரியர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுத் தமிழ் மொழி ஆசிரியர்களிடம் நேர்காணல் மேற்கொள்ளப்பட்டது. மேலும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 8 ஆசிரியர்களும் வெவ்வேறு மாநில மற்றும் மாவட்ட கல்வி இலாகாவை சார்ந்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆய்வின் முறைமை

அளவு சார் ஆய்வு அடிப்படையில் இந்த ஆய்வு மேள்கொள்ளப்படுகின்றது. அளவு சார் முறையானது ஆய்வாளர் ஒரு சூழலை அறிய அச்சுழலில் பட்டறிவு மற்றும் அனுபவம் பெற்றவர்கள் தமது கருத்துகளை முழுமையாக எடுத்துரைக்க வாய்ப்பளிக்கும் முறையாகும் (Creswell, 2012). இவ்வாய்வில் நேர்காணல் கேள்விகள் அரைப்பாதிதாகக் கட்டமைப்பட்ட கேள்விகள் என்பதனால் ஆய்வாளர் ஆய்விற்கு உட்பட்டவர்கள் கூறும் பதிலிருந்து தொடர் கேள்விகள் கேட்கக் கூடும். நேர்காணலுக்கான கேள்விகள் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி விரிவுரையாளர்களிடமும் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் மொழி பேராய்வுகளிடமும் கலந்துரையாடலுக்குப் பிறகு தயாரிக்கப்பட்டது. நேர்காணலுக்கான விவரம் தயாரித்தப் பிறகு அதன் தரத்தை உறுதி செய்ய தமிழ் மொழி, கற்றல் கற்பித்தல் அணுகுமுறையில் நிபுணம்

பெற்ற மூன்று நபர்களிடம் கொடுக்கப்பட்டது. பிறகு அவர்கள் தம் கருத்துகளைப் பகிரச் செய்தப் பிறகு கேள்விகளைச் சீர் செய்து தர உயர்வு செய்யப்பட்டது. நேர்காணலில் கிடைக்கப்பெற்ற பதில்கள் அனைத்தும் Microsoft Word சென்ற செயலில் தட்டச்சு செய்து தரவுகளுக்கு குறிப்பீடு (Coding) செய்யப்பட்டது. மேலும், இந்த ஆய்வுக்கு உட்பட்ட 8 ஆசிரியர்களுக்கும் Guru Bahasa Tamil 1 (GBT 1) எனத் தொடங்கி (GBT 8) என்று அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

முந்தைய ஆய்வுகள்

முந்தைய ஆய்வுகளில் வாசிப்புப் பிரச்சனை தமிழ் மொழியில் மட்டும் மாணவர்கள் எதிர்க்கொள்ளவில்லை. மாறாக, தமிழ் மொழியைத் தவிர்த்து பிற மொழிகளிலும் இந்தப் பிரச்சனை இருப்பதைக் காண முடிகின்றது. உலகளாவிய முறையில் பல்வேறு யுத்திகளைப் பயன்படுத்தி இந்த வாசிப்புத் திறனை மாணவர்களிடம் செம்மையான முறையில் மேம்படுத்தப்படுகின்றது. ஆய்வாளர்களின் கூற்றின்படி ஆரம்பப் பள்ளியில் படிக்கும் மாணவர்கள் வாசிக்கும் பொழுது பல சிக்கல்களை எதிர்நோக்குகின்றனர். குறிப்பாக அவர்களுக்கு அடிப்படையான வாசிப்பு திறனான எழுத்து, சொற்கள், சொற்றொடர், வாக்கியம் மற்றும் பத்திகளை முறையாக வாசிக்க முடியவில்லை. வீரரக்ஷகி, 2021 ஆய்வில் மூன்றாம் ஆண்டு மாணவர்கள் குறிப்பாக ழ, ள, ல ஆகிய மூன்று எழுத்துகளில் இன்னும் சரியான உச்சரிப்புடன் வாசிக்க தடுமாகின்றனர் எனக் குறிப்பிடுகின்றார். மாணவர்களிடம் இந்தப் பிரச்சனையைக் களைய ஆய்வாளர் QR குறியீடு தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி மாணவர்கள் வாசிக்கும் பொழுது சரியான உச்சரிப்போடு வாசிப்பதனால் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் இந்தப் பிரச்சனையைக் களைகின்றார். இந்த ஆய்வின் மூலம் மாணவர்கள் எழுத்துகளின் ஒலிகளைக் கேட்பதன் மூலம் அவர்கள் வாசிக்கும் பொழுது எந்தவொரு பிரச்சனையுமின்றி வாசிப்பதனை ஆய்வாளர் இந்த ஆய்வில் புலப்படுத்துகின்றார்.

கணேஷ் முகாயாவின் (2021) ஆய்வில்

நான்காம் ஆண்டு மாணவர்களிடையே Augmented Reality (AR) மூலம் தமிழ் மொழி வாசிப்பு திறனை மேம்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இது தொடர்பாக ஆராய்ச்சியாளர் ஒருங்கிணைந்த தமிழ் மொழி Augmented Reality (AR) மின் வடிவிலான வாசிப்பு சிப்பத்தை (AuRa) வடிவமைத்து உருவாக்கியுள்ளார். AuRa-BT சிப்பத்தில் Augmented Reality தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் நான்காம் ஆண்டு மாணவர்களிடையே தமிழ் மொழி வாசிப்புத் திறனை மேம்படுத்த முடியும் என்பதைக் காட்டுகிறது. AuRa-BT இன் பயன்பாடு நான்காம் ஆண்டு மாணவர்களிடையே தமிழ் மொழி வாசிப்புத் திறனை அதிகரிப்பதைக் காட்டுகிறது. பொதுவாக, Augmented Reality (AR) தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் தமிழ் மொழி வாசிப்புத் திறனை மேம்படுத்த மாணவர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்களின் ஆர்வத்தை எளிதில் ஈர்க்க முடியும் என்பதை இந்த ஆய்வு காட்டுகிறது.

2012 ஆம் ஆண்டு Adenan Ayob ஆய்வாளரின் ஆய்வில், மலாய் மொழி கல்வி முறையில் தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சி மிக விரைவான மாற்றத்திற்கு உட்பட்டுள்ளது என்று விளக்கியுள்ளது. மலாய் மொழி கற்றல் கற்பித்தலில் பயன்படுத்தப்படும் இணையத்தளம் மூலம் மாணவர்களின் வாசிக்கும் துணைப்பொருட்களைப் பயன்படுத்தலாம். நவீன வாசிப்புப் பொருட்களைப் பயன்படுத்தி குழந்தைகளின் வாசிப்புப் புரிதலை அடையாளம் காண இந்த ஆய்வு நடத்தப்பட்டது. இந்த ஆய்வில் இரண்டு ஆய்வுக் குழுக்கள் அடையாளம் காணப்பட்டன. ஆய்வு மாதிரியானது பேராக் மற்றும் சிலாங்கூரில் தலா 30 பேர் என 60 மாணவர்கள் எட்டு வயது குழந்தைகளைக் கொண்டிருந்தது. ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும், ஒரு குழு இணையதள அடிப்படையிலான வாசிப்புப் பொருட்களைப் பயன்படுத்துவதை வெளிப்படுத்தியது. மற்றொரு குழு வழக்கமான பொருட்களின் பயன்பாட்டிற்கு வெளிப்பட்டது. ஆய்வுத் தரவு விளக்கமாகவும் அனுமானமாகவும் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டது. விளக்கமான தரவு என்பது வழிமுறைகள் மற்றும் நிலையான விலகல்கள். அனுமானத் தரவு ANCOVA

புள்ளிவிவரங்களைப் பயன்படுத்தி பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டது. இந்த ஆய்வின் முடிவு இணையதள அடிப்படையிலான ஊடாடும் வாசிப்புப் பொருட்களைப் பயன்படுத்துவதற்கும், முன்-சோதனையானது புள்ளியியல் ரீதியாகக் கட்டுப்படுத்தப்படும்போது அல்லது ஒத்ததாக இருக்கும் போது வழக்கமான பொருட்களைப் பயன்படுத்துவதற்கும் இடையே குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடு இருப்பதைக் காட்டுகிறது. அதன் பயன்பாட்டின் அடிப்படையில், வலைத்தள அடிப்படையிலான வாசிப்புப் பொருட்கள் வாசிப்பைப் புரிந்துகொள்வதற்கு மிகவும் ஆக்கப்பூர்வமான மற்றும் சிறந்த மாணவர்களை உருவாக்க முடியும். எனவே, குழந்தைகளின் வாசிப்புப் புரிதலை மேம்படுத்தும் முயற்சியில் மலேசியக் கல்வி அமைச்சு அனைத்து கல்விக் கூடங்களில் தீவிரமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று பரிந்துரைக்கப்படுகிறது.

Azizah Arsad மற்றும் Dahlia Janan (2022), ஆய்வில் ஆரம்பப் பள்ளி மாணவர்களுக்கான விரிவான வாசிப்புத் தொகுதிகளை உருவாக்குவதற்கான அவசியத்தைக் கண்டறிய ADDIE மாதிரியைப் பயன்படுத்தியது. இந்த ஆய்வில், பள்ளிகளில் NILAM திட்டத்தை வெற்றியடையச் செய்வதற்காக ஆராய்ச்சியாளர் ஒரு கற்பனையான வாசிப்பு தொகுதியை தொழில்நுட்பம் பயன்படுத்தி Multimedia வடிவில் உருவாக்கினார். மின்னியல் வடிவில் பயன்படுத்துவது பல்வேறு வாசிப்புப் பொருட்களைப் படிப்பதிலும், படிக்கும் போது தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவதிலும் ஆரம்பப் பள்ளி மாணவர்களின் திறனை மேம்படுத்தும் என்று ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகள் காட்டுகின்றன. இந்த வாசிப்புத் தொகுதியை உருவாக்குவதன் மூலம், அச்சிடப்பட்ட பொருட்களுடன் பல்வேறு வாசிப்புப் பொருட்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் ஆரம்பப் பள்ளி மாணவர்களின் வாசிப்புத் திறனை மேம்படுத்தவும், அறிவை அதிகரிக்கவும், வாசிப்புப் பழக்கத்தை மேம்படுத்தவும் உதவும் என்பது தெரியவந்துள்ளது.

Razali மற்றும் Adenan Ayob (2018) ஆய்வில் மலாய் மொழி பாடங்களுக்கான 2 மற்றும் 3

ஆம் ஆண்டு மாணவர்களிடையே சரளமாக வாசிப்புத் திறனை மேம்படுத்துவதற்காக comic வடிவில் ஊடாடும் தொகுதிகளைப் பயன்படுத்தி நடத்தப்பட்டது. இந்த ஆய்வு இரண்டு பள்ளிகளில் நடத்தப்பட்டது. ஆய்வில் பதிலளித்தவர்கள் பதினைந்து பேர். இந்த ஆய்வின் நோக்கம், குறைநீக்கல் மாணவர்களிடையே வாசிப்பு செயல்திறனை மேம்படுத்துவதில் ஊடாடும் தொகுதியின் (comic) செய்திறனைக் கண்டறிவதாகும்; இரண்டாவதாக, பையப்பயிலும் மாணவர்களைப் படிக்கக் கவரும் வகையில் ஊடாடும் (comic) தொகுதிக்கூறுகளின் பயன்பாட்டை விவரிக்கவும், மூன்றாவதாக குறைநீக்கல் திட்டங்களைப் படிப்பதில் கற்பித்தல் உதவிகளாகப் பயன்படுத்துவதற்கு ஏற்ற ஊடாடும் (comic) தொகுதிகளைப் பயன்படுத்துவதைக் கண்டறியவும். ஆய்வாளர் இந்த ஆய்வில் செயல்நிலை ஆராய்ச்சி முறைகளைத் தேர்ந்தெடுத்தார். ஆராய்ச்சி தரவு சேகரிப்பு முறை ஆவண பகுப்பாய்வு, கவனிப்பு, நேர்காணல் மற்றும் கேள்வித்தாள் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது. தரவு முக்கோணம் முறையில் மற்றும் ATLAS.ti கணினி மென்பொருளைப் பயன்படுத்தி தரவு பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டது. ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகள், மாணவர்களின் வாசிப்பு ஆர்வத்தை ஈர்ப்பதோடு, பையப்பயிலும் மாணவர்களிடையே வாசிப்பு செயல்திறன் அதிகரிப்பதைக் காட்டுகின்றன. இந்த ஆய்வின் மூலம் மலாய் மொழி ஆசிரியர்கள் தங்கள் கற்பித்தலில் ஊடாடும் (comic) தொகுதிகளைப் பயன்படுத்துவதை ஒருங்கிணைக்க முடியும் என்பது புலப்படுகின்றது.

ஒரு வாசிப்பு சிப்பத்தில் பயன்படுத்தப்படும் கோட்பாடுகள் மாணவர்களின் வாசிப்புத் திறனையும், ஆசிரியர்களின் கற்பித்தலின் தரத்தையும் மேம்படுத்தும் Haiza Hayati, Azizah Zain மற்றும் Abdul Halim Masnan. (2021). இந்த ஆய்வில் ஆராய்ச்சியாளர் கற்பித்தல் கோட்பாடு (1985), IEPC கற்றல் உத்தி (2002), இரட்டை - குறியீட்டுக் கோட்பாடு (1971) மற்றும் பாடத்திட்டத்தை வாசிப்புத் தொகுதிகளை உருவாக்குவதற்கான வழிகாட்டியாக மூன்று கோட்பாடுகளைப் பயன்படுத்தினார். ஆய்வின்

கண்டுபிடிப்புகள் IWB (Interactive White Board) தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி ஒரு வாசிப்பு சிப்பத்தின் வளர்ச்சியில் அனைத்து கோட்பாடுகளையும் கொண்டு ஒரு ஆண்ட்ராய்டு (Android) பயன்பாட்டின் மூலம் பாலர் குழந்தைகளின் வாசிப்புத் திறனை மேம்படுத்துவதில் விரிவான வாசிப்பு திறன் கற்றல் தொகுதியை உருவாக்க முடியும். இந்த ஆய்வில், கற்றல் கற்பித்தல் தொடர்பான கோட்பாடுகளை மாற்றியமைக்கும் முன், கற்றல் கற்பித்தல் தொகுதியின் வளர்ச்சியில் கவனமாக திட்டமிடப்பட வேண்டும் என்று ஆராய்ச்சியாளர் பரிந்துரைக்கின்றார்கள். ஆண்ட்ராய்டு (Android) பயன்பாட்டுத் தொழில்நுட்பம் மற்றும் (Interactive White Board) மட்டுமே பயனுள்ள கற்றல் கற்பித்தல் உத்திகள் இல்லாமல் கோட்பாடுகளின் பயன்பாடு மூலம் மாணவர்களிடையே வாசிப்புத் திறனைக் கற்றுக்கொள்வதில் ஒரு தொழில்நுட்பத்தை வெற்றிகரமாக ஒருங்கிணைக்க முடியவில்லை. கற்றல் கற்பித்தல் செயல்பாட்டில் தொடர்ந்து ஈடுபட குழந்தைகளின் கவனத்தை தொழில்நுட்பத்தை இணைந்து, கோட்பாட்டின் பயன்பாடு குழந்தைகள் மிகவும் திறம்பட கற்றுக்கொள்ள உதவுகிறது என்று ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகள் காட்டுகின்றன.

சருக்கமாக, கடந்தகால ஆய்வுகள், ADDIE மாதிரியின் பயன்பாடு உடல் மற்றும் டிஜிட்டல் வடிவத்தில் ஒரு வாசிப்பு தொகுதியை உருவாக்குவதற்கு ஏற்றது என்பதைக் காட்டுகிறது. கடந்தகால ஆய்வுகள், செயலி, வெப்புரோகிராம்கள், கணினி கேஜெட்கள், தொலைப்பேசி மூலம் தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்பம் பயன்பாடு மாணவர்களின் வாசிப்பு நடவடிக்கைகளில் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்துவதோடு, ஆக்கப்பூர்வமான மற்றும் விமர்சன ரீதியான மாணவர்களை உருவாக்குகிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. வரைபடங்கள், தொகுதி வண்ணங்கள் மற்றும் எழுத்துக்கள் வடிவில் கிராபிக்ஸ் பயன்பாடு வாசிப்பு ஈடுபாட்டில் குறிப்பிடத்தக்க முடிவுகளை வழங்குகிறது.

ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகள்

இப்பகுதியில் மூன்றாம் ஆண்டு மாணவர்கள்

வாசிப்புத் திறனை அடைய எதிர்நோக்கும் சிக்கல்கள்; ஆசிரியர்கள் வாசிப்புத் திறனை மாணவர்களுக்குப் போதிக்கும் போது எதிர்நோக்கும் சவால்களும் அதனைக் களைய ஆசிரியர்கள் பரிந்துரைக்கும் வழிமுறைகளை ஆராய்கிறது. இதனைத் தவிர ஒரு மாணவன் வாசிப்பு திறனை நன்கு கைவர பெற வேண்டுமானால் மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள் மற்றும் பள்ளி நிர்வாகம் எவ்வகையில் செயல்பட வேண்டும் என்பதனையும் ஆசிரியர்களை நேர்காணல் செய்த தரவுகளைக் கொண்டு வெளிகொணருகின்றது.

மாணவர்கள் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்கள்

முதன்மையாக ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்கு வாசிப்புத் திறனைப் போதிக்கும் போது அவர்கள் பல விதமான பிரச்சனைகளை ஒவ்வொரு மாணவர்களிடமிருந்து காண்கின்றனர். ஒரு வகுப்பில் 30 மாணவர்கள் தமிழ் மொழி பாடத்தில் வாசிக்கும் போது தனித்தனியே மாணவர்களின் பிரச்சனைகளை உற்றுநோக்குகின்றனர். மேலும், மாணவர்களிடம் வாசிப்பின் சிக்கல் பையப்பயிலும் மாணவர்களிடம் மட்டும் ஆசிரியர்கள் காண்பது மட்டுமின்றி சிறப்பாக கல்வி கற்கும் மாணவர்களிடமிருந்தும் காண முடிகின்றது. ஆசிரியர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட தரவுகளின் அடிப்படையில் மாணவர்கள் எவ்வகையில் வாசிக்கும் பொழுது சிக்கல்களை எதிர்கொள்கின்றனர் என்பதனை குறிக்கப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக :

சொற்களை தவறாக வாசித்தல்

“இன்னும் சில மாணவர்கள் சில எழுத்து வரிசை கொண்ட சொற்களைத் தவறாக வாசிக்கிறாங்க. உதாரணத்திற்கு “நான் கோயிலுக்குச் சென்றேன்”. அந்த வார்த்தை... அந்த வாக்கியத்தில் வந்து... “நான் கோயிலுக்குச் சென்றேன்”. (GBT1) “மாணவர்கள் குறில் நெடில் பிரச்சனையை எதிர்நோக்குராங்கா. ... அவங்க வாசிக்கும் போது இப்ப காடு இருக்கிறப்ப “கடு” ன்னு வாசிப்பாங்க”. (GBT8) “மாணவர்கள் பெரும்பாலும் சொற்களை

விழுங்கிராங்க”. (GBT1)

நாக்கு பிரச்சனை

“நாக்கு பிரச்சனை இருக்கிற சில மாணவர்கள் பார்த்தோம் ஆனால் வந்துட்டு “கா” வே வந்துட்டு “கு” வா வாசிப்பாங்க. “சா” வந்துட்டு “சு” வா வாசிப்பாங்க. இந்த மாதிரியான சிக்கல்கள் மாணவர்கள் இடத்தில் இருக்கு”. (GBT1) “சரியான நாக்கு அசைவுகளை பயன்படுத்தி தமிழ் மொழியை வாசிப்பது இல்லை”. (GBT3) “இன்னும் வாசிப்பில் தொனி சரியாக இருக்க சில மாணவர்களால் நாக்கை சரியாக பயன்படுத்த முடியவில்லை”. (GBT5)

மாணவர்களின் குணம்

“வாசிக்கும் போது வந்துட்டு ஒரு, ஒரு புரிதல் இல்லாம... ஒரு கவனம் இல்லாமா... வாசிக்கிராங்க. ஒரு பனுவல் நாம் கொடுக்கும்நா அதை ஒரு புரிஞ்சி வாசிக்காம அப்படியே சாதரணமான வாசிக்கிட்டே போரது நாள அங்கு நிறைய தவறுகளை நடக்குது”. (GBT1) “சில மாணவர்கள் வாசிக்கும் பொழுது அவர்கள் என்ன வாசிக்கின்றனர் என்பதனைப் புரிந்துக் கொள்வது இல்லை. அவர்கள் எழுதியதை வாசிக்கவே முக்கயம் செலுத்துகின்றனர். (GBT3) “மாணவர்கள் வாசிக்கும் பொழுது முழு கவனம் செழுத்துவதில்லை”. (GBT4) “மாணவர்கள் வீட்டில் பேசும் மாதிரி வாசித்தல். (GBT3) மாணவர்கள் வாசிக்க முயலாத குணம். (GBT4) மாணவர்கள் வாசிக்கும் பொழுது நிறுத்தி நிதனமாக புரிந்துக் கொள்ளாமல் வாசிக்கின்றனர்”. (GBT5) “இதனைத்தவிர்த்து எழுத்துக்கூட்டி மாணவர்கள் வாசிப்பது இல்லை”. (GBT5) “மாணவர்கள் ஒரு சொல்லை வாசித்து மீண்டும் அந்த சொல்லை வாசிக்கும் பொழுது மறந்து விடுகின்றனர்”. (GBT6) “மாணவர்கள் மன்னம் செய்து வாசிப்பதும் மிகவும் குறைவு”. (GBT6) “மாணவர்கள் வந்து பேச்சு மொழியில் பேசரது நால.. வகுப்பில் வந்து அந்த சொல்ல வாசிக்கும் போது அதலேதான் அவங்க வாசிக்கிராங்க”. (GBT7) “ஒரு மாணவன் ஆங்கிலம் பேசர நால அவருடைய Slang வந்து வேற மாதிரி இருக்கும். அவரு அந்த சொல்ல வந்து சரியான முறையில்

உச்சரிக்க மாட்டாங்க”. (GBT7) “மாணவர்கள் அவசரம் அதாவது நான் ஒன்னாவது படிக்கணும் என்ற அவசரம் அவங்க வாசிப்பில் பிரச்சனையை எதிர்ப்போக்குராங்க”. (GBT8)

சரியான உச்சரிப்பு மற்றும் தொனி

“தமிழ்மு நிறைய ல... மூன்று ல, மூன்று ன, இரண்டு ர இருக்கு. அந்த ஓசையில் ஒரே மாதிரி ஓசையில் வரும் எழுத்துக்கள் அதிகமா இருக்கிறது நால அதுல்ல வந்து அவங்க தடுமாற்றம் ஏற்படுத்துராங்க”. (GBT2) “எ, ல, முகரம்; ந, ன, ண, ர, ற போன்ற சொல்லில் வரும் எழுத்துகளை சரியான உச்சரிப்பில் வாசிப்பது இல்லை. உச்சரிப்பு மற்றும் சரியான தொனி இல்லாமல் வாசித்தல்”. (GBT3) “மாணவர்கள் வாசிப்பாங்கா... ஆனால், ஏற்ற இறக்கத்தோடு வாசிக்க மாட்டாங்க. ஏற்ற இறக்கம் இருக்காது. சரியான உச்சரிப்பு இருக்காது”. (GBT7)

எழுத்துகளின் ஒலி

“மாணவர்களுக்கு எழுத்துக்களின் ஒலி சரியாக தெரியாமல் வாசித்தல்”. (GBT3) “மாணவர்கள் எழுத்துகளின் ஒலிகளை அறிய முடியவில்லை. எழுத்துகளின் குறுகிய நெடிய ஓசைகளை அறிய முடியவில்லை”. (GBT5)

நிறுத்தர்குறிகள்

“அதற்கு அப்புறம் நிறுத்தர்குறிகள். எங்க நிப்பாட்டனும் எங்க வந்து இது பண்ணனும். எங்க உயர்த்தி பேசனும்... அது வந்து அவங்களுக்குத் தெரிய மாட்டுது. இத எல்லாமே வந்து அவங்க வாசிப்ப வந்து மந்தப்படுத்துது”. (GBT2) “மாணவர்கள் நிறுத்தர்குறிகளுக்கு ஏற்ப வாசிப்பதில்லை. உதாரணத்திற்கு, முற்றுப்புள்ளி வரும் இடங்களில் மாணவர்கள் நிறுத்தி வாசிப்பது இல்லை”. (GBT5) “பத்தியை நிறுத்தற்குறிக்கு ஏற்ப வந்து மாணவர்கள் வாசித்து இருக்க மாட்டாங்க. அங்க காற்புள்ளி நிற்கனும். ஆச்சர்ய குறி, முற்றுப்புள்ளி இருந்த என்ன செய்யனும். அந்த நிறுத்தர்குறிகள் ஏற்ப வந்து மாணவர்கள் வாசிப்பது இல்லை”. (GBT7)

மொழி கூறுகளை அறியவில்லை

“மாணவர்களுக்கு எழுத்து அறிமுகம் இல்ல.

தமிழ் மொழியில் பார்த்தீங்கனா நமக்கு உயிரெழுத்து... மெய்யெழுத்து... உயிர்மெய் எழுத்துனு இருக்கு... அந்த மாதிரி இருக்கு... முதல் ல... எழுத்து அறிமுகம் இல்லை. இன்னொன்று அந்த எழுத்தோட வகை அவங்களுக்கு தெரிய மாட்டுது”. (GBT2) “மாணவர்கள் முதலாம் ஆண்டு படித்திருந்தும் அவர்கள் எழுத்துக்களை அடையாளம் செய்யமுடியவில்லை”. (GBT4) “சில சமயங்களில் மாணவர்கள் எழுத்துகளை அடையாளம் காண முடியவில்லை. (GBT5) மாணவர்களுக்கு எழுத்துகளே தெரியாது”. (GBT7) “மாணவர்கள் வாசிப்பில் வரும் மொழி கூறுகளான எழுத்து, சொல், சொற்றொடர், வாக்கியம், பத்தி ஆகியவைகளை அறிந்திருக்கவில்லை”. (GBT5)

ஆசிரியர்கள் எதிர்ப்போக்கும் சவால்கள்

மாணவர்கள் வாசிப்புத் திறனில் கொண்டிருக்கும் பிரச்சனையைக் களைய ஆசிரியர்கள் பல சவால்களை எதிர்ப்போக்குகின்றனர். ஏற்கனவே மாணவர்களிடம் தோன்றும் வாசிப்புப் பிரச்சனையைக் களைய பல சிரமங்களைக் கடந்து போதிக்கும் ஆசிரியர்கள், மேலும் அவர்கள் எதிர்ப்போக்கும் சவால்கள் அவர்களுக்கு ஒரு முட்டுக்கட்டையாக அமைகின்றது. இந்த ஆய்வின் மூலம் ஆசிரியர்கள் கொடுத்த தரவுகளின் அடிப்படையில் மாணவர்கள், பெற்றோர்கள் மற்றும் பள்ளி நிர்வாகம் ஒரு சுமுகமான ஒத்துழைப்பை வழங்காததால் மாணவர்கள் வாசிப்புத் திறனை மேலும் வலப்படுத்த முடியாமல் போவதனை இந்த ஆய்வின் மூலம் கண்டறியப்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக :

பள்ளியின் வருகை

“மாணவர்கள் பள்ளிக்கு வராத ஒரு சூழ்நிலை. (GBT1) குடும்ப பின்னணி. குடும்ப சிக்கல் நால மாணவர்கள் வந்துட்டு பள்ளிக்கு அனுப்புரது அங்கு ஒரு பிரச்சனையா இருக்கு”. (GBT1) “இந்த வாசிக்க பிரச்சனை உள்ள மாணவர்கள் வருகை. அவங்க வருகை வந்து பள்ளிக்கு ரொம்ப மோசமா இருக்கும். இந்த மாதிரியான மாணவர்கள் வந்து வாசிப்பிலும் சரி, கல்விலும் சரி ரொம்ப பின் நிலையில் இருக்காங்க”.

(GBT2) “மாணவர்கள் வாசிப்புத் திறனை பிரச்சனையை எதிர்நோக்குவதற்கு பள்ளியின் முக்கியக் காரணமாக அமைகின்றது. ஆசிரியர்கள் மாணவர்களிடம் பள்ளியில் இல்லாததால் அவர்கள் இன்னமும் எழுத்து அறியாமல் உள்ளனர்”. (GBT4) “இத பார்த்தோமா சார் என்னென்ன பிரச்சனைகள் வருதுனா மாணவர்கள் வருகை... எங்க பள்ளில நீங்க எடுத்துக்கிட்டிங்கனா முதன்மை நிலையிலே இந்த வருகைதான் நான் சொல்லுவேன். அந்த மாணவர்கள் வந்து ஏதோ இரண்டு நாள்.. மூன்று நாள்.. வராங்க. அவங்கள பார்க்கிறாதே நம்ப குறைவா இருக்கும் போது என்னால வாசிப்பி அவங்கக்கிட்ட வந்து வாசிக்க வைக்க ரொம்ப சிரமா இருக்கும்”. (GBT7) “கடந்த முறை நல்ல படித்த மாணவி இப்ப வந்து ரொம்ப பின் தங்கிய நிலையில் இருக்காங்க. காரணம், பள்ளிக்கு ரொம்ப மட்டம்”. (GBT8)

பெற்றோர்களின் ஒத்துழைப்பு

“பெற்றோர்களுடைய ஒத்துழைப்பு வந்துட்டு குறைவாக இருக்கின்றது”. (GBT1) “அடுத்தது பாத்தீங்களா பெற்றோர்களின் ஒத்துழைப்பு நமக்கு வேணும். நம்ப பள்ளிக் கூடத்தில் ஒரு மணி நேரம் படித்துக் கொடுத்து எதுவுமே இல்ல. வீட்டுல போய் அத பின்பற்ற வேணும்”. (GBT2) “பெற்றோர்களின் ஒத்துழைப்பு மிகவும் குறைவாக உள்ளது. நாங்கள் தினமும் பெற்றோர்களுக்குத் தொலைப்பேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டு மாணவர்கள் பள்ளிக்கு அனுப்ப கேட்டுக்கொள்வோம்”. (GBT4) “வீட்டில் சில பெற்றோர்கள் வாசிக்க முடியாததால், அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குக் கற்றுக் கொடுக்க முடியவில்லை”. (GBT6)

பாட துணைப்பொருள்

“இன்றைய காலத்தில் மக்கள்.. பிள்ளைங்க வந்துட்டு தகவல் தொழில்நுட்பம் பயன்படுத்தும் போது நான் பார்த்தேன் அந்த ஆர்வம் வந்துட்டு ஒரு வாசிப்பு சிப்பம் அல்லது அட்டையில் கொடுத்தாலும் கூட ஆர்வத்தை என்னால சரியா பார்க்க முடியல. குறைவாகதான் இருக்கு அந்த ஆர்வம். தகவல் தொழில்நுட்பம் பயன்படுத்தும் அந்த ஆர்வத்தை என்னால பார்க்க முடியுது”.

(GBT1) “வாசிப்பில் சிக்கலை எதிர்நோக்கும் மாணவர்களுக்கு ஒரு தனித்து வமிக்க பாடப்பொருள் தேவை. நான் மாணவர்கள் எங்கு சென்றாலும் பயன்படுத்தக்கூடிய ஒரு மின்னியல் வாசிப்பு சிப்பம் தேவை என்கிறேன். நாம் பள்ளியை மட்டும் எதிர்பார்காமல் மாணவர்கள் வீட்டில் பெற்றோர்களின் கைத் தொலைப்பேசி கொண்டு பயன்படுத்தக்கூடிய பொருளாக இருக்க வேண்டும். இம்முறையையே மாணவர்களும் விரும்புகின்றனர்”. (GBT3) “பாடத்துணைப்பொருள் பற்றாக்குறை. வாசிப்பு அட்டை குறைவாக உள்ளது”. (GBT3) “இதனைவிடுத்து, ஒரு நவீன வாசிப்பு சிப்பம் இல்லாததும் மாணவர்களுக்குப் போதிப்பது சிரமமாக உள்ளது”. (GBT5) “அதற்கு அப்புரம் வந்துட்டு வெளிலலாம் படிக்கிறாங்கல அந்தப் புத்தகங்கலாம் வந்து அந்த பாடத்திட்டம் வந்துட்டு நமக்கு பாடத் திட்டத்திற்கு ஏற்புடையதா இல்லை. ஒரு சில மாணவர்கள் செய்ராங்க. ஆனால் அது வேற மாதிரி இருக்கு நம்முடைய பாடப் புத்தகம் பார்த்தாக்கா வேற மாதிரி இருக்கு”. (GBT7) “மின்னியல் வடிவில் வாசிப்பு சிப்பம் இருந்துச்சுனா மாணவர்கள் பெற்றோர் உதவியுடன் வீட்டில் வாசிக்கலாம். காரணம் மாணவர்கள் பேற்றோர் உடன் அதிக நேரம் இருக்காங்க”. (GBT8)

வீட்டில் ஆங்கில பயன்பாடு

“அடுத்து வந்து ரொம்ப நீங்க பாத்தீங்கன வந்து வீட்டுல வந்து ஆங்கிலம் பேசற பெற்றோர் நிறைய. ஆங்கில பின்புலத்திலிருந்து வரும் பிள்ளைகள் நிறைய. வீட்டுல முழுமையாக ஆங்கிலம் பேசற பிள்ளைகள், பள்ளிக்கூடத்தில் அவங்க வந்து அதுதா பேசராங்க தவிர, தமிழ் மொழி, மத்த பாடத்தில் நல்ல இருப்பாங்க”. (GBT2) “பள்ளியில் நீங்க பார்த்தீர்கள் ஆனா, மாணவர்கள் வந்து ஆங்கில வீட்டுல வந்து ஆங்கிலம் பேசிக்கிட்டுத்தான் வராங்க. இங்க வரும் பொழுது அவங்களுக்குத் தமிழே தெரிய மாட்டுது. இங்க வந்தாலும் தமிழ் மொழி பாடத்திலும் ஆங்கிலம் தான் பேசராங்க. பேசாது வந்துட்டு, பேச்சு வந்துட்டு அவங்க வந்து ஆங்கிலத்திலேயே இருக்கிறது நாள தமிழ்

மொழி பாடத்திற்கு சிரமம் இருக்குது”. (GBT7)

ஆசிரியர் மற்றும் நேர பற்றாக்குறை

“ஒரு வகுப்பில் 20-30 மாணவர்கள் உள்ளனர். எங்களுக்கு உண்மையாக நேரம் பற்றாக்குறை. அதிலும் வாசிப்பில் குறைப்பாடு உள்ள மாணவர்களுக்குப் போதிப்பது சிரமமாக உள்ளது”. (GBT3) “நாங்கள் குறைந்த மாணவர்கள் பள்ளியில் வேலை செய்வதனால் ஆசிரியர் பற்றாக்குறை காரணத்தாலும் நேரம் பற்றாக்குறை காரணத்தாலும் மாணவர்களின் வாசிப்புத் திறனை முழுமையாக கவனம் செலுத்த முடியவில்லை”. (GBT5) “தமிழ் மொழி பாடத்தில் அந்த ஒரு மணி நேரத்தில் பாடத்திட்டத்தை முடித்து அவங்கள் வாசிக்க வைக்கிறதும் நமக்கு ரொம்ப சிரமமாக இருக்கின்றது”. (GBT7)

தமிழ் மொழி குறை நீக்கல் போதனை ஆசிரியர்கள் இல்லை

“தமிழ் மொழி குறை நீக்கல் போதனை ஆசிரியர்கள் இல்லை. மலாய் மொழி, கணிதம், ஆங்கிலம் போன்ற பாடங்களுக்கு குறை நீக்கல் போதனை ஆசிரியர்கள் உள்ளனர். அதிலும் குறைந்த மாணவர்கள் கொண்ட பள்ளிகளில் அரசாங்கம் குறை நீக்கல் போதனை ஆசிரியர்களைப் பள்ளிக்கு வழங்குவதில்லை”. (GBT3) “குறைந்த எண்ணிக்கையிலான பள்ளிகளில் குறை நீக்கல் போதனை ஆசிரியர்கள் இல்லை”. (GBT5)

ஆய்வின் முடிவுகள்

இந்த ஆய்வின் மூலம் மூன்றாம் ஆண்டு மாணவர்கள் வாசிப்புத் திறனில் பல சிக்கல்களை அடைகின்றனர் என்பது கண்டறியப்படுகின்றது. மாணவர்கள் வாசிப்பில் சிக்கலை எதிர்கொள்வதற்கு ஒன்று அவர்கள் காரணமாக இருந்தாலும், பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள், பள்ளி நிர்வாகம், கல்வி அமைச்சும் காரணமாக அமைகின்றது. தமிழில் நெடுங்கணக்கை மாணவர்கள் கைவர பெற பல சிரமங்களை எதிர்கொள்கின்றனர். இந்த ஆய்வின் மூலம் மாணவர்களுக்கு முதன்மையாக தமிழ் எழுத்துகளும் அதன் ஒலியங்களும் இன்னமும் அறியாத ஒரு சிக்கலை ஆசிரியர் மூலம்

தெரியவருகின்றது. இந்த ஆய்வின் முடிவின்மையே வீரரக்ஷகி, 2021 தனது ஆய்விலும் குறித்துள்ளார். இதனைவிடுத்து, தமிழ் மொழியில் எழுத்துகள் பல ஒலிகளை கொண்டுள்ளதால் அதன் நா பயன்பாடு மாறுப்பட்டிருக்கும். இதன் அடிப்படையில் மாணவர்கள் சரியான நா இடத்தைப் பயன்படுத்தி குறிப்பாக எழுத்துகளை உச்சரிப்பது இல்லை. குறில் நெடில் சொற்களை வாசிக்கும் பொழுது மாணவர்கள் வாசிப்பில் பிழையை ஏற்படுத்துகின்றனர். மேலும், மாணவர்களின் மெத்தன போக்கும் அவர்கள் வாசிப்புத் திறனில் பின்னடைவைச் சந்திக்கின்றனர்.

இதனைவிடுத்து, மாணவர்கள் குறிப்பாக நன்கு தேர்ச்சிப் பெற்ற மாணவர்கள் மொழி கூறுகளான எழுத்து வகைகள், நிறுத்தர்க்குறிகள் போன்றவைகளை அறிந்தும் வாசிப்பது இல்லை. சில மாணவர்களுக்கு வாசிக்கும் பொழுது எழுத்து, சொல், சொற்றொடர், வாக்கியம், பத்தி போன்ற அமைப்பு முறையெல்லாம் தெரியாமலே வாசிக்கின்றனர். கணேஷ் (2021) மாணவர்கள் சொற்களை வாசிப்பதில் மிகவும் சிரமத்தை எதிர்நோக்குகின்றனர் எனக் கூறுகின்றார். மேலும், மாணவர்கள் வாசிக்கும் போது சரியான தொனி உச்சரிப்புடன் வாசிப்பது இல்லை என்பதும் தெரியவருகின்றது. மாணவர்கள் வாசிப்பில் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனை ஒரு புறம் இருக்க தமிழ் மொழி ஆசிரியர்கள் பல சவால்களை மாணவர்களுக்கு வாசிப்புத் திறனைப் போதிக்கும் போது சந்திக்கின்றனர். அந்த வகையில் பெரும்பாலான ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் பள்ளிக்கு மட்டும் போடுவதையும் முக்கிய சவலாக எதிர்நோக்குகின்றனர். மாணவர்கள் அதிக நாட்கள் பள்ளிக்கு வராதது அவர்கள் வாசிப்பில் நன்கு தேர்ச்சி பெற முடியவில்லை. மேலும், பெற்றோர்களிடமிருந்து கிடைக்கப்பெறும் ஒத்துழைப்பும் மிகக் குறைவாக ஆசிரியர்கள் பெறுவதனால் மாணவர்கள் வாசிப்பில் சிரமத்தை எதிர்நோக்குகின்றனர். பெற்றோர்களின் குறைந்த கல்வியறிவு; மாணவர்கள் வீட்டில் அதிக நேரம் தொலைப்பேசி பயன்படுத்துதலை அனுமதித்தல்; மாணவர்கள் கல்வியில் அக்கறையின்மை போன்ற கூறுகளால் பெற்றோர்களில் ஒத்துழைப்பு

இல்லாமல் ஆசிரியர்களும் சிக்கல்களை எதிர்நோக்குகின்றனர். பெரும்பாலான ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் குறைந்த நேரமே பள்ளியில் இருப்பதனையும்; அதிக நேரம் வீட்டில் இருப்பதால் பெற்றோர்களில் ஒத்துழைப்பு தேவை என்று விண்ணப்பிப்புகின்றனர்.

இதனைவிடுத்து, பெரும்பாலான ஆசிரியர்கள் டிஜித்தல் வடிவிலான வாசிப்பு சிப்பங்கள் இல்லை என்றும் கூறுகின்றனர். ஆங்கிலம், மலாய் போன்ற மொழிகளில் தகவல் தொழில்நுட்பத்தை பயன்படுத்தி பலவகையான வாசிப்புத் துணைப்பொருட்களைக் கொண்டிருக்கின்றனர். நேர மற்றும் ஆசிரியர் பற்றாக்குறைக் காரணத்தால் அவர்களால் தகவல் தொழில்நுட்பத் துணைக்கொண்டு பாடப் பொருட்களைத் தயார்ப்படுத்துவதில் சவாலை எதிர்நோக்குகின்றனர். Adenan Ayob, 2017 தகவல் தொழில்நுட்பத்தைக் கொண்டு வாசிப்புப் பொருட்களை மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கும் போது அவர்கள் ஆர்வத்துடன் வாசிக்கின்றனர் எனக் கூறுகின்றார். இன்னமும் ஆசிரியர்கள் பழைய முறை வாசிப்பு அட்டைகளையே பயன்படுகின்றனர் என்பதனை காண முடிகின்றது. மேலும், மாணவர்கள் வீட்டில் அதிகம் ஆங்கிலம் பயன்படுத்துவதனால் அவர்களால் வாசிப்பில் முழுமையாக ஈடுபாடு காட்ட முடியவில்லை. மலேசியாவில் அனைத்து பள்ளிகளும் கல்வி அமைச்சின் கீழ் செயல்பட்டாலும் குறிப்பாக தமிழ்ப் பள்ளிகளுக்குக் குறை நீக்கல் போதனை ஆசிரியர்கள் தமிழ் மொழி பாடத்திற்கு வழங்கப்படுவதில்லை. இந்த நிலை சீனப் பள்ளிகளிலும் காணமுடிகின்றது. குறைந்த மாணவர்கள் கொண்ட பள்ளிகளில் குறை நீக்கல் போதனை ஆசிரியர்கள் இல்லாததும்; நிறைய மாணவர்கள் படிக்கும் பள்ளிகளில் அரசாங்கம் ஆசிரியர்களை வழங்கினாலும்; அந்த ஆசிரியர்கள் கணிதம், மலாய் ஆங்கில மொழி பாடங்களுக்கு மட்டும் குறை நீக்கல் போதனையைச் செய்கின்றனர்.

பரிந்துரை

தற்போதைய உள்ள சூழ்நிலையில் மாணவர்கள் எதிர்நோக்கும் வாசிப்புச் சிக்கல்கள்

எல்லாம் மொழிகளிலும் காண முடிகின்றது. இருப்பினும், தமிழ்ப் பள்ளியில் பயிலும் மாணவர்களும்; மாணவர்களுக்குப் போதிக்கும் ஆசிரியர்களும் பல சிக்கல்களையும் சவால்களையும் எதிர்க் கொள்வதனைக் காண இயலுகின்றது. தற்போது உள்ள கல்வி முறையானது டிஜித்தல் முறையை கொண்டிருப்பதனால் மாணவர்கள் எங்குச் சென்றாலும் அவர்கள் வாசிப்பதற்கு ஒரு டிஜித்தல் வடிவிலான வாசிப்பு சிப்பம் தேவைப்படுகின்றது. மாணவர்கள் இம்மாதிரியான சிப்பத்தை கையில் கொண்டிருப்பதனால் வாசிப்பு சம்பந்தமான அனைத்துக் கூறுகளையும் அறிந்து வாசிக்க முடியும். எழுத்து வகைகள், வடிவங்கள், எழுத்தின் உச்சரிக்கும் முறை; எழுத்து, சொல், சொற்றொடர், வாக்கியம், பத்தி அமைப்பு முறை ஆகியவைகள் அந்த வாசிப்புச் சிப்பத்தில் அடங்கி இருப்பதனால் அவர்கள் சுலபமாக வாசிப்பு பகுதிகளை அறிந்து ஆசிரியர் துணையின்றி வாசிக்க முடியும். மேலும், பெரும்பாலான ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் அதிகளவில் பள்ளிக்கு மட்டும் போடுகின்றனர் என்பதை கூறுவதால் இந்த டிஜித்தல் வாசிப்பு சிப்பத்தை மாணவர்கள் கொண்டிருப்பதனால் மாணவர்கள் பள்ளிக்கு வர இயல முடியவில்லை என்றாலும் அவர்களால் வீட்டிலேயே வாசிக்க முடியும். மாணவர்கள் சுயமாக கற்க இது வழிவகுக்கும்.

கல்வி அமைச்சு மலேசியா நாட்டில் மாணவர்கள் இன்னமும் வாசிக்க முடியாத மாணவர்களுக்குப் பல திட்டங்களைத் தீட்டி நடவடிக்கைகளை அமல் படுத்துகின்றனர். அந்த வகையில் தமிழ் பள்ளிகளில் தமிழ் மொழி பாடத்திற்கு குறை நீக்கல் போதனை ஆசிரியர்களை வழங்காதது ஒரு சிக்கலாகவே உள்ளது. அதிக மாணவர்கள் கொண்ட பள்ளிகளில் மட்டுமே குறை நீக்கல் போதனை ஆசிரியர்களை வழங்குகின்றனர். அந்த ஆசிரியர்கள் மலாய் மொழி, ஆங்கிலம், கணிதம் போன்ற பாடங்களுக்கு மட்டுமே மாணவர்களுக்குக் குறை நீக்கல் போதனையை மேற்கொள்கின்றனர். தமிழ் மொழி பாடத்திற்கு கிடையாது. கல்வி அமைச்சு தமிழ் மொழி

பாடத்திற்கும் குறை நீக்கல் போதனை ஆசிரியர்களை வழங்குவதனால் தமிழ் மொழி பாடத்தில் மாணவர்கள் வாசிப்பில் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்களைக் களைவது மட்டுமின்றி எழுத்து திறனையும் மேம்படுத்த முடியும். இதனைவிடுத்து, மாணவர்கள் தமிழ் மொழி வழி போதிக்கும் பிற பாடங்களையும் நன்கு புரிந்து தேர்ச்சி பெறவும் முடியும். குறைந்த மாணவர்கள் கொண்ட பள்ளிகளுக்கு குறை நீக்கல் போதனை ஆசிரியர்கள் கிடையாது. ஏற்கனவே, குறைந்த மாணவர்கள் கொண்ட பள்ளியில் ஆசிரியர் பற்றாக்குறை; நேர பற்றாக்குறை பிரச்சனையை எதிர்நோக்கும் ஆசிரியர்கள் இன்னும் மாணவர்களின் வாசிப்பு பிரச்சனையைக் களைய சிரமத்தை எதிர்நோக்குகின்றனர். ஆகவே, கல்வி அமைச்சு அனைத்து பள்ளிகளுக்கும் தமிழ் மொழி பாடத்திற்கென்று குறை நீக்கல் போதனை ஆசிரியர்களை வழங்க வேண்டும்.

இறுதியாக, மாணவர்கள் வாசிப்பு பிரச்சனையை மேலும் வலுப்படுத்த பெற்றோர்களின் பங்கு மிகவும் தேவைப்படுகின்றது. ஆசிரியர்கள் கூற்றின்படி மாணவர்கள் அதிக நேரம் பெற்றோர்களின் கண்காணிப்பில் உள்ளனர். பெற்றோர்கள் ஆசிரியர்களிடம் ஒன்றிணைந்து செயல்பட்டால் மாணவர்களின் வாசிப்புத் திறனை மேம்படுத்த முடியும். பெற்றோர்கள் மாணவர்களுக்கு அதிக நேரம் தொலைப்பேசி வழங்குவது; வீட்டில் முழுமையாக ஆங்கிலம் பேசுவது போன்ற செயல்களைச் செய்யாமல் இருந்து மாணவர்கள் வாசிப்பில் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்களை முழுமையாக களைய வேண்டும். மேலும், பெற்றோர்கள் மாணவர்கள் பள்ளிக்குச் செல்வதனைத் தினந்தோறும் உறுதிப்படுத்துவது மட்டுமின்றி; ஆசிரியர் மாணவர்களுக்கு வாசிப்பு சம்பந்தமான பயிற்சிகளைச் செய்வதனைக் கவனித்தல் வேண்டும். பள்ளி நிர்வாகம் வாசிப்பில் சிக்கலை எதிர்நோக்கும்

மாணவர்களுக்கு முழுமையான அனைத்துத் தேவைகளையும் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும், கற்கும் மாணவர்களுக்கு ஏற்படுத்தி தர வேண்டும். குறிப்பாக, ஆசிரியர்களுக்குத் தரமான பாடத்துணைப்பொருட்களைத் தயார்ப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். மாணவர்கள் வாசிப்பில் முன்னேற்ற அடைந்த மாணவர்களுக்கு ஊக்குவிக்கும் வகையாக அவர்களுக்குப் பரிசுகள் மற்றும் உற்சாகம் ஊட்டும் வார்த்தைகளைத் தெரிவிக்க வேண்டும். மேலும், ஆசிரியர்களும் மாணவர்கள் வாசிப்பில் ஆர்வம் கொடுக்கும் விதமாக அவர்கள் தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கையை மேற்கொள்வது மட்டுமின்றி தரமிக்க பாட உபகரணங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

முடிவுரை

ஆய்வின் முடிவாக, ஆசிரியர்களின் கூற்றின்படி மூன்றாம் ஆண்டில் தமிழ் மொழி கற்கும் மாணவர்கள் வாசிப்புத் திறனை அடைய பல சிக்கல்களை எதிர்கொள்கின்றனர். இதனைவிடுத்து, பாடக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் முழுமையாகத் தயார்நிலையில் இருந்தாலும் பல சிக்கல்களையும் ஏற்கின்றனர். ஆகவே, மாணவர்கள் நன்கு வாசிக்க மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், பள்ளி நிர்வாகம், பெற்றோர்கள் மற்றும் கல்வி அமைச்சு ஒன்றிணைந்து செயல்பட்டால்தான் மாணவர்களின் வாசிப்புத் திறனை முழுமையாகக் கையாளமுடியும் என்பது இந்த ஆய்வின் மூலம் தெரிய வருகின்றது. படிநிலை இறுதியில் படிக்கும் மூன்றாம் ஆண்டு மாணவர்கள் வாசிப்பை முதலில் சரிசெய்தால்தான், அவர்கள் படிநிலை இரண்டுக்குச் செல்லும் போது கல்வியில் சிறந்த தேர்ச்சி அடைய வழிவகுக்கும். இந்த ஆய்வில், அனைத்து ஆசிரியர்களும் மாணவர்கள் தகவல் தொழில்நுட்பத்தைக் கொண்ட பாடப்பொருட்கள் அவர்களின் கற்கும் ஆர்வத்தை வெகுவாக கவர்கின்றது என்பதனைக் கூறுகின்றனர்.

References

- (2021, April 12). PM lancar inisiatif #SayaDigital bantu tingkat literasi digital rakyat. *Berita Harian*. Adenan Ayob. (2017). Interaktif Berasaskan Laman Web Terhadap Kefahaman Membaca Kanak-kanak. *Jurnal Pendidikan Awal Kanak-Kanak*, 1–17.

- Adenan Ayob. (2017). Kesan pembelajaran penggunaan bahan bacaan interaktif berasaskan laman web terhadap kefahaman membaca kanak-kanak. *Jurnal Pendidikan Awal Kanak-Kanak*, 6, 1-17.
- Adenan Ayob et al. (2012). *Using Multimedia for Teaching Malay Language*. Tanjung Malim: Emeritus Publications.
- Adli Effendy. (2013). *Masalah keciciran literasi 3M pelajar*. WebMD. <https://www.ummahtoday.com.my/masalah-keciciran-literasi-3m-pelajar-menteri-pendidikan-jemput-ngo-bantu-kpm/>
- Ainun Rahmah Iberahim. (2017). Pembelajaran abad ke- 21 dan pengaruhnya terhadap sikap, motivasi dan pencapaian bahasa Melayu pelajar sekolah menengah. *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu*, 1(2).
- Anis Farhana Mohd Kassim. (2019). Motivasi Membaca, Persekitaraan embaca di Rumah dan Sikap Membaca dalam kalangan Pelajar di Universiti Putra Malaysia. *Journal of Social Sciences and Humanities*, 4(6), 92-100.
- Azizah Arsad & Dahlia Janan. (2022). *Pembangunan Modul Bacaan Ekstensif Bagi Murid Sekolah Rendah : Satu Analisis Keperluan*.
- Baharudin, H.H, Masnan, A.H., & Zain, A. (2021). Pembangunan Modul Pembelajaran Menggunakan Aplikasi Teknologi Android Berasaskan Papan Putih Interaktif Terhadap Kemahiran Membaca Kanak-Kanak Prasekolah: Ulasan Kerangka Teori. *Jurnal Pendidikan Bitara*, 14(1), 1-14. Retrieved from <https://doi.org/10.37134/bitara.vol14.1.1.2021>.
- Cowden, P. (2010). Reading strategies for students with severe disabilities. *Reading Improvement*, 47(3), 162-5.
- Fatin Syazana Zulkafali. (2022). *Tujuh teras utama titik kesatuan sistem pendidikan negara*. WebMD. <https://dewanmasyarakat.jendeladbp.my/2022/12/15/11331/>
- Ganesh Mukayah. (2021). Meningkatkan kemahiran membaca perkataan Bahasa Tamil murid tahun 4 dengan penggunaan Augmented Reality (AR). *Journal of Personalized Learning*, 4(1), 23-36.
- Haiza Hayati, Azizah Zain & Abdul Halim Masnan. (2021). *Pembangunan modul pembelajaran menggunakan aplikasi teknologi android berasaskan papan putih interaktif terhadap kemahiran membaca kanak-kanak prasekolah: ulasan kerangka teori*. WebMD. DOI:10.37134/bitara.vol14.1.1.2021
- Kementerian Pendidikan Malaysia. (2013). *Malaysia Education Blueprint 2013-2025*. Putrajaya: Kementerian Pendidikan Malaysia.
- Kementerian Pendidikan Malaysia. (2018). *Bahagian Pendidikan Kurikulum*.
- Max, R. & Esteban, O.O. (2019). *Global Education – Our World In Data*. WebMD. <https://ourworldindata.org/global-education#citation>.
- Razali, R. M., & Ayob, A. (2018). Keberkesanan Penggunaan Modul Interaktif Terhadap Pencapaian Membaca Murid Pemulihan. *International Journal of Education, Psychology and Counseling*, 3(19), 34-56.
- Veeraratchagi. (2021). *Pembinaan dan penilaian modul bacaan QR Barcode dalam meningkatkan kemahiran membaca dengan sebutan betul bahasa Tamil*. Universiti Pendidikan Sultan Idris.
- Yahya Othman. (2004). *Mengajar Membaca: Teori dan Aplikasi*. Bentong: PTS Publications dan Distributors Sdn. Bhd.

சீனி நைனா முகம்மது கவிதைகளில் பொருள்வேறுபாடு சார்ந்த புணர்ச்சிவிதிகள் – ஓர் ஆய்வு

A Study on the Definition Variation - Based Punarriyal Method in Seeni Naina Mohamed's Poetries

சீனிவாசன் சந்திரன் / Seeniwasan Sandran¹

முனைவர் மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை / Manonmani / Dr. Devi M.A.R Annamalai²

Abstract

This study investigates the use of the definition variation-based *Punarriyal* method of Tamil grammar in the poetry of Seeni Naina Mohamed. The *Punarriyal* method, an ancient technique for defining words through variations in their meanings, has significantly influenced Tamil poetry. This research focuses on how Seeni Naina Mohamed, a Tamil grammarian, poet, researcher, and journalist, employs this method in his works. The study analyzes 111 poems from Seeni Naina Mohamed's collections, *Ungal Kural* and *Thenkoodu*, using a qualitative approach to elucidate the application of the definition variation-based *Punarriyal* method. The findings reveal that Seeni Naina Mohamed utilized this method across 10 types of words, guided by 5 theoretical frameworks. This approach differentiates from traditional *Punarriyal*, *Phonetical Punarriyal*, and *Poruḷ Cārnta Puṇarcci* methods in Tamil grammar. As the first study to explore the definition variation-based *Punarriyal* method in depth, this research offers new insights into Tamil grammar, contributing to a broader understanding of its application in contemporary poetry. The study's outcomes are expected to influence future research and scholarly discussions on Tamil grammatical methods, particularly in relation to poetic expression and linguistic theory.

Date of submission: 2024-03-06
Date of acceptance: 2024-03-23
Date of Publication: 2024-07-30
Corresponding author's Name:
Seeniwasan Sandran
Email: seenilenovo98@gmail.com

Keywords: Traditional Tamil Poetry, variation - based, Punarriyal, Grammar

முன்னுரை

தமிழ்மொழி இலக்கணத்தில் சொற்புணர்ச்சி நனிசிறப்பையும் தனிச்சிறப்பையும் கொண்ட பகுதியாக விளங்குகின்றது. சொற்புணர்ச்சி என்றால் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட ஒலிக்கூறுகள்

அல்லது சொற்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று ஒலிப்பில் இடைவெளி இல்லாமல் சேர்ந்து ஒலிப்பதாகும் (சீனி நைனா முகம்மது, 2015). பொதுவாக, சொற்புணர்ச்சியானது மாற்றத்திற்கு உட்பட்டும் உட்படாமலும் செயல்படுகின்றது. சொற்புணர்ச்சி

¹The corresponding author is a postgraduate student in Tamil Language Programme, Sultan Idris Education University, Malaysia. seeniwasanSR@gmail.com

²The corresponding author is an Associate Professor in Tamil Language Programme, Sultan Idris Education University, Malaysia. manonmanidevi@fbk.upsi.edu.my

மாற்றத்திற்கு உட்பட்டால், அது ஒலிக்கும் பொருளுக்கும் வேறுபாட்டினை உண்டாக்கும். அவ்வாறு, மாற்றத்திற்கு உட்படும் சொற்புணர்ச்சியில் பொருள் வேறுபாடு சார்ந்த புணர்ச்சி முறை சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. இது பண்டைப் புலவர்கள் தாங்கள் இயற்றிய செய்யுள்களில் கையாண்ட சிறப்புமிகு உத்தி முறையாகும். மேலும், புலவர்கள் கையாண்ட இப்புணர்ச்சி, மொழி இலக்கணம் வகுத்துள்ள புணர்ச்சி விதிகளுக்கு விலக்குகளாக அமைகின்றது (சீனி நைனா முகம்மது, 2013). அவ்வகையில், மலேசிய நாட்டில் இலக்கணப் புலமை கொண்ட கவிஞர் செ. சீனி நைனா முகம்மது, தாம் இயற்றிய மரபு கவிதைகளில் இப்புணர்ச்சி முறைகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாய்வானது, சீனி நைனா முகம்மது தமது கவிதைகளில் பொருள் மயக்கம் தவிர்க்கக் கையாண்டுள்ள பொருள் வேறுபாட்டுப் புணர்ச்சி விதிகளைக் கண்டறிந்து ஆராய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

வாருள்மயக்கம் தவிர்க்க இடத்துக்கேற்றவாறு நிலைமாறும் வலிமிகுவிதிகள்

இரு சொற்கள் கொண்டுள்ள ஒரு தொடரானது, இடத்தைச் சார்ந்து இரு வேறு பொருள் தரக்கூடியதாக அமைவதுண்டு (சீனி நைனா முகம்மது, 2015). அவ்வாறு அமையக் கூடிய தொடர்கள், இயல்பாகப் புணர்ந்தால் ஒரு பொருளும் மாற்றத்துக்கு உடன்பட்டால் மற்றொரு பொருளும் உணர்த்தும். இப்புணர்ச்சி முறை செய்யுள் வழக்கில் மிகுந்தும் உரைநடை வழக்கில் சிறுபான்மையுமாய்ப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அவ்வாறு செய்யுள் வழக்கில், பொருள் மயக்கம் தவிர்க்க வேற்றுமை உருபுகள் துணை செய்கின்றன. அவை செய்யுளில் வேற்றுமைத் தொகை வடிவில் வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. செய்யுளில் பொருட்குழப்பம் ஏற்படும் சிக்கலைத் தவிர்க்க அக்குறிப்பிட்ட சொல்லை வேற்றுமை உருபோடு விரித்து எழுதி இருக்கலாம். இருந்தாலும், அப்படி விரித்து எழுதியிருந்தால் செய்யுளில் தளை தட்டும். அதனால்தான், செய்யுள் வழக்கில் வலிமிகாத இடங்களில் வலிமிகுக்கின்றன. இந்த உத்தி

செயற்படும் முறை பின்வருமாறு :

1. எழுவாய்த் தொடரா இரண்டன் தொகையா என ஐயம் எழும் இடத்தில், அஃது எழுவாய்த் தொடராயின் வலிமிகாது; இரண்டன் தொகையாயின் வலிமிகும்.
2. எழுவாய்த் தொடரா ஏழன் தொகையா என ஐயம் எழும் இடத்தில், அஃது எழுவாய்த் தொடராயின் வலிமிகாது; ஏழன் தொகையாயின் வலிமிகும்.
3. இரண்டன் தொகையா மூன்றன் தொகையா என்ற ஐயம் எழும் இடத்தில், அஃது இரண்டன் தொகையாயின் வலிமிகாது; மூன்றன் தொகை எனில் வலிமிகும்.
4. இரண்டன் தொகையா ஏழன் தொகையா என்ற ஐயம் எழும் இடத்தில், அஃது இரண்டன் தொகையாயின் வலிமிகாது; ஏழன் தொகை எனில் வலிமிகும்.
5. நான்கன் தொகையா ஐந்தன் தொகையா என ஐயம் எழும் இடத்தில், அஃது ஐந்தன் தொகையாயின் வலிமிகாது; நான்கன் தொகையாயின் வலிமிகும்.

(சீனி நைனா முகம்மது, 2004)

ஆய்விலக்கிய மீள்நோக்கு

தமிழ்மொழிச் சொற்புணர்ச்சி இலக்கணம் குறித்து ஆய்வுகள் சில மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை (2017), 'தொல்காப்பியத்தில் உயிரீற்று அற்றிணைப் பெயர்ப்புணர்ச்சி' என்கிற ஆய்வில் அஃறிணைப் புணர்ச்சியில் உயிர் ஈற்றின் புணர்ச்சி முடிபுகளையும் உறழ்ச்சியில் பொருள் மாற்றம் அடைவதையும் ஆய்ந்துள்ளார். மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை (2018), 'தொல்காப்பியத்தில் சொற்புணர்ச்சி விதிகள்' என்கின்ற மற்றோர் ஆய்வுதனில், அகர, ஆகார, இகர, உகர, ஐகார ஈறுகள் செய்யுள் வழக்குப் புணர்ச்சியில் விலக்காக அமையும் முறையினைச் சான்று காட்டியுள்ளார். அடுத்து, ராஜம்மாள் (2019), 'ஒப்பியல் நோக்கில் தொல்காப்பியம்-கேரளப் பாணினீயத்தின் புணர்ச்சிக் கோட்பாடுகள்' என்னும் ஆய்வில், நிலைமொழியும் வருமொழியும் ஒன்றாக அமைந்த சொற்கள்

வேற்றுமையிலும் அல்வழியிலும் பொருள் மாற்றத்திற்கேற்ப நிகழும் புணர்ச்சி குறித்துச் சிறிதாக விளக்கியுள்ளார். அடுத்து, தேவிபாலா (2021) 'புணர்ச்சிக் கோட்பாடுகளில் உயர்திணை - ஓர் ஆய்வு' என்னும் ஆய்வில், இகர ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்களும் விரவுப் பெயர்களும் செய்யுள் வழக்கிலும் ஒற்று மிகுத்தல் விலக்குகளாக அமைவது குறித்து ஆராய்ந்துள்ளார். சுப்புலட்சுமி (2022) 'தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரத்தில் எண்கள்' என்கிற ஆய்வில், புணர்ச்சியில் எண்ணுப் பெயர்கள் அடையும் மாற்றங்களைச் சிறு பகுதியாக விளக்கியுள்ளார். மேற்குறிப்பிட்ட ஆய்வுகள், பொதுவாகச் சொற்புணர்ச்சி குறித்த விளக்கங்களையும் விதிவிலக்காக அமையும் சொற்புணர்ச்சி விதிகளையும் விளக்குவதாக அமைகின்றன. ஆய்வாளரின் ஆய்வு, கவிஞர் கவிதைகளில் பொருள் மயக்கம் தவிர்க்கக் கையாண்டிருக்கும் பொருள் மாற்றப் புணர்ச்சி விதிகளைக் குறித்து ஆராய்ந்து இருப்பதால், மேற்சட்டிய முன்னாய்வுகளோடு வேறுபடுகின்றது.

ஆய்வு நெறிமுறை

இந்த ஆய்வு கவிஞரின் கவிதைகளை மையமாகக் கொண்டு நிகழ்த்தப்படுவதால் இஃது ஒரு நூலக ஆய்வாகும். இவ்வாய்வுக்கு, தேன்கூடு கவிதைத் தொகுப்பில் உள்ள அனைத்துக் கவிதைகளும் 111 உங்கள் குரல் மாத இதழில் சீனி நைனா முகம்மது எழுதி வெளியிட்ட மரபு கவிதைகளும் உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கவிதைகளில் கண்டறிந்த தரவுகள் இலக்கணச் சொற்புணர்ச்சி விதிகளோடு விளக்கப்பட்டுப் பண்புசார் முறையில் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகும்.

ஆய்வுக் கண்டுபிடிப்பு

(1) வேற்றுமைத் தொகையில் வேற்றுமை ஒன்றா ஏழா என ஐயமுற்றால், ஏழு எனில் வலிமிகும்.

'சிக்காகோ நகர்ப்பிறந்து செந்தமிழில் வடிவமைந்து

தென்மதுரை வந்ததிந்தக் கடிக்காரம் - அது தக்கபடி தாமுயரத் தமிழுயர வேண்டுமென்று தமிழருக்குச் சொல்லுதுகேள் நொடிதோறும்!'

(உங்கள் குரல், மார்ச்சு 2004, தமிழ்க் கடிக்காரம்) பொருள்:

நகர்ப்பிறந்து - பிறந்தது நகர்

நகர்ப்பிறந்து - நகரில் பிறந்து (இல்)

'நறுந்தமிழ் சொற்கட் கெல்லாம்

நயமுண்டு மெய்தான் ஆனால்

வெறுந்தமிழ் சிலர்வாய்க் கேட்டால்

வேம்பாகக் கசத்தல் உண்டே!

உறுந்தமிழ்ச் சொல்லவ் வொன்றும்

உன்னாவைக் கடந்து வந்தால்

பெறுந்தமிழ்ப் பேறாய் இன்பம்

பீறிடும் விந்தை என்னே!'

(உங்கள் குரல், பிப்பரவரி/ மார்ச்சு 2014, சுட்டபொன் உன்றன் வாழ்க்கை !)

பொருள்:

சிலர்வாய் கேட்டால் - கேட்டது சிலர் வாய்

சிலர்வாய்க் கேட்டால் - சிலர் வாயில் கேட்டால் (இல்)

'கவிக்கோள் றடைவென்று கவிழாத குடைகொண்ட

அவைக்கோவின் தகைமை வாழ்க !

புவிக்கோளும் விண்கோளும் போற்றிடும் நபிநாதர்

புகழ்பாடும் கவிஞர் வாழ்க !

கவிக்காதல் மொழிதரும் நபிக்காதல் நயங்களில்

கரைந்திடும் மனங்கள் வாழ்க !

செவிப்பாயும் தமிழ்த்தேனில் சிந்தைக்குச் செழிப்பூட்டத்

திரண்டுள்ள சவைஞர் வாழ்க !'

(உங்கள் குரல், மே 2011, அண்ணல் நபியின் அழகிய பண்புகளில்: அருள்)

பொருள்:

செவிபாயும் - பாய்ந்தது செவி

செவிப்பாயும் - செவியில் பாயும் (இல்)

'கவித்தோழன் பொன்னுச் சாமி

கண்ணெனப் பெற்ற கன்னி

செவித்தோய்ந்து சிந்தை அள்ளும்

செந்தமிழ்ச் செல்வி, கைகள்

குவித்தன்பும் பண்பும் காட்டும்

கோகிலப் பாவை வாழ்வில்

புவித்தோன்றும் நலங்கள் சேரப்

புதுமணம் கொள்ளும் நாளில்'

(தேன்கூடு, கோகிலம் வாழ்க !)

பொருள்:

செவிதோய்ந்து - தோய்ந்தது செவி

செவித்தோய்ந்து - செவியில் தோய்ந்து (இல்)

புவிதோன்றும் - தோன்றியது புவி

புவித்தோன்றும் - புவியில் தோன்றும் (இல்)

'சென்றவன்தன் இளவலொடு திரும்பி,
ஆங்கே

சீதைமுகம் காணாமல் தேடி யோடக்

குன்றுயிராய் வழிக்கிடந்த சடாயு கண்டு

“கொண்டுசென்றான் இராவணன்!” என்
றுரைத்துச் சாக'

(தேன்கூடு - கம்பன் கவியில் கருணை)

பொருள்:

வழிகிடந்த - கிடந்தது வழி

வழிக்கிடந்த - வழியில் கிடந்த (இல்)

(2) வேற்றுமைத் தொகையில் வேற்றுமை
இரண்டா மூன்றா என ஐயமுற்றால், மூன்று
எனில் வலிமிகும்

'பான்மதி கண்டேன் அதன்குளிர்ச்சி - அவள்

பக்கத்தில் இருந்தால் வரும்மகிழ்ச்சி

மான்களின் விழியில் சிறுமருட்சி - அவள்

மைவிழிச் சிமிட்டல் தரும்கிளர்ச்சி'

(உங்கள்குரல் - நவம்பர் 2013 - அவள் !)

பொருள்:

மைவிழி சிமிட்டல் - மைவிழியைச்
சிமிட்டல்

மைவிழிச் சிமிட்டல் - மைவிழியால்
சிமிட்டல் (ஆல்)

'நிலத்துண்ட தண்ணீரைத் தலைக்கொண்டு
தருகின்ற

நெடுந்தெங்கு போல்நெஞ்சு கொண்டு

புலத்துண்ட குறைநீங்கிப் புகழ்மேவி
இனம்வாழப்

புரியுமுன் ஆன்மிகத் தொண்டு

குலத்துங்கள் எனவாண்ட குலோத்துங்கள்
விருதுன்றன்

குலத்தொண்டை வாழ்த்தும்பூச் செண்டு

மலைத்தென்றல் வந்தாடும் மலர்க்காடு
போலிங்கு

வாழ்கநீ நலமெலாம் கண்டு !'

(தேன்கூடு - குலோத்துங்கள் விருது)

பொருள்:

தலைகொண்டு - தலையைக் கொண்டு

தலைக்கொண்டு - தலையால் கொண்டு
(ஆல்)

'மைப்போட்ட மாமாகதை

மயிர்முளைச்சா விளங்கிடும்

பொய்டோப்பாக் கொண்டையிலே

பூவைச்சா விழுந்திடும்'

(தேன்கூடு - மையும் பொய்யும்)

பொருள்:

மைபோட்ட - மையைப் போட்ட

மைப்போட்ட - மையால் போட்ட (ஆல்)

முடிவுரை

சீனி நைனா முகம்மது, பொருள் மயக்கம் தவிர்க்கப் பண்டைத் தமிழ்ப் புலவர்கள் கையாண்ட செய்யுள் வழக்குப் புணர்ச்சி விதிகளை ஆராய்ந்து இன்றுமே தமது கவிதைகளில் பயன்படுத்தி நிலைக்கச் செய்துள்ளார். இந்த உத்தியினை மற்ற மரபு கவிதைக் கவிஞர்களும் அறிந்து பயன்படுத்தினால் இதை வழக்கில் நிலைக்கச் செய்யலாம். செய்யுள் வழக்கில் மட்டுமன்று, இன்றும் இவை உரைநடை வழக்கிலும் பற்பல இடங்களில் வழங்கப்படுகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆதலால், தமிழ்மொழியில் சிறப்பிடம் கொண்ட இவ்வுத்தியினை அறிந்திருப்பது இன்றியமையாதது மட்டுமில்லாமல் இதனை முயன்று பயின்று மரபினைக் காத்தலும் வேண்டும்.

(3) வேற்றுமைத்தொகையில் வேற்றுமை இரண்டா எழா என ஐயமுற்றால், ஏழு எனில் வலிமிகும்

‘...பெண்ணுக் குரிய பெருமை சிறப்பெல்லாம் மண்ணில் புதைத்து விட்டு மாயை வழிச்சார்ந்து

காணும் இளநெஞ்சில் காமுடும் கட்டுடலைப்...’

(தேன்கூடு - நிலவே நீ மேல் !)

பொருள்:

வழிச்சார்ந்து - வழியைச் சார்ந்து

வழிச்சார்ந்து - வழியில் சார்ந்து

References

- Devibala, K. (2021). Puṇarccik kōtpāṭukaḷil uyartiṇai - ōr āyvu. *Journal Of Emerging Technologies And Innotative Research*, 8(9), 219 – 230.
- Manonmani Devi, A. (2017). *Ilakkaṇa āyvil oru tumi*. Selangor: My Story Enterprise.
- Manonmani Devi, A. (2018). *Corpuṇarccii vitikaḷum tolkāppiya marapukaḷum*. Chennai: International Institute of Tamil Studies.
- Rajamal, T. (2019). Oppiyal nōkkil tolkāppiyam - kēraḷap pāṇiṇiyattiṇ puṇarccik kōtpāṭukaḷ. *Shanlax International Journal of Tamil Research*, 3(3), 131 – 136.
- Seeni Naina Mohamed, S. (2004). *Unkaḷ kural*. Pulau Pinang: Ungalkural Enterprise.
- Seeni Naina Mohamed, S. (2011). *Unkaḷ kural*. Pulau Pinang: Ungalkural Enterprise.
- Seeni Naina Mohamed, S. (2013). *Nalla tamiḷ ilakkaṇam*. Pulau Pinang: Ungalkural Enterprise.
- Seeni Naina Mohamed, S. (2013). *Unkaḷ kural*. Pulau Pinang: Ungalkural Enterprise.
- Seeni Naina Mohamed, S. (2014). *Unkaḷ kural*. Pulau Pinang: Ungalkural Enterprise.
- Seeni Naina Mohamed, S. (2015). *Tolkāppiyak kaṭaliṇ oru tuḷi*. Pulau Pinang: Ungalkural Enterprise.
- Subbulakshmi, R. (2022). Numbers in Tholkappiyam Eluthathikaram. *International Research Journal of Tamil*, 4(2), 333 – 348.

பாரதியின் தொலைநோக்குப் பார்வையும் தற்கால தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும் ஒர் ஒப்பீடு

A Comparison Between Mahakavi Bharathi's Vision and Modern Technological Development

முனைவர் பார்வதி வெள்ளச்சாமி / Dr. Parvathi Vellachami¹

Abstract

Futuristic thinking involves the speculative exercise of visionary, rational, creative, and dynamic mental processes to plan and shape society's response to evolving global challenges. This approach enables individuals to adapt proactively to future realities through interdisciplinary collaboration and creative imagination, fostering innovative solutions to pressing global issues and enhancing resilience amidst uncertainty. In the con-

text of contemporary globalization, societies are increasingly required to think critically and creatively, solve complex problems, create new opportunities, and maintain mental endurance. This study examines how Bharathiar's visionary thinking in the 20th century, as reflected in his poetry, serves as a foundational framework and guiding force for technological development in the 21st century. Bharathiar's emphasis on the importance of information and communication technology, vocational education, and practical skills for the younger generation underscores a progressive vision aligned with global advancements. By comparing Bharathiar's futuristic perspectives with current technological trends, this research aims to demonstrate the relevance and impact of his ideas on modern technological and educational progress. This comparative analysis highlights the continuity and evolution of Bharathiar's foresight in shaping contemporary advancements and inspiring future generations.

Date of submission: 2024-05-19
Date of acceptance: 2024-06-10
Date of Publication: 2024-07-30
Corresponding author's Name:
Parvathi Vellachami
Email: vathi721@gmail.com

Keywords: Futuristic Thinking, Bharathiar's Vision, Technological Development, Information and Communication Technology, Innovative Solutions

முன்னுரை

அதிவேகமாக வளர்ந்துவரும் தொழில்நுட்பம் உலக மக்களின் அறிவு வளர்ச்சியையும் வாழ்க்கையும் மாற்றி அமைத்து வருகின்றது. கால மாற்றத்திற்கேற்ப மக்கள் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் ஆதிக்கத்தில் தங்களை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டு பல சவால்களை தினசரி

எதிர்நோக்குகின்றனர் (Edria Nita Mustaffa & Muhammad Faizal A. Ghani, 2020). தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி பெரும்பாலும் சிக்கல்களைக் கண்டறிந்து புதுமையான தீர்வுகளைத் தேடுவதில் தொடங்குகிறது. எதிர்கால சிந்தனை என்பது தற்போதைய வரம்புகளுக்கு அப்பாற்பட்ட சாத்தியக்கூறுகளைக் கற்பனை செய்வதை

¹The author is a lecturer at Institute Pendidikan Guru Malaysia, Kampus Ipoh, Hulu Kinta, Perak. vathi721@gmail.com

உள்ளடக்கியது. இஃது எதிர்கால தேவைகளை பூர்த்தி செய்யவும் புதிய தொழில்நுட்பங்களை உருவாக்கவும் ஊக்குவிக்கிறது. பாரதியின் தொழில்நுட்ப அறிவு 20 ஆம் நூற்றாண்டிலே தொடங்கிவிட்டது. அவரின் கவிதையில் வெளிப்படும் தொலைநோக்குப் பார்வை இன்றைய மக்களின் நவீன தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்கு எவ்வாறு வித்திடுகின்றது என்பதை ஒப்பீடு செய்யும் வண்ணம் இந்த ஆய்வு முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

பாரதியின் தொலைநோக்குப் பார்வை தொடர்பான ஆய்வுகள் பல்வேறு கோணங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. பாரதியின் அறிவியல் பார்வை, தொலைநோக்குப் பார்வை, பொருளியலில் தொலைநோக்குப் பார்வை, பாரதியாரின் படைப்புகளில் எதிர்கால சிந்தனை போன்ற பல ஆய்வுகள் இந்த ஆய்வுக்குப் பேருதவியாக அமைந்தன. அவ்வகையில், தியாகராஜனின் 'இன்றையச் சூழலில் பாரதியின் சிந்தனைகள் ஏற்புடையவை' (2009) எனும் ஆய்வுக் கட்டுரை இவ்வாய்வை மேற்கொள்வதற்குப் பயனாக அமைந்தது. பாரதியின் அறிவியல் சிந்தனை, தொலைத் தொடர்புச் சிந்தனை, வானியல் சிந்தனை, தொழில் சிந்தனை ஆகிய அனைத்தும் அவரது தொலைநோக்குப் பார்வையைச் சித்தரிக்கின்றது. இவையனைத்தும் பயன்மிக்கக் கருத்துகளை வழங்கி இக்கட்டுரைக்குப் பேருதவி புரிந்தன.

உள்நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்கள் வெளியிட்ட பிறமொழிக் கட்டுரைகள் பெரும்பாலும் மாணவர்களை மையமாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வகையில் Edria Nita Mustaffa & Muhammad Faizal A. Chani (2020) மேற்கொண்ட ஆய்வில் சிலாங்கூரில் உள்ள SMKA மற்றும் SMA இடைநிலைப் பள்ளி மாணவர் தலைவர்களிடையே எதிர்கால சிந்தனை திறன் எந்தளவு உள்ளது என்பது ஆராயப்பட்டுள்ளது. அதுபோன்று, மலேசிய ஆசிரியர்க் கல்விக் கழகமும் தொலைநோக்குப் பார்வைகளைத் தொடர்புப்படுத்தி கட்டுரைகள் படைத்துள்ளன. தொழில்துறையின் வளர்ச்சி 4.0 புரட்சிக்கு ஏற்ப உலகம் இலக்கவியலில் அதீத

வளர்ச்சிக் கண்டு வருவதும் அதற்கேற்ப ஆசிரியர்கள் பல்வேறு புதிய திறன்களில் தேர்ச்சி பெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடனும் இக்கட்டுரைப் படைக்கப்பட்டுள்ளது.

மலேசிய எதிர்கால ஆசிரியர் மாதிரி (GFM) எனும் மாதிரியை உருவாக்குவதற்கு மிகவும் பொருத்தமான கூறுகளை அடையாளம் காண இந்த ஆய்வு Fuzzy Delphi நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துகிறது. இதன்மூலம் எதிர்கால சிந்தனை கொண்ட ஆசிரியர்கள் உருவாக்குவதற்கும் 21 ஆம் நூற்றாண்டு கற்றல் கற்பித்தலை எதிர்கால நோக்குடன் போதிக்கும் ஆற்றல் கொண்ட பயிற்சி ஆசிரியர்களை உருவாக்கவும் இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர் பட்டத்திற்காக ஆய்வாளர் மேற்கொண்ட 'பாரதியார் படைப்புகளில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கோட்பாடுகள் ஒரு பார்வை' எனும் கட்டுரை மேலும் தரவுகளைத் திரட்டுவதற்கு வழிவகுத்தன. இக்கட்டுரையில் எடுத்துரைக்கப்படும் ஆக்கச் சிந்தனை பாரதியார் கவிதைகளில் வெளிப்படும் எதிர்காலவியல் மட்டுமின்றி தொழில் நுட்பம் தொடர்பான கருத்துகளை முன்வைக்கின்றன. இக்கட்டுரையும் ஆய்வாளர் மீட்டுணர்வதற்கும் தரவுகளைப் பகுப்பாயவும் பேருதவியாக அமைந்தன (Parvathi, 2015, p. 14-24).

மேலும், 'பாரதியாரின் பொருளியல் சிந்தனைகள்' மணிமேகலை (2007), 'பாரதியின் பொருளாதாரக் கொள்கைகள்' கீதாராணி (2007), போன்ற ஆய்வுக் கட்டுரைகள் பொருளியல் மூலம் பாரதியின் தொலைநோக்குப் பார்வையைச் சித்தரிக்கின்றன. தொழில் கல்வி, கைத்தொழில் தொழில்நுட்ப அறிவைப் போற்றுவதன் அவசியம் குறித்தும் இந்த ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன. அத்துடன், அறிவியல் தொடர்பான தகவல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. இவையாவும் ஆய்வுக்கு உதவும் வண்ணம் அமைந்துள்ளது. இருப்பினும், ஆய்வாளர்கள் இலக்கவியல் தொடர்பான பொருளியல் சிந்தனைகளை வலியுறுத்தவில்லை. தொழில்நுட்பத்தை மட்டுமே குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

பாரதியின் எதிர்காலச் சிந்தனை தொடர்பான கட்டுரைகள் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கத்தில்

இடம் பெற்றுள்ளன. இக்கட்டுரையில் போக்குவரத்து வசதி ஏற்படுத்தி வணிகத்தை உணர்த்தும் எண்ணத்தை பாரதியார் வெளிப்படுத்தியதிலிருந்து அவருடைய தொலைநோக்குப் பார்வை வெளிப்படுகிறது (வனத்தையன், 2012). மேலும், நதிகளை இணைக்கும் திட்டம் மூலம் வங்காளத்தில் வீணே கடலில் கலக்கும் நீரைத் தெற்கே திருப்பிவிட்டு மையத்து நாடுகளிலும், தென்பகுதியிலும் வேளாண்மைத் தொழிலைச் செம்மையாகச் செய்ய பாரதி மிகச் சிறந்த அறிவியல் வல்லுநராக வழிகாட்டுவதை இக்கட்டுரை விளக்குகின்றது.

தொலைத்தொடர்பு ஊடகங்களின் பங்கும் வளர்ச்சியும்

எதிர்கால சிந்தனையும் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவை. புதுமை, புத்தாக்கம், கற்பனை ஆகிய சுழற்சியில் ஒவ்வொன்றும் மற்றொன்றைப் பாதிக்கின்றன. மகாகவி பாரதியின் எதிர்கால சிந்தனை அல்லது தொலைநோக்குப் பார்வை தொழில்நுட்பத்தைச் சார்ந்தே அதிகமாக இருந்தது. மேற்கத்திய நாடுகளில் ஏற்பட்ட தொழில் புரட்சி பெரும்பாலான நாடுகள் தங்களுக்குள் தகவல்களைப் பரப்புவதற்கு ஊக்கப்படுத்தியது. அதன் விளைவாக தந்தி மற்றும் தொலைபேசி போன்ற தொலைத்தொடர்பு சாதனங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன (வேலுப்பிள்ளை, 1969). ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவில் கண்டுபிடித்த தொலைத்தொடர்பு சாதனங்களை அறிமுகப்படுத்தத் தொடங்கினர். இரண்டாம் தொழில் புரட்சியின் தாக்கத்தை அறிந்த பாரதி இளைஞர்களிடையே தொழில் கல்வியின் அவசியத்தை பரப்பச் செய்தார். இஃது அவருடைய கவிதைகளில் காணலாம்.

'காசிநகரப் புலவர் பேசுமுறை தான்

காஞ்சியில் கேட்பதற்கொர் கருவிசெய்வோம்'

(பாரத தேசம் - 7:1)

என்ற வரிகளால் பாரதியார் தாம் பெற்ற தொலைநோக்குச் சிந்தனையின் வழி இளைஞர்கள் தொழில் திறமையை மேம்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று தம் கவிதைகளில்

வலியுறுத்தியுள்ளார்.

தற்கால சூழலில் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் வானொலி, தொலைபேசி, தொலைக்காட்சி, தரவுத் தொடர்பு, கணினி வலையமைப்பு போன்ற தகவல் தொடர்பாடல் வளர்ச்சியால் பல்வேறு நன்மைகள் காணப்படுகின்றன. தகவல் தொடர்பாடல் கல்வித் துறையில் மட்டுமின்றி அனைத்து துறைகளிலும் அளப்பரிய பங்கினை வகுக்கின்றது. உலகில் நடக்கும் அனைத்து விடயங்களும் உடனுக்குடன் தகவல்களை வழங்குவதுடன் மாணவர்களின் நுண்ணறிவை வளர்ச்சி அடையச் செய்கிறது. அத்துடன், நேரடி தொடர்பு கொள்வதற்கும் இணையவழி வகுப்புகளை நடத்துவதற்கும் இன்றைய தொழில் நுட்பம் பேருதவியாக அமைகிறது. இத்தகு நவீன வளர்ச்சியைப் பாரதி 20 ஆம் நூற்றாண்டிலே விதைத்தது அவரது எதிர்கால சிந்தனையைப் பிரதிபலிக்கின்றது.

தொழில் திறன்

உலகமே அதிசயப்படும் அளவு தொழில் திறனை வளர்த்துக் கொள்ளும்படி இளைய தலைமுறையினருக்குப் பாரதியார் அறிவுறுத்தினார். இளைஞர்களின் பழைய மனோபாவங்களைக் காலத்திற்கேற்ப மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். உற்பத்தித் தொழில், ஆராய்ச்சி, மேம்பாடு, நவீன கல்வி, போன்ற பல்வேறு துறைகளில் ஏற்படும் விரைவான முன்னேற்றத்தை இளைஞர்களால் புறக்கணிக்க முடியாது. பல்வேறு துறைகளில் உள்ள அறிவை நாட்டு இளைஞர்கள் தேடிப் படிக்க வேண்டும் என்றார் மேற்கத்திய அறிஞர் (Allport, 1961). உயர்நிலைச் சிந்தனை அறிவு இல்லாவிட்டால் எதிர்காலத்தில் நாட்டை வெற்றிப் பாதைக்கு இட்டுச் செல்லவே முடியாது என்பதை இளைஞர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். பாரதியார் தம் கவிதையில் பரிந்துரைத்த தொழில் முன்னேற்றம் இன்றும் அனைவராலும் வெகுவாக ஆதரிக்கப்படுகின்றது.

'இரும்பைக் காய்ச்சி உருக்கிடுவீரே

யந்தி ரங்கள்வகுத்திடு வீரே!'

(தொழில் - 1:1-2)

மேற்கண்ட வரிகளை ஆதரிக்கும் வகையில்

இன்றைய நூற்றாண்டில் தொழில் புரட்சி 4.0 சவால்களை எதிர்கொள்ளும் உன்னத கல்வித் திட்டம் தொழில்நுட்ப மற்றும் தொழில் கல்வி (TVET) மலேசியாவில் பீடுநடை போடுகிறது. இக்கல்வித் திட்டம் 2030ஆம் ஆண்டுக்குள் ஆக்கத்திறன், ஆற்றல்மிக்க ஆள்பலத்தைக் கொண்ட மலேசியர்களை உருவாக்க வேண்டும் எனும் தொலைநோக்கு இலக்கைக் கொண்டுள்ளது (Ivan Hanafi, 2014). மலேசிய இந்திய இளைஞர்கள் பலர் இத்தொழில் கல்வி பயிற்சித் திட்டத்தை ஈடுபாடு காட்டுவது அவர்களின் தொலைநோக்குப் பார்வையின் விழிப்புணர்வை வெளியுணர்த்துகின்றது. பாரதியின் எதிர்கால சிந்தனையை நிறைவேற்றும் வண்ணம் தொழில் திறன்கள் மேம்பாடு கண்டு வருகின்றன.

தொழில் புரட்சியும் செயற்கை நுண்ணறிவும்

பாரதியார் காலக்கட்டத்தில் வெளிநாடுகளில் எழுந்த முதல் தொழில் புரட்சி அவரது தொலைநோக்கு சிந்தனையின் வெளிப்படுத்தியது. செயற்கை நுண்ணறிவு தொழில்நுட்பம் மனிதர்களின் நவீன வாழ்க்கையில் பல்வேறு தாக்கங்களையும் மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்துவதாக அமந்துள்ளது (Markey-Towler, & Johnson, 2020). இன்றைய 4.0 தொழில் புரட்சியின் மறுமலர்ச்சியாக தத்தம் நாடுகளில் செயற்கை நுண்ணறிவைக் கொண்டு (Artificial Intelligence) இயந்திர மனிதனை உருவாக்கியது மாபெரும் தொழிநுட்ப வளர்ச்சியைப் பிரதிபலிக்கின்றது. ஏனெனில், தொழில் புரட்சி 4.0, உற்பத்தியைத் தானியக்கத் தன்மை கொண்டதாக மாற்றுவதுதான் இதன் நோக்கம் ஆகும். செயற்கை அறிவுத்திறன் (Artificial Intelligence), இணையத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட தளங்கள் (Internet of things (IoT) platforms), மீப்பெரு மின் தரவுகள் (Big Data) ஆகியவை தான் நான்காம் தொழில் புரட்சியின் அடிப்படை ஆகும் (Schwab & Davis, 2018).

மேலும், தற்போது அரசாங்கம் கல்வித் துறையில் செயற்கை நுண்ணறிவை அமலாக்கம் செய்யத் தொடங்கியுள்ளது. தொழில்நுட்பம் செயற்கை நுண்ணறிவின் மூலம் மாபெறும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தவல்லது. தேவையான

தவல்களைப் பெறுவதற்கும் பாடல்களைத் தகுந்த இசைகளுடன் இயற்றுவதற்கும் ஆசிரியர்கள் கேள்விகளை உருவாக்குவதற்கும் பலவிதமான நடவடிக்கைகளை கல்வித்துறையில் மேற்கொள்வதற்கும் செயற்கை நுண்ணறிவு தொழில்நுட்பம் தூண்டுகோளாக விளங்குகிறது. இத்தகைய வளர்ச்சிக்குத் தொலைநோக்குச் சிந்தனை இருந்தால் மட்டுமே வளர்ச்சி கண்ட நாடாக உருவாக்க முடியும். பாரதி தம் கவிதைகளில் இத்தகைய முயற்சிக்கு ஆலோசனைகள் வழங்கியதை யாரும் மறுக்க இயலாது.

அறிவியல் வளர்ச்சியும் பங்கும்

சூரியக் குடும்பத்தையும் பால்வீதியையும் ஆராய்வதே வானியல் அறிவு. இந்தியர்கள் வானிலை அறிவுமிக்கவர்கள் என்பதை சங்க இலக்கியங்களும் வேதங்களும் எடுத்துரைக்கின்றன. அதே போல பாரதியும் வானவியல் அறிவு பெற்றவராகத் திகழ்ந்தார் என்பதனை அவர் கவிதைகள் மூலம் அறியலாம் (சீனிவாசன், 2012).

‘ஞாயிறே நின் முகத்தைப் பார்த்த பொருளெல்லாம்

ஒளி பெறுகின்றன’

(வசன கவிதை, ஞாயிறு - 10)

‘உடலைக் கட்டு உயிரக் கட்டலாம்’

(வசன கவிதை, சக்தி - 5)

மேற்கண்ட பாடல் வரிகள் அறிவியல் கண்டுபிடிப்பையொட்டிய பாரதி ஞாயிறையும் சக்தியையும் தெய்வமாகக் கருதிப் பாடியதைக் குறிக்கின்றது. புலவன் வானியல் சிந்தனைகளைக் கொண்டு கவிதை தொடுப்பது அவனது எதிர்கால சிந்தனையை நன்கு வெளிப்படுத்துகிறது. பாரதி இளைஞர்களை அறிவியல் தொடர்பான கல்வியை மேற்கொள்ளுமாறு தமது கவிதைவழி நன்கு வலியுறுத்துகின்றார். இந்திய இளைஞர்கள் விஞ்ஞானிகளாக உருவாகும் ஆற்றல் உடையவர்களாக 20 ஆம் நூற்றாண்டிலே கணவு கண்டார். அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளாலும் நவீன தொழிநுட்ப அடிப்படையிலும் மக்கள் நோய்களைத் தீர்க்கும் மருந்துகள்

கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அதுமட்டுமின்றி, இந்தியர்கள் விண்வெளி ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டு பல்வேறு கண்டுபிடிப்புகளை அறிமுகப்படுத்தி மக்களின் தினசரி வாழ்க்கையில் நடக்கும் சிக்கலுக்குத் தீர்வு காண முடிகின்றது. இத்தகு முயற்சிகள் எதிர்காலத்தில் இளைஞர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கலுக்கு ஆக்கப்பூர்வமான முறையில் முடிவெடுப்பதற்குத் தயார்படுத்துகின்றது.

இலக்கமுறைசார் பொருளாதாரம்

பாரதியாரின் பொருளியல் சிந்தனைகள் அக்காலக் கட்டத்திற்கு ஏற்ப அமைந்திருந்தது. நாடு அடிமைப்பட்டிருந்ததால் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியில் பின் தங்கி இருந்தது. இருப்பினும், பாரதியார் பொருளியல் ஞானத்தை 'பொருளில் லார்க்கு இவ்வுலகமில்லை' என்று சுயசரிதையில் பாடியுள்ளார்.

'இரும்பைக் காய்ச்சி உருக்கிடுவீரே
யந்திரங்கள் வகுத்திடுவீரே'

(தொழில்)

'வெட்டுக் கனிகள் செய்து தங்கம் முதலாம்
வேறுபல பொருளும் குடைந்தெடுப்போம்'
(பாரத தேசம்)

பாரதியாரின் மேற்கண்ட வரிகள் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வித்திடுகின்றது. தற்கால இலக்கமுறைசார்ந்த பொருளாதாரத் துறையில் உலகமே வளர்ச்சிக் கண்டு வருகின்றது. மனித வள மேம்பாட்டை உருவாக்குவதற்கு ஒவ்வொரு நாட்டின் அரசும் பெருஞ்செலவு செய்கின்றது (மணிமேகலை, 2007). இணையவழி பொருளாதாரம் முதல் கொண்டு பல்வேறு வணிகங்கள் இலக்கமுறை சார்ந்தே மேற்கொள்ளப்படுகிறது. வீட்டில் அமர்ந்தவாறு பலர் பொருளாதாரத்தை ஈட்டுவது தற்கால மக்களின் எதிர்க்கால சிந்தனையைப் பிரதிபலிக்கின்றது. 'கைத்தொழில் ஒன்றைக்

கற்றுக் கொள்' என்று பகர்ந்தார் மகாகவி பாரதியார். அதன் விளைவாக 21 ஆம் நூற்றாண்டு மக்கள் தங்களின் திறமைகளைத் தொழில்நுட்பவாயிலாக வெளிப்படுத்துவது பாரட்டத்திற்குரியது.

அறிவியில் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி புதுமை கண்டுபிடிப்பு, புதிய தொடக்கங்கள், புதிய வேலை வாய்ப்பு போன்றவற்றில் அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகின்றது. இக்காலக்கட்டத்தில் உற்பத்தி முறைகளில் புதிய உத்திகளையும், புதிய தொழில்நுட்பங்களையும் புகுத்தப்பட்டு உற்பத்திக்கான நவீனத் தொழில்நுட்பங்களைக் கண்டறிவது உற்பத்தியாளர்களின் கட்டாயத் தேவை ஆகிவிடுகிறது. இணைய தலைமுறையினருக்குத் தகுந்த தொழில் கல்வி பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டு திறன்மிகு மக்களாகவும் நாட்டின் மேன்மைக்கு வித்திடுபவர்களாகவும் தற்கால அரசாங்கம் உருவாக்குவதில் முனைப்பைக் காட்டுகின்றன. இதுவே பாரதியின் அன்றைய கனவாகவும் அமைந்திருந்தது. இளைஞர்கள் தொலைநோக்குப் பார்வையைக் கொண்டிருப்பின் பொருளாதாரத் துறையிலும் பிற துறைகளிலும் சிறந்து விளங்க முடியும் என்பது திண்ணம்.

முடிவுரை

மகாகவி பாரதியின் தொலைநோக்கு சிந்தனைகள் தற்கால நவீன தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்கும் உந்துதலாக விளங்குகின்றது. புதுமைகளைத் தழுவி, எதிர்காலத் தேவைகளை எதிர்நோக்கி, நெறிமுறைகளைக் கருத்தில் கொள்வதன் மூலம், தொழில்நுட்ப ரீதியாக மேம்பட்ட சமுதாயமாகவும் சமூகப் பொறுப்புள்ள மாந்தராகவும் விளங்க முடியும். ஆக்கப்பூர்வமாகவும், திறமையாகச் சிந்திக்கக் கூடியவர்களாகவும் புதிய வாய்ப்புகளை உருவாக்கக் கூடியவர்களாகவும் தொழில்துறை புரட்சியின் சவால்களை எதிர்கொள்ளும் ஆற்றலுடைய எதிர்கால சந்ததியினரை உருவாக்க முடியும். பாரதியின் கனவும் இதுவே ஆகும்.

References

- Allport, G. W. (1961). *Pattern and growth in personality*. Holt, Rinehart and Winston.
- Cīṇivācaṇ, Pā. (2012). Pāratiyum Ariviyal Pārvaivum. In S. K. Tēvi, P. Civarāji & S. Catācivam (Eds.), *Pārati Paṇmukap Pārvai* (Paṇṇāṭṭuk Karuttaraṅkam) (Vol. 1, pp. 29-32). Cem'mūtai Patippakam. [சீனிவாசன், பா. (2012). பாரதியும் அறிவியல் பார்வையும். In S. K. தேவி, P. சிவராஜி & S. சதாசிவம் (Eds.), பாரதி பன்முகப் பார்வை (பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்) (Vol. 1, pp. 29-32). செம்மூதை பதிப்பகம்.]
- Edria Nita Muṣṭaffa & Muhammad Faizal A. Ghani. (2020). Pemikiran futuristik dalam kalangan pemimpin murid SMKA dan SMA di Selangor. *Jurnal Kepimpinan Pendidikan*, 7(3), 1-16. Retrieved From <https://ejournal.um.edu.my/index.php/JUPIDI/article/view/25061/11920>
- Ivan Hanafi. (2014). *Pendidikan teknik dan vokasional: menggali pengalaman sukses insitansi bi-national di negeri jiran, dari konsep hingga implementasi*. Penerbit Deepublish.
- Kīṭārāṇi. (2007). Pāratiyiṇ Poruḷātārak Koḷkaikaḷ. In Mu. Cāyapu Maraikkāyar (Ed.), *Paṇmukap Pārvaivil Pāratiyār* (pp. 89-96). Kaṅkai Puttaka Nilaiyam. [கீதாராணி. (2007). பாரதியின் பொருளாதாரக் கொள்கைகள். In மு. சாயபு மரைக்காயர் (Ed.), பன்முகப் பார்வையில் பாரதியார் (pp. 89-96). கங்கை புத்தக நிலையம்.]
- Maṇimēkalai, Irā. (2007). Pāratiyāriṇ Poruḷiyal Cintāṇaikaḷ. In Mu. Cāyapu Maraikkāyar (Ed.), *Pāratiyār Āyvukkōvai* (pp. 403–419). Kaṅkai Puttaka Nilaiyam. [மணிமேகலை, இரா. (2007). பாரதியாரின் பொருளியல் சிந்தனைகள். In மு. சாயபு மரைக்காயர் (Ed.), பாரதியார் ஆய்வுக்கோவை (pp. 403–419). கங்கை புத்தக நிலையம்.]
- Markey Towler, B. & Johnson, N. (2020). *Internet, artificial intelligence and blockchain. in economics of the fourth industrial revolution*. Routledge.
- Parvathi, V. (2015). Bharathiar pataippukaḷil oruṅkiṇaikkappaṭṭa cintāṇaikaḷ kōṭpāṭukaḷ oru pārvai. *Journal of Tamil Peraivu*, 4, 14-24. Retrieved From <https://ejournal.um.edu.my/index.php/JUPIDI/article/view/25061/11920>
- Rosli Yacob et al. (2023). Model guru futuristik Malaysia (GFM): pembinaan elemen menggunakan teknik Fuzzy Delphi. *Jurnal Kepimpinan Pendidikan*, 10(3), 1-12. Retrieved From <https://ejournal.um.edu.my/index.php/JUPIDI/article/view/46088>
- Schwab, K. & Davis, N. (2018). *Shaping the future of the fourth industrial revolution: a guide to building a better world*. Penguin Books Limited.
- Tiyākarājan, Mā. (2009). Inṇaiya Cūḷalil Pāratiyiṇ Cintāṇaikaḷ Ērpuṭaiyavai. In Cā. Caravaṇaṇ (Ed.), *Makākavi Pārati Pārvaikaḷ* (Vol. 2, pp. 514–520). Taṇalaṭcumi Patippakam. [தியாகராஜன், மா. (2009). இன்றைய சூழலில் பாரதியின் சிந்தனைகள் ஏற்புடையவை. In சா. சரவணன் (Ed.), மகாகவி பாரதி பார்வைகள் (Vol. 2, pp. 514–520). தனலட்சுமி பதிப்பகம்.]
- Vaṇattaiyaṇ, Ma. (2012). Pāratiyiṇ Tolainōkkup Pārvai. In S. K. Tēvi, P. Civarāji & S. Catācivam (Eds.), *Pārati Paṇmukap Pārvai* (Paṇṇāṭṭuk Karuttaraṅkam) (Vol. 1, pp. 321–325). Cem'mūtai Patippakam. [வனத்தையன், ம. (2012). பாரதியின் தொலைநோக்குப் பார்வை. In S. K. தேவி, P. சிவராஜி & S. சதாசிவம் (Eds.), பாரதி பன்முகப் பார்வை (பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்) (Vol. 1, pp. 321–325). செம்மூதை பதிப்பகம்.]
- Vēluppiḷḷai. (1969). *Tamiḷ Ilakkiyattil Kālamum Karuttum*. L. Ramakrishnan. [வேலுப்பிள்ளை. (1969). தமிழ் இலக்கியத்தில் காலமும் கருத்தும். L. Ramakrishnan.]

விறலி - கலைநிகழ்த்தலும் வரலாறும்

Virali – Performance and History

முனைவர் வே.கண்ணதாசன் / Dr. V. Kannadasan¹

Abstract

The ancient Tamil grammar text *Tolkāppiyam*, particularly through its *Porulāṭikāram* section, provides valuable insights into the societal structure, cultural practices, and artistic expressions of early Tamil civilization. This research focuses on the diverse artistic and cultural contributions of various groups identified within the text, with a specific emphasis on the Viraliyar. Unlike other artists categorized as Kuthar, Panar, and Porunar, the Viraliyar possessed unique roles and characteristics that warrant detailed examination. The Viraliyar are distinct in their artistic expressions, which include singing, dancing, or both, and played a significant role in both the external and internal domains of leadership. Externally, they were involved in the battlefield, aligning their talents with the leaders' military endeavors. Internally, their understanding of leaders' psychology enabled them to act as mediators and conflict resolvers, highlighting their integral role in maintaining social harmony and guiding leaders through personal and political challenges. This study explores how the Viraliyar transitioned from their traditional artistic roles to other societal functions in later periods, reflecting broader shifts in social and cultural dynamics. By examining the Viraliyar's contributions and their evolution, the research aims to provide a comprehensive understanding of the lifestyle and cultural activities of this historically significant art community. This analysis not only sheds light on the role of the Viraliyar within Tamil society but also contributes to the broader discourse on the development of cultural practices and artistic expressions in ancient Tamil Nadu.

Date of submission: 2023-12-02
Date of acceptance: 2024-01-20
Date of Publication: 2024-07-30
Corresponding author's Name:
Kannadasan Vedappan
Email: vlkannadasan@gmail.com

Keywords: Ethnic Community, Performative Art Tradition, Professional Artists, Exile, Viraliyar, *Tolkāppiyam*, *Porulāṭikāram*, Tamil Artistry, Cultural Dynamics, Aesthetics, Viraliyar's Diplomatic Role or Message, இனக்குழுச்சமூகம், நிகழ்த்துக்கலை மரபு, தொழில்முறைக் கலைஞர்கள், விறலியர், புலம்பெயர்தல், ஆடலும் பாடலும், விறலியாற்றுப்படை, அழகியல், விறலிவிடு தூது

முன்னுரை

எம்மொழியாயினும் அதன் இலக்கிய இலக்கணப் பனுவல்கள் வரலாற்றின் வகை மாதிரிகளாக, மானுட சிந்தனைப் போக்கின் பதிவுகளாக, காலத்தையும் காலத்தின் முரண்பாடுகளையும் கட்டமைத்துக் காட்டுகின்றன எனலாம். அவ்வகையில் பழந்தமிழினத்தின் வாழ்வியங்கியலையும்

புலமைமரபுப் போக்குகளையும் செய்யுளாக்கச் செயல்பாடுகளையும் அளந்தறிவதற்குரிய ஆவணங்களாக சங்க இலக்கியங்களை அடையாளம் காணவியலும். சங்கத் தொகுப்பினுள் இடம்பெற்றுள்ள பாடல்களை அவற்றின் வடிவ மற்றும் கருத்து நிலை அடிப்படையில் ஆழ்ந்த ஆய்வுக்குட்படுத்தும் பொழுது தொல்தமிழ்க் குடிகளின் வாய்மொழி

¹The author is an Assistant Professor in the Department of Tamil, SRMIST, Chennai, Tamilnadu, India. vlkannadasan@gmail.com

மரபுசார்ந்த எச்சங்களை இனம் காணமுடிகிறது. ஏடுகளில் எழுதப் பெறுவதற்கு முன்னரே பன்னெடுங்காலம் வாய்மொழிப் பாடல்களாக வழக்கிருந்தனவாகவோ அவற்றிலிருந்து வளர்ந்த ஒன்றாகவோ அடையாளப்படுத்த அவை இடம் அளிப்பதை மறுப்பதற்கில்லை. வாய்மொழிமரபுப் பின்னணியோடு அக்காலத்தில் நிலம்தொறும் நிலவிய கலைமரபு குறித்த புரிதலையும் அதில் தொழிற்பட்டிருந்த தொழில்முறைக் கலைஞர்களின் வாழ்வியலோடு இணக்கமான தொடர்பு கொண்டிருந்த வரலாற்றையும் இனம் காணமுடிகிறது. பத்துப்பாட்டு நூல்களுள் ஒன்றான பட்டினப்பாலை சுட்டுவதைப்போல் 'பாடலோர்ந்தும் நாடகம் நயந்தும்' இக்கலைஞர்கள் இயங்கிய வரலாற்றைக் கட்டமைக்க இயலும்.

நிகழ்த்துக்கலை மரபு

சங்க காலத்தில் அகவலன், அகவுநர், ஆடுநர், கண்ணுளர், இயவர், கலப்பையர், கிணைவர், கூத்தர், கோடியர், துடியன், பரிசிலர், பறையன் பாடுநர், பாணன் பாண்மகன், பொருநர், முழவன், வயிரியர், ஆடுமகள், கிணைமகள், பாடினி, பாண்மகள், விறலி, பாடுமகள் எனப் பல்வேறு வகையான கலைஞர்களும் கலைசார் குழுக்களும் இயங்கிய வரலாற்றைக் காண்கிறோம். பொதுநிலையில் மற்ற கலைஞர்களை உள்ளடக்கியவாறு கூத்தர், பாணர், பொருநர், விறலியர் என வரையறுத்து வழங்கப்பட்ட தொழில்முறைக் கலைஞர்களின் வாழ்வியல் ஓரிடத்து நில்லா நெடுமரபாக புலம்பெயர்வுப் போக்குடையனவாக இருந்ததை அறிகிறோம். இக்கலைஞர்கள் தமது புலமையை விலைப்படுத்திக் கொள்ளவும் அதன்வழி வறுமையைப் போக்கிகொள்ளவும் பழுத்த மரங்களைத் தேடி அலையும் பறவைகளைப்போல் அரசர்களையும் செல்வந்தர்களையும் வள்ளல்களையும் தேடிப் புலம்பெயர்ந்து அலைந்தனர் எனும் புரிதலையும் சங்கச் செய்யுளாக்கங்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. வேட்டையாடி உணவைச் சேகரித்தல், உற்பத்தி செய்தல் எனத் தொடர்ந்த சமூகவரலாற்றில் விளைந்தவற்றைப் பாதுகாக்கும்

முயற்சியும் விளைந்தவற்றுக்கு உரிமை கொண்டாடும் போக்கும் மேலோங்கிய நிலையில் இனக்குழுச் சமூகம் மெல்ல மெல்ல தன் சுயத்தை இழந்து அழிந்து நிலவுடைமைச் சமூகமும் அரசவுருவாக்கமும் தோற்றம் கொண்ட வரலாற்றுடன் மேற்கண்ட கலைஞர் வாழ்வியலைப் பொருத்திப்பார்க்க வேண்டும். நிலவுடைமைச் சமூக அமைப்பில் பொருட்கள் ஒரே இடத்தில் ஒன்று சேர்ந்து ஒளிந்து கொண்ட நிலையில் உழைப்பு மற்றும் உற்பத்தி சாராக் கலைஞர்கள் உணவைத் தேடி அலைய வேண்டிய கட்டாய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். உணவைக் குறித்த சிக்கலை எதிர்கொண்ட கலைஞர்கள் செல்வந்தர்களையும் இனக்குழுத் தலைவர்களையும் நாடிச் சென்று உணவைப் பெறமுயன்றனர். அவ்வாறான சூழலில் அவர்களை எளிதில் நெருங்கிப் பரிசில் பெறுவதற்கு அந்த மண்/நில மரபு சார்ந்த கலை வடிவங்களையும் வாய்மொழிப்பாடல்களையும் கைக்கொண்டனர் எனக் கருத இடமுண்டு. தொழில்முறைக் கலைஞர்கள் தங்களுக்குள் ஒருவரை ஒருவர் ஆற்றுப்படுத்தி வழிகாட்டிப் பொருளாதாரச் சிக்கலைத் தீர்த்துக் கொள்ளும் வகையில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள ஆற்றுப்படை மரபின் பின்னணியில் இத்தகைய தொல்லியல் கலை வடிவங்களையும் பகிர்ந்து பறிமாறிக் கொண்டிருக்க வாய்ப்புண்டு.

பண்டைய பாடல் உருவாக்கம் மற்றும் செய்யுளாக்கச் செயல்பாடுகளில் அரசச் சூழலும் அதிகார வர்க்கச் செயல்பாடுகளும் பின்புலமாய் இலங்கிய வரலாற்றைக் காண்கிறோம். புறத்திணைத் துறைகளாக அமைந்த கொடிச்சிறப்பு கருதிய கொடிநிலை, வெற்றித்திறம் விதந்து போற்றப்படும் கந்தழி, வள்ளல் தன்மையைக் காட்டும் வள்ளி (தொல். புறம். 33) பள்ளி எழுச்சிப்பாடலான துயிலெடைநிலை, தாலாட்டுப்படலாக அமைந்த கண்படைநிலை (தொல். புறம். 35), வென்றிச் சிறப்பினைப் போற்றித் தேருக்கு முன்னரும் பின்னரும் ஆடிப்பாடும் தேர்க்குரவைகள் (தொல். புறம். 21), வாள்கூத்து என வழங்கப்பெறும் அமலைக்கூத்து (தொல். புறம். 35) ஆகிய அனைத்துமே ஆளும் அரச முறை அதிகாரவர்க்கத்தின் அடையாளங்களைப்

போற்றிப்புகழ்ந்து பாடும் வகையிலேயே கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன. தொல்காப்பியர் இத்தகைய புகழ்ச்சிப்பாடல் வடிவங்களை இலக்கணமயப்படுத்தியதன் வழி ஆட்சி மற்றும் அதிகார வர்க்கங்களையொட்டி இவை பெருவழக்காய் இருந்து வந்த தன்மையினையும் அக்கால நடைமுறையில் இத்தகைய செய்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்த தொழில்முறைக் கலைஞர்களின் சமூகச் செயல்பாட்டையும் வரையறை செய்யமுடியும்.

விறலியாற்றுப்படை

ஆற்றுப்படை இலக்கிய ஆக்கம், அதில் தொழிற்படும் கலைஞர்கள் குறித்த கருத்தியலைத் தொல்காப்பியர்,

‘கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்

ஆற்றிடைக் காட்சி உறழ்த் தோன்றிப்

பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க்கு அறிவுறீஇச்
சென்று பயன்எதிரச் சொன்ன பக்கமும்’

(தொல். புறம். 88: 3-6)

என முன்வைக்கிறார். இக்கருத்தியலில் இரண்டு சிக்கல்களை அறிஞர்கள் இனம் காண்கின்றனர். இன்று பாட்டும் தொகையுமாக நமக்குக் கிடைக்கும் நூல்கள் தொல்காப்பியரின் இலக்கியம் கண்டு இலக்கணம் இயம்பும் மரபிற்கு உட்பட்டிருப்பின் அவருக்குக் கிடைத்த விறலியாற்றுப்படை எங்கே என்பதும் பொருள் வேண்டலுக்கு மாற்றாக அருள் வேண்டலை முன்னிறுத்தும் திருமுருகாற்றுப்படை அவருக்குக் கிடைத்திருப்பின் அது குறித்துப் புறநடையாகவேனும் சுட்டியிருப்பாரே என்பதும் விடைகாண இயலா வினாக்களாகவே அமைகின்றன.

உரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், ஆற்றுப்படை கூறுகளுக்கான எடுத்துக்காட்டுகளாக கூத்தராற்றுப்படை-மலைபடுகடாம்.1, பாணாற்றுப்படை-புறநானூறு.141, பொருநராற்றுப்படை-புறநானூறு.394, விறலியாற்றுப்படை-புறநானூறு.133 ஆகிய பாடல்களை இனம்காட்டி செவ்வியல் இலக்கியங்களில் ஆற்றுப்படை மரபு பயில்வு பெற்ற பாங்கினை விளக்குகிறார்.

மேலும் "கூத்தர் சாதி வரையறை இலராதலின் முன் கூறப்பட்டாள். பாணரும், பொருநரும் தத்தம் சாதியின் திரியாது வருதலின் சேர வைக்கப்பட்டனர். விறலிக்குச் சாதி வரையறை இன்மையின் அவள் பின் வைக்கப்பட்டாள். விறலிக்கு அன்னதொரு தொழில் வேறுபாடின்றித் தொழிலொன்றாதலின் விறலி என ஒருமையான் குறிக்கப்பட்டாள்" (தொல். பொருள்.91 நச்சினார்க்கினியர்) என்கிறார். இதில் விறலி குறித்து நச்சினார்க்கினியர் கூறும் கருத்துகள் மிகு முக்கியத்துவம் பெறுபவை எனலாம். ஆற்றுப்படை இலக்கணத்தில் தொல்காப்பியர் நிறுத்திய கலைஞர் வரிசை முறைமைக்கான காரணத்தையும் சமூகத்தில் யார் விறலியாகத் தொழிற்பட்டார் என்பதையும் நச்சினார்க்கினியர் வரையறை செய்கிறார் எனக் கருதலாம்.

இதனை ஆய்வுக்குட்படுத்தி அறிஞர் கைலாசபதி, இலக்கண நிலையில் விறலியாற்றுப்படைத் துறையைத் தொல்காப்பிய நெறியில் நின்று இலக்கணம் கூறுவதும், விறலியாற்றுப்படை இலக்கியமாகப் பயிலப்படாத நிலையில் அதற்கு இலக்கணம் கூறுவது 'இலக்கியம் கண்டு இலக்கணம் இயம்பல்' என்ற விதிக்கு முரணாக அமையும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு அவற்றை விடுத்தும் இலக்கணம் கூறியுள்ளனர் எனக் கருதுவதும் பொருத்தமாயிருக்கும். மேலும் கூத்தர், பொருநர், பாணர், விறலியர் என்ற வைப்பு முறையில் தொல்காப்பியத்தில் உள்ளது போல இறுதியாகவும் சிலவற்றில் முதலாவதாகவும் சிலவற்றில் விறலியருக்கு அடுத்த நிலையில் புலவர்கள் என்றும் மூன்று நிலைகளில் வைப்புமுறை அமைந்துள்ளன. ஓளவையார் அதியமானின் புகழ்பாடும் பாட்டொன்றில் அவர் தன்னை ஒரு விறலியாக இனம் காட்டிக் கொள்கிறார் (கைலாசபதி, 2006, பக்.155) என்று விளக்கமளிக்கிறார். தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் அகத்திணை மரபில் விறலியரை வாயிலாகவும் (தொல். பொரு.491) புறத்திணை மரபில் பாடாண் திணையின் துறைகளுள் ஒன்றாக விறலியாற்றுப்படையையும் அமைத்து விறலியர் குறித்த பதிவை இலக்கண நிலையில் இனம் காட்டுகிறது. பின்வந்த புறப்பொருள்

வெண்பாமாலை விறலியாற்றுப்படைத் துறையோடு (பு.வெ.மா.219) இருபால் பெருந்திணையில் மூன்று துறைகளாக (பு. வெ.மா. 337,338,340) விறலியர் குறித்த பதிவுகளை எடுத்துக்காட்டுகிறது. திறல்வேந்தன் புகழ்பாடும் விறலியை யாற்றுப்படுத்தன்று (பு.வெ.மா.219) என முந்தைய தொல்காப்பியப் மரபில் உடன்பட்டு விறலியாற்றுப்படையைக் காட்சிப்படுத்தும் அதேவேளையில் அத்தொழில்முறைக் கலைஞர்கள் தலைமாந்தரின் பெருந்திணை வாழ்வில் பங்குபெறுவதை மூன்றுநிலைகளில் காட்சிப்படுத்துகிறது. தலைவன் தனக்குரிய தலைவியல்லாத பிறரை முயங்கி இன்பம் பெறுவதைத் தோழி பாணனுக்கும் விறலிக்கும் கூறுதல், தலைவனது வயது மூப்புத்தன்மை தனக்குக் களிப்பைத் தருவதாக விறலி தோழிக்குக் கூறுதல், தலைவன் தனக்குரிய தலைவியை மறந்து சேரிப்பெண்ணுடன் துயின்றதை விறலி தலைவியிடம் கூறுதல் என இம்மூன்று நிலைகளைப் பெருந்திணைத் துறைப்பின்னணியோடு புறப்பொருள் வெண்பாமாலை காட்சிப்படுத்துகிறது. 'விறல்பட ஆட வல்லவள் விறலி' எனப் பாடாணிணை மரபில் அரசனது பெரும்புகழை தனது ஆடல் பாடல் கலைத்திறம் வழி வெளிப்படுத்திப் பரிசுபெறுபவளாகக் காட்டப்பட்ட நிலையுடன் தலைவன் தலைவியரின் உளவியல் மற்றும் உணர்வுநிலை சார்ந்து தொழிற்படும் வகையில் செயல்பட்டிருக்கும் பாங்கும் மிகுமுக்கியத்துவம் பெறுகிறது. தொல்காப்பியத்தின் நீட்சியாக விறலியாற்றுப்படையின் இலக்கணத்தை பின் தோன்றிய இலக்கண நூல்கள் விடுத்தும் (வெண்பாப் பாட்டியல், நவநீதப் பாட்டியல், சிதம்பரப் பாட்டியல், தொன்னூல்விளக்கம், செய்யுளிலக்கணம்) இணைத்தும் (பன்னிருப் பாட்டியல், பிரபந்த மரபியல், பிரபந்த தீபம், இலக்கண விளக்கம், முத்துவீரியம், பிரபந்த தீபிகை) இலக்கண வரையறைகளைப் பதிவுசெய்துள்ள போக்கினைக் காணமுடிகிறது.

விறலியாற்றுப்படைக் காட்சிகள்

விறலியர் ஆடல் கலையில் மட்டுமின்றி

பாடும் திறத்திலும் சிறந்து விளங்கியதை புறநானூறு (152,242), பதிற்றுப்பத்து (14,17,43) ஆகிய புறப்பாடல்களின் வாயிலாகவும் பத்துப்பாட்டின் மலைபடுகடாம் (532-544) வாயிலாகவும் அறியமுடிகிறது தொல்காப்பிய உரையில் நச்சினார்க்கினியர் விறலியாகத் தொழிற்பட்ட கலைஞர்கள் குறித்தும் அவர்தம் கலைத்திறச் செயல்பாடு குறித்தும் தெளிவான வரையறைகளை முன்வைத்துள்ளார். 'கூத்தராயினார் எண்வகைச் சுவையும் மனத்தின்கட்பட்ட குறிப்புக்களும் புறத்துப்போந்து புலப்பட ஆடுவார். அது விறலாகலின் அவ்விறல்பட ஆடுவானை விறலியென்றார்' (தொல். புறம். 88: நச்சினார்க்கினியர்) என்ற உரை விளக்கம் மேற்கண்ட கருத்தியலைத் தெளிவுபடுத்தும். இதனால் எண்வகைச் சுவையும் மனத்தின்கட்பட்ட குறிப்புகளும் புலப்பட ஆடும் வெண்பால் கலைஞரே விறலி எனப்பட்டனர் எனக் கொள்ளலாம். அவர்தம் சுற்றத்தாரோடு கூடித் தொழிற்பட்ட நிலைகருதி விறலியர் எனப் பொதுநிலையில் சுட்டப்பட்டதாவும் கொள்ள முடியும். பாட்டுத் திறம்மிக்க பாணர் குலப் பெண் பாடினி என்றும் ஆடல் வல்லாள் கூத்தி என்றும் ஆடலும் பாடலும் ஒருங்கே கைவரப்பெற்றவள் விறலி என்றும் அழைக்கப்பட்ட வரலாற்றை இதன்வழி கட்டமைக்கவியலும். எண்வகையான மெய்ப்பாடுகளையும் புலப்படுத்தும் விறல் (வீரம் திறமை) மிக்கவளே விறலி எனப்பட்டாள் என்றும் பின்னணி இசைக்கேற்ப அடிபெயர்த்துத் தோள் அசைத்துப் பாடிக்கொண்டே விறலி ஆடுவாள் என விறலி குறித்த வரையறை அறிஞர்களால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. விறலி குறித்த தம் ஆய்வுப்பார்வையைப் பக்தவச்சலப் பாரதி, 'விறலி ஆடுதல், பாடுதல், இணை கொட்டுதல், தாள மிடுதல், வேடமிட்டு ஆடுதல், மெய்ப்பாடு தோன்ற நடடித்தல், பாட்டியற்றிப் பாடுதல் ஆகியவற்றில் கை தேர்ந்தவர். கூத்தர், பொருநர் ஆகியோரின் வெண்பால் மக்களே விறலியர் எனப்பட்டனர்' (பக்தவச்சல பாரதி; 2014, பக்.72). என்றும்; கா.சிவத்தம்பி, 'பாணன் தனி நிகழ்த்துநன் அல்லன். பாடினி அக் குழுவின் உறுப்பினள்

(புறம். 11, 60, 319). அக்குழுவின் பெண் உறுப்பினளான இவள், பெரும்பாலும் விறலி என்று அழைக்கப்பட்டாள்' (சிவத்தம்பி, 2004, பக். 201) என்றும் முன்வத்துள்ளனர். கூத்தராற்றுப்படை எனப் போற்றப்படும் மலைபடுகடாத்துக்கு உரை வழங்கிய அறிஞர்கள் விறலியர் என்பது கூத்தர் என்ற சொல்லின் பெண்பால் என்றும் விறலியர் தொன்றுதொட்டு வரும் மரபுப்படி முதலில் கடவுளை வாழ்த்திப் பாடி ஆடுவர் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (மலைபடுகடாம்-536). இவை அனைத்தையும் ஒருவாறு தொகுத்து ஆயும்பொழுது ஒரு பாடினியோ கூத்தியோ விறலியாகக் கருதப்பட மாட்டாள் ஆனால் விறலியோ பாடல் மட்டும் பாட வேண்டிய இடங்களில் பாடினியாகவும் ஆடல் மட்டும் நிகழ்த்த வேண்டிய இடங்களில் கூத்தியாகவும் ஆடலும் பாடலும் நிகழ்த்தவேண்டிய இடங்களில் அவ்விரண்டிலும் தொழிற்பட்டாள் எனவும் உய்த்தறிய முடிகிறது. குறிப்பாக மற்ற கலைஞர் குழாத்துடன் எங்கும் எப்போதும் பயணிக்கும் தகைமையுற்றிருந்தவர்களாக விறலியர் இருந்ததையும் அறிய முடிகிறது.

சங்கச் செய்யுளாக்கங்களில் 'இன்குரல் விறலியர் நறுங்கார் அடுக்கத்துக் குறிஞ்சி பாடி' (மலைபடு. 358 - 359), 'ஒருதிறம் பாடல்நல் விறலியர் ஒல்குபு நுடங்க' -(பரிபாடல், 17 : 15) என விறலியைப் பாடல் வல்லவளாகக் காட்ட 'நன்னுதல் விறலியர் ஆடுக' (பதிற்.47) 'கலவ மஞ்சையிற் காண்வர இயலி' (புறம்.133) என ஆடல் வல்லவளாகப் காட்சிப்படுத்துவதை இந்தப்பின்னணியிலேயே சிந்திக்க வேண்டும். ஒரு வள்ளலிடத்து பரிசு பெற விரும்பிச்செல்லும் தொழில் முறை நிகழ்த்துக்கலைஞர்கள் விறலியருடன் சேர்ந்து செல்லும்போதே பரிசில் மிகுதியாகப் பெறும் வாய்ப்பு இருந்தது. 'நும் விறலியர் பின்வர ஆடினீர் பாடினீர் செலினே' (புறம்.109) என வரும் அவ்வையார் பாடல்வழி இக்குறிப்பை வரையறை செய்யமுடியும். கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய சேந்தன் திவாகர நிகண்டு பாடினி விறலி பாட்டி மதங்கி பாடல் மகடுஉ பாண்மகளாகும் (திவா.மக்கட். தொகுதி.5) எனக் காட்டுவதும் இவ்விடம் பொருத்தி ஆராயத்தக்கது.

புறநானூற்றில் 64,103,105,133 ஆகிய நான்கு பாடல்களும் பதிற்றுப்பத்தில் 40,49,57,60,78,87 ஆகிய ஆறு பாடல்களும் விறலியாற்றுப்படைத் துறை சார்ந்த பாடல்களாக இனம் காணப்பட்டுள்ளன. விறலியாற்றுப்படைத் துறையில் அமைந்த பாடல்களாகப் புறநானூற்றில் இடம்பெறும் பாடல்களுக்கும் பதிற்றுப்பத்தில் இடம்பெறும் பாடல்களுக்கும் நுண்ணிய வேறுபாடு ஒன்று உண்டு. புறநானூற்றில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல்களில் விறலியரின் சுற்றம் பற்றிய குறிப்புகள் எதுவும் இல்லை. ஆனால் பதிற்றுப்பத்தில் விறலியருடன் பாணன் உள்ளிட்ட கலைஞர்சுற்றம் உடன் சென்றதாகக் (பதிற்.ப.40,57,78) குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அதேபோல விறலியை ஆற்றுப்படுத்தும்தோபுதும் இருவேறு நிலைகளில் புலவர்கள் ஆற்றுப்படுத்தியுள்ள காட்சியைக் காண முடிகிறது. நெடும்பல்லியத்தனார் பாடல் (புறம்.64) விறலியிடம் 'நாம் சென்று வருவோமா' என்று தன்னையும் உட்படுத்திக்கொள்ளும் முறையில் அமைந்துள்ளது. இதுபோலவே பரணருடைய பாடலும் (பதிற்.ப.49) விறலியிடம் 'நாம் கண்டு வருவோம்' எனவும் சுற்றம் தழுவிய நிலையில் முடிவு பெறுகிறது. இன்னொரு நிலையாக புறநானூற்றில் இடம்பெறும் கபிலர், ஔவையார், முடமோசியார் ஆகியோருடைய பாடல்களில் 'நீ செல்வாயாக' என்று விறலி ஆற்றுப்படுத்தப்படுகிறாள். புறநானூற்று விறலியாற்றுப்படைப் பாடல்கள் (புறம்.103,105) விறலி தனித்துச் சென்று ஆடலும் பாடலும் நிகழ்த்திய செய்தியைக் காட்டுகின்றன.

விறலியரும் அழகியலும்

எட்டுத்தொகையில் விறலியாற்றுப்படைத் துறை சாராத புறப்பாடல்களில் தான் விறலியரின் அழகும் இளமையும் விதந்தோதப்பட்டுள்ளன (புறம்.133,140,316; பதிற்றுப்பத்து.49,51,54). சிறுபாணாற்றுப்படையில் விறலியரின் கூந்தல், சாயல், நுதல், கண், பார்வை, எயிறு, முலை, தொடை, ஓதி, அடி, சுணங்கு ஆகியவை பல்வேறு உவமைகளால் விளக்கப்பட்டுள்ளன. சிறுபாணாற்றுப்படையில் 13 ஆம் அடி முதல் 31 ஆம் அடி வரை பதினெட்டு அடிகளில் விறலியின் வருணனை அமைந்துள்ளது. விறலியர்

முல்லை சான்ற கற்பும் மெல்லியல்பும் மான்
நோக்கும் வாள் நுதலும் உடையவர்கள் என்பதை,

‘முல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியள்
மடமான் நோக்கின் வாள்நுதல் விறலியர்’
(சிறுபாணாற்றுப்படை:30-31)

என்னும் அடிகள் சுட்டுகின்றன. ஆனால் அவர்களைப் பொதுமகளிராகப் பரத்தையாகக் கண்ணும் போக்கு பின்னர் தொழிற்பட்டிருப்பதை வரலாற்றில் காண்கிறோம். அகத்திணை மரபில் வாயிலாக விறலியர் இருந்ததாகத் தொல்காப்பியம் கூறுகிறது (தொல்.கற்.52). குடும்பப்பெண்கள் விறலியரைக் காணும்போதெல்லாம் அழகாலும் கலைத்திறமையாலும் மயக்கித் தம் கொழுநரைக் கவர்ந்து சென்றுவிடுவார்களோ என அஞ்சும் நிலைக்குத் தாழ்ந்ததாக (நற்.170) நற்றிணை காட்டுகிறது. தலைவனின் ஊடல் தீர்க்கும் வாயில்களூள் ஒன்றாக விளங்கும் விறலி ஊடல் தீர்க்கும் நோக்கில் தன் தலைவனைக் கட்டுக்குள் வைத்து கொண்டு ஈர்த்து விடுவாளோ எனப்புலம்பும் தலைவியை (அகம். 106) அகநானூறு காட்டுகிறது. இதே நோக்கில் தலைவன் தலைவியரின் அகவாழ்வில் நுழையும் விறலியர் பரத்தையராக மாறினர் என்பதற்கான பதிவுகள் சங்க இலக்கியத்திலேயே உள்ளன என்று எட்டுத்தொகையில் அமைந்துள்ள புறப்பாடல்களைக் கொண்டு அறிஞர் கா. சிவத்தம்பி நிறுவுகிறார். குறிப்பாக வேந்தர் ஆட்சிமுறைக் காலங்களில், தலைவனுக்கும் தலைவிக்குமிடையே மற்றும் தலைவனுக்கும் பரத்தையருக்குமிடையே தொடர்பைப் பாதுகாக்கும் இழிதொழிலுக்கு ஆளாகினர். (கா. சிவத்தம்பி 2004: 116) எனவும் எடுத்துக்காட்டுகிறார். மேலும் ” புறநானூறு: 32 ஒரு முக்கியமான மரபினைப் பற்றிக் கூறுகிறது. அதில் அவளை அனுபவிப்பதற்கு அடையாளச் சின்னமாக ஒரு பூவை வாங்குகிறான். இது விறலி பரத்தையாக மாறும் கட்டத்தின் முதற்படியாகலாம். பதிற்றுப்பத்து: 44, இன்னொரு உதாரணம் தருகிறது. அதில் உனது உடலை நோயோ, சாவோ அணுகாது விறலியே அணைந்திருப்பாள் என்று கூறப்படும். மன்னர்கள் விறலியுடன் திளைத்திருந்தமை இதிலிருந்து தெரியவருகிறது” (கா.சிவத்தம்பி 2005: 227-228) என்றும்

எடுத்துரைக்கிறார். புற்றீசல் போல சிற்றிலக்கிய ஆக்கங்கள் பெருவழக்கு பெற்ற 16 ஆம் நூற்றாண்டில் விறலிவிடு தூது நூல்கள் தோற்றம் கொண்ட வரலாற்றை இந்தப் பின்னணியிலேயே பொருத்தி ஆராய வேண்டிய தேவை உண்டு.

தமிழில் தோன்றியுள்ள விறலி விடு தூது நூல்கள் அனைத்துமே ஒரே மையக் கருத்தியலைக் கொண்டனவாக விளங்குகின்றன. குறிப்பாக விறலியைப் பரத்தையராகவே காட்சிப்படுத்தித் தலைவனிடம் உள்ள செல்வங்கள் அனைத்தும் கவர்ந்து கொள்ளும் கொடிய மனம் படைத்தவளாகவே காட்டப்படுகிறாள். தன்னிடம் உள்ள பொன், பொருள்களை விறலியிடம் இழந்த பிறகே தலைவனுக்குத் தன் தலைவி உள்ளிட்ட குடும்பம் நினைவுக்கு வருவதாகவும் அதன்பிறகே தான் செய்த தவறுகளை உணர்ந்து தெளிந்து தலைவியிடம் சென்று சேர விரும்புவதாகவும் அதற்கு சந்து செய்து தூது செல்ல விறலியிடம் தலைவன் வேண்டுவதாகவும் காட்சிப்பதிவுகள் அமைகின்றன. தலைவனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கித் தலைவியிடம் விறலி தூது சென்று இருவரையும் இணைத்து வைப்பதாக விறலிவிடு தூது நூல்கள் காட்சிப்படுத்துகின்றன. பிணக்குக் கொண்ட மனையாளிடம் அவளைப் பிரிந்து சென்ற கணவனின் செய்தியையும் வருகையையும் சொல்லி, போனவனைப் பரிவோடு வரவேற்க அவளை இணக்கவல்ல இளங்குமரிக்கு விறலி என்று பெயர் என கூளப்பநாயக்கன் விறலிவிடு தூது விளக்கம் தருவது மேற்கண்ட கருத்தியலை மெய்ப்படுத்த வல்லது.

தமிழில் தெய்வசிலையார் விறலிவிடுதூது, கூளப்பநாயக்கன் விறலிவிடுதூது, சேதுபதி விறலிவிடுதூது, சங்கரமூர்த்தி ஐயரவர்கள் பேரில் விறலிவிடுதூது, சிதம்பரேசர் விறலிவிடுதூது, செண்டலங்காரர் விறலிவிடுதூது, மூவரையன் விறலிவிடுதூது, சிவகாமி சேதுபதியவர்கள் பேரில் விறலிவிடுதூது). அலைவாய் விறலி விடு தூது, ஆறை அழகப்ப முதலியார் விறலி விடு தூது, கூளப்ப நாயக்கன் விறலி விடு தூது, சங்கர மூர்த்தி பேரில் விறலி விடு தூது, சிதம்பரேசர் விறலி விடு தூது,

சின்னணைஞ்சுத்துரை விறலி விடு தூது, சிவசாமி சேதுபதி விறலி விடு தூது, தெய்வச் சிலையார் விறலி விடு தூது, நாதையன் விறலி விடு தூது, பழனி யாண்டவர் விறலி விடு தூது, பழனியாண்டவர் விறலி விடு தூது, பாபநாசம் விறலி விடு தூது, விறலி விடு தூது, வீரைத் திருவேங்கடவன் விறலி விடு தூது, வையாபுரிப் பிள்ளை விறலி விடு தூது., கலைஞர் கருணாநிதி விறலி விடு தூது. எனப் பல்வேறு விறலிவிடு தூது நூல்கள் தோற்றம் பெற்றுள்ளன. தமிழகத்தில் சோழர் ஆட்சியைத் தொடர்ந்து உருவான விசயநகர, மராத்தியர் ஆட்சிக் காலம் பல்வேறு சமூக மாற்றங்களுக்கு வித்திட்ட காலமாக அறியப்படுகிறது. பக்திச் சிந்தனையின் பிடி தளர்தல், குடிகளின் இடப்பெயர்ச்சி, சமூக அடையாள மாற்றங்கள், புதிய சாதிகளின் தோற்றம், நிலவுடைமை, நிலக்கிழார்களின் வளர்ச்சி, பொருளாதார மாற்றம் போன்றவற்றோடு, கல்விப்பரவலாக்கமும் அதன்ஊடான எழுத்துப் பயன்பாடும் வாசிப்பும் மேட்டுக்குடியினரிடமிருந்து சற்று விலகிச் சமூகப் படியமைப்பின் இடைமட்டத்திலிருந்தோரிடமும் வந்தடைந்த காலமாக அறிஞர்கள் காட்டுகின்றனர் கதை கேட்டலின். பின்னணியில் புத்திலக்கியங்களைக் கேட்டின்புறல் பரவலான நடைமுறையாகக் கைக்கொள்ளப்பட்ட காலம் அது.. தமிழில் காணப்படும் சிற்றிலக்கியங்கள் குறிப்பாக விறலிவிடுதூது நூல்கள் இத்தகைய சமூக, பொருளாதாரப் பின்புலத்தில் தோன்றியவை. இவை எளிய மக்களின் புழங்கு மொழியை இலக்கியத்தில் பயன்படுத்தித் தோற்றம் கொண்டவை எனக் கருதுவதில் பிழையில்லை.

முடிவுரை

தொல்காப்பியம் திணைக் கோட்பாட்டியலாக வகுத்தளித்த பொருளியல் தரவுகளின் வழி நிலம்தொறும் நிலவிய மாணுட வாழ்வியலையும் கலை இலக்கியப் பண்பாட்டுப் பயில்வுகளையும் இனம் காண முடிகிறது. இயற்கைச் சார்புப் பின்னணியில் தமிழ்ச்சமூக இயங்கியல் பல்வேறு

இனக்குழுக்களாக இருந்து வளர்ந்ததையும் அவர்களில் பல்வேறு கலைமரபினர் தொழிற்பட்டிருந்த நிலையையும் காணமுடியும். கூத்தர், பாணர், பொருநர், விறலியர் எனத் தொழில் முறைக் கலைஞர்கள் பொதுநிலையில் காட்டப்பட்டிருப்பதையும் எத்திசைச் செலினும் அத்திசைச் சோறே எனும் எண்ணவோட்டத்தில் தமது கலைத்திறமையை விலைப்படுத்தி வேந்தர்களிடமும் வள்ளல்களிடம் பரிசில் பெற்றுத்தம் வறுமையைப் போக்கிக் கொள்ளும் காட்சிகள் அவர்களது வாழ்வியலை வரையறை செய்ய வழியேற்படுத்துகின்றன. கூத்தர், பாணர் பொருநர், விறலியர் எனப் பொது நிலையில் பொதுநிலையில் இனம்காட்டப்படும் இவ்வகைக் கலைஞர்களில் விறலியர் என வரையறுத்து வழங்கப்பட்டுள்ள கலைமரபினரின் வாழ்வியலும் தொழிற்செய்கைகளும் மற்றவர்களிடம் இருந்து சற்று வேறுபட்டு வித்தத்தோதப்படுவதுடன் விவாதப்பொருடையனவாகவும் விளங்குகின்றன. ஆடல் வல்லாராக பாடல் வல்லாராக இருதிறமும் உடையவராக விறலியர் குழாஅத்து கலை வெளிபாப்ட்டுத் திறம் அடையாளப்படுத்தப்படும் அதே வேளையில் தலைமாந்ததரின் அகம் மற்றும் புறவாழ்வியல் தளங்களில் அவர்களது பங்காளுகையும் மிகுமுக்கியத்துவம் பெற்றிருந்ததைக் காண முடிகிறது. குறிப்பாகப் புறவாழ்வில் தலைவனின் போர்க்களச் செய்கைகளுக்கு உடனிருந்து செயல்பட்டுள்ள நிலையில் அகவாழ்வில் தலைவன் தலைவியரின் உளவியல் அறிந்து ஊடல் தீர்க்கும் வாயில்களாக தொழிற்பட்டுள்ளமையும் காணமுடிகிறது. இவையே பிற்காலச் சமூக இயங்கியலில் கலைமரபிலிருந்து விலகிச் சென்று வேறு தளங்களில் இயங்க வழி ஏற்பட்டுள்ளதையும் அறிகிறோம். இவை குறித்து ஆய்வது தொன்றுதொட்டு காத்திரமாக இயங்கிவந்த ஒரு கலைமரபினரின் வாழ்வியங்கியலையும் பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளையும் வரையறை செய்ய வழி ஏற்படுத்துகிறது.

References

- Civattampi, Kā. (1977). *Tiṇaiikkōṭṭpāṭṭin Camūka Amaippukaḷ* (Civacuppiramaṇiyam, Trans.). Ārāycci Itai. [சிவத்தம்பி, கா. (1977). திணைக்கோட்பாட்டின் சமூக அமைப்புகள் (சிவசுப்பிரமணியம், Trans.). ஆராய்ச்சி இதழ்.]
- Civattampi, Kā. (2005). *Paṇṭaiya Tamilc Camūkattil Nāṭakam* (Ammaṅkiḷi Murukatās, Trans.). Ceṇṇai: Kumaraṇ Puttaka Illam. [சிவத்தம்பி, கா. (2005). பண்டைய தமிழ்ச் சமூகத்தில் நாடகம் (அம்மன்கிளி முருகதாஸ், Trans.). சென்னை: குமரன் புத்தக இல்லம்.]
- Kailācapati, Ka. (2006). *Tamiḷil Vīranilaik Kavitai* (Ku.Ve.Pālacuppiramaṇiyam, Trans.). Ceṇṇai: Kumaraṇ Puttaka Illam. [கைலாசபதி, க. (2006). தமிழில் வீரநிலைக் கவிதை (கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியம், Trans.). சென்னை: குமரன் புத்தக இல்லம்.]
- Paktavaccala Pārati. (2014). *Ilakkiya Māṇuṭaviyal*. Ceṇṇai: Aṭaiyāḷam Patippakam. [பக்தவச்சல பாரதி. (2014). இலக்கிய மானுடவியல். சென்னை: அடையாளம் பதிப்பகம்.]

தமிழர் வாழ்வியலில் ஓவியம் மற்றும் இசைக்கருவிகளின் தொன்மை

Antiquity of Painting and musical instruments in Tamil life

முனைவர் வே.ரேணுகா / Dr.V.Renuka¹

Abstract

For the welfare of ancient Tamils, For well - being The foundation and source was the social structure and administration created by good governance. The true rise of ancient Tamil Nadu in the dichotomy of ruler and ruled was determined by the lifestyle of the people. When the Tamil community, branching out from the individual, began to live in a unified manner, it underwent growth and change, and administration took shape. With vendan as the center of government, the administration of Tamil Nadu was run by Population, taxation, customs, trade, agriculture, weaving, goods gained from war victories, etc. In Tamil Nadu, where many moral ideals were integrated, the code of life, development of thought, customs, artistic sensibilities etc originated. The main objective of this study is to investigate the way of literature, the art of painting and music of ancient Tamils and to know the antiquity of the unique artistic skills of the Tamil language.

Date of submission: 2024-05-30
Date of acceptance: 2024-06-15
Date of Publication: 2024-07-30
Corresponding author's Name:
Dr.V.Renuka
Email: drvrenukatamil@gmail.com

Keywords: Administration, Governance, Lifestyle, Growth, War, Victories, Literature, Painting, Music, Unique artistic skills.

முன்னுரை

பண்டைத் தமிழர்கள் தம் குடிமக்களைப் பாதுகாக்கவும், தமிழ் சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்காகவும் பல்வேறு கலைகளில் ஈடுபட்டு, தமக்கென ஓர் அடித்தளக் கூறுகளை உருவாக்கிக் கொண்டனர். கற்றற்கு உரியவை எல்லாம் கலைகள் என்னும் அடிப்படையில், உணர்ச்சியும் கற்பனையும் கொண்டு வளர்ந்த ஓவியக்கலையே தமிழர்களின் முதல் கலையாக இருந்திருக்கக்கூடும் எனக் குறித்துள்ளார் மு.வ. பின்னரே நிகழ்கலைகளாகிய இசை, நடனம், நாடகம், சொற்பொழிவு, தற்காப்பு முதலான கலைகளும் பின் எழுத்துக்கலைகளாகிய கதை, கவிதை, கட்டுரை, நாடகம் போன்ற கலைகள் தமிழ்சமூகத்தில் வளர்ந்திருக்கக்கூடும். எனினும்

கலைகளின் தோற்றத்திற்கான சரியான காலகட்டத்தையும், கலைகளின் வகைகளையும் வரையறுக்கவியலாது என்பதே உண்மையாகும்.

'ஆய்கலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்

ஏய உணர்விக்கும் என்னம்மை தூய

உருப்பளிங்கு போல்வாள் என்
உள்ளத்தினுள்ளே

இருப்பள் இங்கு வாராதிடர்'

(சரசுவதி அந்தாதி - கம்பர்)

எனக் கலைகளைத் தெய்வமாக வழிபட்ட மரபினர் தமிழர்களாவர். அவ்வகையில், தமிழர் வாழ்வியலில் ஓவியம் மற்றும் இசைக்கருவிகளின் தொன்மை குறித்து ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

¹The author is a Assistant Professor in the Department of Tamil Vivekanandha College of Arts and Sciences for Women (Autonomous), Tiruchengode. drvrenukatamil@gmail.com

ஓவியக் கலைகள்

தமிழர்களின் மிகப் பழமையானக் கலை ஓவியமாகும். தமிழக மலைகள், குகைகளில் ஆதித்தமிழரின் தொன்மையான ஓவியங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. சங்க இலக்கியங்கள் ஓவியங்களைக் 'கண்ணெழுத்து', 'வட்டிகைச்செய்தி' எனக் குறித்துள்ளன. வண்ணம் கலவாமல் கோடுகளால் வரையப்பட்டது 'புனையா ஓவியம்' என்றழைக்கப்பட்டது.

'ஓவத்து அன்ன இடனுடை வரைப்பின்' (புறநானூறு, பா. 251)

'ஓவத்து அன்ன உருகெழு நெடுநகர்' (பதிற்றுப்பத்து, பா. 85)

'ஓவத்து அன்ன வினைபுனை நல்லிவ்' (அகநானூறு, பா. 98)

என்றவழி, ஓவியங்களின் மீது பண்டைத்தமிழர்கள் கொண்டிருந்த ஈர்ப்பினை உணரலாம். முற்காலத் தமிழர்களின் ஓவியங்கள் காலவெள்ளத்தில் அழிந்துபட்டிருப்பினும் சங்க இலக்கியங்களின் வாயிலாக கண்கவர் ஓவியங்கள் வரையப்பட்டமையை உணரலாம்.

முற்காலத் தமிழர் ஓவியங்கள்

சோழன் கரிகாலனின் காவிரிப் பூம்பட்டின அரண்மனைச் சுவரின் மீது பலவகை ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டு இருந்தது எனவும், அத்தெருவில் ஓடும் தேர்களினால் எழுந்த புழுதியானது படிந்து அவ்வோவியங்கள் அழக்கேறி இருந்தன எனவும் பட்டினப்பாலைத் தெரிவிக்கின்றது.

'தேர் ஓடத் துகள் கெழுமி

நீறு ஆடிய களிறு போல

வேறுபட்ட வினை ஓவத்து

வெண்கோயில் மாசு ஊட்டும்' (பட்டினப்பாலை, அடி. 47)

என்றவழி, ஓவியங்கள் நிறைந்த வெண்மையான அரண்மனையில் கரிகாற்சோழன் வீற்றிருந்தான் என்பதை அறியலாம்.

'ஓண்டடர் ஓடைக் களிறு ஏய்க்கும் நின்குன்றத்து

எழுது எழில் அம்பலம் காமவேள் அம்பின்

தொழில் வீற்றிருந்த நகர்'

(பரிபாடல், பா.18)

என்றவழி, கரிகாற்சோழனது ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த திருப்பரங்குன்றத்தில் எழுதெழில் அம்பலம் என்னும் மண்டபத்தில் ஓவியங்கள் வரையப்பட்டு இருந்துள்ளமையை,

'இரதி காமன் இவளிவன் எனாஅ

விரகியர் வினவ வினாவிறுப் போரும்

இந்திரன் பூசை இவளகலிகை இவன்

சென்ற கவுதமன் சினனுறக் கல்லுரு

ஓன்றிய படிவிதென் நுரைசெய் வோரும்

இன்ன பலபல யெழுத்துநிலை மண்டபம்'

(பரிபாடல், பா.19)

என்றவழி, அம்மண்டபத்தில் இரதிமன்மதன் கதை, அகலிகை கௌதமன் கதை உள்ளிட்ட புராணக்கதைகள் வரையப்பட்டிருந்தமை புலனாகின்றது.

மேலும் தமிழர் தம் ஓவியங்களாகக் கிடைப்பவை தஞ்சை பெரியகோயில் ஓவியங்களாகும். "கோயில் கோபுரத்தைத் தாங்கி நிற்கும் இரு பெரிய சுவர்களுக்கு இடையே சாந்தாரநாழி எனும் ஆறு அடி அகலமுடைய திருச்சுற்றுப்பாதையில் நாயக்கர் கால ஓவியங்களுக்கு அடியில் மறைந்திருந்த சோழர் கால ஓவியங்கள் தமிழகத் தொல்லியல் துறையால் மீட்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன." (மீட்டெடுக்கப்பட்ட சோழர் கால ஓவியங்கள், 05.02.2020, தினமணி) இதில் சிவபெருமானின் முப்புர வரலாறு, நாயன்மார்களின் வாழ்க்கைச் சம்பவங்கள், தேவர்களும், அசுரர்களும் பாற்கடலைக் கடையும் காட்சி, சும்பன், நிகம்பனை அழிக்கும் துர்க்கையின் போர்த் தோற்றம் மற்றும் திருமால், இந்திரன், அக்கினி, வாயு, இரம்பை, ஊர்வசி, திசைக்காவலர்கள், களிறுகள், பெண்கள் உள்ளிட்டோரின் ஓவியங்கள் காணப்படுகின்றன.

தமிழர்களின் ஓவியத் தொழில்நுட்பம்

சுவரின்மீது நன்கு அரைக்கப்பட்ட சுண்ணாம்புக் கலவையைச் சற்றுத் தடிமனாகப் பூசி, அக்கலவையின் ஈரம் ஓரளவு காய்ந்த நிலையில் மீண்டும் அதன் மேல் சற்று மெலிதான சுண்ணாம்புக் கலவையைப் பூசியுள்ளனர். இச்சுண்ணாம்புக் கலவையின் ஈரம் உலர்வதற்கு முன்பாக வெளிக்கோடுகள் வரைந்து வர்ணத்தைப் பூசியுள்ளனர். இயற்கை மூலிகைகளைப் பயன்படுத்தி வெயில், மழை போன்ற இயற்கைச் சிற்றங்களால் பாதிக்கப்படாத பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் நிலைத்து இருக்கக்கூடிய ஓவியங்களை பிற்காலத் தமிழர்கள் வரைந்தனர். “இவ்வோவியங்கள் உலர, உலர மெல்லிய முதல் சுண்ணாம்பு பூச்சின் மேல் முதல் ஓவியப்படியும், அதன் அடியில் உள்ள தடிப்பான சுண்ணாம்பு பூச்சின் மேல் ஓவியத்தின் அதே படியும் பரந்து பதிகிறது. அதாவது இரண்டு அடுக்குகளில் ஓவியம் நிலைகொள்கிறது. இவ்வகை ஓவியத்தை WET FRESCO என்கிறார்கள்.” (சோழர் கால ஓவியங்கள், 05.10.2019, சோழநாடு, பேஸ்புக்) இம்முறையில் வரையப்பட்ட ஓவியங்கள் பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் கடந்தும் தனது பொலிவை இழக்காது. அதனால்தான் தஞ்சை பெரிய கோயில் சோழர் கால ஓவியத்திற்கு மேல் வரையப்பட்ட நாயக்கர் கால ஓவியத்தை இராசயனம் கொண்டு தொல்லியல் துறையினர் அகற்றிய பின்னும், இராசயனத் தாக்கம், மேல் வரையப்பட்ட ஓவியத்தின் அழுத்தம் ஆகியவற்றைக் கடந்து, பிற்காலச் சோழர்களின் ஓவியங்கள் இன்றளவும் தெளிவுற காட்சியளிக்கின்றன எனலாம்.

இசைக்கருவிகள்

பண்டையத் தமிழர்கள் பயன்படுத்திய இசைக்கருவிகள் குறித்து அறிந்துகொள்ள புறநானூறு துணைநிற்கின்றது. தடாரிப்பறை, கிணைப்பறை போன்றவற்றை ஒலித்து இசையெழுப்புதல் முற்காலத் தமிழ்நாட்டில் வழக்கமாக இருந்துள்ளது.

‘என் தெண் கிணைக் குரலே’ (புறம், பா. 400)

‘எனதேகிடைக் காழன்ன தெண்கண் மாக்கிணை

கண் அகத்து யாத்த நுண் அரிச் சிறுகோல் ஏறிதொறும் நுடங்கியாங்கு நின் பகைஞர் கேட்டொறும் நடுங்க ஏத்துவென்’ (புறம். பா. 382)

என்றவழி, பறை ஒலிக்கும் போது சிறியதடி கொண்டு, பறையின் கண் பகுதியானது நடுங்கும்படி, அடித்து இசையெழுப்பும் வழக்கம் இருந்துள்ளதை அறியமுடிகின்றது. போர்க்களத்திற்குப் புறப்படும் முன்னும், போர்க்களத்திலும் சங்கிணை முழங்கியுள்ளனர்.

‘ஒருசிறைக் கொளீஇய திரிவாய் வலம்புரி’ (புறம். பா. 225)

என்றதன் வாயிலாக வலம்புரிச் சங்கிணை ஊதி ஒலி எழுப்புதல் முற்காலத் தமிழர்களின் வழக்கமென்பதை அறியலாம். இவையன்றி, தமிழக வேந்தர்கள் தமது வெண்கொற்றக்குடையுடன் அரசவையில் வீற்றிருக்கும் போதும் முரசம் என்னும் இசைக்கருவியை முழக்கி ஒலி எழுப்பப்பட்டுள்ளது. இதனை

‘முரசுகெழு வேந்தர் அரசுகெழு திருவே’ (புறம். பா. 75)

எனப் புறநானூறு எடுத்துரைக்கின்றது.

கலிங்கத்துப்பரணி, சோழப்படைகள் கலிங்கம் நோக்கிப் போர் மேற்கொள்ளத் திரண்ட பாங்கிணை,

‘வளைக லிப்பவு முரசொ லிப்பவும்

மர மிரட்டவும் வயிரமாத்

தொளை யிசைப்பவும் திசை’

(கலிங்கத்துப்பரணி, காளிக்கு கூளி கூறியது, பா. 33)

என எடுத்துரைக்கின்றது. இப்பாடலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி படை திரட்டும் பொழுதே இசைக்கருவிகள் முழக்கப்பட்டதற்கான காரணத்தை ஆராயும் பொழுது, இசையானது மனித உள்ளத்தை வீறுகொண்டு எழ வைக்கும் என்பதை தமிழக வேந்தர்கள் நன்கு அறிந்திருந்தனர் என்பது அறியலாகின்றது. ஆதலால், இசையொலிக்க கலிங்கநாட்டிற்குள்

கடல் அலை போன்ற ஆரவாரத்துடன்
சோழநாட்டுப் படைவீரர்கள் புகுந்துள்ளனர்.
இக்காட்சிதனைக் கலிங்கத்துப்பரணி,

‘கடையிற் புடைபெயர் கடலொத் தமரர்
கலங்கும் பரிசு கலிங்கம் புக்க’

(கலிங்கத்துப்பரணி, காளிக்கு கூளி கூறியது,
பா.59)

எனவுரைக்கின்றது.

‘எடுமெடு மெடுமென வெடுத்ததோர்
இகலொலி கடலொலி யிகக்கவே

விடுவிடு விடுபரி கரிக்குழாம்

விடும்விடு மெனுமொலி மிகைக்கவே’

(கலிங்கத்துப்பரணி, போர் பாடியது, பா 1)

என்னும் படியாக போர் முரசம் அதிரத்

தொடங்கியவுடன் நால்வகைப் படைகளும்
எதிர் கொண்டு போர் புரியத் தொடங்கின
எனக் காட்டுகின்றார் சயங்கொண்டார்.
இவ்விடத்தில் சயங்கொண்டாரின் எழுத்து
நடையும் இசையொலியை அதிரவைப்பது
தமிழுக்குக் கிடைத்த வெற்றியாகும்.

முடிவுரை

தமிழர் வாழ்வியலில் ஓவியம் மற்றும்
இசைக்கருவிகளின் தொன்மை என்னும்
இக்கட்டுரையின் வாயிலாகப் பண்டைத்
தமிழர்களின் ஓவியக்காட்சிகள் மற்றும்
ஓவியநுட்பங்கள் குறித்து விரிவாக
ஆராயப்பட்டன. மேலும், முற்காலத்
தமிழர்களின் பறை முதலான இசைக்கருவிகள்
மற்றும் இசைக்கருவிகளைப்
பயன்படுத்தியதற்கான காரணங்கள், பயன்கள்
குறித்தும் விரிவாக ஆராயப்பட்டன.

References

- Balasubramaniyan. (1981). *Pathitru Pattu*. Chennai: New Chenchury Book House.
- Palanivelappan. (1996). *Kalingathu Barani*. Chennai: Saiva siththantha kalagam.
- Puliyur Kesigan. (2010). *Agananooru urai*. Chennai: Saratha Pathipagam.
- Puliyur kesigan. (2010). *Paripadal*. Chennai: Sri Senbaga Pathipagam.
- Puliyur kesigan. (2010). *Purananooru urai*. Chennai: Saratha Pathipagam.
- Samy Sithambaranar. (2008). *Pattina Palai*. Chennai: Arivu Pathipagam.

கி. ராஜநாராயணனின் (கி.ரா.) வேட்டி சிறுகதையில் கலாச்சாரப் பண்பாட்டு வரலாற்றுப் பதிவுகள்

Cultural and Historical References in Vetti Short Story by K. Rajanarayanan (K.R.)

முனைவர் ரெ. சுப்புலட்சுமி / Dr. R. Subbulakshmi¹

Abstract

This article delves into the multifaceted elements of Vetti's short story, examining its structural components, thematic content, and historical context. A noteworthy aspect highlighted is the depiction of ancient men's attire and Dhungana Nayak's unique bathing practices. The article emphasizes the role of traditional handlooms, such as kuzhimal and Mal vettis, which are central to the narrative and significant to the local community's livelihood. It further explores the cultural importance of Neem seeds (Veppamuthu) and tamarind seeds (Puliyangottai) as presented in the story. Additionally, the article discusses the Independence Day Silver Festival, integrating historical references and contemporary news. The study concludes with a summary of Vetti's short story, offering a comprehensive and insightful analysis that enhances understanding of the narrative's various dimensions

Date of submission: 2024-06-06
Date of acceptance: 2024-06-25
Date of Publication: 2024-07-30
Corresponding author's Name: Dr. R. Subbulakshmi
Email: subbulakshmisri1968@gmail.com

Keywords: Veppamuthu, Puliyangottai, kuzhimal, Mal vettis, Vetti short story, Dhungana Nayak.

முன்னுரை

உலக உயிரினங்கள் வாழ்வதற்கு நீர், உணவு, இருப்பிடம் ஆகியவை அடிப்படைத் தேவைகளாகக் கருதப்படுகின்றன. இவ்வுயிரினங்களில் மனிதர்களுக்கு உடுத்த உடையும் அத்தியாவசியமாகின்றது எனக் குறிப்பிட்டாலும் உயிரினங்கள் நிலைத்து வாழ்வதற்கு இவற்றினையும் கடந்து வேறு பல இயற்கைக் காரணிகளும் (சூழலும்) பின்புலமாக இருக்கின்றன. எனவே வாழ்வியல் சூழலில் ஏற்படுகின்ற மாற்றத்தினால் மனிதர்களும் எதிர்பாராத வகையில் துன்பங்களைச் சந்திக்கின்றனர். அத்துன்பச் சூழலின்போது

வெளிப்படுகின்ற உண்மைகள் பிற்காலச் சந்ததியினர் எண்ணிப் பார்க்கக்கூடிய வரலாற்றுப் பதிவுகளாக அமைந்துவிடுகின்றன. அவ்வகையில் கி.ரா.வின் 'வேட்டி' சிறுகதையில் அமைந்துள்ள பண்பாடு, கலாச்சாரம், வரலாற்றுக் குறிப்புகள் அடங்கிய வாழ்வியல் பதிவுகளை ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தும் வகையில் இக்கட்டுரை அமைகிறது.

'வேட்டி' சிறுகதையின் அமைப்பு

கிராமங்களில் அன்றாட மக்களின் வாழ்வில் ஏற்படக்கூடிய பிரச்சினைகளைப் பேசும்போது சாதாரணமாகப் பேசி விட்டுவிடுவர். ஆனால் இக்கட்டானத் துன்பத்தில் சிக்கிய ஒருவரின்

¹The author is a teacher in the Tamilnadu Government School, India. subbulakshmisri1968@gmail.com

நிலையைப் பற்றி பிறர் பேச ஆரம்பிக்கும்போது ஆதி முதல் அந்தம் வரை அவர் வாழத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து நடந்த ஒவ்வொரு நிகழ்வின்மீதும் நினைவுகூர்ந்து ஒவ்வொரு கதையாகச் சொல்லித் தற்போதைய நிலைவரை விவரித்துப் பேசிக் கொண்டிருப்பார். அவ்வாறு பேசுகின்ற அளவிற்கு வேட்டி சிறுகதையில் தூங்கா நாயக்கரின் வாழ்வில் நிகழ்ந்த நிகழ்வு பின்வருமாறு.

நல்ல கோடைக்காலம். வேலை கிடைத்திருந்தால் வேலைக்குச் சென்றிருப்பார். வேலை கிடைக்காத மனப்புழுக்கம்வேறு. அத்துடன் கோடைக்கால வெப்பத்தினால் உடம்பில் வேர்வை நசநசத்தது. இச்சூழலில் கம்மாக்கரைப் பக்கம் போய்க் காத்தாட ஒரு மரத்தடியில் உட்காரலாமே என்று நடக்கின்ற போது எதிரில் கீழே கிடந்த புளியம்பழத்தினைக் குனிந்து எடுக்கின்ற போது வேட்டி இரண்டாக ஒருச்சாண் நீளத்துக்குப் பிய்ந்து விடுகிறது. தைக்கமுடியாதபடி பிய்ந்துபோனநிலையில் அவர் மனதில் எண்ணியதனையும், அவர் நினைவெல்லாம் பிய்ந்துபோன வேட்டியைப் பற்றிய சிந்தனையில் இருந்ததனால் எதிரில் படுகின்ற, படாத மனிதர்கள் உடுத்தியிருந்த வேட்டிகள், அவர்களுடைய வீட்டிற்குத் தூங்கா நாயக்கர் சென்றிருந்தபோது பார்த்த வேட்டிகள் என ஒவ்வொன்றாக மனதில் நினைவுகூர்ந்ததனையும், அவருடைய கதையையும் பேசுவதாக அமைந்ததுதான் வேட்டி சிறுகதை எனலாம். இதனையடுத்து வேட்டி சிறுகதையில் விவரிக்கப்பட்ட செய்திகள் ஆய்வுச் செய்திகளாக இடம் பெறுகின்றன.

வேட்டி

பண்டைக்காலந்தொட்டு ஆண் மக்களின் ஆடை என்பது வேட்டியாக இருந்ததனை, 'உயர்குடியில் பிறந்த ஆண்மக்கள் ஆடையில் ஒரு வேட்டியும் மேலாடையும் அணிவர். சிலர் சட்டை அணிவதுமுண்டு. பணியாளர்கள் வேட்டியும் சட்டையும் அணிந்தனர். சிலர் அரையில் மட்டும் வேட்டி அணிவதுண்டு' (தமிழக வரலாறும் பண்பாடும், பக்.35) என்ற இக்குறிப்பின்மூலம் அறியலாம். ஆண்களின் அடிப்படைத் தேவையாக இருந்த வேட்டியும்

தூய வெண்மை நிறத்தில் இருந்ததனால் புழுதி பறக்கும் மண் தரையாக இருந்த அக்காலச்சூழலில் வேட்டியைப் பராமரிப்பது கடினமாகத் தோன்றினாலும், வேட்டியை உடுத்துவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. இந்நிலையில் கிராமத்தில் ஒரு சிலர் ஊருக்காக வேட்டியைக் கட்டிக்கொண்டு அவ்வேட்டி அழுக்குப்படாமலும் நைந்து போகாமலும் பாதுகாப்பதற்காக அவர்கள் பட்ட பாட்டினைக் குறிப்பிடும் வகையில், தூங்கா நாயக்கரின் வேட்டி கிழிந்து பிய்ந்தவுடன் அவர் மனதில் தோன்றிய முதல் மனிதரான நாண்ப் நாயக்கரைப் பற்றி தூங்கா நாயக்கர் மனதில் எண்ணியதாக இடம் பெற்ற செய்தியில், "தெரியாமலா நாண்ப் நாயக்கர் அப்படிச் செய்யிறார் அவர் ஒண்ணும் பைத்தார மனுசன் இல்லை நல்ல வசதியானவர். உக்காரும்போது - அது எந்த இடமானாலும் சரி-கலியாணவீடோ, விசேசவீடோ, ஊர்ப் பொதுக்கூட்டமோ கம்மாக்கரையோ எங்கானாலும் சரி, வேட்டி தரையில் படாமல் பார்த்துக் கொள்வார். அதனால் அவரை கஞ்சம்பத்தி, ஈயாப்பத்தி என்று யார் எவர் கேலி செய்தாலும் சரிதான்" "போங்கடா பேப்பய புள்ளைகளா" என்று சொல்லி விட்டு அவர் பழக்கத்தினை மாற்றிக் கொள்ளாமல் இருந்த மனவுறுதியின் இரகசியம் தூங்கா நாயக்கருக்கு இப்பொத்தான் விளங்குகிறது' எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இச்செய்தியானது குடித்துக் கூத்தாடி சொத்தை இழந்த பின்பு இப்போ நினைத்துப் பார்க்கிறான். இப்போ நினைத்துப் பார்த்து என்ன பயன்? என்று கிராமத்தில் பெரியவர்கள் சொல்வதனை நினைவுப்படுத்துவதாக உள்ளது எனலாம். அடுத்து மற்றவர்களின் பார்வையைப் பொருட்படுத்தாமல் வேட்டியைப் பராமரித்த நாண்ப் நாயக்கரைப் போல் தூங்கா நாயக்கரும் வேட்டியைப் பராமரித்திருந்தால் குனிகின்ற போது பிய்ந்து கிழிகின்ற அளவுக்கு வேட்டி நைந்து போயிருக்காது என்ற கருத்தினைக் கொண்டு, "விளங்கி என்ன செய்ய இப்பொர்" என்று கூறப்பட்டிருப்பதனை அறியலாம். நாண்ப் நாயக்கரைப் பற்றி தூங்கா நாயக்கர் நினைத்தது போல தூங்கா நாயக்கரைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்ற செய்தி பின்வருமாறு,

**‘ஆகஸ்ட் தியாகி’ ஆகாமல் ஒரு நூல் இழையில்
தப்பிய தூங்கா நாயக்கர்**

1942-இல் ஆகஸ்டு மாதத்தில் ஜனங்கள் வெள்ளை ஆட்சிக்கு எதிராகப் பொங்கி எழுந்தார்கள். அந்த எழுச்சியை அடக்க வெள்ளை அரசு ஜனங்கள் மேல் கூட்டு அபராதம் போட்டது. தலைகால் புரியாத பேத்தமான அடக்குமுறை போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு தலைமறைவாக இருப்பவர்களுக்குப் புகலிடமோ, சாப்பாடோ கொடுக்கக் கூடாது என்று உத்தரவிட்டிருந்தது. சர்க்காரின் உத்தரவைப் பற்றித் தெரிந்தே நாயக்கர் ஒரு தலைமறைவு அரசியல்வாதிக்கு தன் குடிசையில் அடைக்கலம் கொடுத்தார். காரணம் அவருக்கு அடி நாளிலிருந்தே தேசியப் போராட்டம், சுதந்திரம் முதலியவற்றில் கொஞ்சம் கிறுக்கு உண்டு. தலைமறைவாக இருந்த அரசியல்வாதி இவருடைய வீட்டை விட்டுப் போன பிறகுதான் போலீஸ்க்கு இது பற்றித் தகவல் தெரியவந்தது. அதன் பின்பு தூங்கா நாயக்கருக்குக் கிடைத்த அடி, உதையை விளக்குவதற்காக உபயோகித்த உவமைகள். “பழைய பித்தளைப் பாத்திரக் கடைக்காரன் அருமையான பாத்திரங்களை எல்லாம் தெருவிலே போட்டு அடித்து நைப்பானே அது மாதிரி. சிறு குழந்தை பருவத்தில் சிறு குழந்தைகள் தவளைகளையும், வண்டுகளையும் கல்லால் நைத்து சித்திரவதை செய்வது மாதிரி” இந்தியா உஷ்ணமான (வெப்பமான) நாடு என்னத்துக்கு ‘பூட்ஸ்’ என்று மூளையுள்ள வெள்ளைக்காரன் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே நாயக்கர் செருப்புக் காலால் உதைப்பட்டார்.

“எவ்வளவு நேரந்தான் ஒரு மனுசனைப் போட்டு கம்மங்கதிரை சமட்டுகிற மாதிரி சமட்டிக்கொண்டிருக்க முடியும்?” இறுதியில் கையும் காலும் போலீஸ்க்கு வலித்ததால் பிழைத்துப் போ என்று நாயக்கரை எச்சரித்து விட்டுவிட்டார்கள். எனவே “ஆகஸ்டு தியாகி” ஆகாமல் ஒரு நூல் இழையில் தப்பினார் எனத் தூங்கா நாயக்கர் உயிர் பிழைத்த செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது. இச்செய்தியில் தலைகால் புரியாத பேத்தனமான அடக்குமுறை இருந்ததனை ஆராயும் போது,

“வெள்ளையனே வெளியேறு” என்ற தீர்மானத்தை 1942-இல் காங்கிரஸ் நிறைவேற்றியது. காந்தியடிகளும் பிற பல தலைவர்களும் கைது செய்யப்பட்டு நாடு முழுவதும் குழப்பங்களும், பூசல்களும் ஏற்பட இது போதுமான தூண்டுதலாக அமைந்தது. அடித்துத் தாக்கவும், தீயிடவும், சொத்துக்களை அழிக்கவும் மக்கள் தலைப்பட்டனர். ஐந்து திங்களுக்கு இவ்வியக்கம் நீடித்தது. பல மக்கள் உயிர் நீத்தனர். 1942 ஆகஸ்ட் இறுதியில் இவ்வியக்கம் இறந்துபட்டது2 (ராமலிங்கம், 1989) என்ற இவ்வரலாற்றுக் குறிப்பினையும், 1942 ஆகஸ்டு மாதத்தில் தூங்கா நாயக்கருக்குக் கிடைத்த அடி, உதை பற்றி பதிவு செய்த குறிப்பினையும் ஒப்பிட்டு உண்மையை அறிய முடிகிறது எனலாம். அடுத்து தூங்கா நாயக்கர் உடுத்தியிருந்த வேட்டியைப் பராமரித்த விதத்தினைக் விளக்குகின்ற போது, அக்காலகிணற்றுக் குளியல் முறை பற்றி கூறிய செய்தி பின்வருமாறு:

கிணற்றுக் குளியல் முறை

தூங்கா நாயக்கர் கிணற்றில் இறங்கிக் குளித்த முறையினைக் குறிப்பிடும்போது, ‘கிணற்றுக்குள் இறங்கி இரண்டு, மூன்று வட்டம் கிணற்றின் சுவரை ஒட்டி நீச்சல் அடித்துவிட்டு வந்து கிணற்றுப்படியில் இடுப்பளவு உயரம் தண்ணீரில் நின்று கொண்டு தேய்த்துக் குளிப்பார். குளிக்கும் போதே பதனமாகத் துவைத்து, பூப்போல உதறி, கமலையின் சிறகுப் பலகையின் மேல் காயப்போட்ட வேட்டியை அண்ணார்ந்து மேலே ஒரு பார்வை பார்த்துக் கொள்வார் என்பதன் மூலம் வேட்டியைச் சலவைக்குப் போடுகின்றபோது, அழுக்கு வேட்டிகளை வெள்ளாவியில் வைத்து சலவை செய்வார். வேட்டி விரைவில் கிழிந்து விடும் என எண்ணி தூங்கா நாயக்கர் தானே தன்னுடைய வேட்டியைத் துவைத்துக் கொண்டதனை ஊகித்து அறியலாம். அடுத்து கிராமத்திற்கு ஈயம் பூசுபவர்கள், பச்சை குத்துபவர்கள், கழைக் கூத்தாடிகள், பாவைக் கூத்து போடுபவர்கள் எனப் பல பேர் வந்து கொண்டிருப்பர். அவர்கள் கண் பார்வையில் கிணற்றுக்குள் குளிப்பவர் தென்படாதபோது, காயப் போட்ட வேட்டி யாருடையது என

அறியாமல் எடுத்துக் கொண்டு போய் விடுவார். அதனால் அவருடைய ஒரு பார்வை வேட்டியின் மேல் இருந்துள்ளதனையும் அறிய முடிகின்றது எனலாம்' (ஓலைச்சுவடி-பக்.5).

மேலும் அக்காலத்தில் கமலை கொண்டு நீர் இறைத்தனை நினைவுப்படுத்தும் வகையில் கமலையின் சிறகுப் பலகையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட செய்தி இன்றைய தலைமுறையினருக்கு வரலாற்றுக் குறிப்பாக அமைவதனை அறியலாம். தூங்கா நாயக்கர் குளித்து முடித்த பின்பு இறுதியில் மெல்ல இடுப்புத் துண்டை அவிழ்த்து நீளவசத்தில் கங்குல் பிடித்து தண்ணீரில் வட்டமாகச் சுற்றுவார் வேகமாக துண்டு முறுக்கேறி பாம்பு போல் சுற்றும். மறுகோடியை அப்படியே பிடித்து முதுகில் போட்டு இழுத்து, இழுத்து துண்டின் இழுப்புக்கு வசதியாக முதுகை நெளித்து நெளித்து அழுக்குத் தேய்ப்பார் எனக் குறிப்பிட்டிருந்தாலும் இதற்கான காரணத்தினை ஆராயும்போது,

'குளிக்கும்போது நம் உடலில் எல்லா பாகங்களிலும் குளிர் பரவுகின்றது. மிக அதிகமான குளிர் அனுப்பவப்படுவது முதுகிலாகும். முதுகெலும்பில் அதிக நேரம் குளிர் ஏற்க வேண்டியது வந்தால் நோய்வாய்ப்பட வாய்ப்புண்டு. இதனால் உண்டாகும் தீங்கினைத் தவிர்க்கவே குளித்தவுடன் முதுகைத்துடைக்க வேண்டும் என்ற விதிமுறையை வகுத்துள்ளனர்' (ஓலைச்சுவடி-பக்.40) என்ற இச்செய்தியின் மூலம் நெடுநேரம் கிணற்றில் குளித்த பின்பு இறுதியில் துண்டால் முதுகினை இழுத்து இழுத்து தேய்த்ததற்கான காரணத்தினை அறியலாம். அத்துடன் நம் முன்னோர்கள் காரணத்தினைச் சொல்லாமலேயே ஒரு பழக்கத்தினை நடைமுறைப்படுத்தியதனை உணரலாம்.

குளிர்ந்த தண்ணீரில் குளிக்கக் குளிக்கச் சொகம்தான். ஆனாலும் நாம் என்ன சுப்பு செட்டியார் மாதிரி திளைத்துக் குளிக்க முடியுமா? என எண்ணி தூங்கா நாயக்கர் சுப்பு செட்டியாரைப் பற்றி நினைவுகூர்ந்த செய்திகளாகக் குறிப்பிடப்பட்டவை பின்வருமாறு. சுப்பு செட்டியார் ஆனந்தமாய்க் குடைந்து குடைந்து

நீராடி விட்டு தண்ணி போட்டவன் மாதிரி கண்களைச் சிவப்பாக வைத்துக் கொண்டு கையில் 'துவை வேட்டியுடன் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீரைப் பிரிய மனசில்லாமல் வெளியே வருவார் என்ற இச்செய்தியானது பள்ளி விடுமுறை நாட்களில் சிறுவர்கள் கிணற்றின் மேலிருந்து சொர்க்குப் பாய்ந்து குளித்து விளையாடிய பின்பு வெளியேறுகின்ற சிறுவர்களின் கண்களை நினைவூட்டுவதாக உள்ளது.

பண்டை காலத்திலிருந்து சிறுவர்கள் தண்ணீரில் குதித்து விளையாடி மகிழ்ந்ததற்கு, 'சிறுவர் மடுவில் துடும் எனக் குதித்து மூழ்கி மண்ணை எடுத்து வந்து கரை மேல் நின்ற சிறுமியர்க்குக் காட்டி வியப்பூட்டுவார்கள்' (தமிழக வரலாறும் பண்பாடும், பக்.37) என்ற செய்தி சான்றாகின்றது எனலாம். கிராமங்களில் சிறுவர்கள் குளங்களில் குளிக்கின்றபோது இவ்வாறு விளையாடுவது வழக்கம்.

மேலும் நீர் நிலைகளில் குளித்து விட்டு வரும்போது உடுத்தியிருந்த ஆடைகளை துவைத்துக் கொண்டு வருவது இயல்பு எனினும் இக்கதையில் துவை வேட்டி என்பதனை விளக்கும் வகையில் அமைந்த செய்தி பின்வருமாறு.

துவை வேட்டி

அந்த ஊரிலேயே சுப்பு செட்டியார் ஒருத்தர்தான் 'துவை வேட்டி' போடுகிறவர். துவை வேட்டி போடுவதற்கு மூன்று 'செட்' ஆடைகள் வேண்டும். ஒரு செட் என்பது அவருக்கு, அரைஞாண் கயிற்றுக்குப் பதிலாக நாடா இணைத்துத் தைக்கப்பட்ட ஒரு கோவணம், கரையில்லாத ஒரு நாலரை முழம் மல் பீஸ் வேட்டி, ஒரு வடசேரி ஈரிழை சிட்டித்துண்டு இவை கொண்டது. முதல் நாள் துவைத்துக் கொண்டு வந்த 'செட்'டை உலைக்காமல் அப்படியே ஈரத்தோடு கொடியில் முறுக்கி வைத்துவிட வேண்டும். இரண்டாவது நாள் துவைத்துக் கொண்டு வரும் 'செட்'டை முதல் நாள் செய்தது போலவே அதையும் ஈரத்தோடு கொடியில் முறுக்கி வைத்து விட்டு, முதல் நாள் முறுக்கி வைத்திருந்த துணிகளை நிழலில் விரித்து ஆறப்போட வேண்டும்.

மூன்றாம் நாள் துவைத்துக் கொண்டுவரும் துணிகளையும் முதல் நாள் செய்தது போலவே முறுக்கி வைத்துவிட்டு இரண்டாம் நாள் முறுக்கி வைத்திருந்தவைகளை நிழலில் விரித்து ஆறப்போட வேண்டும். முதல் நாள் துவைத்த துணிகள் இப்போது உலர்ந்து ஆறி இருக்கும். அதை எடுத்து உடுத்திக் கொள்ளலாம். இந்த மாதிரி சங்கிலித் தொடராக தினமும் மாறி மாறிச் செய்து கொண்டே வர வேண்டும். முக்கியமான அம்சம் இந்தத் துணிகள் வெயிலிலேயே படக்கூடாது என்பதுதான். இதை அணிந்து கொள்கிறவனும் நிழலில் உட்கார்ந்து சம்பாதிக்கிறவனாக இருக்க வேண்டும் எனவும்,

★மல்வேட்டியைத் தவிர வேறு வேட்டியைத் தொட மாட்டார் எனக்குறிப்பிட்டதன் மூலம் துவை வேட்டி கலாச்சாரத்தினை அறியமுடிகிறது.

மஞ்சனத்தி மரக்கடையில் பாதுகை

பொதுவாக கிராம மக்கள் விதைத்த பயிர்களுடைய மூலம், ஊருக்குள்ளும் செருப்பில்லாமல்தான் நடமாடுவர். விதைக்காத காடுகளில் முட்புதர்களை அகற்றச் செல்கின்றபோது மட்டும்தான் செருப்பு அணிகின்ற வழக்கம் இருந்தது. அதேபோல சுப்பு செட்டியாரும் காலில் செருப்புப் போட மாட்டார் எனக் குறிப்பிட்டு, மழைக்காலத்தில் மட்டும் சகதி காலில் ஓட்டாமல் இருக்க மஞ்சனத்தி மரக்கடையில் செய்யப்பட்ட பாதுகை அணிந்து கொண்டு நடப்பார் எனக் கூறப்பட்டுள்ளதனை அறியலாம். இன்றைய நிலையில் வெறுங்காலில் நடப்பவர்களைக் கண்டு ஏளனமாகப் பார்ப்பினும்,

‘பாதத்துக்கடியில் ஊசிகள் குத்திச் செய்யும் அக்யுப்பங்சர் என்னும் சீன சிகிட்சையின் மறுஉருவமே செருப்பில்லாமல் வெறும் காலில் நடப்பதில் இயற்கை நமக்களிக்கின்றது.’ (ஓலைச்சுவடி, பக்.30) என்பதனை மனதிற்கொண்டு நம் முன்னோர்கள் பாத யாத்திரை மரபினைப் பின்பற்றச் செய்ததனை நினைவு கூர வேண்டியது அவசியமாகிறது. இன்றும் கோயில்களில் காவல்தெய்வங்களுக்கு முன் ஆணிகள் பொருத்தப்பட்ட மரக்கடையே பாதுகை வைத்திருப்பது அக்யுப்பங்சர் மருத்துவ முறையை நினைவுபடுத்துவதாக உள்ளது

எனலாம். மேலும் மஞ்சனத்தி மரக்கடையில் பாதுகை செய்து அணிந்த செய்தி வரலாற்றுக்குறிப்பாக அமைகின்றது. அடுத்து சுப்புசெட்டியாரின் சுத்தத்தைப் பற்றி குறிப்பிடுகின்ற செய்தி இடம் பெறுகின்றது.

சுத்தம்

சுப்பு செட்டியாருடைய வீட்டு வாசற்படியில் பளபளவென்று தேய்த்து மின்னும் ஒரு கொப்பறை நிறையத் தண்ணீரும் ஒரு செம்பும் எப்பவும் இருக்கும். வீட்டுக்குள் யார் வந்தாலும் பாதங்களைக் கழுவிக்கொண்டுதான் உள்ளே வர வேண்டும். இது செட்டியாரின் கராலான உத்தரவு எனக் குறிப்பிட்டிருந்ததற்கான காரணத்தினை, ‘சுத்தமான தண்ணீரால் காலும் முகமும் கழுவும்போது, ஒருவர் தன் உடலிலுள்ள அழுக்குகளை அகற்றி, அவற்றை வீட்டிற்குள் கொண்டு செல்லாமல் துரத்துகின்றார்’ (ஓலைச்சுவடி, பக்.129) என்ற இச்செய்திக் குறிப்பின்மூலம் அறியலாம்.

மேலும் உடம்பிலுள்ள ரோமத்தினைக் களைவதற்கும் நாள், கிழமைப் பார்த்ததனை, ‘மதியும் புதனும் மயிர்’ களை என்ற முதுமொழிக்கு ஏற்ப திங்கள் அல்லது புதன் கிழமையில் குடிமகனைக் கூப்பிட்டனுப்பி தலை, மார்பு முதலிய உடம்பில் ரோமம் முளைத்துள்ள சகல பகுதிகளிலும் மழுங்கச் சிரைத்துத் தள்ளிவிடுவார் அதுமட்டுமல்லாமல் வேட்டியிலிருந்தோ, துண்டிலிருந்தோ அவலெச்சணம் போல ஒரு நூல் கூட மருந்துக்குத் தொங்கக் கூடாது. வேட்டி துண்டுகளின் விளிம்புகளை ஜோராக மடித்துத் தைக்கச் சொல்லி விடுவார். இவ்வாறு சுப்புசெட்டியாரைப் பற்றி விவரித்த செய்திகளின் மூலம் சுப்புசெட்டியார் வாழ்வில் பின்பற்றிய கலாச்சாரப் பண்பாட்டினை அறிய முடிகின்றது எனலாம்.

தூங்கா நாயக்கரின் மனதில் நீழலாடிய வேட்டிகளின் வகைகள்

நல்லா நாயக்கர் வகை வகையாக வேட்டி வைத்திருந்ததனைப் பற்றி, தூங்கா நாயக்கர் நினைவு கூர்ந்ததாகக் குறிப்பிடும்போது, நாலு முழ வேட்டி, பட்டுக்கரை வேட்டி, பட்டு

வேட்டி, எட்டு முழ வேட்டி, மயில்க்கண் வேட்டி, ஜிரிகை வேட்டி, கரைகளில் தான் எத்தனை வகை, வாயில் வேட்டிகள் என பல வகையான வேட்டிகளைக் குறிப்பிட்டு, நல்லா நாயக்கருடைய அய்யா பெரிய முதலாளி இருந்தாரே அவரு 'குழாய்மல்'தான் உடுத்துவார் எனக்கூறி குழாய்மல் என்பதற்கு விளக்கமும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

குழாய்மல்

'குழாய்மல்'ங்கிறது லங்காஷியர் மில்லில் - இங்கிலாண்டில் - நெசவானது ருல்த்தடி கனமுள்ள நீளமான குழாய்களுக்கு உள்ளே, சுருட்டி அடைத்து வருவதனால் அதுக்குக் 'குழாய்மல்' என்று பேர் என்ற இவ்விளக்கத்தினைக் கொண்டு 'இங்கிலாந்து நாட்டுப் பொறிசெய்ப் பொருட்கள் இந்திய அங்காடியில் வந்து குவிந்ததன் விளைவாக உள்நாட்டுத் தொழில்கள் முடமாக்கப்பட்டன' (ப-158 இ.வ.) என்ற செய்தியினோடு ஒப்பு நோக்கி இங்கிலாந்திலிருந்து வேட்டி இறக்குமதியான வரலாற்றுப் பதிவினை அறிய முடிகின்றது.

மல்வேட்டி மற்றும் வாயில் வேட்டி

தூங்கா நாயக்கர் சுப்பு செட்டியார் உடுத்துகின்ற மல்வேட்டியினைக் கண்டு 'அவருக்கு என்று அந்த மல்வேட்டிகள் எங்கிருந்துதான் கிடைக்குமோ? அவ்வளவு நைலாகவும், அடர்த்தியாகவும், நேர்த்தியாகவும் இருக்கும் எனவும், நல்லா நாயக்கர் வைத்திருக்கும் வாயில் வேட்டிகள் ரொம்ப உயர்ந்த தரமானவை, குடிமகன் சொன்ன மாதிரி நாக்கிலே பட்டால் நனைந்து போயிடும்' எனவும், மைனர் நாயக்கர் உடுத்திய வேட்டியினை நினைவுகூரும்போது, அசல் முட்டைத்தோடு மாதிரி கோழி முட்டையின் ஓட்டுக்கும், கருவுக்கும் மத்தியில் இருக்குமே முட்டைத்தோடு, அது மாதிரி, என்ன நெசவு என்ன நெசவு எப்படித்தான் நெசவு பண்ணினானோ எனவும் வியந்து மனதிற் எண்ணிய செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இச்செய்திகளை, 'சோழர்களது பிரதான ஆட்சிக் கேத்திரம் உறையூராகும். இது பருத்தி வாணிகத்துக்குப் பெரிதும் புகழ் பெற்றது'

(பண்டைக்கால இந்தியா, பக்.279)

தென்னிந்திய நகரங்களில் வண்ணச்சாயம் தோய்க்கும் தொழில் சிறப்புற்று விளங்கிற்று. செங்கற்களால் கட்டப்பட்ட சாயம் தோய்க்கும் ஒரு பெரிய தொட்டி தமிழ்நாட்டில் திருச்சிராப்பள்ளி நகரைச் சேர்ந்த உறையூரில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நகரங்களில் கை நெசவுத் தொழில் பெரிதும் வளர்ச்சியடைந்திருந்தது (பண்டைக்கால இந்தியா, பக்.291). மதுரையில் நெய்யப்பட்ட பருத்தி ஆடையும், கௌடில்யரின் அர்த்தசாஸ்திரத்தில் குறிக்கப்பெறும் உறையூர்ப்பருத்தி நல்ல சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தது. பருத்தி உற்பத்தியிலும் சிறப்பிடம் பெற்றுத் திகழ்ந்தது (தமிழக வரலாறும் பண்பாடும் பக்.29) என்ற செய்திகளோடு ஒப்பிட்டு ஆராயும்போது அக்காலத்தில் கை நெசவுத் தொழில் உன்னத நிலையில் இருந்ததனை எடுத்துக்காட்டுகின்ற வரலாற்றுச் சான்றுகளாக கருதமுடிகிறது.

வேட்டி பிய்ந்து போனதால் தர்ம சங்கடத்தில் இருந்த தூங்கா நாயக்கர் யாருக்கு வேட்டிகள் எத்தனை இருந்து நமக்கென்ன, நம்ம வேட்டி போச்சு, இதுதான் நெசம் என எண்ணிக் கொண்டு முந்தைய தலைமுறையினர் ஆடையைப் பற்றிக் கவலையின்றி இருந்ததனை நினைவு கூர்ந்தபோது, முந்திய தலைமுறை ஆட்கள் மாதிரி இருந்தால் வேட்டியே வேண்டியதில்லை. ஒரு அரணாக்கயிறும் ஒரு பழைய துணி கோவணம் மட்டுமே போதும். வெயிலுக்கு ஒரு கந்தல் துணியை தலையில் லேஞ்சியாக மட்டும் கட்டி முதுகெலும்புத் தண்டில் வெயிலின் சுள்ளாப்புத் தெரியாமல் இருக்க அந்தத் துணியில் ஒரு முழம் சுங்கு விட்டுக் கொண்டால் போதும். எனச் சுட்டிக்காட்டிய செய்தியும் மகாத்மா காந்தி மதுரைக்கு வந்த போது தன் வாழ்வில் உடை அணிவதில் எடுத்துக் கொண்ட உறுதிமொழியினையும் நினைவுகூர்ந்து உண்மையை அறிய முடிகின்றது. அடுத்து எட்டு வயசு வரை ஆண் குழந்தைகள் பிறந்த மேனியாகவே அலைவார்கள். அரையில் அரணாக் கயிறு மட்டுமே இருக்கணும். அது இல்லையென்றால்தான் பார்த்தவர்கள்

சிறிப்பார்கள் என்பதன் மூலம் அரணாக் கயிறுக்கு அளிக்கப்பட்ட முக்கியத்துவத்தினை வெளிப்படுத்தியதாகக் கருத முடிகிறது. அத்துடன் கதை எழுதுகின்ற காலத்தில் சாய வேட்டி, கைலி அறிமுகமான செய்தியும் இடம் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தூங்கா நாயக்கரின் குடும்பச் சூழலை விளக்குகின்றபோது இடம்பெற்ற கிராம வாழ்வியல் வசய்திகள்

பல்வேறு மருத்துவக் குணம் வாய்ந்த வேப்பமுத்தினைக் கொண்டு வேப்ப எண்ணெய் தயாரிப்பது, வேப்பமுத்தினை இடித்து தோட்டம் துறவுகளில் போடுவது. வேப்ப பிண்ணாக்கினை உரமாகப் பயன்படுத்துவது என வேப்பமுத்துவின் பயன்பாடு மிக அதிகமாக இருந்தது. எனவே கோடைக் காலத்தில் விளையாட்டுப் போல் சிறியவர் முதல் பெரியவர் வரை வேப்பமுத்துவினைப் பொறுக்கிச் சேர்த்தனை அளந்து வாங்கிச் செல்பவர்கள் அதிகமாக இருந்தனர். இந்நிலையை,

ஊரைச் சுற்றிலும் வேப்பமரங்கள். கோடைக்காலத்தில் பறவைகள் வேப்பமரத்தில் பழங்களைத் தின்று கொட்டைகள் போடும் ஜனங்கள் ஓடி ஓடிப் பொறுக்குவார்கள். கூலிப்பருத்திக்கும் சென்று அதைச் சேர்த்து வைத்து தங்களின் ஆடைகளின் சொல்ப (குறைந்தபட்சம்) தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்கின்றவர்களில் ஒருவராகத் தூங்கா நாயக்கரின் மனைவியையும் குறிப்பிட்டு அவருடையக் குடும்பச் சூழலைச் சுட்டிக்காட்டியதனை அறியலாம். வேப்ப முத்தினை இடித்துத் தோட்டங்களில் போடுவர், அத்துடன் மருத்துவக் குணம் வாய்ந்த வேப்பமுத்துவின் பயன்பாடு மிக அதிகமாக இருந்ததனை குறிப்பிடுகின்ற வரலாற்றுச் செய்தியாகக் கருதலாம்.

புளியங்கொட்டை

கோடைக்காலத்தில் காற்றில் உதிர்ந்த புளியம்பழங்களைப் பொறுக்கி எடுத்து வந்து வீடுகளில் காய வைத்து ஒருகளை நீக்கிய பின்பு உள்ளிருக்கும் கொட்டைகளை எடுப்பர். பின்பு, அந்தக் கொட்டைகளை நொறுக்குத் தீனியாகக்

குழந்தைகளுக்கு செய்து கொடுத்ததனைக் கூறும்போது,

அந்தக் கொட்டைகளை வரையோட்டில் போட்டு வறுத்து, அதை உரலில் போட்டு இடித்து தோலை நீக்கிவிட்டு கொட்டையின் பருப்பை மட்டிலும் உப்புப் போட்ட தண்ணீரில் ஊற வைத்து சாப்பிடக் கூடிய வழக்கம் இருந்ததனைக் கோடிட்டுக் காட்டிய செய்தியின் மூலம் புளியமுத்துவினைப் பற்றிய வேறு பல செய்திகளும் நினைவுக்கு வருகின்றன. அவை பின்வருமாறு,

‘ஆண் குழந்தைகள் புளியங்கொட்டைகளைப் பொறுக்கி எடுத்து வந்து செதுக்கு முத்து விளையாட்டு விளையாடுவர்.

புளியமுத்தை கால் பாதத்தின் அடியில் வைத்துக் கொண்டு சிமிண்டு தரையில் உரசிக் கொண்டே நகரும் போது தேய்த்தப் பக்கம் வெள்ளையாகி விடும். அம்முத்துக்களைக் கொண்டு ஆண்களும் பெண்களும் தாயம் விளையாடுவர். ஒத்தையா, இரட்டையா விளையாடுவர்.

வயதுக்கு வந்த சிறுமியை வீட்டின் ஒரு மூலையில் உலக்கையை எல்லையாக வைத்து உட்கார வைத்திருப்பர். அப்போது அவ்வயதினை ஒத்த சிறுமியர் பார்க்க வருகின்றபோது, புளியமுத்துக்களைக் கொண்டு பல்லாங்குழி விளையாட்டு விளையாட அனுமதிப்பதுண்டு. அதுவும் அச்சிறுமியைத் தொடாமல் விளையாட வேண்டும் என்ற கண்டிப்பும் உண்டு.’ -சிறுக்குளம் விருதுநகர் மாவட்டம் மக்கள்.

பல்லாங்குழி விளையாட்டுத் தத்துவம்

வயதுக்கு வந்த பெண் குழந்தைகள் குடும்ப அடுத்து வாழ்வில் அடி எடுத்து வைப்பதற்குரியவர்கள் ஆகின்றனர். எனவே வாழ்வில் ஏற்படக்கூடிய இலாப, நட்டக் கணக்குகளை அறிந்து கொண்டு குடும்ப வாழ்வினை, செம்மைப்படுத்துகின்ற மனப்பக்குவத்தினை பெறுவதற்காக நம் முன்னோர்கள் புளியமுத்தினைக் கொண்டு விளையாடுகின்ற பல்லாங்குழி விளையாட்டினை தகுந்த நேரத்தில் கற்றுக் கொடுத்து நெறிபடுத்தியுள்ளனர். பெண்கள்

விளையாடுகின்ற விளையாட்டில் கூட வாழ்க்கைத் தத்துவத்தினை உணர்த்திய திறனை அறியலாம். 'பள்ளியில் ஆசிரியர் சண்ணாம்புக் கட்டியில் 'அ' வடிவ எழுத்தினை எழுதிய பின்பு மாணவர்கள் அதன் மேல் ஒவ்வொரு புளியமுத்தாக வைத்து அவ்வடிவத்தினைப் பூர்த்தி செய்வர்' - விருதுநகர் மாவட்டம் மக்கள். இவ்வாறு குழந்தைகள் விளையாடுவதற்கும், எழுத்துக்களைக் கற்றுக் கொள்வதற்கும், சாப்பிடுவதற்கும் பயன்படக் கூடிய ஒன்றாகப் புளியமுத்து இருந்தது. இச்செய்திகளைக் கொண்டு புளிய மரங்களும், வேப்ப மரங்களும் மக்கள் வாழ்வில் இரண்டறக் கலந்திருந்ததனை அறியலாம்.

சுதந்திர தின வெள்ளி விழா

சுதந்திர தின வெள்ளி விழாவினைக் கொண்டாடப் பணம் வசூலில் ஈடுபட்ட ஊர்ப் பெரியவர்கள் 1942, ஆகஸ்டு மாதத்தில் அரசியல்வாதிக்கு அடைக்கலம் கொடுத்தக் குற்றத்திற்காக 'ஆகஸ்ட் தியாகி' ஆகின்ற அளவிற்கு செருப்புக் காலால் அடி, உதைப்பட்டு உயிர் பிழைத்த தூங்கா நாயக்கரை கௌரவப்படுத்த எண்ணி நாயக்கரை நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கின்றனர். அவ்வாறு சாலையில் நடந்து வருகின்ற போது நினைவு கூர்ந்த செய்திகளாகக் குறிப்பிட்டவை. பின்வருமாறு.

'25 வருசங்களுக்கு முன்னால் (1972 - 25 = 1947) இந்தக் காசி - கன்னியாகுமரி பெருவழிச்சாலை, மங்கம்மா சாலையாக இருந்து அது பிறகு மதுரை ரோடு ஆகியது.' என்று கூறப்பட்ட செய்தியினை, திருமலை நாயக்கர் காலத்தில் நெடுஞ்சாலைகளை அமைத்தார் என்ற செய்தியும், அடுத்தடுத்த தலைமுறையாக ஆட்சிக்கு வந்த முத்து வீரப்பர் இறந்ததனால் அவருடைய மூன்று மாத ஆண் குழந்தைக்கு (விஜயரங்க சொக்கநாத நாயக்கர்) பட்டம் கட்டி அதன் சார்பாக பாட்டி ராணி மங்கம்மாள் ஆட்சிக்கு வந்தபோது நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்கினார். சாலைகளையும், சோலைகளையும் அமைத்தார் (தமிழக வரலாறும் பண்பாடும், பக்.102) என்ற இவ்வரலாற்றுச் செய்தியோடு ஒப்பு நோக்கி ராணி மங்கம்மாள் காலத்தில் காசி

- கன்னியாகுமரி பெருவழிச்சாலை உருவாக்கியதன் காரணமாக மங்கம்மாள் சாலை என அழைக்கப்பட்டுள்ளது எனலாம்.

அடுத்து பண்டைக்காலத்தில் வணிகர்கள் கூட்டங் கூட்டமாகக்கூடித் தம் பண்டங்களை வண்டிகளின் மேலும், கழுதைகளின் மேலும் ஊர்களுக்கு விற்பனைக்கு எடுத்துச் செல்வார்கள். இக்குழுக்களுக்கு வாணிகச் சாத்துக்கள் என்று பெயர் (தமிழக வரலாறும் பண்பாடும், பக்.16) என்ற செய்தியினைப்போல் '25 வருசங்களுக்கு . . . முன்போ, எப்பவாவது அபூர்வமாக ஒரு பிளஷர்க்காரைப் பார்க்கலாம். ஏறும்பு சாரையைப் போல் விட்டு விட்டு கூண்டு வண்டிகள் செங்கோட்டை, இலஞ்சி, தென்காசி முதலிய ஊர்களிலிருந்து மாம்பழங்கள், சம்பை (கருவாடு) முதலிய பாரங்களை ஏற்றிக் கொண்டு கோவில்பட்டிக்கு மெதுவாகப் பாடிக்கொண்டே நகர்ந்து செல்லும்' என்று பேசப்பட்ட செய்தி அமைந்துள்ளதனை அறியலாம். அதன்பின்பு, இப்போ கூண்டு வண்டியே கிடையாது. அவ்வளவும் லாரிகள்.

புழுதி பறக்கும் கப்பிக்கல் ரோடு, இப்பொழுது தார் ரோடு ஆகி நாலு லாரிகள் விலகும்படியான அகலமாகிவிட்டது. இதில் போகும் வாகனங்களையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாம். கார்கள், பஸ்கள், ஜீப்கள், வேன்கள், டாக்ஸிகள், மோட்டார் சைக்கிள்கள், ஸ்கூட்டர்கள் எத்தனை எத்தனை என்பதன் மூலம் ராணி மங்கம்மாள் காலத்தில் கூண்டு வண்டி செல்வதற்கு ஏதுவாக உருவாக்கப்பட்ட கப்பிக்கல் சாலை பிற்காலத்தில் இயந்திர வாகனங்கள் செல்வதற்கு ஏற்றவாறு அகலப்படுத்தி தார் சாலையாக மாற்றப்பட்டதனை அறிய முடிகிறது. அத்துடன் மங்கம்மாள் சாலை என்றழைக்கப்பட்ட காசி - கன்னியாகுமரி பெருவழிச்சாலை மதுரை சாலை, எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டதனை எடுத்துக்காட்டும் சான்றாகவும் கருத முடிகிறது.

மேலும் போக்குவரத்தில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியினை நினைவு கூர்ந்தபடி தூங்கா நாயக்கரை மலர்ந்த முகத்துடன் பார்த்துக் கொண்டே வருகிறார்கள். அந்நேரம் கதையின் ஆரம்பத்தில், தூங்கா நாயக்கரின் நிலையை

உணர்ந்து, தூங்கா நாயக்கருக்குப் பல யோசனை ஓடியது. கேவலம், ஒரு ‘குண்டி வேட்டிக்கு’ இப்படியொரு ‘தரித்திரியம்’ வந்திருக்க வேண்டாம். ரொம்ம்ப வருத்தமாகிவிட்டது. மனசுக்குள் அவருக்கு. எனக் குறிப்பிட்டதனைப் போல் தூங்கா நாயக்கர் பல யோசனைகளில் இருந்த போது, சுதந்திர தின வெள்ளி விழாவைக் கொண்டாட தயாராகும் கிராமத்தின் முக்கியஸ்தர்கள் பெரியவர்களின் கூட்டம் வருவதனைப் பார்த்ததும், “தூங்கா நாயக்கருக்கு இன்னது செய்வதென்று தெரியவில்லை, பரபரப்போடு எழுந்து நின்று இடது கையால் வேட்டியின் பிய்ந்த கிழிசலை மறைத்துக் கொண்டு அவர்களை வரவேற்கத் தயாரானார்,” எனக் குறிப்பிட்டுப் போக்குவரத்தில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியைப் போல் தூங்கா நாயக்கர் வாழ்வில்

வளர்ச்சி ஏற்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்டும் வகையில் இக்கதை முடிவடைகிறது.

முடிவுரை

தூங்கா நாயக்கர் உடுத்திய வேட்டி கிழிந்ததும், தன் நிலையினை எண்ணி வருந்தியதுடன், பிறர் உடுத்துகின்ற வேட்டிகளை நினைத்துப் பல யோசனைகளில் இருந்தார். அதே நேரத்தில் கிராம மக்கள் அவருடைய வாழ்வியலை சிந்தித்ததோடு மட்டுமல்லாமல் தூங்கா நாயக்கரை சுதந்திர தின வெள்ளிவிழாவின்போது அவரைக் கௌரவப்படுத்த முனைந்ததனை பதிவு செய்ததன்மூலம் தனிமனிதனின் சூழலையும் சிந்திக்கின்ற சமுதாயத்தினை எடுத்துக்காட்டியதாக ‘வேட்டி’ சிறுகதை அமைந்துள்ளது எனலாம்.

References

- Carmā, Ār. Es. (2005). *Paṇṭaikkāla intiyā* (raṅkacāmi rā., Trans.). Ceṇṇai: Niyū Ceñcuri Puk Havus. [சர்மா, ஆர். எஸ். (2005). பண்டைக்கால இந்தியா (ரங்கசாமி ரா., Trans.). சென்னை: நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்.]
- Tamiḷaka Varalārum Paṇṇāṭum*. Maturai: Maturai Kāmarācar Palkalaikkalākam. [தமிழக வரலாறும் பண்பாடும். மதுரை: மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்.]
- Tolainilaik Kalvi Iyakkakam*. Maturai: Maturai Kāmarācar Palkalaikkalākam. [தொலைநிலைக் கல்வி இயக்ககம். மதுரை: மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்.]
- Rāmalīnkam, ṭi. Es. (1989). *Intiya Varalāru*. Maturai: Ṭi.Es.Ār. Paḷḷikēṣaṇs. [ராமலிங்கம், டி. எஸ். (1989). இந்திய வரலாறு. மதுரை: டி.எஸ்.ஆர். பப்ளிகேஷன்ஸ்.]
- Venkaṇūr Pālakiruṣṇaṇ. Ōlaiccuvaṭi (Rañcaṇ Cuvāmitās, Trans.). Tiruvaṇantapuram: Ṭōṇ Paḷḷiṣiṇ Kurūp. [வெங்கனூர் பாலகிருஷ்ணன். ஓலைச்சுவடி (ரஞ்சன் சுவாமிதாஸ், Trans.). திருவனந்தபுரம்: டோன் பப்ளிஷிங் குரூப்.]

மொழிபெயர்ப்பின் முக்கிய விதிகள் மற்றும் இன்றியமையாப் பண்புகள்

Basic Rules and Essential Characteristics of Translation

முனைவர் த. சமுத்திரராஜ் / Dr. D.Samuthiraraj¹

Abstract

At the dawn of the 19th century, Tamil translation efforts saw significant progress, initially focusing on providing essential educational texts in Tamil. However, by the mid-19th century, the shift towards English as the primary language of instruction in schools led to a decline in translation activities, relegating Tamil to a secondary role in education. This stagnation persisted until the early 20th century when a renewed emphasis on education in native languages revived translation work. The resurgence of Tamil translation efforts aimed to make research findings, scholarly articles, scientific advancements, and agricultural technologies accessible in Tamil. This period marked a critical shift towards translating a wide array of knowledge into Tamil to facilitate learning and dissemination across various fields. For over two millennia, Tamil translation has been influenced by classical languages such as Pali, Prakrit, and Sanskrit. The practice of translating texts, often initiated by Western scholars, underscores the importance of bridging gaps in translation quality and accessibility. Bharathiyar's call for translators to address deficiencies in our practices highlights the ongoing need for improvement. Despite the translation of numerous foreign scholarly works into Tamil, understanding the core principles and qualities of effective translation remains essential. This article explores these fundamental aspects, offering insights into the evolving landscape of Tamil translation and its critical role in the preservation and advancement of knowledge in the Tamil-speaking world

Date of submission: 2024-04-01
Date of acceptance: 2024-05-22
Date of Publication: 2024-07-30
Corresponding author's Name:
Samuthiraraj D samuthiram
Email: samuthirararajacar@gmail.com

Keywords: Tamil Translation, Translation Principles, Translation Practices, Translation Quality, Language Medium Shift

முன்னுரை

மொழிபெயர்ப்பாளர் பத்துறை அறிவினை பெற்றவராக இருத்தல் வேண்டும் என்பது முக்கிய தகுதிகளாக அமைகின்றன என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. மொழிபெயர்க்கும் பொழுது, மொழிபெயர்ப்பு விசுவகளைப் பின்பற்றியே செயல்பட வேண்டியது கட்டயமானதாகும். அதாவது, ஒரு மொழியில் சொல்லப்பட்ட செய்தியினை அப்படியே

மற்றொரு மொழியில் மாற்றி அமைத்து தருவதாகும். அவ்வாறு மாற்றித்தரும் பொழுது மூலமொழியில் உள்ள கருத்துக்கு முக்கியத்துவம் தரவேண்டும். ஏனெனில் குறிக்கோள் மொழியில் அப்படியே மூலமொழி கருத்துகளைச் சிதையாமல் தருதல் வேண்டியது இன்றியமையாதாகும். படிக்கும் வாசகர்களுக்குப் பொருள் புரிதலில் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தி தரக்கூடாது என்பதில் கவனமாக இருக்க வேண்டும். இதில் கவனிக்க வேண்டியது, தமிழ்

¹The author is an Assistant Professor in the Arignar Anna College (Arts & Science), Pollupalli, Tamilnadu, India. samuthirararajacar@gmail.com

மொழி பெயர்ப்பு எனில் கற்பனை, உணர்ச்சி போன்றவற்றிக்கு இடம் தரமுடியும். ஆனால், அறிவியல் மொழிபெயர்ப்பு எனில் உள்ளதை உள்ளப்படியே பொருள் தரும்படி மொழிபெயர்ப்பது சிறப்பானதாகும். மூலமொழி > குறிக்கோள் > மாற்றம் > செம்மையாக்கம் > கருத்தை உள்வாங்கல் > ஒருமுறைக்கு பலமுறை ஒப்பிட்டு தெளிவுவடைதல் > சான்றோர்களிடம் விவாதித்து தன்நிலையை அடைதல், பின்னர் நூல் வெளியிடல் போன்றவை முக்கியமானதாகும்.

‘தொகுத்தல், விரித்தல், தொகைவிரி, மொழிபெயர்த்து

அதர்ப்பட யாத்தலோடு அவைமரபினவே’
(தொல்.:1597)

மொழிபெயர்ப்புப் படிநிலைகள்

மொழிபெயர்ப்பில் முக்கியப் படிநிலைகளாக நடை குறிப்பிடுகின்ற நான்கு நிலைப்பாடுகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. மொழிபெயர்ப்பு, பகுப்பாய்வு, மாற்றுதல், செம்மையாக்கம் என்பவனவாகும். பகுப்பாய்வில் மொழிபெயர்ப்பாளர் மூல மொழியின் சொற்களுக்கிடையே காணப்படுகின்ற இலக்கண உறவுகளையும், சொற்களின் சேர்க்கைகளுக்கிடையில் நிலவும் இலக்கண உறவுகளையும் உற்று நோக்கிப் பகுப்பாய்வு செய்திடல் வேண்டும். சொல்லையும் சொல்லிற்குரிய பொருளையும் இணைக்கும்போது இணைக்கும் சொற்பொருளை நுணுகிப் பார்த்திடல் வேண்டியது முதல்நிலையில் பெரும் முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகின்றன. எனினில் ஒரு சொல்லுக்கு பல பொருள் இருப்பதால் பேசுகின்ற சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப தகுந்தாற்போலும், சொற்கள் சேருகின்ற நிலைக்குத் தகுந்தாற்போல் பொருள் மாறுபடுவதாலும் கவனமாக செயல்பட வேண்டிய சூழ்நிலையை உருவாக்குகின்றன. மொழிபெயர்க்க வேண்டியப் பகுதிகளை ஒரு முறைக்கு பல முறை பொருள் புரியும் படி அறிந்து தெளிதல் வேண்டும். தெளிவுக்குப் பின் அவற்றைப் பல் அளகுகளாகப் பிரித்தல் வேண்டும். பிரிக்கும் பொழுதே அவற்றின் தன்மை. பொருள், அமைப்பு போன்றவற்றில் உள்ள சிக்கல்களையும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அறிந்து கொண்டதன் காரணமாக

பகுப்பாய்வு கூறுகளுக்கு இணையான சொற்களைக் கண்டறிதல் முக்கியப்பணியாகும். இப்பணியில் மூலமொழியிலிருந்து குறிக்கோள் மொழிக்கு (source Language > Target Language) கருத்துகளைக் கொண்டு சொல்லும் பொழுது மையக் கருத்திற்கே முக்கிய இடமளிக்க வேண்டும். சொல், முற்றுத் தொடர், மரபுத் தொடர் போன்றவற்றை மனத்தில் இருத்திக் கொள்ள வேண்டியது முதன்மையானதாகும். மொழிபெயர்ப்பாளர் பகுப்பாய்விற்கு முக்கியத்துவம் தருகின்ற பொழுது மூலமொழியின் பொருளை மாறுபடாது மிக தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள உதவுகின்றன.

(1)மாற்றுதல்

தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்கு மாற்றும் நிகழ்வானது மொழிபெயர்ப்பாளரின் மூளையில் நடைபெறுகிற செயலாகும். ஏற்கனவே, தன் மனத்துள் அறியப்பட்ட மூலமொழிச் செய்தியை எண்ணி, எண்ணித் துணிந்து மொழிபெயர்ப்புக்கு எடுத்துக் கொண்ட தொடர்களின் வடிவம், நடையழகு, போன்றவற்றில் கவனமாயிருப்பின் செய்தியில் உள்ள இலக்கண நோக்கு மற்றும் பொருண்மை நோக்கு அடிப்படையில் மாற்றுவதே மாற்றுதலாகும். அவ்வாறு மாற்றும் பொழுது பொருட்பிழையின்றி தெளிவாக சொல்வதிலேயே கூடுதல் கவனம் செலுத்துதல் வேண்டும்.

(2)செம்மையாக்கம்

இருமொழிகளுக்குக்கிடையில் நடைபெறும் மாற்றங்களையும் அவற்றின் காரணிகள், வெளிப்பாடுகள், அமைப்புகள், பொருள் குறிப்பிடும் தன்மை ஆகியவற்றை உணரவேண்டும். உணர்ந்தவற்றை மொழிபெயர்ப்புக்குள் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதை மொழிபெயர்ப்பாளன் உணர்ந்து இரண்டு மொழிகளுக்குக்கிடையே உள்ள சொற்கள், தொடர்கள், தொடர்கள் உணர்த்தும் பொருள் தன்மை, தொடர்கள் அமையும் விதம் ஆகியவற்றையும் அறிந்த பின்பு கருத்துக்களைச் சரியாக கொண்டு செல்வது என்பது கடினமானது என்றாலும் இருமொழி இணையும்போது அவற்றுள் நிகழ்கின்றனவற்றுள் மூலமொழி >

பெறுமொழி இடம் பெறுகின்றன. இதில், மூலத்தின் கருத்து முழுமையாக அனுப்பப்படுகின்றன.

இந்திகழ்வில் சொற்களை நேரடியாகக் கடன் வாங்குதல். கலப்புச் சொற்களை உருவாக்குதல், மொழிபெயர்த்தல், பழைய சொற்களுக்குப் புதுப்பொருள் காரண, காரியத்துடன் கொடுத்து பயன்படுத்துதல் எனும் நான்கு நிலைகளில் நடைபெறுகின்ற மொழி மாற்றுதலில் இருமொழி சொற்களுக்குரிய நிலையில் மாற்றம் செய்யாமல் சொற்கள் உணர்த்தும் கருத்துக்கேற்ற சொல்லைத் தேர்ந்தெடுத்து பயன்பாட்டினை உணர செய்தல் மொழிபெயர்ப்பாளனின் செம்மையானப் பணியாகும்.

மொழிபெயர்ப்பாளரின் தகுதிகள்

மூலமொழி உள்ள சொற்களுக்கு அப்படியே பொருளைக் கையாளுவதன் மூலம் பொருளை மிகச் சரியாக தருகிறோம் என்று நினைப்பது தவறான சிந்தனையாக சிலரிடம் இருக்கிறது. மூலமொழி சொற்களைச் சிறப்பாக கையாளுவதுதான் பெருமையென கருதுவதும் உண்டு. எச்சூழ்நிலையிலும் மூலமொழி சொற்களைப் பயன்படுத்தவே கூடாது என்று நினைக்கும் பெயர்ப்பாளர்களும் உண்டு. இப்படியான வெளிப்பாடுகள் இருமொழிகளுக்குகிடையே நடைபெறும் இயல்பான மொழிபெயர்ப்பாக அமைவதற்கு இச்செயல்களானது எவ்விதத்திலும் ஒத்துழைப்பை வழங்காது. மொழிபெயர்ப்பாளர் விருப்பு வெறுப்புமின்றி மொழிகளையும், மக்களையும், பண்பாடுகளையும், மதிக்கும் அறிவியல் மனபான்மையுடையவராக இருத்தல் வேண்டும். மூலமொழிக் கருத்துகளை வெளிப்படுத்துவதில் கையாளப்படும் உத்திகள், கோட்பாடுகள் ஆகியனவைப் பற்றிய அறிவானது இருமொழி மாற்றுதலுக்கு மிகவும் இன்றியமையாததாக இருக்கின்றன. இந்நிலைப்பாடுகளை வெளிப்படுத்தும் பொழுது இயல்பான மொழிபெயர்ப்பு அமைவதற்கு பெரிதும் துணைபுரிகின்றன. இயல்பான ஆக்கத்திறனும், தன்னாக்கத்திறனும் தேவையாக அமைகின்றன. சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்து பயன்படுத்துவதில் தான்

மொழிபெயர்ப்பாளனின் வெற்றி அமைகின்றன. இந்த வெற்றிக்கு மொழித்திறன், அறிவுக்கூர்மை, ஆகியவற்றை இயல்பாகவே பெற்றிருத்தல் கூடுதல் பண்பாகும். சற்றுக் கடினமான பணி என்பதால் ஈடுபடுபவர் மூலமொழியில் திறம்பட அறிவு பெற்றவராகவும், அறிவோடு அன்பு செலுத்தக்கூடியவராக இருந்தால் இத்துறையில் எளிதாக வெற்றியாளராக முடியும்.

மொழிபெயர்ப்புப் பணியில் முதற்சிறப்பு மூலநூலாசிரியரின் உள்பாங்கை வெளிப்படுத்துவதுடன் ஆசிரியனுடைய உணர்ச்சி, துடிப்பு, நோக்கம், போக்கு ஆகியவற்றை நன்கு புரிந்து கொண்டு அவற்றைச் செறிவாக மொழிபெயர்க்கும் கடமை, மொழிபெயர்ப்பாளருக்கு உள்ளது. ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கும் தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்கும் இடையே நடைபெறும் ஒத்துழைப்பே மொழிபெயர்ப்பாகும்.

மொழிபெயர்ப்பாளர் அடையும் சிக்கல்கள்

இருமொழிப்புலமை, மொழிபெயர்ப்புப் பணியில் ஆர்வத்தினை ஏற்படுத்தி கொள்ளுவது முதல் தகுதியாகும். இதில், எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள் பல. அவற்றைக் கடுமையான உழைப்பாலும், முயற்சியாலும் கடந்து செல்பவராக இருக்க வேண்டும். ஆயினும், மொழிபெயர்ப்பாளர் யாருமே, முழுமையான உள்நிறைவுடன் தம்பணியை முடித்ததாகக் கூறவில்லை என்பது இத்துறையின் நிலைப்படாக்கும்.

முடிவுரை

ஒரு நாட்டில் வாழும் மக்கள் பரந்தப்பட்ட அறிவு பெற வேண்டுமாயின் சிந்தனைச் செல்வத்தின் சிறப்பு, இலக்கிய வளம் ஆகியவற்றை உலக இலக்கியங்களோடு ஒப்பிட்டு மதிப்பீடு செய்து அதன் ஒற்றுமை, வேற்றுமைகளை உலகிற்கு உணர்த்த வேண்டும். நாளும் பெருகி வரும் அறிவுக்கலைகளையும் அறிவியல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி நிலையையும் பார்த்துப் பயணிக்கிற நம் நாட்டில் வாழும் மக்கள் அனைவரும் தாங்களாகவே படித்து அறிந்து கொள்ள இயலாத நிலையில் இருமொழி, மும்மொழித்திறன் வாய்க்கப்பெற்ற அறிவு

பெருமக்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு அவற்றை நாட்டு மக்களுக்குத் தன்னுடைய தாய்மொழி வழியே எடுத்துரைத்து அறிவுப் பாதையை அகலமாக்க முனைப்போடு செயல்படுவதெல்லாம் மொழிபெயர்ப்பின் முக்கிய பண்புகளாகும். இப்பண்பினால் ஒரு

மொழி இருமடங்கு வளர்ச்சியைப் பெறுகிறது என்பதில் ஐயமில்லை. எழுத்து விதைகள் இதயங்களில் தூவப்படும்போது செழித்து வளர்வது ஒரு தனிமனிதன் அல்ல, சமுதாயம் என உணர்த்தும் பணிகளில் இன்றியாமையதாது மொழிபெயர்ப்பாகும்.

REFERENCES

- Araṇamuruval, Na. (2005). *Tamiḷum Molipeyarppu Muṛaikāḷum*. Cennai: Pāvai Paṭṭikēṣaṅṅ. [அரணமுறுவல், ந. (2005). தமிழும் மொழிபெயர்ப்பு முறைகளும். சென்னை: பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ்.]
- Cīṇivācaṅ, Rā. (n.d.). *Molīyiyal*. Cennai: Mullai Nilaiyam. [சீனிவாசன், ரா. (n.d.). மொழியியல். சென்னை: முல்லை நிலையம்.]
- Narasimha Rao, K.V.V.L (2005). *Aspects Of Translation*. Mysore: Central Institute of Indian Languages.
- Paṭṭāpirāmaṅ, Kā. (2005). *Molipeyarppuk Kalai*. Cennai: Niyūceñcuri Puk Havus (Pi)Liṭ. [பட்டாபிராமன், கா. (2005). மொழிபெயர்ப்புக் கலை. சென்னை: நியூசெஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி)லிட்.]
- Vaḷarmati, Mu. (2003). *Molipeyarppuk Kalai*. Cennai: Tirumakaḷ Nilaiyam. [வளர்மதி, மு. (2003). மொழிபெயர்ப்புக் கலை. சென்னை: திருமகள் நிலையம்.]

பண்டைத் தமிழர் உணவு முறையில் ஊன்சோறு

Exploring Uunchoru: An Analysis of Ancient Tamil Cuisine

முனைவர் ச.கண்மணி கணேசன் / Dr.S.Kanmani Ganesan¹

Abstract

This research article aims to provide a comprehensive analysis of the traditional Tamil dish ‘*Uunchoru*’ which was consumed in ancient Tamil Nadu. The study delves into the intricate details of its preparation and consumption, offering insights into the culinary practices and eating habits that prevailed during that era. The research employs an analytical approach, utilizing ten historical idylls and anthologies as primary sources to

reconstruct the gastronomic traditions associated with ‘*Uunchoru*’. These primary texts offer a window into the ingredients, cooking techniques, and cultural significance of the dish. To complement the primary sources, the research incorporates secondary sources, including the interpretations of commentators and contemporary researchers. These secondary sources provide additional context and highlight the evolution of food practices over time. Notably, the study reveals that, despite the passage of approximately two thousand years, there has been minimal change in Tamil cooking and eating habits. The main exception to this continuity is the avoidance of certain meats, specifically those from elephant, deer, and iguana, which were once consumed but are now excluded from the modern Tamil diet. This research underscores the remarkable consistency in Tamil culinary traditions and practices, despite broader historical and cultural changes. By analyzing historical texts and comparing them with contemporary practices, the study contributes valuable insights into the persistence of traditional food practices and their adaptation over time. This examination not only enhances our understanding of ancient Tamil cuisine but also highlights the enduring nature of cultural food practices in Tamil Nadu.

Keywords: *Uunchoru*, Elephant meat, Ghee in *Uunchoru*, Types of rice for *uunchoru*, Meat barbecue

Date of submission: 2024-03-04

Date of acceptance: 2024-04-15

Date of Publication: 2024-07-30

Corresponding author's Name:

Kanmani Ganesan

Email: kanmanitamilskc@gmail.com

முன்னுரை

பண்டைத் தமிழர் உண்ட ஊன் சோறு பற்றிய செய்திகளைப் பகுத்து ஆய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும். உணவு, சமையல் முறைகளின் நுட்பங்கள் ஆகியன பண்டைத் தமிழ்ப் பாடல்களில் இடம்பெறும் பாங்கை எடுத்துக் காட்டும் தேவை உளது.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

தொகை இலக்கியங்கட்கு உரை எழுதியோரே அவை பற்றிய ஆய்வுகட்கு முன்னோடிகள் ஆவர். ஒளவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளை, பொ.வே.சோமசுந்தரனார், பதிற்றுப்பத்தின் பழைய உரைகாரர், புறநானூற்றின் பழைய உரைகாரர், நாராயணசாமி ஐயர், ந.மு.வேங்கடசாமி

¹The author is a retired Principal & HOD in Tamil from Sri Kaliswari College, Sivakasi. India.
kanmanitamilskc@gmail.com

நாட்டாரும் ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளையும் ஆகியோர் எழுதிய உரைகள் ஆய்வு முன்னோடிகள் ஆகின்றன. 'தமிழக வரலாறும் மக்களும் பண்பாடும்' என்ற நூலில் சங்ககால உணவு பற்றிய செய்திகளை முனைவர் கே. கே.பிள்ளை தருகிறார். நடப்பியல் செய்திகளைப் புலனக் காணொலிகள் தருகின்றன.

ஆய்வுநெறி முறைகள்

பகுப்பாய்வு முறையில் அமையும் இக் கட்டுரைக்கு எட்டுத் தொகையும் பத்துப் பாட்டும் முதனிலைத் தரவுகளைத் தர; உரையாசிரியர், ஆய்வாளர் கூற்றுகள், நடப்புச் செய்திகள் ஆகியன துணை ஆதாரங்கள் ஆகின்றன. வலைத் தளப் பதிவுகள், Youtube பதிவுகள், களச் செய்திகள் ஆகியன இன்றைய நடப்புகளாக அமைகின்றன.

ஊன் சோற்றின் வருமை

'கறிசோறு' எனும் மாற்றுப்பெயர் பெறும் பாரம்பரிய ஊன்சோறு அமிழ்து எனச் சொல்லத் தக்கது. அதில் மிகுந்த புத்திறைச்சி சேர்ப்பது தரத்தை மேம்படுத்தும்.

'புகழ்ப்படப் பண்ணிய பேரூன்சோறும்' (மது.533)

என்ற பாடலடியில் மிகுதியான ஊன் பெய்து சமைப்பதே சிறப்பு என்ற கருத்து 'பேரூன் சோறு' என்ற தொடரால் புலனாகிறது. கடல் பிறக் கோட்டிய குட்டுவனைப் பரணர் பாடும் போது; வெற்றிக்குக் காரணமான போர் வீரர்க்கு அளித்த ஊன் துவை அடிசிலில் சோறும் ஊனும் வேறு வேறு எனச் சொல்ல இயலாதபடி மிகுந்த ஊன் பெய்து அட்ட தன்மையை எடுத்து ஒதுகிறார் (பதிற்.45). 'அமிழ்தன மரபின் ஊன்துவை அடிசில்' (புறநானூறு பகுதி II - 2007, ப.424, பா.390); என்பதால் அது மரபு மாறாத உணவு முறை ஆவதுடன்; பசிக்கு மருந்து ஆகி உயிர் காத்து அமிழ்தத்தை ஒக்கிறது. ஊன்துவை அடிசில் ஊன் கலந்த சோற்றைக் குறிக்கிறது.

பைந்நிணம் ஒழுகிய நெய்ம்மலி அடிசில்' (குறி. 204)

'பைஞ்ஞிணம் பெருத்த பசுவெள் ளமலை' (புறம்.177)

என ஊன்சோற்றில் பெய்த புத்திறைச்சி விதந்து பேசப் பெறுகிறது. 'ஊன்துவை கறிசோறு' (புறம்.14) என்ற கபிலர் கூற்று அதற்குக் 'கறிசோறு' எனும் மாற்றுப் பெயரையும் தருகிறது. இப்போது ஊன்சோறு புலவு எனவும் வழங்குகிறது (கே.கே.பிள்ளை, 2002, பக்.143).

ஊன்சோறு உண்ணும் நிகழ்வுகள்

வேந்தரும் குறுநில மன்னரும் விருந்து புறந்தந்து; கலைஞரைப் போற்றி; வெற்றி விழாக் கொண்டாட ஊன்சோறு வழங்கினர். இல்லறத்தார் விருந்தோம்பலில் ஊன்சோறு முதலிடம் பெற்றது. வெற்றிக்குக் காரணமான வீரர்க்கு ஊன்சோறு அளித்துக் கொண்டாடினான் ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன். அவ் விருந்து

'செவ்வூன் தோன்றா வெண்துவை முதிரை வாலுன் வல்சி' (பதிற்.55)

எனப்படுகிறது. 'மேற்கட்டிய பகுதிக்கு உரை எழுதும் போது ஓளவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளை பழைய உரைகாரரைப் பின்பற்றிச் செவ்வூனும் மிக்க துவரையும் கலந்து அரைத்த துவையல் ஆதலால்; வெண்துவை என்றும்; சிவந்த ஊன் ஆயினும் அத்துவையல் தன் செம்மை தோன்றாது ஆயினமையின் செவ்வூன் தோன்றா என்றும் கூறினார்' என்கிறார் (பதிற்றுப்பத்து, 2007, பக்.263-267). பழைய உரைகாரர் 'செவ்வூன் தோன்றா வெண் துவை என்றது அரைத்துக் கரைத்தமையால் தன்னிற் புக்க செவ்வூன் தோன்றாத வெள்ளிய துவை' என்கிறார். 'துவை' என்பது துவையல் என இருவரும் கூறும் பொருள் பொருந்தவில்லை. ஊன்துவை அடிசிலை ஊன் சோறு என இதுகாறும் கண்டோம்.

பழையவுரைகாரரை ஓளவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டு தொடர்கிறார். கறிக்காகப் பேணி வளர்த்த ஆட்டின் இறைச்சி செந்நிறம் தெரியாத அளவு வெள்ளையாகக் கட்டிக் கொழுப்பு சூழ்ந்து இருக்கும். அதனால் தான் வெண்ணெல்லின் அரிசியில் சமைத்த ஊன்சோறைக் காக்கைப் பாடினியார்; 'செவ்வூன் தோன்றா வெண்துவை... வாலுன் வல்சி' என்கிறார். இவ் அசைவ விருந்தோடு சைவ விருந்தும் அளித்ததை;

‘முதிரை வாலுன் வல்சி’ எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்ள வேண்டும். ‘முதிரை’ என்பது துவரை முதலிய பயறு வகைகள் ஆகும். கொங்கு வட்டாரத்தில் அரிசியோடு பருப்பு சேர்த்துச் செய்யும் ‘அரிசியும் பருப்பும் சாதம்’ இன்றும் ‘அரிசிம்பருப்பு சாதம்’ எனப்படுகிறது. இங்கு ‘ஊன்’ என்பது உணவு. வெண்மையான அரிசியால் ஆன உணவு ஆகையால்; ‘வாலுன்’ ஆகிறது. ‘ஊன் வல்சி’ இருபெயரொட்டாக அமைந்து உள்ளது. இறைச்சியின் செம்மையை மறைத்துக் கொழுப்பு மிகுந்து இருக்க; வெண்ணெல் அரிசியோடு சேர்த்துச் சமைத்த சோறும் துவரம் பருப்பை வெண்ணெல் அரிசியோடு கலந்து சமைத்த சோறும் என இருவகை விருந்தையும் மழவர்க்கு அளித்தான்.

ஔவையார்க்கும் அவர் தலைமை ஏற்று நடத்திய கலைக் குழுவிற்கும் அதியமான் வெள்ளித் தட்டுகளில் ஊன்சோறு அளித்தான் (புறம்.390). நவிர மலை நாட்டில் புல்வேய் குரம்பையில் வாழ்வோர் கூத்தர்க்கு ஊன்சோறை விருந்து அளித்தனர் (மலை.440-443). இயற்கைப் புணர்ச்சியின் பின் தலைவியிடம் ‘உன்னை மணந்து நம் இல்லறம் இனிக்க விருந்து ஓம்புவோம். பசிய நிணம் ஒழுகும் நெய் மிக்க அடிசிலை விருந்தினர் எல்லோரும் உண்ட பின்; எஞ்சியதை உன்னோடு சேர்ந்து உண்பதே இன்பம் ஆகும்’ என வாக்கு அளிக்கும் போது (குறி.204-207); ஊன்சோறு இல்லறத்தார் விருந்து புறந்தரற்கு உரிய மேன்மையான உணவு எனல் தெளிவு ஆகிறது.

ஊன் சோறு சமைக்கத் தேவையான பொருட்கள்

‘பொன் அறைந்தன்ன நுண்ணேர் அரிசி

வெண்ணெறிந்து இயற்றிய மாக்கண் அமலை

தண்ணென் நுண்ணிழுது உள்ளீடாக’ (மலை.440-443)

எனும் போது அரிசி, ஊன், நெய் ஆகிய மூன்றும் ஊன்சோறுக்கு உரிய அடிப்படைப் பொருட்கள் எனப் புலவர் கூறுகிறார்.

அரிசி வகைகள்

வேந்தர், குறுநிலமன்னர், அவரது நெல் வேளாண்மைக்குத் துணை செய்தவர் ஆகியோர்

நுண்ணேர் அரிசியாலும் வெண்ணெல் அரிசியாலும் ஊன்சோறு சமைக்கக்; குறவரும் எயினரும் முறையே மூங்கிலரிசி, புல்லரிசி ஆகியவற்றால் ஊன்சோறு சமைத்தனர். நவிரமலைக் குறத்தி பலாக் கொட்டைகளோடு வேட்டையில் பெற்ற விலங்குகளின் தசைகள் அனைத்தையும் மூங்கில் அரிசியுடன் சேர்த்துச் சமைக்கிறாள் (மலை.174-183). எயிற்றியர் கரம்பை நிலத்தைத் தோண்டி; எறும்புகள் சேகரித்த புல்லரிசியை வாரி; வாடுனுடன் சமைத்தனர் (பெரு.91-100). இமயவரம்பன் அளித்த ஊன்சோறு ‘வெண்ணெல் வெண்சோறு’ ஆகும் (பதிற்.12). நன்னனை நாடிச் செல்லும் கூத்தர்க்குக் கொண்கானத்து மக்கள் கொடுத்தது ‘பொன் அறைந்தன்ன நுண்ணேர் அரிசி’ யாலான (மலை.440) ஊன்சோறு ஆகும். பொன்னால் கலன்கள் செய்யப் புகுவோர் அதைக் கம்பியாக அறைந்தது போலச் சிறிதாகவும் நீளமாகவும் இருந்த அரிசி என்பது; இன்றைய பாஸ்மதி அரிசியைக் கண்முன் கொணர்கிறது. ‘நேர் அரிசி’ என்பது; ‘சிறுமை பெருமை இன்றிச் சமஅளவினவாய அரிசி’ என்கிறார் பொ. வே.சோம சுந்தரனார் (பத்துப்பாட்டு தொகுதி II, 2008, மலைபடு கடாஅம்- பக்.155). இன்றும் கெடும்பு, குறுணை இல்லாத அரிசி; நேர்த்தியான அரிசி எனப் பெயர் பெறுகிறது.

ஊன் சோற்றுக்குரிய ஊன் வகைகள்

யானை, வெள்ளாடு, செம்மறி, முயல், மான், மீன், பன்றி, முள்ளம் பன்றி, உடும்பு, வாடூன் என ஊன்சோற்றுக்கு உரிய ஊன்வகைகளாகத் தொகை இலக்கியம் கூறுவனவற்றைக் கே. கே.பிள்ளையும் கூறுகிறார்.

யானை ஊன்சோறு

தொகையிலக்கியத்தில் யானை ஊன்சோற்றுக்கு உரிய விலங்கு ஆகிறது. புலி தான் கொன்று தின்ற காட்டு யானையின் ஊனில் எஞ்சியதை விட்டுச் செல்ல; அதைக் கண்ட மறவர் நீண்ட இரும்புக் காழ்களில் முடிந்த மட்டும் அவ் யானைக் கறியை அறுத்துக் கோத்து எடுத்துச் சென்றனர். எஞ்சிய கறியைக் கண்ட உமணர்; சுனைநீரை உலையாக ஊற்றிச் சோற்றோடு சேர்த்துப் புழுக்கி உண்டனர் என

ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டாரும் ரா. வேங்கடாசலம் பிள்ளையும் ஒருமித்து உரை கூறி உள்ளனர் (அகநானூறு மணிமிடை பவளம், 2007, ப.114, பா.169). தமிழகத்தில் யானைக்கறி உண்ணும் வழக்கம் இப்போது இல்லை. உலகின் பிற பகுதிகளில் காண இயல்கிறது. சிந்து சமவெளி அகழ்வாய்வில் யானையின் எலும்புகள் கிடைத்தமை; அதன் இறைச்சி உணவாகப் பயன்பட்டு இருக்க வேண்டும் என உணர்த்துகிறது (Documentary of Elephant Curry, 2021).

செம்மறி ஊன்சோறு

இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனிடம் குமட்டுர் கண்ணனார் 'மைஊன் பெய்த' சோறும் (பதிற்.12); பாரியிடம் கபிலர் 'மைவிடை வீழ்த்து' ஆக்கிய சோறும் உண்டனர்.

'அட்டான்றானாக் கொழுந்துவை ஊன்சோறு' (புறம்.113)

என்ற கபிலரின் பாடலடிக்குப் பழைய உரையாசிரியரும் ஓளவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளையும் தம்முள் மாறுபடுகின்றனர் (புறநானூறு பகுதி-1, 2007, பக்.249). 'அட்டான்று ஆனா' எனில்; 'இடையறவு இன்றி மீண்டும் மீண்டும் சமைத்த' எனப் பொருள் கொள்கிறார் பழைய உரைகாரர். இப்பொருளில் பாரியின் அளவிறந்த கொடைத் தன்மை புகழப்படுகிறது. ஓளவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளை 'ஆனாக் கொழுந்துவை ஊன்சோறு' எனச் சேர்த்து 'விருப்பம் அமையாத கொழுந்துவை ஊன்சோறு' எனப் பொருள் கொள்கிறார். பாரி கொடுத்த ஊன்சோற்றை உண்ண உண்ண விருப்பம் தீராதாம். இப்பொருள் ஊன்சோற்றுக்கும் பாரிக்கும் ஒருங்கு பெருமை சேர்க்கிறது. இரு பொருள்களும் ஏற்கத் தக்கன ஆயினும்; இருவரும் கொழுந்துவை ஊன்சோறைக் 'கொழுவிய துவையையும் ஊனையும் உடைய சோறு' எனப் பொருள் கூறித் 'துவை வேறு; ஊன் வேறு' என இருவேறு பண்டங்களாகக் கொள்வது ஏற்குமாறு இல்லை. 'கொழுந்துவை ஊன்' உம்மைத் தொகை ஆகாது. 'துவையும் ஊனும்' என விரியாது. மிகுந்த ஊன்கலந்த சோறு எனும் போது;

"சோறுவேறு என்னா ஊன்துவை அடிசில்" (பதிற்றுப்பத்து, 2007, ப.208, பா.45) என்ற புனைவோடு ஒத்துப் பொருள் சிறக்கிறது.

வள்ளாட்டு ஊன்சோறு

நவிர மலைநாட்டினர் கூத்தர்க்கு விருந்தாகக் கொடுத்தது வெள்ளாட்டு ஊன்சோறு ஆகும் (மலை.441).

முயல் ஊன்சோறு

வாட்டாற்று எழினியாதன் அளித்த 'குறுமுயலின் நிணம் பெய் தந்த சோறு' (புறம்.396); ஊனின் மென்மையைக் 'குறுமுயல்' எனக் குறிப்பாகச் சொல்கிறது. இன்றைய நடைமுறை (Rabbit Biryani Recipe, 2020) காண்க.

பன்றி ஊன்சோறு

ஓய்மான் வில்லி ஆதன் பன்றியின் ஊனைப் பெய்து நாட் சோற்று (சுடுசோறு) விருந்து அளித்தான் (புறம்.379). குறத்தி மூங்கில் அரிசி ஊன் சோற்றில் பன்றிக் கறியோடு புளி சேர்த்தாள்.

'முழவுமாத் தொலைச்சிய பைந்நிணப் பிளவை...

வெண்புடைக் கொண்ட துய்த்தலைப் பழநின் இன்புளிக் கலந்து மாமோராக' (மலை.176-183).

இன்றும் புளி சேர்த்துப் பன்றிக்கறி பிரியாணி சமைக்கும் நடைமுறை உள்ளது (பன்றிக்கறி பிரியாணி, 2022). எந்த பிரியாணியாக இருப்பினும் எலுமிச்சைச் சாறு அல்லது தயிர் விடுவதில் புளிச் சுவை சேர்க்கும் சமையல் முறை இன்று வரை நிலைத்து உள்ளது.

முள்ளம்பன்றி ஊன்சோறு

மல்லி கிழான் காரியாதி முள்ளம்பன்றியின் கொழுப்பு மிகுந்த இறைச்சியைப் பெய்து ஊன்சோறு ஊட்டினான். வேந்தரிடம் கண்கள் பூக்கக் காத்திருந்து பெறும் யானைப் பரிசிலைக் காட்டிலும்; அன்றாடம் தயார் ஆன வெண்மையான அவ்வுணவு மேலானது என்கிறார் ஆவூர் மூலங்கிழார் (புறம்.177).

மீன் ஊன்சோறு

நன்னனது ஆடம்பரத்திற்கு ஏற்ற முள்நீக்கிய மீனொடு நெல்லரிசி சேர்த்துச் சமைத்த சோற்றைக் கொண்டானக் களமர் கூத்தர்க்கு விருந்து அளித்தனர் (மலை.465-467). இது மீன் பிரியாணி என வழங்குகிறது (How To Make Thalassery Chemmeen Biryani At Home, 2018).

மாண் ஊன்சோறு

மாண்ஏற்றினை வேட்டையாடிய புலி; அதை வசதியாக ஒரு பரந்த கற் பாறையில் கிடத்தி; வயிற்றுப் பகுதியை உண்டு பசி அடங்கியவுடன்; எஞ்சிய ஊனை அங்கேயே விட்டுச் செல்லக்; கதிரவன் வெம்மையில் சிலகாலம் காய்ந்ததால் இயற்கையாகப் பதப்பட்ட அவ் வாடுனை வழிப்போக்கர் கண்டனர். காட்டு வழியில் மூங்கில் புதர்களில் முற்றி வெடித்துச் சிதறிய அரிசியைச் சேகரித்து; கால்நடைகட்குக் கிடை போட்டுக் காவல் இருக்கும் ஆயரிடத்தில் தயிரைப் பெற்று; ஊன்சோறு சமைத்தனர். (அகநானூறு களிற்றியானை நிரை, 2009, ப.272, பா.107). இன்றும் மாண்கறி பிரியாணிக்குத் தயிர் சேர்க்கின்றனர் (How to Make Tasty Deer Biryani Recipe, 2022).

உடும்பு ஊன்சோறு

நவிரமலைக் குறத்தி 'வருவிசை தவிர்த்த கடமான் கொழுங் குறை'யைப்; 'பிணவுநாய் முடுக்கிய தடியொடு விரைஇ' (மலை.174-183). ஊன்சோறு சமைத்தாள். அது நாய் இழுத்து வந்த உடும்பின் கறி ஆகும். தற்போது மானும் உடும்பும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய விலங்கினங்களாகப் பாரதச் சட்டங்கள் கூறுவதால்; அவற்றை உணவிற்குப் பயன்படுத்துவது இல்லை.

வாடுன்சோறு

எயினரின் குடிசை வாயிலில் பார்வைமான் எனும் பெண் மாண் கட்டப்பட்டு இருக்க; அதனால் ஈர்க்கப்பட்ட ஆண் மானை எளிதில் கையகப்படுத்தி உண்டனர். எஞ்சிய ஊனைப் பதப்படுத்தி; உப்புக்கண்டம் ஆக்கினர். அவ் வாடுனைப் பெய்து 'வாராது அட்ட' ஊன்சோறு; அதனை வடிக்கத் தேவை இல்லை; வடிக்க

இயலாது என்ற நடைமுறை உண்மையைத் தாங்கி உள்ளது (பத்துப் பாட்டு தொகுதி 1-பெரும் பாணாற்றுப்படை, 2007, ப.69-74, அ.91-100). உப்புக்கண்ட பிரியானியும் இன்றைய நடைமுறையில் உள்ளதே (Mutton uppukandam biryani, 2021).

ஊன்சோறும் நெய்யும்

கொழுத்த பன்றி, மாண் ஆகியவற்றின் ஊனால் சோறு சமைக்கும் போது அக்கொழுப்பே உருகி நெய் ஆனது. பசுநெய்யும் ஊன்சோறு சமைக்கப் பயன்பட்டது.

'குறுந்தாள் ஏற்றைக் கொழுங்கண் நல்விளர் நறுநெய் உருக்கி நாட்சோறு' (புறம்.379)

ஈயும் போது; ஆண்பன்றியின் கொழுப்பு உருகி நெய் ஆகிறது. காட்டில் மாண் உணங்கலின்;

'வால்நிணம் உருக்கிய வால்வெண் சோறு' (அகம்.107)

சமைக்கும் போது வெண்மையான கொழுப்பு உருகி நெய்யின் இடத்தைப் பிடிக்கிறது. கரும்பனூர் கிழான் அளித்த ஊன்சோற்று விருந்தில் ஊற்றிய ஆநெய்யின் மிகுதியைப் புறத்தினை நன்னாகனார் புகழ்கிறார் (புறம்.384). கூத்தர் புல்வேய் குரம்பையில் அல்கலும் பெற்ற ஊன்சோற்றின் உள்ளீடாகக்; குளிர்ந்த பின் மென்மையாகவும்; காண்பதற்குக் குறுமணல் போலவும் இருக்கும் பசுநெய் அமைந்தது (மலை.442). 'தண்ணென் நுண்ணிழுது' ஆகிய அதே நெய்யுடன் வாட்டாற்று எழினி ஆதன் அளித்தது, 'குறு முயலின் நிணம் பெய்தந்த நறுநெய்ய சோறு' (புறம்.396) ஆகும்.

ஊன்சோறும் சூட்டும்

ஊன் சோற்றின் துணை உணவாகச் சூடு அமைந்தது. செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதனது கைகளின் வன்மைக்கும் தன் கைகளின் மென்மைக்கும் காரணம் கூறும் கபிலர்; ஊன் சூட்டையும் ஊன் சோறையும் எடுத்து உண்பதைத் தவிர வேறெந்த வேலையும் தன் கைகளுக்கு இல்லை எனும் போது; ஊன்கூடு பக்கவுணவு (side dish) எனப் பெறுகிறோம். இன்றும் பிரியாணிக்குத் துணை உணவாகச் சூட்ட ஊன் (barbecue/ grill) அமைவது பரந்துபட்ட

வழக்கமே.

‘புலவு நாற்றத்த பைந்தடி

பூநாற்றத்த புகைகொளிஇ ஊன்துவை

கறிசோறு உண்டு’ (புறம்.14)

என்ற பாடற்பகுதி ஊன்சோறு, சூடு என இரண்டு பண்டங்களைச் சொல்கிறது. ஓளவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளை ‘புலால் நாற்றத்தை உடையவாகிய செவ்வித் தடியை பூநாற்றத்தவாகிய புகையைக் கொளுத்தி அமைந்த ஊனையும் துவையையும் கறியையும் சோற்றையும் உண்டு’ எனப் பொருள் உரைக்கிறார் (புறநானூறு பகுதி I- 2007, பக்.38-40). தொடரும் விளக்கம் ‘பூநாற்றம் தாளித்தாற் பெற்ற இனிய மணம்’ என அமைகிறது. பழைய உரையாசிரியர் ‘ஊன் துவை கறியொடு கூடிய சோறு’ என ஒரே உணவுப் பண்டமாகக் கொள்கிறார்.

‘ஊன்துவை கறிசோறு’ எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்ள;

ஊன்துவை கறிசோறு= ஊன் துவை அடிசில்

அதாவது; ஊன் கலந்த சோறு என்ற தெளிவுரை கிடைக்கிறது. ‘புலவு நாற்றத்த பைந்தடி பூ நாற்றத்த புகை கொளிஇ ஊன்’ என ஊன் என்ற சொல்லை இணைத்துப் பொருள் கொள்ளும் போது;

புலவு நாற்றத்த பைந்தடி= கவிச்சி வீசும் பச்சைக் கறி;

பூநாற்றத்த புகைகொளிஇ ஊன்= நீறுபூத்த தணல் நெடி பெற்ற ஊன்

எனப் பொருள் கிடைக்கிறது. ‘பூநாற்றத்த’ என்ற சொற்றொடரின் ஆழத்தை அறியும் போது மேலும் தெளிவு பிறக்கிறது. சுட்ட கறிக்கே உரிய கணப்பின் வாசம் பெற்ற ஊன் அதாவது; கங்கின் புகை மணம் கலந்த ஊன். இங்கு தாளித்திற்கு இடமே இல்லை. நன்கு தீப்பற்றாத; காயாத; ஈரச் சுள்ளிகளில் இருந்து எழும் புகை எந்தச் சமையலுக்கும் உகந்தது அன்று; விரும்புதற்கு உரிய சுவையைத் தராது; அப்படிப் புகை மண்டிபின் சமைக்கப்பட்ட உணவில் அதன் வாடை கலந்து விடப்; பாலோ வெந்நீரோ கூட அருந்த இயலாது என்பது உன்னற்பாலது. ஆனால் உணவியல் வல்லுநர் கனலின் புகை

மணத்தை அதில் நேரடியாகச் சுடும் சமையலில் பெருமைபடக் குறிப்பது காண்க (Sukhi’s- What Exactly is Tandoori Cooking, 2021). இவ்வாறு ‘ஊன்’ என்ற சொல்லைப் பொருள் கொள்ள வசதியாக இருபுறமும் இணைக்கும் போது சூடு, ஊன்சோறு என இரு உணவுப் பண்டங்களைச் சுட்டுவதைக் காண இயல்கிறது.

ஊன்சோற்றின் புனைவில் அழகியல்

தொகையிலக்கியப் பாடல்கள் ஊன்சோறு பற்றிப் பேசும் போது இடம் பெறும் உவமைகள், தற்குறிப்பேற்றங்கள், உருக்காட்சிகள் ஆகியன அவ்வுணவின் மேல் தமிழக மக்கள் கொண்டிருந்த விருப்பத்தைப் புலப்படுத்துகின்றன.

செம்மறிக் கறிக்கும் வெள்ளாட்டங்கறிக்கும் உரிய உவமைகள்

சோழன் பாணர்க்கு வழங்கிய ஊன்சோற்று உருண்டை ‘புலராப் பச்சிலை இடை இட்டுக் கட்டிய’து போல இருந்தது (புறம்.33) என்ற புனைவில் முல்லை என்ற குறிப்பு இல்லை எனினும் பழைய உரைகாரர் முல்லைப் பூப்பந்து என்று சொல்லக் காரணமாக அமைந்தது; சோழன் பாண்டிய நாட்டில் வெற்றிகளைக் கொண்டாடியமை ஆகிறது. பூப்பந்தில் ‘பசுமை அடையாத துளிர்களைச் சேர்த்துக் கட்ட; இடை இடையே அத் துளிர்கள் எட்டிப் பார்ப்பது போல் வெள்ளைச் சோற்று உருண்டையில் ஊன்துண்டங்கள் எட்டிப் பார்த்தன. இவ் உவமையில் துளிரின் நிறம் சோற்றில் வெந்து கிடக்கும் செம்மறிக் கறியின் நிறத்தோடு சாலப் பொருந்துகிறது.

‘வெண்ணெறிந்து இயற்றிய மாக்கண் அமலை’ (மேற். மலைபடு

கடாம் ப.155-156, அ.442) ஆகிய வெள்ளாட்டங்கறி ஊன்சோற்றின் இடையிடையே ஊன் கருமையான கண் போல் தோன்றியது. சமைத்த வெள்ளாட்டுக் கறி செம்மறிக் கறியைக் காட்டிலும் அடர்ந்த நிறம் கொண்டு இருக்கும். எனவே கருமையான கண் அவ்வுணுக்குப் பொருந்தும் உவமை ஆகும். இரு உவமைகளில் தொகை இலக்கியப் புனைவுகளின் துல்லியம் தெரிகிறது.

தற்குறிப்பேற்றம்

கொழுத்த ஊனை மிகுதியாகக் கலந்து சமைத்த சோற்றில் நீரை விட அதிகமாக நெய் விட்ட பெருமைக்கு உரியவன் கரும்பனூர் கிழான் என்கிறார் புலவர். நீர் எனும் சடப்பொருள் நாணம் கொள்ளும் அளவிற்கு ஊன் சோற்றில் நெய் இருந்தது எனப் புலவர் தன் குறிப்பை ஏற்றிப் பாடுவதால் இது தற்குறிப்பேற்றம் ஆகிறது (புறநானூறு பகுதி II- 2007, ப.402, பா.384).

உருக்காட்சிகள்

நவிரமலைக் குறத்தி 'வழையமை சாரல் கமழத் துழைஇ... இன்புளிக் கலந்து ...வாலவிழ்வல்சி' (மலை.174-183) அட்டாள். மலைப்புறம் எங்கும் மணம் வீசியதற்குத்; தமிழகத்து மலைக்காடுகளில் விளைந்த மணப்பொருட்கள் சேர்க்கப் பட்டன என்று அறுதியிட்டுக் கூறலாம். சுரபுன்னைக் காடுகள் முழுதும் மணந்தமை; நுகர்புல உருக்காட்சி ஆகிறது. 'இன்புளிக் கலந்து' என்னும் தொடர் சிறப்பான சுவைப்புல உருக்காட்சி ஆகும். புளியின் பெயர்க் காரணமே அதன் புளிப்புச் சுவை என்று இருக்க; இனியபுளி என விரியும் தொடரின் காரணம் அறியற் பாலது. பாடற் பகுதி சுட்டும் இடப்பின்புலம் கொண்டானம் ஆகும். அதற்குச் சற்றே வடக்கில் உள்ள தென்கன்னடத்து டும்கூர் புளி வணிகர்கள் இன்றும் போற்றும் இனிய புளி ஆகும். அவ் உணவின் மென்மையும் வெண்மையும் ஒருசேரத் தொடுபுல, கட்புல உருக்காட்சிகள் ஆகி; மெய்,

வாய், கண், மூக்கு ஆகிய நான்கு புலன்களுக்கும் இன்பம் கூட்டுகின்றன.

முடிவுரை

'கறிசோறு' எனும் மாற்றுப்பெயர் பெறும் பாரம்பரிய ஊன்சோறு அமிழ்து எனச் சொல்லத் தக்கது. அதில் மிகுந்த புத்திறைச்சி சேர்ப்பது தரத்தை மேம்படுத்தும். வேந்தரும் குறுநில மன்னரும் விருந்து புறந்தந்து; கலைஞரைப் போற்றி; வெற்றி விழாக் கொண்டாட ஊன்சோறு வழங்கினர். இல்லறத்தார் விருந்தோம்பலில் ஊன்சோறு முதலிடம் பெற்றது. அரசரும் நெல் வேளாண்மைக்குத் துணை செய்தவரும் நுண்ணேர் அரிசியாலும் வெண்ணெல் அரிசியாலும் ஊன்சோறு சமைக்கக்; குறவரும் எயினரும் முறையே மூங்கிலரிசி, புல்லரிசி ஆகியவற்றால் ஊன்சோறு சமைத்தனர். யானை, வெள்ளாடு, செம்மறி, முயல், மான், மீன், பன்றி, முள்ளம் பன்றி, உடும்பு, வாடூன் ஆகியன ஊன்சோற்றுக்கு உரிய ஊன்வகைகளாக இருந்தன. கொழுத்த பன்றி, மான் ஆகியவற்றின் ஊன் பெய்து சோறு சமைக்கும் போது அக்கொழுப்பே உருகி நெய் ஆனது. பசுநெய்யும் ஊன்சோறு சமைக்கப் பயன்பட்டது. ஊன் சோற்றின் துணை உணவாகச் சூடு அமைந்தது. ஊன் சோற்றின் புனைவில் அழகியல் மிகுந்து உவமைகள், உருக்காட்சிகள், தற்குறிப்பேற்றம் ஆகியன இடம் பெற்று உள்ளன. யானை, மான், உடும்பு ஊன்சோறு சமைக்கும் வழக்கம் இன்று இல்லை.

References

- (2007). *Akanaanooru manimidai pavalam*. Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
 (2007). *Pathirruppaththu*. Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
 (2007). *Paththuppaattu Part I*. Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
 (2007). *Puranaanooru Part I*. Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
 (2007). *Puranaanooru Part II*. Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
 (2008). *Paththuppaattu- Part II*. Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
 (2009). *Akanaanooru kalirriyaanai nirai*. Chennai: Kazhaka Veliyeedu.
 Food Fun Village. (2020, January 16). *Rabbit Biryani Recipe | 10 Rabbits prepared by my uncle* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=T6xOollx5kM>

- Food line Tamil. (2021, August 08). *Mutton Uppu Kadam Briyani* [Video]. YouTube. <https://youtu.be/LKS7fekvZV0>
- How to Make Tasty Deer Biryani Recipe* [Video]. YouTube. <https://youtu.be/jFcMMW-EC54>
- Ke.Ke.Pillai. (2002). *Thamizhaka Makkalum Varalaarum Panpaadum*. Chennai: Ulakath Thamizh Aaraaychchi Niruvanam.
- MS RAJA. (2021, September 19). *Documentary of elephant curry* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=cgpDt402T60>
- SUKHI'S GOURMET INDIAN FOOD. (2022). *What Exactly Is Tandoori Cooking*. WebMD. <https://sukhis.com/what-exactly-is-tandoori-cooking/>
- Village Food Channel. (2014, December 14). *How To Make Thalassery Chemmeen Biryani At Home* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=F8SmtnItEh0>
- நெல்லை சேகர். (2022, January 30). *Pork Briyani* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=Q65dQ5ceSWA>

